

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Hiller István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hiszékeny Dezső,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	8419
Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről: <i>Takácsy Gyula</i> (MDF)	8419
Megemlékezés a magyar zászló és címer napjáról.....	8419
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	8419
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	8421
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP).....	8423
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	8425
<i>Volner János</i> (Jobbik)	8427
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	8428
<i>Dr. Semjén Zsolt</i> (KDNP)	8430
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8431
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	8433
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	8435
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző.....	8437
Új képviselő mandátumának igazolása: <i>Kész Zoltán</i> (független)	
Felszólaló:	
<i>Dr. Vejtey Imre</i> , a Mentelmi bizottság elnöke	8437
Határozathozatal	8438
Eskütétel	8438
Döntés Házszabálytól való eltérések tárgyában	8439
Döntés napirend módosítására benyújtott indítványokról.....	8440
Az ülés napirendjének elfogadása	8442
Bizottságok felkérése beszámolók tárgyalására.....	8442
Határozathozatal	8442

Interpellációk

<i>Dr. Varga László</i> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit kíván tenni a kormány a dolgozói szegénység és a nyomor ellen?” címmel	8442
<i>Balog Zoltán</i> , az emberi erőforrások miniszterének válasza	8444
Viszonzás:	
<i>Dr. Varga László</i> (MSZP)	8445
Határozathozatal	8446
<i>Volner János</i> (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Észrevette-e már a kormány, hogy értelmes munka és termelőtevékenység hiányában a közmunkaprogram megbukott?” címmel.....	8446
<i>Dr. Czomba Sándor</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8447
Viszonzás:	
<i>Volner János</i> (Jobbik)	8449
Határozathozatal	8449

Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mit tesz a kormány a moszkvai magyar vonatkozású állambiztonsági iratok nyilvánossága érdekében?” címmel.....	8449
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8450
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	8452
Határozathozatal	8452
Gyórfly Balázs (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Használhatatlan tanácsok százmilliókért? Ki a felelős?” címmel.....	8453
Kis Miklós Zsolt , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	8454
Viszonzválasz:	
Gyórfly Balázs (Fidesz).....	8455
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megszűnő ellátások és véget nem érő felülvizsgálatok? Mi vár a rokkantakra, és mi vár a dolgozókra a munkásévek után?” címmel.....	8456
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	8457
Viszonzválasz:	
Korózs Lajos (MSZP)	8458
Határozathozatal	8459
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Banki visszaélések: mikor kerül sor a teljes átvilágításra?” címmel.....	8459
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8460
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8461
Határozathozatal	8462
Szászfalvi László (KDNP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Hogyan tiltakozik a kormány a magyarokat ért atrocitások ellen?” címmel.....	8462
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	8463
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP).....	8465
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor vállalják végre a felelősséget?” címmel	8465
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	8467
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	8467
Határozathozatal	8468
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Hogyan újulhat meg a hazai végrehajtási rendszer?” címmel	8468
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8469
Viszonzválasz:	
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	8470
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hová lettek a munkavállalók és a szak-szervezetek jogai?” címmel.....	8470
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8472
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	8473
Határozathozatal	8474
Kepli Lajos (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „Elmutyizott Balaton-parti ingatlanok, Badacsonytomaj is igazságtételre vár” címmel	8474
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	8475

Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik)	8476
Határozathozatal	8476
Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mivel magyarázzák, hogy egyre nagyobb a megyék közti bérszakadék?” címmel	8476
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8478
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	8479
Határozathozatal	8479
Szabó Sándor (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Béremelés helyett bércsökkenés a közszférában” címmel.....	8480
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8481
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP)	8482
Határozathozatal	8483
Szilágyi György (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Permanens reform a közigazgatásban?” címmel	8483
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8484
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	8485
Határozathozatal	8486

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	8486
Dr. Molnár Zsolt (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Milyen mezőgazdasági szempontok írták felül a nemzetbiztonsági érdekeket?” címmel.....	8486
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	8487
Viszonzválasz:	
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	8488
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	8488
Mirkóczki Ádám (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Lehet így hitelesen kormányozni?” címmel.....	8488
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	8489
Viszonzválasz:	
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	8489
Orbán Viktor miniszterelnök	8490
Dr. Schiffer András (LMP) - a legfőbb ügyészhez - „Meddig marad szőnyeg alatt a zöld dosszié?” címmel	8490
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza.....	8491
Viszonzválasz:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	8492
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	8492
Balla György (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mennyit kaszáltak az MNB vezetői Simor András mandátuma alatt?” címmel.....	8493
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8494
Viszonzválasz:	
Balla György (Fidesz).....	8494
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8495

Herínges Anita (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Ez is a belháború része?” címmel	8495
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8496
Viszónválasz:	
Herínges Anita (MSZP).....	8497
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	8497
Apáti István (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor váltják be a saját ígéreteiket?” címmel	8498
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	8499
Viszónválasz:	
Apáti István (Jobbik).....	8500
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8500
Földi László (KDNP) - a belügyminiszterhez - „Milyen intézkedések történtek az elmúlt időszakban az árvízi kockázatok csökkentése érdekében?” címmel.....	8501
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	8502
Viszónválasz:	
Földi László (KDNP)	8502
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	8503
Ikotity István (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor vetik be a teljes kor- mányzati ellenőrzési apparátust a 'Híd a munkába' program gyanús pénzköltéseivel kapcsolatban?” címmel	8503
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	8504
Viszónválasz:	
Ikotity István (LMP)	8505
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	8505
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	8506
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Pénzügyi katasztrófa- turista a Fidesz egyik országgyűlési képviselője a fideszes brókerbotrányban?” címmel.....	8506
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8507
Viszónválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	8507
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	8508
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	8508
Felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	8508
Németh Szilárd István (Fidesz)	8510
Gúr Nándor (MSZP).....	8511
Kepli Lajos (Jobbik)	8512
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	8512
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	8513
Dr. Schiffer András (LMP).....	8514
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	8516
Szávay István (Jobbik).....	8516
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	8517
Dr. Rubovszky György (KDNP)	8518
Dr. Schiffer András (LMP).....	8519
II. Rákóczi Ferenc emléknapijáról szóló országgyűlési határozati javaslat összevont vitája	8520
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előadója	8520

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	8522
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	8523
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	8527
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8530
Salacz László (Fidesz).....	8530
Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	8531
Szávay István (Jobbik).....	8531
Kiss László (MSZP)	8533
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8535
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	8536

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

összevont vitája.....8536

Ritter Imre nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója, a napi-
rendi pont előadója..... 8537

Felszólalók:

Banai Péter Benő nemzetiségi minisztériumi államtitkár	8538
Witzmann Mihály , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	8539
Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	8540
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	8540
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	8541
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	8542
Teleki László (MSZP).....	8543
Sallai R. Benedek (LMP)	8544
Banai Péter Benő nemzetiségi minisztériumi államtitkár	8544
Ritter Imre nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának válasza.....	8545

A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CX. törvény módosításáról szóló törvény- javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

8546

Felszólalók:

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	8546
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	8547
Dúró Dóra (Jobbik)	8550
Ikotity István (LMP)	8552
Kiss László (MSZP)	8553
Czunyiné dr. Bertalan Judit emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	8553
Kucsák László (Fidesz) előterjesztői válasza	8554

A Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény módosítá- sáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

8555

Felszólalók:

Manninger Jenő (Fidesz).....	8555
Schmuck Erzsébet (LMP)	8556
Kiss László (MSZP)	8557
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	8561

A Nemzeti Energiastratégiáról szóló 77/2011. (X. 14.) OGY határozat módosításáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

8563

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	8563
Németh Szilárd István (Fidesz)	8563
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	8564
Dr. Szakács László (MSZP).....	8566
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	8567

A népesség személyi, családi és lakásvizonyainak minta alapján történő 2016. évi felméréséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8569
Felszólalók:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	8569
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	8571
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	8573
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	8576
Egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8577
Felszólalók:	
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	8578
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	8579
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	8580
Dúró Dóra (Jobbik)	8582
Ikotity István (LMP)	8584
Dr. Schiffer András (LMP)	8585
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	8586
A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8590
Felszólalók:	
Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	8590
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	8591
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	8592
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	8595
Dr. Lukács László György (Jobbik)	8595
Dr. Schiffer András (LMP)	8597
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	8599
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	8600
A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmával összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8601
Felszólalók:	
Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	8602
Lukács Zoltán , a kisebbségi vélemény ismertetője	8603
Becsó Zsolt (Fidesz)	8604
Gúr Nándor (MSZP)	8606
Dr. Varga László (MSZP)	8608
A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8609
Felszólalók:	
Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	8610
Lukács Zoltán , a kisebbségi vélemény ismertetője	8610
Becsó Zsolt (Fidesz)	8613
Gúr Nándor (MSZP)	8613
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	8615
Gúr Nándor (MSZP)	8616
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	8617
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	8620
Egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	8620

Felszólalók:

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	8621
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	8622
Harangozó Gábor István (MSZP).....	8623
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	8625
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8626
Sallai R. Benedek (LMP)	8629
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	8631

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Lukács László György (Jobbik).....	8633
Magyar Zoltán (Jobbik).....	8635
Ander Balázs (Jobbik)	8637
Witzmann Mihály (Fidesz)	8639
Becsó Zsolt (Fidesz).....	8640
Ikotity István (LMP)	8642
Sallai R. Benedek (LMP)	8644
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	8646

Az ülésnap bezárása..... 8648

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, KIS MIKLÓS ZSOLT államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR, TÁLLAI ANDRÁS és GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, DR. HOPPÁL PÉTER és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
11. ülésnapja
2015. március 16-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 11. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Ismételten szomorú kötelességemnek kell eleget tennem azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy **Takácsy Gyula képviselőtársunk** életének 78. évében, március 5-én **elhunyt**.

Takácsy Gyula 1991-ben az MDF budapesti területi listájáról szerzett mandátumot. 1991 és 1994 között a Gazdasági bizottság elnöke volt. 1991-ben alapító elnöke volt a Magyar Befektetési és Fejlesztési Banknak. 1998 és 2000 között a MÁV Rt. igazgatójának elnöke, a magyar vasútreform miniszteri biztosa volt. Munkásságáért 2007-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje polgári tagozat kitüntetésben részesült. Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A jelenlévők felállással adóznak Takácsy Gyula emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés 2014-ben elfogadott határozatában március 16-át a **magyar zászló és címer napjává nyilvánította**, a nemzeti színről és az ország címeréről szóló 1848. évi XXI. törvénycikk elfogadásának emlékére. A nemzeti színek és a címer törvénybe iktatása az 1848-as forradalom vívmánya volt. Zászlónk és címerünk olyan szimbólum, amely kifejezi nemzetünk összetartozását, jelképezi szülőföldünkhöz fűződő kapcsolatunkat, és magában hordozza az elődeinktől örökölt történelmi hagyományok tisztelétét. Amikor ma a nemzeti zászlóról és a címerről emlékezünk, azok előtt is tisztelgünk, akik ezen jelképeket magasba emelve életüket vagy szabadságukat áldozták hazánkért.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr, az LMP részéről: „Kétoldali hazaárulás” címmel. A képviselő úr a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten napvilágot látott a hír, hogy az illetékes brüsszeli szerv, az Euratom nem hagyta jóvá az Orbán-Putyin-paktumnak a fűtőanyag-beszerzésre vonatkozó ré-

szét. Új helyzet állt elő, *(L. Simon Lászlónak:)* bármennyire csodálkozok, államtitkár úr. Azt eddig is tudtuk, hogy Paks II.-nél a hiteltörlesztési idő alsó hangon is 21 év, alsó hangon is 21 év, mire megtérülhet, miközben például egy szélerőmű-beruházás 6-8 év alatt megtérülhet.

Tudjuk azt is, hogy a hitel-visszafizetési időszakban az áram ára, amit Paks II. megtermel, 27 és 31 forint per kilowattóra között lesz, ha feltételezzük azt, hogy időben elkészül ez az erőmű; ha feltételezzük azt, hogy nem lesz pluszköltség-növekedés. Ez az ár háromszorosa a jelenlegi árnak, ez az ár kétszerese a piaci árnak és három-négyszerese annak az árnak, amit ma például szélerőművel ki lehet nyerni. Egészen biztos azonban - egészen biztos azonban -, hogy 94 százalékos kihasználtsága ennek az új atomerőműnek nem lesz, és az is egészen biztos, hogy lesznek extra költségek. Ilyen extra költség lesz a Bodára tervezett radioaktív hulladék-lerakó, ami nagyjából további 1600 milliárd forintot jelent, és ezt önök annak ellenére tervezik, hogy a pécsi, baranyai polgárok ez ellen tiltakoznak.

Nem igaz az, amit önök az ország energiabiztonságáról állítanak, hiszen a kelet-európai konfliktus miatt veszélybe kerülhet egyébként az üzemanyag-ellátás, függetlenül a brüsszeli döntéstől, és egy olyan konstrukciót terveznek, ami alapján az ország áramellátásának 60 százaléka egy központból lesz. Ez hihetetlen biztonsági kockázatot jelent! Azt a 3000-4000 milliárdot - és nem beszélve most a járulékos költségekről -, amit terveznek elkölteni Paks II.-re, ezt a 3000-4000 milliárdot el lehetne költeni egyébként energiahatékonysági beruházásokra, el lehetne költeni a megújuló energiaforrások fejlesztésére. Ezzel lehetne munkahelyeket teremteni, így lehetne erősíteni a helyi gazdaságot, így lehetne csökkenteni Magyarország importfüggőségét.

Arról is szólni kell, hogy az úgynevezett multikulti blokk is, amire önök is készülnek a Westinghouse behívásával, plusz biztonsági kockázatokat jelent. Az, hogy több helyről, több csatornából jöttek alapanyagok, különböző eszközök a Paksi Atomerőműbe, ott volt a 2003 tavaszi üzemzavarnál. Ukrajnában 2011-ben megtiltották azt, hogy az egyébként orosz építésű atomerőműbe máshonnan szerezzenek be fűtőanyagot; 2014-ben ezt kénytelenek voltak feloldani. Annak idején ez a tilalom pontosan a biztonsági kockázatok miatt jött létre.

És szólni kell arról is, hogy úgy tűnik, miközben folyik ez a pókerjáték Magyarország részéről Kelet és Nyugat között, a miniszterelnök kezében egy lap a pókerjátékában az Európa-USA közötti szabadkereskedelmi egyezmény. Azt látjuk, hogy miközben például a brit kormány a napokban keményen kiállt az ellen, hogy offshore magánbíróságokon vonják kérdőre a szuverén kormányokat, Magyarország, Magyarország kormánya hallgat. A két héttel ezelőtt megrendezett vitanapon egyetlenegy szektort tudtak megemlíteni, ahol vélhetően Magyarországnak bizonyos előnye származhat: ez az autóipar.

(13.10)

Tényleg, tisztelt államtitkár úr, államtitkár urak, azt gondolják, hogy Magyarországnak egy összeszerelő országnak kell maradnia, hogy be kell fagyaszteni azt a jellegét a magyar nemzetgazdaságnak, hogy multik összeszerelő üzeimben robotolnak éhbérért a magyar munkások? Egy olyan egyezménybe kívánják betolni Magyarországot, ahol nemcsak a környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági, de a munkajogi védelmet is leépítik. Az a közös a két paktumban, hogy az egyiknél a tárgyalási folyamat 30 évre titkosított, a másiknál pedig gyakorlatilag minden szerződéses dokumentumot 30 évre titkosítottak. Az a helyzet, hogy a két függőség, a kétoldali függőség nem kioltja, hanem felerősíti egymást, és a két függőség - összesítve - végzetes veszélybe sodorhatja Magyarország nemzeti szuverenitását. Ennél azonban még kézzelfoghatóbb dolgokról is szó van.

Az egyik függőség, az egyik árulás, a paksi paktum azzal fenyeget, hogy a következő évtizedekben akár háromszorosára is emelkedhet az áram ára, a másik oldalon az Európai Unió és Amerika között tervezett szabadkereskedelmi paktum pedig azzal fenyeget, hogy a magyar bérek, a magyar emberek bérei soha meg sem fogják közelíteni az európai átlagbéreket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

A két függőség azzal a veszéllyel jár, hogy az emberek kevesebbet fognak keresni és többet fognak fizetni az áramért. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak. Parancsoljon!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm szépen Schiffer képviselő úr kérdéseit, mind a kettő kérdés egy rendkívül aktuális és nemzetgazdasági, nemzetpolitikai, nemzetstratégiai szempontból meghatározó jelentőségű ügyre világít rá.

Kezdjük a paksi beruházáshoz kapcsolódó felvetésekkel! Először is nem egy Orbán-Putyin-paktumról van szó, hanem egy nemzetközi szerződésről, amit többek között a Magyar Országgyűlés is megszavazott, tehát minden olyan implikáció, ami arra utalna, hogy ez valamifajta átláthatatlan alku keretében kötött volna meg, az visszautasítandó. Képviselő úr, több évtized alatt fog megtérülni ez a beruházás, ez magától értetődő, egy 3000 milliárdos beruházásnál, azt gondolom, hogy ennél csekélyebb idejű megtérülési időszakokkal ábránd volna számolni. Azt mondja, hogy a szél-erőművek 6-8 év alatt visszahozzák a befektetést. Kérdezem én, kiszámolta-e valaki, kiszámolták-e esetleg önök, hogy hány szél-erőművet kéne Magyarországon építeni egy 3000 milliárdos nukleáris beruházás kapacitásainak a

kiváltására. *(Kunhalmi Ágnes: Ez nagyon torz. - Dr. Szél Bernadett: Kiszámoltuk. - Dr. Schiffer András: Igen, kiszámoltuk.)* Megköszöném, hogyha ezeket a számokat a rendelkezésünkre bocsátanák.

ELNÖK: Majd, ha szót kapnak, akkor legyenek szívesek válaszolni a költői kérdésre. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Háromszoros ár, ez egyszerűen nem igaz. A paksi beruházásra éppen a kormány azon meggyőződésének értelmében kerül sor, hogy Magyarországnak versenyképes energiaáron kell üzemeltetni a gazdaságát, versenyképes ár nélkül mind Európa, mind Magyarország le fog maradni abban a globális versenyben, amelyben jelenleg az Egyesült Államok, illetve vetélytársaink éppen az olcsó energia miatt jelenleg sokkal kedvezőbb pozícióban vannak.

Várjuk egyébként természetesen az alternatívákat, képviselő úr, mert minden egyes alkalommal elmondják, hogy miért túl drága, miért nem transzparens, miért nem jó, hogyan lehetne jobban, de konkrétumokról soha nem beszélnek, ahogyan ez vonatkozik arra a felvetésre is, hogy esetleges harmadik oldali szereplők bevonásáról történő tárgyalás - amelyet egyébként a magyar kormány nem folytat, mert ez a Roszatom diszkrecionális joga - most csökkentené-e a függőséget vagy nem csökkentené. Eddig azt mondták, hogy ha csak az oroszokkal csináljuk, az a rossz, ha bevonunk mást, az a rossz. Képviselő úr, kérem szépen az életképes alternatívákat vázolni.

Ami pedig a TTIP-megállapodást illeti, képviselő úr, 26-án, néhány nappal ezelőtt egy kiterjedt vitát folytathattok erről az Országgyűlés, és akkor elhangoztak azok a számokkal alátámasztott érvelések, amelyek azt mutatják, hogy Magyarország minden bizonnyal, jelenlegi tudásunk szerint - és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy jelenlegi tudásunk szerint - ennek a megállapodásnak, amennyiben az olyan paraméterekkel, olyan feltételekkel köttetik meg, amilyenről ma tudomásunk van, az bizony a magyar nemzetgazdaság, a magyar emberek, a magyar társadalom érdekeit szolgálja. Ugyanakkor szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar kormány támogatása egy feltételes támogatás, képviselő úr, mi nem adunk biankó csekket senkinek. *(Közbeszólás az LMP soraiból.)* Senkinek nem adunk biankó csekket, mi akkor leszünk hajlandóak aláírni ezt a megállapodást, a Magyar Országgyűlésnek pedig lesz lehetősége megvétózni azt, amennyiben esetleg az nem felel meg a nemzeti érdekeknek minden szempontból.

Kétoldalú függőségről beszélni, képviselő úr, ezen két ügy vonatkozásában, azt gondolom, hogy megalapozatlan és nem kellőképpen felelősségteljes, mert egyszerűen nem veszi figyelembe azokat a geopolitikai, illetve földrajzi determinációkat, realitáso-

kat, amelyek közepette Magyarországnak egyrészt biztosítania kell hosszú távon az olcsó energiát, másrészt pedig be kell kapcsolódnia intenzívebben azokba a világgazdasági folyamatokba, azokba a világgazdasági kapcsolatrendszerekbe, amelyekben meggyőződésünk szerint a magyar áruk, a magyar know-how, a magyar szolgáltatások versenyképesek tudnak lenni.

Képviselő úr, még arra röviden hadd térjek ki, hogy maga az Európai Unió sem blokkolja - ahogyan azt néhányan mondták, írták az elmúlt napokban - a paksi megállapodást, ami energiabiztonságunk legfőbb letéteményese, ugyanis az Európai Uniónak, objektíven bizonyítható, hogy nem érdeke a paksi beruházás megfűrése, ahogyan ezt többen felvetették az elmúlt napokban. Egyrészt az Európai Unió jelenlegi, egyik legfontosabb törekvése az úgynevezett energiaunió létrehozása, aminek az alapja, az alapkonceptiója az, hogy jöjjön létre egy egységes, versenyalapú európai energiapiac, ahol minden egyes fogyasztó - legyen akár ipari, gazdasági, akár magán-szereplő - versenyképes áron juthat energiához, merthogy verseny van.

Másodsorban: az Európai Unió hathatós közreműködésével az elmúlt időszakban két fontos diverzifikációs útvonal-lehetőséget, a Déli Áramlatot, illetve a Nabucco-vezetékét is sikerült bizonyos ellenérdekelteknek ellehetetleníteni, egy harmadik, politikai jellegű döntés Magyarország energiadiverzifikációjával szemben, azt gondolom, hogy egyáltalán nem merül fel. És ami a legfontosabb érvünk, képviselő úr az önök szempontjából, ez pedig a CO₂-kibocsátás drasztikus csökkentése.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az MSZP képviselője, Gúr Nándor: „Cselekedni az emberek érdekében” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy éve voltak az országgyűlési választások, akkor önök négy évre kaptak bizalmat, most már kétséges, hogy ezt a négy évet ki fogják-e majd tölteni *(Közbeszólások a kormánypártok sorából.)*, az emberek, az utca hangja ugyanis ezt mondja, a választók csatlakoztak önökben. A Magyarországon élő emberek többségének a helyzete az elmúlt időszakban mértékadó módon romlott, a kormánypártok támogatottsága meg mértékadó módon csökkent.

(13.20)

Magyarország megítélése is kérdéses, s nemcsak kívül, hanem belül is a választók részéről. Az emberek sorsa, egyszerűen fogalmazva, nem fordult jobbra. A Fidesz a szegénység kérdésköréhez cinikusan

nyúl hozzá. Miközben, emlékezzenek csak vissza, 47 ezer forintos bért kínáltak a közfoglalkoztatottaknak - ezzel egyharmadát elvették a bérük vásárlóerejének -, folyamatosan papolták a minimálbér növekedését, miközben ma 5 ezer forinttal kevesebbet ér a minimálbér, mint 2010-ben, a létminimum és a minimálbér között folyamatosan nő az olló, és önök a köztisztviselőkről sem gondoskodnak, hiszen a köztisztviselői illetményalap beragadt, öt év óta egyetlenegy fillért nem változott, 38 650 forint. Ez azt jelenti, hogy önök voltak az első olyan ciklus, amely időszakában négy év alatt nem nőtt a köztisztviselői illetményalap.

Elvesztegettek egy évet, de mondhatom, ötöt is, és ártottak az embereknek. Figyelmen kívül hagyták a választókat, figyelmen kívül hagyták a választókon kívül az ellenzéki pártokat, a szakmai szervezeteket vagy épp a szakszervezeteket. Önöknek senki javaslat, ajánlata, kérése nem volt fontos soha az elmúlt időszakban. Vitára sem voltak hajlandók. Elszakadtak a választóktól. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy elszakadtak a választóktól, és belső oligarchia-harcokat folytatnak, amelynek az eredménye az, hogy ez már nemcsak kínos, de káros is az országra nézve. Káosz van a béke és az ígért rend helyett. Becsúzták a füleiket, és mindezek mellett behunyták a szemüket is, nem akarnak tudni a körülöttük, az önök körül lévő világról. Nem a közjót szolgálják megítélésem szerint. Tehettek volna persze jót is, cselekedhettek volna így is, de nem ezt tették. Üzemeket, kórházakat, bányákat, de boltokat is bezártak; sorozatban foghatók meg ezek a kérdések.

Az üzenetek, amiket önök megfogalmaztak, alapvetően úgy szóltak: mindenki annyit ér, amennyire van. Ja, és akinek kevés van, attól még folyamatában el is vettek. Egymillió új adófizető munkahelyet ígértek - semmi nincs belőle -, adófizetőt, nem közfoglalkoztatottat, 2,2 millió ember éli ma létminimum alatt az életét ebben az országban. Az emberek közel 70 százaléka az átlagkeresetet sem éri el. 500-600 ezer embert gazdasági menekültté tettek ebben az országban. Az emberek változást akarnak. Változást akarnak, mert tudják, látják, hogy önökben már nem bízhatnak. Nem dölyfös és önfejű hatalomra van szükségük, nem; nem zsarolható, ügynökgyanús politikusokra. Nem! Valódi, az emberek érdekeit szolgáló politikára várnak, és joggal teszik mindezt.

A Magyar Szocialista Párt egyébként pontosan ennek érdekében párbeszédet folytat mindenkivel, aki erre nyitott, bármilyen csoportosulással, szervezetekkel, mert konszenzusra kíván jutni ezekben a kérdésekben, mert a közjót kívánja szolgálni, nem úgy, mint ahogy önök teszik. Nem egy elnyomó és nem egy kizsákmányolt országban akarunk élni, nem ott, ahol hatalmat gyakorol a kormány és nem szolgál. Az elmúlt hetekben országgyűlési határozattervezeteket nyújtottunk be a méltányos, igazságos nyugdíjrendszer kialakítására, a munkavállalói jogok érvényesülésének a biztosítására; önök ezeket csípőből elutálták. Most egy újabb kísérletet teszünk a

dolgozói szegénység megszüntetését érintő kérdésekre és az új adófizetői munkahelyek létrehozására, amiket önök ígérték, de nem tettek érte semmit. Ebben kívánunk segítő kezet nyújtani, hogy éljenek vele. Remélem, nem eldobják a segítő kezet.

A keményen dolgozó emberekről nemcsak beszélni, hanem értük cselekedni kell, és nem ellenük. Magyarországon valódi érdekvédelemre, a szakszervezetek valós érdek-képviselői erejére van szükség, és ennek a törvényi hátterét is ki kell alakítani. A Fidesz olyan munkatörvénykönyvet szült, ami példátlan, kegyetlen, védtelenséget ad. A Fidesz csak ártott ebben a kérdésben. Csak azok érdekét nem képviseli, akik erre a jogosultak, a munkavállalókat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kisemberekről nem beszélni kell, a kisemberek érdekét kell képviselni. Ezért cselekedjenek! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: L. Simon László államtitkár úré a szó.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy látom, hogy Gúr képviselő úr folytatja azt, amit az ünnep alkalmából Borsod-Abaúj-Zemplén megyében a szocialisták megemlékezéseinek már megkezdtek. Mindenesetre nagyon örülünk annak, hogy újra kimondták a Magyar Országgyűlésben, hogy az MSZP a közjót kívánja szolgálni. Itt volt az ideje, tisztelt képviselő úr. Örülünk neki, hogy végre fölismerték a kötelességüket, azt a kötelességet, amelynek a végigvitele érdekében a képviselőtársaimat is ideküldték a Házba a választópolgárok. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban négy évre kaptunk felhatalmazást, és meg kell nyugtassam képviselő urat, hiába reménykedik, ezt a négy évet ki fogjuk tölteni, és az előttünk álló három évben is tiszteséges alázattal fogjuk szolgálni a magyar választópolgárokat mind az anyaországban, mind a határainkon túl, tisztelt képviselő úr. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Nem hagyjuk magukra a szegényeket. Mindaz, amit ezzel kapcsolatban mondott, nem igaz, ez a kormány elkötelezett a szegénység felszámolása érdekében. Nem ringatjuk magunkat abban az illúzióban, hogy ezt négy év alatt meg lehet tenni, de folyamatosan és tisztességesen dolgozni kell ezért. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

A minimálbér emelését rajtunk számon kérni, képviselő úr, öntől, cinizmus. *(Zaj az MSZP soraiban.)* Az Orbán-kormány az...

ELNÖK: Gúr képviselő úrnak nem volt elég az öt perc? Elég volt, ugye? Köszönöm szépen.

Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Az Orbán-kormány volt az, amely mindkét korábbi ciklusában jelentős mértékben emelte a minimálbért. S ha ön azt kéri raj-

tunk számon, hogy növeltük-e az adófizető új munkahelyek számát, akkor azt kell mondjam, tisztelt képviselő úr, hogy először is a minimálbért keresőket is bevontuk az adózói körbe, ők is fizetnek szja-t, s úgy fizetnek szja-t, hogy ettől a keresetük nem lett kevesebb. Mindösszesen 400 ezer új munkahelyet teremtettünk az elmúlt négy évben. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Nem mi szakadtunk el a magyar valóságtól és vidéktől, hanem önök. Önök nem tudják, hogy mi van ebben az országban, önöket büntették éppen ezért a választók. Szó szerint ugyanezeket fogalmazta meg tavaly a választások előtt ön is és a frakciója is, hogy az emberek változást akarnak, hogy elégük van ebből a kormányból, ehhez képest kétharmados felhatalmazással küldtek bennünket a parlamentbe.

Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon nagy élvezettel olvastam az MSZP honlapján a beszámolót a tegnapi, illetve a tegnapelőtti ünnepségekről, amelyeket önök Borsod-Abaúj-Zemplén megyében szerveztek. Például Káli Sándor megyei önkormányzati képviselő, Miskolc volt polgármestere Görgey Artúr életútját méltatta. Hangoztatta, a világosi fegyverletételt követően Görgeyt nagyon sokan átkozták, árulónak tartották, pedig ő csak az egyetlen racionális lépést cselekedte meg. De Görgey keményen állta a sarat, túrta a mocskolódást, és a történelem végül bebizonyította az igazát. Idézem szó szerint az önök honlapjáról Káli Sándort: „Nem szabad mindent elhinniük az embereknek, amiket másokról állítanak, mert gyakran kiderül, mint ahogy napjainkban is, hogy azok a gazemberek, akik másokat legazembe-reznek.” - utalt a képviselő arra, hogy az elmúlt években sorra mentette fel a bíróság az igaztalanul megvádolt és meghurcolt szocialista politikusokat. Mintha Káli Sándor elfelejtette volna Keller László áldásos tevékenységét, mintha elfelejtett volna minden olyan kísérletet, amellyel folyamatosan le akarták és most is le akarják jártni az ország érdekében cselekedő kormánypárti politikusokat.

Mindenesetre Káli Sándor és az ön figyelmébe is szeretettel ajánlom ennek a Háznak egy korábbi jeles képviselőjét, Mikszáth Kálmánt. Mikszáth Kálmán-nak van egy örökbecsű regénye, az Új Zrínyiász. Nem ártana, ha a képviselő úr elolvasná. Az Új Zrínyi-ászban van egy jelenet, amelyben a sírjaiból föltámadt Zrínyi megismerkedik Görgey Artúrral. Bemutatják őket egymásnak, és elmondják Zrínyinek, a nagy szigetvári hősnek, hogy ő korunk legnagyobb hőse. S akkor Zrínyi megkérdezi, hogy mit csinált, amitől ő korunk legnagyobb hőse. Letette Világosnál a fegyvert. Mire Zrínyi annyit mondott, hogy ezt nem értem, ha ő hős, akkor én nem vagyok az, mármint Zrínyi, és nem érdemlem meg a hősként való ünneplést; ha én hős vagyok, akkor őt nem mutathatják be nekem hősként.

Mindez, tisztelt képviselő úr, csak azért jön ide, mert önök nem tudják megkülönböztetni egymástól azokat, akik valóban a haza ügyében, a haza érdeké-

ben cselekednek, és ezt a választók is jutalmazták, azoktól, akik ezt az országot adósságszpirálba kergettek, akik ezt az országot tönkretették. Azok pedig önök. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Volner János képviselő úr következik, a Jobbik frakciójának tagja: „Hova vezet a Fidesz és az MSZP felelőtlensége?” címmel. Képviselő úré a szó.

(13.30)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyiunk előtt ismert, hogy egy olyan brókerbotrány-sorozatba került sor a közelmúltban, amelynek a jelenlegi állása szerint 300 milliárd forint kár érte Magyarországot. Érdeemes görcső alá venni, hogy az önkormányzatok pénzét, a vállalkozók pénzét, magánemberek ezreinek pénzét eltüntető hitelintézetek, brókerházak hogyan tevékenykedhettek éveken keresztül zavartalanul, hogyan lophatták el az emberek pénzét.

Két tucat független bróker cég van Magyarországon, ezt a két tucat független bróker céget sem a szocialista kormányok nem ellenőrizték le hivatali idejük alatt, sem a Fidesz-kormány nem ellenőrizte le. Hölgyeim és uraim, jelenleg ott tartunk, hogy miközben egy magyar kisvállalkozó alapít egy vállalkozást, az üzleti évének első évében már ellenőrzés alá vonja az adóhivatal, ezzel szemben több tíz és száz milliárd forintot úgy lophattak el a bróker cégek, hogy egyszer sem ellenőrizte le őket a pénzügyi felügyelet.

Érdekes megnézni azt, hogy mi is történik ebben az esetben annak a pénzügyi felügyeletnek a vezetőjével, aki három éven keresztül vezette a PSZÁF-et, vajon megkérdezték-e őt arról, hogy mit csinált ebben az időszakban, hogy nem volt ideje a PSZÁF-nek leellenőrizni három éven keresztül ezeket a bróker cégeket. Annyira elégedett volt a kormány Szász Károly munkájával, hogy március 15-e alkalmából ki is tüntette őt, idézem a szó szerinti indoklást: „a korszerű és európai színvonalú hazai pénzügyi felügyelet megteremtésében játszott meghatározó szerepe, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének folyamatos modernizálásával elért kimagasló eredményei” miatt. Hölgyeim és uraim! Önök ennyire elégedettek voltak ebben az időszakban a PSZÁF munkájával?

Érdeemes megnézni azt is, hogy kibe mikor jön meg a bölcsesség azt illetően, hogy mit kellene tenni a pénzügyi szektor szigorúbb ellenőrzése érdekében. Windisch László, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke a Gazdasági Bizottságban járt, és megfogalmazta a Magyar Nemzeti Bank részéről azokat a javaslatokat, amelyekkel a jövőben meg lehet akadályozni az emberek pénzének ellopását, és meg lehet akadályozni a hasonló brókerbotrányok kirobbanását. Az öt éves ellenőrzési időszakot javasolja lecsökkenteni az elnök úr. Képviselőtársaim! 2010 novemberében letet-

tem azt a javaslatot az Országgyűlés asztalára, írásban, ami ezt célozta. A Fidesz és az MSZP közösen, nagykoalícióban szavazták le ezt a javaslatot.

A 20 millió forintos vezetői felelősség határát javasolja felemelni a Magyar Nemzeti Bank elnöke. Tessék megnézni! *(Felmutatja.)* 2010 novemberében letettem ezt a javaslatot, az önök felelőtlensége miatt és a szocialisták felelőtlensége miatt ezt a javaslatot leszavazták.

Továbbmegyek: tájékozódhassanak a fogyasztók, újuljon meg az informatikai rendszer. 2010 novemberében ezt a javaslatot is letettem, nagykoalícióban szavazta le a Fidesz a szocialistákkal.

Elrettentő szankciókat kértem a fogyasztóvédelem területén, azt, hogy jelentős mértékben, 5 milliárd forintig emeljék meg a nevetséges 100 milliárd forintos bírság határát, ha pedig az emberek tömegét érinti a károkozás, akkor 20 milliárd forintig emeljék meg a fogyasztóvédelmi bírságot. Mit csinált a kormánykoalíció? A szocialistákkal nagykoalícióban ezt a javaslatot is leszavazta.

Összesen 24 darab olyan javaslatot tettem, amivel ez a brókerbotrány törvényi erővel megelőzhető lett volna. Most pedig 300 milliárd forintos kár érte Magyarországot azért, mert önök politikai alapon foglalnak állást, politikai alapon utasítják el a Jobbik javaslatát, nehogy támogatniuk kelljen az előremutató szakmai javaslatokat.

Fontosnak tartjuk azt, hogy a kártalanításra a bankok pénzéből kerüljön sor, ne az adófizetők állják a számlát. Fontosnak tartjuk azt is, hogy a Quaestor-ügyben megismert Tarsoly Csabánál nézzük meg azt, hogy milyen szocialista és fideszes kötődésű üzletemberek és politikusok tartoztak hozzá, vajon van-e a fideszes képviselők, politikusok között olyan, aki a Quaestornál fialtatta a pénzét, és ennek köze lehet-e ahhoz, hogy több éven keresztül nem számoltatják el a hitelintézetet.

Csak jelezni szeretném képviselőtársaim, eddig a pillanatig a Jobbik az egyetlen olyan parlamenti erő, amelyik nyilvánosságra hozta a családtagok vagyonyilatkozatát. Önök ezt nem tették meg. Vajon hány milliárd forint van Quaestor-számlákon a szocialista és a fideszes politikusok részéről? Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Válaszadásra Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, egy évtizedes pénzügyi korrupció derült ki Magyarországon az elmúlt hetekben, és az is igaz, hogy ennek a végére kell járni, hogy mi okozhatta azt, hogy ez megtörtént Magyarországon. Mi vezetett ide, hogy valóban emberek pénze, önkormányzatok pénze, közpénzek tűntek el, legalábbis a mostani ismereteink szerint. Minek lett ez az eredménye, hogy ideju-

tott a pénzügyi vállalkozói szektor, a befektetői szektor néhány tagja, hogy valószínűleg bűncselekmények sorozatát követte el?

Egyben megnyugtatom képviselő urat, hogy nem a Jobbik parlamentbe jutásával kezdődtek a bajok (*Derültség a Jobbik soraiban.*), hanem sokkal előbb. 2002-ben, a kormányváltáskor a hatályos törvény azt írta elő a szocialista kormánynak, hogy két évente ellenőrizze, ellenőriztesse a pénzügyi vállalkozásokat. A szocialistáknak ez nem tetszett, és 2004-ben egy törvénymódosítással ezt lényegében megszüntették. Megszüntették úgy, hogy öt éven keresztül semmi nem írta elő, hogy a brókereket ellenőrizni kelljen. És bizony az akkori PSZÁF nem is élt ezzel a lehetőséggel, így nem is ellenőrizte ezeket a pénzügyi vállalkozásokat. Tehát öt év telt el a két szocialista kormányzás alatt, hogy nem volt szabályozás arra, hogy lényegében hogyan is kell, milyen időközönként és milyen módszerekkel ellenőrizni ezeket a pénzügyi vállalkozásokat.

Majd 2009-ben, az IMF nyomására a szocialisták kénytelenek voltak megváltoztatni a törvényt, és öt évre helyezték át ezt az időszakot. De ügyesen vigyáztak arra, hogy a szocialista brókercég, a Buda-Cash ellenőrzése csak a 2010-es választások eredményének tudatában kezdődjön meg, és lényegében a kormányváltás előtt záruljon is le. Az is tény, hogy személyi átfedések voltak az akkori szocialista kormány és a brókercég között; hol a brókercégből ment valaki a kormányzati feladatok ellátására, hol a kormányzati feladatok ellátását követően ment vissza a szocialista brókercéghez. (*Folyamatos, nagy zaj az MSZP soraiban.*)

Ugyanez a helyzet a másik befektetőcéggel, a Quaestorral. Itt azt szeretném elmondani, hogy közpénzt csak a szocialista kormányok adtak ennek a cégnek, mégpedig nem is akármennyit: a Magyar Fejlesztési Bank 17 milliárd forintot adott ennek a befektetési vállalkozásnak, ami lényegében megalapozta a működését. Nagyon érdekes összefüggést figyelhetünk meg: a devizahitel-botrány, ami kialakult Magyarországon 2009-2010-re, a brókerbotrány lényegében ugyanebben az időszakban indul el, a szocialisták kormányzása alatt, 2004 körül. 2004-ben veszik rá az embereket arra, hogy vegyenek föl devizahitelt, 2010-re egyértelműen kiderült, hogy ezeket az embereket átverték, ezeket az embereket becsapták, és a Fidesz-kormánynak kellett ezt is rendbe hozni, helyrehozni.

A pénzügyi korrupció évtizedes volt, és a Fidesz-kormány idejére nem derült ki. Az első, a Magyar Nemzeti Bank keretében végzett ellenőrzés azonban azonnal felszínre hozta ezt az évtizedes pénzügyi csalást, ezt az évtizedes pénzügyi korrupciót. Úgy gondolom, a Fidesz-kormány felelősen járt el akkor és az Országgyűlés is, amikor összevonta a Magyar Nemzeti Bankot és PSZÁF-et, mert megteremtette egy hatékony felügyeleti ellenőrzés lehetőségét.

Való igaz, hogy ezt a rendszert tovább kell erősíteni. Erre vonatkozóan a Nemzetgazdasági Mi-

nisztérium már elkészített egy törvényjavaslatot, amely nyilvános és minden párt számára elérhető, véleményezhető.

Egy közös célunk kell hogy legyen itt a parlamentben, bármelyik oldalon is ülünk, az, hogy Magyarországon ez soha többet nem fordulhat elő, hogy valakik mások pénzét ellopják, eltüntetik. Éppen ezért olyan törvényeket kell alkotnunk a Házban, hogy ez újra ne történhessen meg. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

(13.40)

ELNÖK: Most Semjén Zsolt képviselő úr következik, a Kereszténydemokrata Néppárt nevében: „Ötszáz éve született Avilai Nagy Szent Teréz” címmel Parancsoljon!

DR. SEMJÉN ZSOLT (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan a geográfiára Kolumbusz felfedezése vagy a fizika tudományára Albert Einstein felismerése, valahogy úgy hatott a teológia-misztikára Avilai Nagy Szent Teréz. Teresa de Ahumada - vagyis közismert nevén Avilai Szent Teréz - ötszáz éve, 1515. március 28-án született. Életének körülményeit figyelembe véve - emberi számítás szerint - nem sok valószínűsége volt annak, hogy neve fennmaradjon az emberiség emlékezetében. Először is azért, mert a spanyol aranykorban oly nagyra tartott spanyol nemesi vér helyett „csak” erényeket és szellemi műveltséget örökölhettek az őseitől, akik toledói zsidó kereskedő származásukat el kellett hogy rejtsék a világ elől. Másodsorban Teréz gyakran megtapasztalhatta, hogy a magukat befolyásosnak és műveltnek vélt férfiak őt csak egy „tudatlan nőnek” tartják. Harmadszor pedig azért, mivel egy kármelita kolostor szigorú világába szölt a hivatása, ami szintén aligha jelenthetett esélyt arra, hogy ismertté váljon.

Kolostorában élénk figyelemmel kísérte kora eseményeit, s fájdalommal élte meg a keresztények közötti véres háborúkról és az újonnan felfedezett kontinensen élő népek evangelizálása helyetti leigázásáról hallott híreket. A világ hatalmasait közvetlenül nem érhetette el, de magához Istenhez bármikor fordulhatott. A világ megváltoztatását a maga személyével kezdte. Saját önző énjével a másik ember iránti szeretet megéléséhez, az igazság kereséséhez és a lelki szabadságra való eljutáshoz szükséges erények végsőkig eltökélt gyakorlásával szállt szembe. Idővel más nők is csatlakoztak hozzá, belőlük építette fel az evangéliumi egyszerűsége és szeretetre, teljesen Istenre hagyatkozó és Isten akarátat kereső közösségét.

Műveivel mások számára is megközelíthetővé tette az ember belső világát, így a mai antropológiai és pszichológiai tudományok előfutáraként is értelmezhetjük. A katolikus egyház első női egyházdoktoraként Teréz hatása egyetemes, nem kizárólag a hívő keresztények, hanem más vallásúak, sőt még magu-

kat ateistáknak valló gondolkodók is rácsodálkoznak, ahogy ajtót nyit - a bennünk is megtapasztalható - végtelenre. Henri Bergson francia filozófus számára Teréz műveinek olvasása a személyes és transzcendens Istennel való találkozását jelentette. A német Edmund Husserl filozófus tanítványa és aszisztense Edith Stein - vagyis a nemrégiben szentté avatott Terézia Benedikta kármelita nővér - az agnoszticizmus hosszú évei után pedig a következő szavakkal fejezte be Teréz Önéletrajzának olvasását: „Ez az igazság”.

A magyar kármelita szerzetes, Marcell atya a következő szavakkal kommentálta Edith Stein tapasztalatát Avilai Szent Terézzel kapcsolatban: „Teréz felfedezte a lelkek nehézkes törvényét, amint kortársa, Kepler a testekét. Teréz írásaiban a nehézkes törvény áttörését hirdeti, amikor kivitelezzi a lélek felemelkedésének felszabadító jó hírét.”

Ez a jó hír, Teréz élettapasztalata itt és most, személy szerint nekünk is szól. Ahogyan ő mondta: zűrzavaros mindennapi létünk olyan, „mint egy rossz éjszaka egy rossz szállodában”. De belső világunkban, belső várkastélyunkban megtalálhatjuk a tökéletesség útját a Végtelenre, a Voltaképpenre, a személyes Abszolútumhoz.

Köszönöm az Országgyűlés figyelmét. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy egy Szent Teréz-idézzel folytassam! Azt hiszem, a parlament minden képviselőjéhez szólhat ez: „Cselekedeteket kell végrehajtani, mindig csak cselekedeteket, hiszen nem arról van szó, hogy sokat kell gondolkodni, hanem arról, hogy nagyon kell szeretni.” Azt hiszem, pártállástól és világnézettől függetlenül Avilai Szent Teréznek, ennek az igencsak harcias személyiségnek ez a mondata mindnyájunkhoz szólhat. Ahogy itt elhangzott, egy misztikus szentről van szó, aki igencsak erősen kapott indíttatást a Jóistentől, hogy harcos természetét az egyházon belül is folytassa. Tizennyolc éves volt, amikor titokban, szülei akarata ellenére hagyta el a családi házat. Nyilván ez számára is rendkívül fájdalmas volt, ahogy ő is elmondta, de a Megtestesülés kolostorba vezetett az útja, és ezt erősebbnek érezte, mint a családi ház visszatartását. Már az elején is betegeskedett nagyon sokat, egyszer már a sírját is elkészítették, de ő magához tért, és a saját kezével szedte le azt a viaszt, megszentelt viaszt, amit ekkor a halottak szemére tettek.

Sok más csodajelenség is köthető a nevéhez. Azt mondták, hogy arcából különleges fény sugárzott, a templomban imádság közben egy méter magasan lebegett a padló felett is, ezért is mondják, hogy misztikus szent volt. Teljes megtérését ő maga 40 éves korára mondta, akkortól szentelte magát teljes

mértékben az egyház szolgálatára. Nagyon sok kolostort alapított a kármelita élet szigorúságában. Egyik kolostoralapítás követte a másikat. Összesen 17 női és 15 férfi kolostor köthető az ő nevéhez, mindezt természetesen sokszor akár csak egy dukáttal a zsebében kezdte el, és amit egyes építómesterek fél évre vállaltak, mégis meggyőzte őket, hogy két hét alatt végezzék el ezeket a munkákat, feladatokat. Azt is elmondhatjuk, hogy nagy diplomáciai érzéke volt, sokszor maga irányította ezeket az építkezéseket. Egy püspök mondta nekem, amikor jelentették róla, hogy engedélyt kért ahhoz, hogy új kolostort alapítson, határozottságára példa, hogy azt mondták, hogy ha Teréz ezt mondta, akkor az a kolostor már meg is van alapítva, nincs szükség püspöki jóváhagyásra. De harciassága akár más rendfőnökök irányában is volt. Itt is idéznék egy leveléből: „Már régóta esett olyan nehezemre valami, mint kegyelmed sorait olvasni, és soha nem esett olyan jól szívtépnem a levelet.” - írta a rendfőnöknek. Tehát kérelmelhetetlen volt a céljaiban ötszáz évvel ezelőtt Szent Teréz, ezért is az első tanító, egyháztanító, akit az egyház is elismert.

Fontos emellett a magyar kármelitákról is megemlékeznünk, méghozzá Marton Marcell atyáról, aki Marton Boldizsárként született 1887-ben, hiszen Szent Terézt már az egész egyház szentként tiszteli, de Marton Marcell atyának még csak elindult az idevezető eljárása. Ő maga itt, Budapesten a bölcsészkaron tanult, és a kor divatos ideológiáit követve el is hagyta a vallását, 16 évig nem gyakorolta katolikus hitét, magyar-latin-görög szakos gimnáziumi tanárként többek között Zalaegerszegen és máshol is tevékenykedett. A világháború kitörésekor azonban azt vállalta, hogy egy nála fiatalabb kétégy gyermekes tanár kollégája helyett ő maga megy ki a frontra, és ő maga vállalta a katonaságot és az életveszélyt. Ezt meg is tette, már csak ezért is mindnyájan büszkék lehetünk rá. De visszatért épségben a háborúból, és 38 évesen, már meglelt felnőttként, középkorú emberként lépett be a kármelita rendbe. 1930-ban szentelték pappá, 13 évig élt Győrben, és országos hírvéprédikátor volt Magyarországon, országos hírvépgyógyító volt. Lelki gyermekei közé tartozik Boldog Apor Vilmos, Mindszenty József, akiknek a boldoggá avatása megkezdődött, illetőleg Boldog Apor Vilmos esetében meg is történt. 1950-ben felszabták a szerzetesrendeket, de ő folytatta a feladatát, folytatta a küldetését. Halálakor azt mondták róla sokan, hogy nem érte kell imádkozni a sírjánál, hanem hozzá, ezzel is mutatván azt a fajta misztikus erőt, ami belőle sugárzott, sőt 1973-ban maga Mindszenty bíboros személyes ismertség alapján is kérte a boldoggá avatásának az elindítását. Ez azonban - bár a tanúságtételek beszerzése a hetvenes években megtörtént - csak a rendszerváltás után valósulhatott meg. Akkor indult el ez az eljárás, és 2006-2008-ban készült el az a pozíció, amelynek alapján elindulhatott a boldoggá avatási eljárás. 2013. december 9-én pápai döntés alapján a „tisztelőre méltó” címet viselheti az egyházon belül.

Azt hiszem, felekezetre való hozzáállás nélkül büszkének kell lennünk azokra a magyarokra, akik ilyen példák voltak mindenki számára, akik a saját életüket akár mások életéért is áldozták volna, és egész életükben a nemzetet és a hitet kívánták szolgálni. Bízunk benne (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy hamarosan majd őt is a boldogok sorában köszönhetjük. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Rogán Antal frakcióvezető úr következik, a Fidesz részéről: „Közös dolgainkról” címmel. Parancsoljon!

(13.50)

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy a napirend előtti műfaj mindig alkalmas arra, hogy az ember aktuális kérdéseket szóba hozzon, én ma három dolgról is szeretnék röviden szólni a tisztelt Országgyűlésben képviselőtársaimnak napirend előtt.

Az egyik fontos dolog, amiről mindenképpen szeretnék beszélni, valóban az elmúlt heteket meghatározó brókerbotrányok, azok a brókerbotrányok, amelyek mögött évtizedes pénzügyi visszaélések húzódnak meg. Két gazdasági bizottsági meghallgatáson is túl vagyunk, és számomra ezeken teljesen egyértelművé vált, hogy mindez köszönhető annak, hogy a Kulcsár-ügyből annak idején a szocialista kormányok és a szocialista többségű parlament nem azt a következtetést vont le, hogy szigorítani kell a szabályokon, hanem épp az ellenkezőjét: 2004-től 2009-ig gyakorlatilag Magyarországon semmilyen törvényi kötelezettség nem volt arra, hogy brókercégeket ellenőrizzenek. Az összes lopássorozat akkor kezdődött el. És mindez nem véletlen. Tehát ha valaki azt hiheti, hogy ő egyébként büntetlenül cselekszik, akkor nyilvánvalóan előbb-utóbb arra az útra is megy, amelynek a végeredményét az évtizedes pénzügyi korrupció formájában láthatjuk.

A másik, amit szeretnék leszögezni tisztelt képviselőtársaimnak, hogy ezeket az ügyeket azért sikerült feltárni, mert hosszú évek küzdelme után - mert mi ezt már korábban is kezdeményeztük - létrehoztuk a Magyar Nemzeti Bank és a pénzügyi felügyelet, mindenféle pénzügyi felügyelet egyesítését, és ezzel létrehoztunk egy erőteljes, határozott kezű, minden információval rendelkező szuperhatóságot, amelyik képes arra, hogy megvédje a fogyasztók érdekeit. Nos, tisztelt képviselőtársaim, nem véletlen, hogy előtte ezt soha senkinek nem sikerült földeríteni, amikor pedig a Nemzeti Bank megy ezekhez a cégekhez ellenőrizni, akkor az első napon derülnek ki a csalások.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csakhogy mindezt előbb is megtehettük volna, ha önök támogatták volna a Nemzeti Bank és a pénzügyi felügyelet

egyesítését (*Közbeszólás az MSZP soraiban: Bármi-kor megtehettétek volna!*), mi ugyanis ezt nem 2013-ban kezdeményeztük először. Nem, korábban is! Már megadtuk volna Simor Andrásnak is az ehhez kapcsolódó jogosítványokat, csak önök - többek között - itt nem elég, hogy ezt leszavazták, hanem még az Európai Bizottságban fel is jelentették, tisztelt képviselőtársaim. (*Közbeszólás a kormánypárok soraiban: Így van!*) Ez egy olyan probléma, ami, azt gondolom, akkor nem valósult volna meg. Azt nem tudom, hogy Simor András akarta volna-e ellenőrizni a brókercégeket, azt nem tudom, de mi megadtuk volna neki is ezt a lehetőséget, hogy egyébként minden további nélkül megtehesse, tisztelt képviselőtársaim. És azt gondolom, hogy utólag minden olyan döntésnél, szintén kérem, hogy változtassák meg a véleményüket, amit korábban tanúsítottak, elvégre a brókercégekhez hasonló bajok lehetnének ma a pénzügyi szektor jelentős részében, ha ott már korábban, az elmúlt években nem csinálunk rendet, ha nem világítjuk át a bankokat, ha nem hozunk egyébként olyan törvényt, amely a fair bankokról szól, ha nem rendezzük a devizahitel-problémákat. Önök ezeket mind nem támogatták itt a parlamentben, ugyanúgy, ahogy a takarékszövetkezeti rendszer rendbetételét, tisztelt képviselőtársaim. A takarékszövetkezetek esetében, ha nem csináljuk meg az integrációs programot, akkor, azt gondolom, sok ember lenne ma nagyon nagy bajban Magyarországon, mert nézzék meg, a takarékszövetkezeti integrációból 11 pénzügyintézet maradt ki, abból 9 már gyakorlatilag csődben van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ezekre a lépésekre szükség volt. Először rendet csináltunk a bankszférában, rendet csináltunk a takarékszövetkezeteknél, és most kerül sor a brókercégekre. Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy itt a Magyar Nemzeti Bank és a kormány megtette a maga javaslatait, amiket én mindenkinek ajánlok a figyelmébe, és kérem a tisztelt Házat, hogy ezeket minél hamarabb fogadjuk el.

Egyvalami azonban még hiányzik, és a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja nevében szeretném jelezni, hogy mi ezzel ki fogjuk egészíteni a benyújtandó törvénycsomagot: mi azt akarjuk, hogy azok az emberek, akik a brókercégek csaló tulajdonosai és vezetői voltak, a személyes vagyonukkal is feleljenek a kártalanításért. Ez a benyújtott javaslatokból hiányzik. Sokmilliárdos magánvagyonok húzódnak meg ott a tulajdonosok mögött, mindannyian a cégekből kimentett, teljes személyes magánvagyonukkal feleljenek a károsultak felé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy két témát még röviden szóba hozzak. Tegnap volt a legnagyobb nemzeti ünnepünk, március 15-e. Azt gondolom, hogy az ország minden településén az emberek méltósággal ünnepeltek - tisztelet a kevés kivételnek -, és hozzátenném, itt arra szeretném kérni főleg a tisztelt baloldali ellenzéki pártokat, hogy a provokátoraikat a nemzeti ünnep rendezvé-

nyeiről hívják vissza. Amikor 2006-ban önök kormányon voltak, akkor rendőröket küldtek a békés ünneplőkre. Most ezt nem tehetik meg, most provokátorokat küldenek. Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy rájuk sincsen szükség. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

Végül szeretném azt mondani, hogy a nemzeti ünnepen volt egy portál, a hvg.hu, amely, azt gondolom, hogy minden határon túlment, amikor egyébként egy cigány származású tudósítóját a köztelevízióknak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nagyon durván és méltatlanul támadta meg, és nagyon csodálkozom, hogy ezt rajtam kívül itt a Házban senki nem tette szóvá, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra ismét Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Én először a parlament nyilvánosságát kihasználva arról szeretnék beszélni, hogy a kártalanítás hol is tart, mert bizony több mint százezer embert érint, és az embereket nagyon érdekli, hogy hogyan is fog ez megtörténni. Először is azt szeretném elmondani, hogy az Országos Betétbiztosítási Alap megkezdte a kártalanítást. Az Országos Betétbiztosítási Alap azokat a magán- és jogi személyeket kártalanítja, akiknek a DRB Banknál volt folyószámlája, illetve betétszámlája. Ez több mint 73 ezer magánszemélyt érint, és ezenfelül a gazdálkodókat, a betéti társaságokat, a kft.-ket, a gazdasági társaságokat.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összesen mintegy 103,3 milliárd forint kártalanítás kerül kifizetésre, amely forrás már a Betétbiztosítási Alap rendelkezésére áll, mi több, ezt már a kifizető bankok részére, illetve a posta részére át is adta. Itt az érintettek mintegy 90 százaléka részesül kártalanításban, tehát a 103,3 milliárd fölött 12,9 milliárd forint van olyan, ami a 100 ezer eurót meghaladta, és ezt a Betétbiztosítási Alap nem fogja tudni az érintett részére kifizetni.

Megkezdte a munkáját a Betétvédelmi Alap is, felmérte a helyzetet, és nemsokára meghatározza azt a határnapot, amelytől lehet majd jelentkezni. Ez a brókerceget érinti, és nem a bankokat. Itt felhívjuk az érintettek figyelmét, hogy itt nem automatikus a kártalanítás, hanem mindenkinek jelentkezni kell majd a Betétvédelmi Alapnál meghatározott naptól számított 90 napon belül, és azt követően kezdődhet meg a kártalanítás. Tehát a kártalanítás csak ezután

fog tudni megkezdődni, ha az érintett személy jelentkezni fog a kártalanításra.

A Belügyminisztériumban megkezdődött az önkormányzatok kárainak, bennragadt forrásainak, pénzeinek a felmérése. Ez a munka lényegében a vége felé tart. Most már az önkormányzatok a felszámolótól megkapták, hogy mennyi pénzüik ragadt benn, ezt tudták egyeztetni, és ezt követően a Belügyminisztérium adatszolgáltatása alapján ezt jelezni. Ez alapján készül egy összesítés, és a kormány ezt követően fog tudni dönteni arról, hogy az önkormányzatokat milyen támogatásban, további segítségben fogja részesíteni.

Elkezdjük fölmérni az állami érintettséget is. Itt közvetlen érintettséget nem találtunk, viszont közvetett érintettség nagyon sok helyen van. Példaként mondom, hogy európai uniós források ragadtak bent civil szervezeteknél, alapítványoknál vagy gazdasági társaságoknál, komoly összegek, amelyeket az államtól már megkaptak, de felhasználni nem tudták. Úgy gondolom, hogy erre is egy külön felmérést, egy külön kört kell majd tennünk és a döntéseket meghozni.

Szeretnék arra is reagálni, amit frakcióvezető úr mondott, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében valóban jogszabálymódosítás készül két vonalon, egyrészt a Nemzetgazdasági Minisztérium által, és a Magyar Nemzeti Banknak is van egy elképzelése. Nyilván ezeket az elképzeléseket egyeztetni fogjuk, majd április hónapban a kormány elé kerül, a kormány pedig az Országgyűlés elé fogja terjeszteni.

A törvényjavaslatoknak egyértelműen az a célja, hogy a pénzügyi fogyasztóvédelmet erősítsük, szigorítsuk az ellenőrzést. Az ellenőrzést öt év helyett háromévenként szeretnénk meghatározni, amikor a felügyeletnek átfogó vizsgálatot kell végeznie a pénzügyi vállalkozásokban. Ugyanez a helyzet a bírságokra vonatkozóan. Szigorítani szeretnénk a bírságokat, és a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását is hatékonyabbá, gyorsabbá tenni.

Szeretnénk változtatni a Befektetővédelmi Alapra, tehát a BEVA-ra vonatkozó szabályokon is, ez sokkal kedvezőbb lenne az ügyfelek számára, illetve a BEVA működését is szeretnénk hatékonyabbá és gyorsabbá tenni.

(14.00)

Sok-sok európai uniós jogszabály átvezetése is meg fog történni ezekben a törvényjavaslatokban, aminek - még egyszer hangsúlyozom - egyetlen és legfontosabb célja a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítése, az, hogy Magyarországon ilyen botrány, amelyről jelenleg keveset tudunk egyébként, még egyszer ne történhessen meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tájékoztatom

önöket, hogy a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy **ismeresse a további napirenden kívüli felszólalókat**. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik; Witzmann Mihály, Fidesz; Becsó Zsolt, Fidesz; Demeter Márta, MSZP; Ikotity István, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Szél Bernadett, LMP; Simicskó István, KDNP; Lezsák Sándor, Fidesz; Lukács Zoltán, MSZP; Sneider Tamás, Jobbik.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Lukács László György, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Witzmann Mihály, Fidesz; Demeter Márta, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Kiss László, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Demeter Márta, MSZP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén, Jobbik; Kiss László, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Ikotity István, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP és Demeter Márta, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a **mandátumigazolás** és a képviselői eskütétel következik. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Navracsics Tibor képviselő úr lemondásával megüresedett helyre Veszprém 1. számú országgyűlési egyéni választókerületében **Kész Zoltán úr független** jelöltként egyéni mandátumot szerzett. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Kész Zoltán úr megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Parancsoljon, elnök úr!

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, Navracsics Tibor 2014. november 1-jétől tölti be az Európai Bizottság biztos posztját. Navracsics Tibor úr az összeférhetlenség megszüntetése érdekében már 2014. október 30-án lemondott - a Fidesz-KDNP jelölő szervezetek közös jelöltjeként - a Veszprém megye 1. számú választókerületében szerzett egyéni képviselői mandátumáról.

A 2015. február 22-én megtartott időközi választáson Kész Zoltán úr, független jelölt szerezte meg a

szavazatok többségét. Veszprém megye 1. számú országgyűlési egyéni választókerület országgyűlési egyéni választókerületi választási bizottsága 54/2015. (II. 26.) számú, 2015. február 26. napján kelt határozatában megállapította, hogy Kész Zoltán úr országgyűlési egyéni választókerületi képviselői mandátumot szerzett. A határozat 2015. március 1-jén, 16 órakor jogerőre emelkedett. A megbízólevelét átadására 2015. március 3-án került sor.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság a mai ülésen megvizsgálta a Kész Zoltán úr mandátumigazolásához szükséges iratokat. Képviselő úr nyilatkozatában jelezte, hogy vele szemben összeférhetlenségi ok nem áll fenn, tehát képviselői jogait gyakorolhatja.

Mindezek alapján a Mentelmi bizottság egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: „A Mentelmi bizottság javasolja az Országgyűlésnek, hogy igazolja Kész Zoltán úr mandátumát.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot benyújtani nem lehet, a mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, igazolja-e Kész Zoltán úr mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Kész Zoltán úr mandátumát 162 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül igazolta.

Most megkérem Kész Zoltán képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az **esküt**. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét. Tisztelt képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy az esküt felállva hallgassuk. *(A teremben lévők felállnak. - Kész Zoltán a terem közepére lép. - Gúr Nándor előolvassa az eskü szövegét.)*

KÉSZ ZOLTÁN (független): Én, Kész Zoltán, fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom. *(Taps az MSZP, a függetlenek és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányt. A megválasztott képviselő urat pedig arra, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Kész Zoltának, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Kész Zoltánnak elsőként Tóbiás József, majd dr. Schiffer András, Varju László, Fodor Gábor, dr. Semjén Zsolt,*

dr. Rubovszky György, Szabó Timea, Szelényi Zsuzsanna, Rogán Antal és Fuzik János gratulál.)

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés új képviselőjének eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében is. Köszönöm szépen.

Arra kérném képviselő urat, foglalja el helyét a gratulációkat követően. Képviselőtársaimat pedig arra kérem, hogy az előttünk álló napirendi pontokra koncentráljanak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 198 fő.

Tájékoztatom önöket arról is, hogy a Házbizottság múlt heti ülésén **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot, amelyet mai ülésén a Jobbik kérésére módosítva terjesztett elő. Ebben a Házbizottság azt kezdeményezi, hogy a II. Rákóczi Ferenc emléknapijáról szóló H/3033. számú határozati javaslat tárgyalása és határozathozatala során az Országgyűlés úgy térjen el a házsabály egyes rendelkezéseitől, hogy a határozathozatalra a holnapi napon sor kerülhessen. Ennek egyes részleteit és az időkereteket a H/3033/4. számú irományból ismerhetik meg. Tájékoztatom önöket, hogy a vitában a frakciók részére 15-15 perces felszólalási időkeret áll rendelkezésre.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak a jelenlévők négyötödével! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házsabálytól való eltérést 163 igen szavazattal, 3 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság a mai ülésén további házsabálytól való eltérésre tett javaslatot. Ebben a Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/3871. számú törvényjavaslat tárgyalása és határozathozatala során az Országgyűlés úgy térjen el a házsabály egyes rendelkezéseitől, hogy a határozathozatalra a holnapi napon sor kerülhessen. Ennek egyes részleteit és az időkereteket a T/3871/1. számú irományból ismerhetik meg.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a házsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak a jelenlévők négyötöde szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a házsabálytól való eltérést 163 igen szavazattal, 4 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Bejelentem, hogy az előterjesztés tárgyalására hétfőn, határozathozatalára kedden, azaz ma, illetve holnap az előző előterjesztést követően kerül sor.

Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most a **napirend módosítására** tett indítványokról döntünk.

Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló T/3783. számú törvényjavaslat általános vitájára a március 18-ai ülésnapon második napirendi pont helyett hetedik napirendi pontként kerüljön sor. Felhívom figyelmüket, hogy a Fidesz az előterjesztés megtárgyalását más időpontban javasolja.

Kérem tehát, hogy aki az MSZP javaslatával egyetért, az kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Ez nem többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/3783. számú, előbb ismertetett tárgyú törvényjavaslat általános vitájára szerdán, első napirendi pontként kerüljön sor. Aki viszont ezzel ért egyet, az, kérem, most emelje fel a kezét! Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt is javasolta, hogy a kéményseprő-ipari tevékenységről, valamint a tűz elleni védekezéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3784. számú törvényjavaslat általános vitájára a március 18-ai ülésnapon első napirendi pont helyett nyolcadik napirendi pontként kerüljön sor. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a Fidesz képviselőcsoportja az előterjesztés megtárgyalását más időpontra javasolja. Tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, kérem a képviselőtársaimat, hogy aki az MSZP javaslatával ért egyet, az most szavazzon! *(Szavazás.)*

Ez láthatólag nem kapta meg a többséget, tehát az Országgyűlés a javaslatot nem fogadta el.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/3784. számú, előbb ismertetett tárgyú törvényjavaslat általános vitájára a T/3783. számú törvényjavaslat tárgyalását követően, szerdán második napirendi pontként kerüljön sor. Aki viszont ezzel ért egyet, az, kérem, most szavazzon! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Bethlen Gábor Alap 2013. évi tevékenységéről és működéséről szóló B/802. számú beszámoló, valamint az ennek elfogadásáról szóló H/3523. számú határozati javaslat együttes vitájának vezérszónoki felszólalási időkerete a jelen-

legi 15 percről 25 percre emelkedjen. Aki ezzel egyetért, az, kérem, kézfelemeléssel most szavazzon! *(Szavazás.)* Ez szemmel láthatóan nem kapta meg a többséget.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapjáról a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény módosításáról szóló T/3751. számú törvényjavaslat általános vitája a lezárásig kerüljön át a szerdai ülésnapra a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló T/3752. számú törvényjavaslat általános vitáját követően. Aki ezzel egyetért, kérem, most szavazzon kézfelemeléssel! *(Szavazás.)* Ez látható többség, köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés keddi ülésnapján az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló T/3755. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig, a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló T/3753. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, az, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló T/3755. számú törvényjavaslat általános vitáját követően utolsó előtti napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, az, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló T/3785. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló T/3754. számú törvényjavaslat általános vitáját követően utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk.** Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal együtt. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság javaslatot tett arra, hogy az Országgyűlés egyes **beszámolók határozathozatalára a tárgyaló bizottságot kérje fel.** A házszabály 85. §-ának (1) bekezdése alapján erről az Országgyűlés vita nélkül, de külön-külön határoz.

(14.20)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Mezőgazdasági bizottságot az agrárgazdaság 2013. évi helyzetéről szóló B/3566. számú beszámoló határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 133 igen, 33 nem és 1 tartózkodó szavazat mellett felkéri a határozathozatalra.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek 2013. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól szóló B/3568. számú beszámoló határozathozatalára.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 135 igen, 35 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Népjóléti bizottságot az új országos fogyatékosügyi program, valamint a végrehajtására vonatkozó intézkedési tervben foglalt feladatok megvalósításának időarányos teljesítéséről szóló B/3587. számú beszámoló határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a kijelölt bizottságot 134 igen, 34 nem szavazattal, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor. Most áttérünk az **interpellációk** tárgyalására 120 perces időkeretben.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit kíván tenni a kormány a dolgozói szegénység és a nyomor ellen?”** címmel. A választ majd miniszter úr személyesen fogja megadni.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd jegyezzem meg, hogy a rendszerváltás óta ez az első interpelláció, amely elhangzik, amelyet a köztévé nem fog közvetíteni. Azt gondolom, hogy ez az önök szégyene, csakúgy, mint az, hogy egyébként több mint négymillióan kénytelenek a létminimum alatt élni ebben az országban. Ezt egyre többen látják.

A szegénység tehát nő és egyre mélyül az országban, és különös tekintettel mélyül a gyermekszegénység, hiszen a gyermekek mintegy 35 százalékának kell szembenézni komoly anyagi nélkülözéssel. Ez az egyik legrosszabb szám az Európai Unióban, még Romániában is kedvezőbb ez a szám, csak Bulgáriában rosszabb a helyzet.

Az állam 2012 óta már nem ad pénzt a Tárki '90 óta évente megjelenő kiadványára, a Társadalmi Ríportra, és a KSH nem közli bizonyos kutatásait, legfrissebb számait ebben a témában.

A létminimum egy olyan minimumjövedelem, amelyből meg lehet élni egy olyan színvonalon, amelyről a társadalom nagy része azt gondolja, hogy még éppen elfogadható. A tízmilliós magyar társadalomból mintegy 4,2 millióan, 1,4 millió háztartásban kénytelenek ilyen jövedelemből megélni. Az egy főre számított létminimum pedig a 87 510 forint. A létminimum alatt élőknel valamivel kevesebben, de jelentős számban élnek súlyosabb szegénységben vagy kirekesztett helyzetben, mintegy 3,2 millió ebben a legfrissebb szám. A jövedelmi szegénység alatt pedig, tehát ennek a határán vagy alatta - ugye, ez a nettó 66 ezer forint - mintegy 1,4 millió magyar kénytelen élni. Ez a szám a legrosszabbak között van az Európai Unióban.

A minimálbérből élő dolgozók mintegy 68 ezer forintot visznek haza, ennyi a nettójuk, ez 20 ezer forinttal marad el a létminimumtól, és jelentősen vesztett ez az összeg a reálértékéből az elmúlt években. Ezt egyébként a Századvég Intézet egy volt kutatója is bebizonyította. A minimálbérért dolgozók tekintetében írta le azt a számot, hogy mintegy 80 ezer forintot vett el az önök adórendszere tőlük az elmúlt években, míg több százezer forinttal nőtt azok bevétele, akik akár milliós jövedelemmel rendelkeznek. Egy legújabb szám szerint az szja-bevallók mintegy fele, 2,2 millió ember él létminimum alatt, keres a létminimum alatt. Ez egy egészen elképesztő szám! Európa-csúcs az alapvető élelmiszerek jelentős részének áfakulcsa, 27 százalék. Nem csoda tehát, hogy az önök kormányzása alatt a szegény szegényebb, a gazdag pedig gazdagabb lett.

Kérdezem miniszter urat: rendben van-e ez így? Mikor fogják végre a minimálbér nettó értékét legalább a létminimumhoz igazítani? Mikor fogják végre korrigálni az igazságtalan, a társadalmi különbségeket növelő, a dolgozói szegénységet egyre mélyítő adórendszert? Mikor csökkentik végre az emberek érdekében az alapvető élelmiszerek áfakulcsát?

Várom válaszát, miniszter úr. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Balog Zoltán miniszter úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, miniszter úr!

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezúton köszöntöm a televízió nézőit, akik egyenes adásban láthatják ezt az interpellációt (*Lukács Zoltán: Hol?*), hogyha minden igaz, minden úgy igaz, ahogyan (*Taps az MSZP soraiból.*) képviselő úr elmondta, akkor súlyos gondok vannak az igazmondással. (*Közbeszólások az MSZP soraiból, az elnök cseppet.*) És azt is hallják, ahogy önök itt hóbörögnek, de hát ez már csak így van, pedig egy elég fontos témáról van szó. Úgy gondolom, hogy a szegénységről nemcsak beszélni kell, hanem cselekedni is.

Örülök, hogy önt is érdekli ez a téma. Kár, hogy ellenzékben érdekli először, merthogy amikor kormányoztak, ön fiatal kora ellenére olyan intézkedéseket szavazott meg, amelyek súlyosan érintették a magyar családoknak a jövedelmi viszonyait. Ha jól emlékszem, ön 2006 óta tagja a Magyar Országgyűlésnek, és amikor bekerült, akkor rögtön a harmadik munkanapján megszavazott olyan intézkedéseket, a Gyurcsány-kormány első megszorító csomagját, ami az áfakulcsokat, amiért most ön felszólal, jelentősen emelte, 15-ről 20 százalékra. A harmadik munkanapján szavazott egyébként arról, hogy növeljék a járulékokat, amivel kevesebb lett a munkából élő emberek nettó jövedelme, amit most számon kér rajtunk. (*Moraj az MSZP soraiból, az elnök cseppet.*) Arról is döntöttek azon a napon, ülnek itt még néhányan ebben a frakcióban, forduljon a szomszédjához, képviselő úr, akik a nyugdíjas vállalkozók baleseti járuléka helyett egészségügyi járulékot szavaztak meg, ezáltal rögtön 5 százalékról 15 százalékra emelkedett ez a járulék. Önök bevezették a segélyadományok utáni áfát, ami súlyosan visszavetette egyébként az adományozást.

És talán emlékszik még rá, hogy 2008-ban előre nem látott válság köszöntött Magyarországra is Európán belül, a kormányok különböző módon reagáltak erre, például az önök szocialista kormánya is. Engedje meg, hogy Ferge Zsuzsát idézzem, aki nem vádolható azzal, hogy különösebben szimpatizálna jobboldali kormányokkal, mint ahogy az önök kormányával, ezt mondta szó szerint néhány héttel ezelőtt: „2008-ban Magyarország volt az egyetlen válság érte állam, amely semmit, egyáltalán semmit, egy gyufaszálat sem tett keresztbe azért,” - önről van szó - „hogy a válság nyilvánvaló veszteséivel valami történjen. Ilyen ország nem volt még egy, mindenütt legalább a munkanélküli-ellátást vagy a segélyezést vagy valami mást kiterjesztettek. Ennek következtében nálunk különösen nagy volt a szegényeket érintő veszély.” Eddig Ferge Zsuzsától az idézet. Azt hadd tegyem hozzá, hogy nincs teljesen igaz, mert valamit tettek önök: tovább emelték az áfát, amit most számon kér rajtunk. Abban, gondo-

lom, egyetértünk, hogy ezek az intézkedések nem segítettek.

Most nézzük az önkormányzatok számmisztikáját ebben az ügyben! Tavaly, igaz, hogy akkor választási kampányév volt, 4,8 millió létminimum alatt élő emberrel beszéltek, ez majdnem a fél ország. Most már 4 milliót említ. Azt is mondhatnám, hogyha nem lennének módszertani és egyéb aggályaim, hogy önkormányzatok szerint az Orbán-kormány 800 ezerrel csökkentette a szegények számát. Csak azért nem mondom, mert igyekszem azt a populizmust elkerülni, amit ön képvisel itt. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Viszont a pontos számokat érdemes megnézni: 2012-höz képest 2013-ban jelentősen, 241 ezerrel, 3 millió 44 ezerre csökkent a szegénységgel vagy társadalmi kirekesztettséggel érintettek száma - ez európai uniós adat, menjenek el Brüsszelbe, és nézzék meg ott -, 33,5 százalékról, 31,1 százalékra. Az alacsony munkaintenzitású háztartásokban élők száma 36 ezerrel csökkent, a súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya 282 ezer fővel, 3 százalékponttal, 2 millió 341 ezerre. Persze szegényből egy is sok, de 241 ezerrel kevesebb, azt gondolom, ez mégiscsak egy örömteli fejlemény.

És ha a dolgozókról beszélünk, akkor ma 2010-hez viszonyítva havi 30 ezer forinttal több juttatást kap a költségvetési forrásból egy háromgyermekes munkanélküli család, ahol egy iskolás vagy két óvodás gyermek van, egyébként közfoglalkoztatásban dolgozva. Ezek a családok, úgy gondolom, hogy jobban élnek, mint az önkormányzatok idején éltek, és ezzel ezt az irányt fogjuk folytatni, hiszen a foglalkoztatáspolitikát a legjobb szociálpolitika. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Csak tájékoztatni szeretném a Házatot, hogy az M1 közvetítési az interpellációkat, tehát a további vitákat elkerülendő tettem ezt a bejelentést. Most pedig Varga László képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Valóban, és egy internetes portál majd fogja, ahogy eddig is közvetítve volt interneten az ülés, úgyhogy nyilván ezt elemezgethetik, a magyar sajtószabadság egy jelentős ünnepeként így feleltek meg. Úgyhogy azt gondolom változatlanul, hogy ez egy szégyen. *(Zaj, közbekiáltások a Fidesz soraiból: Az, hogy hazudsz! - Szégyen! - Az elnök csenget.)*

Szeretném tájékoztatni önt, hogy én interpelláltam önt, és egyébként szeretném önt tájékoztatni arról, hogy öt éve kormányoznak; egyszerűen, jó reggelt kívánok, miniszter úr! A magyar társadalomban a különbségek jelentősen nőttek az elmúlt öt évben, ezt mindenféle adat bizonyítja. Jelentősen nőtt, több mint egymillióval a létminimum alatt élők száma. Ezt is mindenféle adat bizonyítja, akkor is, ha nem

beszél róla, merthogy másról beszél és mellébeszél. Nem tájékoztatta arról a nyilvánosságot, hogy mintegy 27 százalék az áfa szinte az összes alapvető élelmiszernél. Ez Európa-csúcs. Jó reggelt kívánok, miniszter úr! Csökkenteni kellene az alapvető élelmiszerek áfakulcsát is. Nem beszélt arról sem, hogy mikor kívánják a létminimumhoz igazítani legalább a minimálbért, egyszerűen: mellébeszél.

Nem a magyar társadalom érdekében cselekszenek, ezért nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a miniszter úr választát, kérdezem ezért az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 105 igen szavazattal, 53 nem szavazattal mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Észrevette-e már a kormány, hogy értelmes munka és termelőtevékenység hiányában a közmunkaprogram megbukott?”** címmel. Tájékoztatom a tisztelt Házatot, hogy Varga Mihály miniszter úr nevében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik meglátása szerint az országos közmunkaprogram kiürült, mára megbukott. Ez sajnos akkor is igaz, ha önkormányzatok elvileg munkát adnak több mint 200 ezer embernek az országos közmunkaprogramban, gyakorlatilag azonban, mivel a közmunkaprogramon belül alig zajlik értelmes termelőtevékenység, ezért a közmunkarendszer mára kiüresedett, értelmét veszítette.

Érdemes felidézni a Magyar Tudományos Akadémia erre vonatkozó kutatását, amely szerint minél több időt tölt el valaki az országos közmunkarendszerben, annál kisebb az esélye ennek az embernek arra, hogy valaha is vissza fog térni az elsődleges munkaerőpiacra. Államtitkár úr rendszeresen elmondja itt, hogy a közmunkások bizony nem igaz, hogy nem végeznek értelmes termelőtevékenységet, mi azonban úgy látjuk, hogy nagyon kevés az olyan közmunkás vidéken, magam is tanyán élő ember vagyok, jó néhány közmunkás szomszédom van, egyikük sem végez közülük értelmes termelőtevékenységet, mert nincs a kormánynak erre koncepciója, hogy mit kellene kezdeni ezekkel az emberekkel.

Mi úgy látjuk, hogy kiváló árualapot szolgáltatna az exportra a magyar mezőgazdaságnak az, ha legalább a vidéken élő közmunkásokat erre a célra használnák, hogy termeljenek, értelmes munkát végezzenek. Látható azonban az, hogy az önkormányzatok számára a közmunkarendszer egy helyi kifizetőhelye lett a szociális rendszernek. Érdemes

megnézni azt is, hogy Magyarországon a minimálbér összege 68 ezer forint, ehhez képest közmunkásként nem egy ember 51 ezer forintot keres, ennyi a 8 órás közmunkásbér, és nemes egyszerűséggel nem éri meg elmenni foglalkoztatottnak, jobban megéri sokak számára közmunkásként dolgozni. Egyszerűen azért, mert olyan kicsi a bérkülönbség, és mivel nem tudnak ezeknek az embereknek a munkáltatók, az önkormányzatok értelmes munkát adni, sokszor be sem kell járni, vagy napi egy-két órára elég megjelenni a munkahelyen, aztán a későbbiek folyamán fekete-vagy szürkefizetésekkel kiegészítik a jövedelmüket.

A szegénység nőttön nő, értelmes munkát mégsem ad a kormány. Kérdésem, államtitkár úr, hogy vajon mi akadályozza meg önöket abban, hogy ezeknek az embereknek értelmes termelőmunkát biztosítsanak elsősorban a mezőgazdaságon belül. Vajon nem lenne-e jó, ha az érintett szegény családok saját maguknak, a családjuknak megtermelnék az alapvető élelmiszereket, ha azt fogyasztanák el, amit a közmunkaprogramban megtermeltek? Vajon nem lenne-e jó az, ha a helyi közétkeztetésben, az iskolákban, óvodákban, bölcsődékben, önkormányzatoknál és egyéb középületekben azt az élelmiszert fogyasztanák, amit a közmunkások megtermeltek?

Nem vezetne ez vajon előrébb? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Czomba Sándor államtitkár úrtól fogjuk hallani.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ugye, ön azt kérdezi, hogy észrevette-e már a kormány, hogy értelmes munka, termelőtevékenység hiányában a közmunkaprogram megbukott. Én pedig azt szeretném öntől kérdezni, hogy észrevette-e már, hogy a Jobbik a közfoglalkoztatással kapcsolatban homlokegyenest másképpen nyilatkozik. Ön konkrétan - néhány nappal vagy héttel ezelőtt egy adásban hallgattam - azt nyilatkozta, hogy a közfoglalkoztatotti minimálbér és a minimálbér közötti különbség túlságosan kicsi, most pedig ön azt mondja, hogy túlságosan nagy. Ugyanaz a helyzet a létszámmal kapcsolatban. Akkor, amikor a KSH adatai megjelennek, önök azt mondják, hogy a kormány csak kozmetikázásra használja a közfoglalkoztatotti létszámot, ezelőtt pár nappal pedig Tiszavasvári polgármestere, aki tudjuk, hogy jobbikos polgármester, azért tüntetett, mert még több embert szeretett volna bevonni.

Kedves Képviselő Úr! Ott a végeken a közfoglalkoztatás gyakorlatilag arról szól, amiről ön most beszél. Tiszavasvári kapcsán kérdezem öntől, hogy ha 64 ember árkot tisztít, további 62 ember pedig járdát, útpadkát javít - amit egyébként az önkormányzat kért mint lehetőséget -, ők hasznos vagy haszontalan munkát végeznek-e. Kérdezze meg az ottani polgármestert, egész biztos vagyok benne,

hogy azt fogja mondani egyébként, hogy hasznos tevékenység az adott térség szempontjából.

Tisztelt Képviselő Úr! Látszik, egyértelműen látszik, hogy ha a közfoglalkoztatást abból a szempontból vizsgáljuk, hogy egyébként a segély helyett szeretnénk munkalehetőséget az emberek számára biztosítani, akkor ezzel mindenki egyetért, vagy legalábbis úgy tűnik, hogy egyetért. Azt is, ha megfigyeli... - és azt mondta, hogy nem talál ilyen példát. Nagyon szívesen akár személyesen is tudok önnek mutatni jó néhány olyan települést Borsodban, Szabolcsban, Nógrádban, de teljesen mindegy, hogy hol mondom, amiről ön beszél. Mezőgazdasági tevékenységet folytatnak, értéket teremtenek, beszállítanak az önkormányzat konyhájára, jó minőségű terméket használnak fel. Tehát lehet, hogy igazak lettek volna ezek a mondatok ezelőtt négy-öt évvel, de nem igazak most. Tehát a célunk egyértelműen az, hogy olyan helyre adjunk lehetőséget, ami mögött értelmes, értékteremtő munka van.

Hogy lehet-e 250 ezer vagy 300 ezer, vagy 400 ezer embernek - mert ennyire lenne most szükség - értelmes, értékteremtő munkát adni télen-nyáron, és vajon azt a 400-500 milliárd forintot, ami mondjuk, 400 ezer emberre szükséges, a költségvetés bírja-e, az majd egy újabb érdekes kérdés. Vagy vajon érdemes-e azon elgondolkodni, hogy a közfoglalkoztatást, amit korábban is jeleztünk, nem egy tartós foglalkoztatási formának tekintjük, mert akkor nagy bajt csinálnánk, ha egyébként az történe, hogy a vállalkozás azért nem talál munkaerőt - és erre van példa, mondjuk, idénymunka környékén a mezőgazdaságban -, mert túlságosan nagy - idézőjelben - a közfoglalkoztatás. Tehát úgy kell ennek a rendszernek működnie, hogy mindenki értelmes munkát tudjon elsősorban a versenyszférában, de ahol nincs jelen a versenyszféra, ott a közfoglalkoztatás terén is.

Olyan programot tervezünk, képviselő úr, amely egyrészt a közfoglalkoztatásból a versenyszférába való kilépést fogja segíteni, gyorsítani. Nem biztos, hogy mindenkinek közfoglalkoztatáson keresztül kell a versenyszférát megtalálni, ebben egyetértünk. Van olyan, aki azonnal alkalmas a versenyszféra alkalmazására, illetve az is egy nagyon lényeges kérdés a közfoglalkoztatással kapcsolatban, hogy a kilépést más módon is segítsük.

Olyan szociális gazdaságot, szociális szövetkezeteket kell létrehozni, amelyekben néhány éven belül megvan a saját lábra állás lehetősége, és ennek kapcsán gyakorlatilag, ha nem is egyik évről a másikra, de folyamatosan képesek leszünk az embereknek értelmes, értékteremtő munkát immáron nem közfoglalkoztatás keretében adni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

Parancsoljon!

(14.40)

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök Úr! Sajnos nem áll módomban elfogadni ezt a választ. Még egyszer mondom, államtitkár úr, mi az emberek közöttünk élünk, jobbikosok. *(Közbeszólások a kormány-pártok soraiból.)* Én magam is tanyán élő ember vagyok, látom és ismerem ezeket az embereket, mert a szomszédaimról van szó. *(Az elnök csenget.)* Nem adnak nekik értelmes termelőmunkát, mert a kormánynak semmilyen erre vonatkozó koncepciója nincs. Tessék megnézni a kormány honlapját, nincs rajta még csak utalás se arra, hogy értelmes termelőmunkát kellene az embereknek végezni!

És nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, hogy én éppen arról beszéltem - csak az államtitkár úr sajnos nem értette meg -, hogy nagyon kicsi a különbség a minimálbér és a közfoglalkoztatotti bér között, és vidéken nagyon sok ember egész egyszerűen nem akar elhelyezkedni az elsődleges munkaerőpiacon alacsony bérért, mert a közmunkarendszeren belül majdnem annyi pénzt megkeres, cserébe még esetleg dolgoznia sem kell.

Én erről beszéltem, államtitkár úr, nem volt olyan bonyolult az összefüggés, a válasza pedig elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András képviselő úr, az LMP frakcióvezetője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Mit tesz a kormány a moszkvai magyar vonatkozású állambiztonsági iratok nyilvánossága érdekében?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter megbízásából Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én megdöbbenéssel értesülök, hogy ezek szerint a magyar-orosz kapcsolatok nem a külügyi, hanem az igazságügyi tárcára tartoznak, de hát mit van mit tenni.

2015 a Szovjetunióba elhurcoltak emlékévé, hiszen hetven évvel ezelőtt, 1944 novemberében indultak meg az első transzportok, amelyekkel a szovjet megszálló csapatok magyar embereket hurcoltak el a Gulágra, illetve a Szovjetunió más vidékeire.

25 évvel ezelőtt robbant ki a rendszerváltás titkosszolgálati botránya, a Dunagate-ügy, ami a rendszerváltás titkos történetének egy külön fejezete. 25

éve tart az a magyar népi játék, hogy különböző gazdasági és politikai szereplők próbálják riválisaitak el lehetetleníteni vélt vagy valós ügynökvádakkal. A 90-es évek közepéig - a Dunagate-botránytól függetlenül - zavartalanul zajlott az állambiztonsági iratok megsemmisítése, eltüntetése. Ez a rendszerváltás egyik legsúlyosabb kudarca, és az LMP sorozatos próbálkozásai ellenére az aktanyilvánosságot a mai napig nem sikerült megnyugtatóan rendezni. Holnap itt lesz az alkalom, hogy ezt a 25 éves csorbát kiköszörüljünk.

Az ügynöközés legújabb játékos, a miniszterelnök kegyvesztett oligarchája, Simicska Lajos legutóbbi kijelentésében nem egyszerűen megvádolta a miniszterelnököt feltételezett ügynökműltjával, hanem Moszkva felé mutogat, és ez különösen aktuálissá teszi az Oroszországban található magyar vonatkozású állambiztonsági iratok nyilvánosságának kérdését.

Szeretném jelezni, hogy a Simicska-botrányt megelőzően, már januárban az LMP előterjesztette azt a határozati javaslatot, amely kötelezné a magyar kormányt, hogy járjon el Moszkvában a megszálló szovjet csapatok által elhurcolt iratok, illetve az ott keletkezett magyar vonatkozású iratok megismerhetősége érdekében.

Azt látjuk, hogy 1944 és 1991 között, a szovjet megszállás időtartama alatt számtalan olyan magyar vonatkozású irat keletkezett a KGB, illetve az NKVD irattárában, amit egész egyszerűen erkölcsi kötelességünk legalább megpróbálni kutathatóvá tenni. Az elmúlt évtizedekben valamennyire lehetővé vált kutathatóság és a létrejött Moszkvai Magyar Levéltári Intézet ellenére a széthordott és eltüntetett állambiztonsági múlt teljes megismeréséhez nélkülözhetetlen az orosz kezelésben lévő párhuzamos iratállomány teljes megismerhetősége is. Ennek érdekében pedig haladéktalan kormányzati lépések szükségesek, a kommunista diktatúra hatalmi működésének feltárása ugyanis lehetetlen az állambiztonsági gépezet továbbélésének és a széthordott, megsemmisített iratoknak a vizsgálata nélkül. Az Országgyűlés kiemelt feladata az államgépezetben továbbélő múlt feltárásának elősegítése, ennek teljes körű ismerete nélkül ugyanis sem a morális, sem a jogi ítékezés nem lehet kellően megalapozott, különösen nem a saját állambiztonsági múltat cinikusan szőnyeg alá seprő jelenlegi kormánytöbbségtől.

Mit tesz végre a magyar kormány a moszkvai magyar vonatkozású állambiztonsági iratok nyilvánossága érdekében? *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A választ Répássy Róbert államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Magyarország és az Oroszországi Föderáció között jelenleg két megállapodás van ér-

vényben, amelyek a magyar-orosz levéltári együttműködést szabályozzák. 1992. november 11-én, Budapesten kötött kormányközi megállapodás az állami levéltárak együttműködéséről, amelynek értelmében a felek teljes kölcsönösség alapján és a vonatkozó saját törvényeik betartásával fejlesztik a levéltárak közti együttműködést.

2001. december 14-én, Moszkvában kötött tárcaközi megállapodás a Magyar Köztársaság Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és az Oroszországi Föderáció Levéltári Szolgálat között a Magyar Kulturális, Tudományos és Tájékoztatási Központ Levéltári Intézete tevékenységével összefüggő feladatok megvalósításáról. Ezt követően az első Orbán-kormány hozta létre 2001. december 16-án a Moszkvai Magyar Levéltári Intézetet. Az intézmény feladata az Oroszországban lévő, a magyar történelemben és ezzel együtt a magyar-orosz és különösen a XX. századi magyar-szovjet kapcsolatokra vonatkozó levéltári iratok szisztematikus és célirányos feltárása, gyűjtése, rendszerezése, feldolgozása, illetve ezen forrásegysétek hazajuttatása másolatban hazai levéltári megőrzésre a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárába. 2012. november 1-je óta tíz oroszországi levéltárral, tudományos és felsőoktatási intézménnyel és három hazai tudományos szervvel kötött együttműködési egyezményt és projektmegállapodást a levéltár.

Kiemelt jelentőséggel bír az a tény is, hogy Oroszországban a magyar vonatkozású levéltári iratokhoz való hozzáférést jelentős mértékben megnehezíti, hogy az államtitokról szóló törvény értelmében a titokgazdának minősülő államigazgatási, minisztériumi szervek az államtitok hatálya alá tartozó adatok, iratok védelme érdekében különleges intézkedéseket foganatosíthatnak. Ezek a szervek tehát nem adják át a központi levéltár megőrzésébe az irataikat, hanem az általuk keletkezett, maradandó értékűnek minősülő dokumentációjukat az általuk létrehozott saját történelmi levéltárjaikban, úgynevezett szakhatósági levéltárakban őrzik és kezelik.

Ilyen például az FSZB, az orosz belbiztonsági szolgálat központi archívuma, amely a világ egyik legszigorúbban kezelt, leghierarchikusabb levéltára. Itt 1993 óta igen lassú ütemben indult meg a titkosan kezelt ügyiratok feloldása a minősítés alól. A volt szovjet állambiztonsági iratok tekintetében a rendelkezési jogosultságok, így különösen a minősítések megszüntetésének, nyilvánosságra hozatalának, illetve a magyar fél részére hozzáférhetővé tétel engedélyezésének kérdése az orosz fél illetékes minősítőit illeti meg. Magyar ügyvitelérdekből sem vonják ki ezen iratok nagy részét a minősítés alól, az itt kezelt dokumentációhoz való tudományos hozzáférés rendkívül nehéz, ezért a KGB szerveinek külföldi országokban készített jelentései közül az elmúlt öt évben csak elszórtan és töredékesen jelentek meg iratok. Mindazonáltal a Moszkvai Magyar Levéltári Intézet vezetője 2013 júniusában a FSZB központi archívuma vezetőségénél kérte, hogy egy közös tu-

dományos projekt keretében kiadásra kerüljön több irat, a levéltár részéről azonban negatív válasz érkezett a javaslatára.

Arra is felhívom a figyelmet, hogy az erre irányuló külön megállapodás hiányában Oroszország viszonyosság feltételéhez kötheti a magyar kérés teljesítését.

Tisztelt Képviselő Úr! A képviselő úr által megfogalmazott kérdésekre tájékoztatom, hogy a kormány teljes határozottsággal elkötelezett abban, hogy támogassa a levéltárakban fellelhető anyagok valamilyen formában történő hazajuttatását. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Egyebekben szeretném jelezni, hogy idén kerül sor az orosz-magyar levéltári vegyes bizottság ülésére.

Kérem válaszmom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem a frakcióvezető urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem fogadom el. Államtitkár úr, az a helyzet, hogy válaszában legnagyobb részében teljesen másról beszélt. *(Moraj.)* Én nem arról beszéltem, hogy ha vannak középkori iratok orosz levéltárban *(Az elnök csenget.)*, akkor arról milyen megállapodás van a kulturális diplomáciát illetően. Én nem a kulturális diplomáciáról beszéltem; ön erre válaszolt.

Ami az én kérdésemre illeti, szeretném élére állítani. A régi KGB-, NKVD-iratállomány magyar vonatkozású részének megismerhetősége egyrészt persze nemzeti önbecsülés kérdése, másrészt - ahogy az elmúlt hetek botrányai rávilágítanak - nemzeti szuverenitás kérdése.

(14.50)

A kérdésem arra vonatkozik, hogy Orbán Viktor eljár-e Vlagyimir Putyinnál, magyarul, a legmagasabb szinten annak érdekében, hogy az FSZB magyar vonatkozású iratai kutathatók legyenek. A viszonyosságtól nem kell megrémülni! A helyzet azért nagyon más, nem Magyarország volt megszálló negyven éven keresztül, hanem a Szovjetunió.

A magyar önbecsüléshez és a magyar szuverenitáshoz hozzátartozik az, hogy a legmagasabb szinten eljárunk a kutathatóság érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Frakcióvezető úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Gyórfy Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Használhatatlan tanácsok százmilliókért? Ki a felelős?**” címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy Lázár János miniszter úr helyett és nevében Kis Miklós Zsolt államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2008 őszen kirobbant gazdasági válság a magyar gazdálkodókat és a magyar családokat olyan kihívások elé állította, amely kihívások terheit éveken keresztül nyögte a magyar társadalom. Voltak ugyanakkor olyan haszonlesők és az akkori szocialista vezetés holdudvarába tartozó szerencsések, akik a gazdasági válságnak csak az előnyét élvezték. Közéjük tartozott a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesület, amely a bíróság jogerős ítélete szerint 200 millió forint kárt okozott a magyar államnak. Felmerül a kérdés: hogy juthatott egy szocialista polgármester által irányított civil szervezet vissza nem térítendő támogatáshoz a gazdasági válság idején?

A jelenlegi adatok alapján egyértelmű, a félmilliárdos támogatást egy mindössze másfél oldalas támogatáskérő levél megírása után kapta meg az egyesület szokatlan gyorsasággal. A kifizetést Gógös Zoltán akkori MSZP-s államtitkár hagyta jóvá 2008. december 18-án, majd mit ad Isten, négy nappal később a szocialista kötődésű egyesület bankszámláján landolt a félmilliárd forint. Rekordidő alatt született döntés a támogatásról, s mivel az akkori tárcának nem volt annyi pénze, a kormány döntött: a költségvetés egyensúlyi tartalékából kell kiutalni a pénzt. A szervezet azért kapta a pénzt, hogy a nemzetközi gazdasági válság hatásait kommunikálja a vidéki térségben.

A csillagászati összegű támogatással kapcsolatban a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal indított vizsgálatot. A vizsgálat megállapításai szerint a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesület a félmilliárd forintból például 212 millió forintot 13 olyan tanulmány elkészítésére költött el, amelyek semmilyen formában nem szolgálták a válságkommunikációs kampány megvalósítását. Az egyesület gyakorlatilag azon ügyeskedett, hogy lefedje az 500 millió forintnyi támogatást, és fiktív számlát hozzon a költségek elszámolásáról. A számlák között több száz millió forint értékben találtak olyat, amelyek vagy nem kapcsolódtak a támogatandó célhoz, vagy nevükben ugyan kapcsolódtak, de azok semmilyen formában nem hasznosultak. Külön érdekessége az ügynek, hogy a félmilliárd forintot Gógös Zoltán jóváhagyásával és a pénzosztásban történő aktív közreműködésével annak ellenére kapta meg villámgyorsan az egyesület, hogy 2008-ban az agrártárca jogi főosztálya már a támogatási szerződés aláírása előtt kifogásolta a projektet, a jogi főosztály ugyanis elfogadhatatlannak és túlzottnak tartotta a támogatási szerződésben szereplő egyes költségeket, mert állás-

pontja szerint ellentétes az államháztartásról szóló törvénnyel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogy áll a Kehi feljelentése alapján indult nyomozás, mert úgy tudjuk, hogy Gógös Zoltán egykori államtitkárt meg sem hallgatták az ügyben. Mit tesz annak érdekében a kormány, hogy a vitatott támogatási szerződés alapján jogtalanul kifizetett összegek visszafizetésre kerüljenek, és mikor fogják felelősségre vonni az abban érintetteket? *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kis Miklós Zsolt államtitkár úrtól fogjuk hallani.

Parancsoljon, államtitkár úr!

KIS MIKLÓS ZSOLT, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mint azt az interpellációjában helyesen említette, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal a 2012-ben zárult vizsgálata során feltárta, hogy a 2008-as világgazdasági válság idején Gógös Zoltán, a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium akkori államtitkára a vonatkozó jogszabályokat és a minisztérium belső szabályát is megsértve 500 millió forint támogatást adott a Magyarországi LEADER Közhasznú Egyesületnek arra, hogy tájékoztató kampányt szervezzenek a világgazdasági válság hatásairól vidéken. Az 500 millió forintot az egyesület mesébe illő gyorsasággal, néhány nap leforgása alatt, pályázat nélkül kapta meg, ráadásul előre, pedig a jogszabályok szerint csak utólag lehetett volna megtenni. Annak ellenére döntött a támogatásról Gógös Zoltán akkori államtitkár, hogy saját minisztériumának vezető beosztottja is előre figyelmeztette: nincsenek megfelelő garanciák az összeg visszafizetésére, a szerződés súlyosan jogsértő, annak megkötésével akár a hanyag kezelés bűncselekményének gyanúja is felmerül.

A Kehi-vizsgálat kiderítette, hogy az alapítvány a támogatást nem a vidék tájékoztatására, hanem teljesen szabálytalanul a saját működtetésére, korábbi hiteleinek törlesztésére, semmitmondó tanulmányokra fordította, a felhasználást pedig részben fiktív számlákkal igazolta. Az alapítvány olyan rendezvények költségét is elszámolta, ahol a szerződésben vállalt létszámot sok esetben még úgy sem sikerült biztosítani, hogy az előadókat és a szervezőket is a hallgatóság tagjaiként tüntették fel. A támogatás jogosulatlan felhasználását a minisztérium által indított polgári perben a bíróság jogerősen megállapította, ennek ellenére az alapítvány egyetlen fillért sem térített meg, és várhatóan nem is fog, mivel az egyesület már nem rendelkezik semmilyen vagyonnal.

Az ügyben a Kehi feljelentést tett, amely alapján a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál költségvetési csalás miatt, a Központi Nyomozó Főügyészségnél pedig hűtlen kezelés miatt nyomozás indult. A Nyomozó Főügyészség nyomozása során megállapítást nyert, hogy a támogatási szerződés megkötése szabálytala-

nul történt, és emiatt mintegy 200 millió forint vagyoni hátrány keletkezett. Az alapítvány a támogatás egy részét ráadásul olyan céghálózathoz juttatta el, amely röviddel a támogatás odaítélése előtt jött létre, majd a pénz elköltése után gyorsan meg is szűntek, jelentős adótartozást hagyva maguk után.

Tájékoztatom képviselő urat arról, hogy az ügyben a nyomozó hatóság ennek ellenére valóban megszüntette az eljárást. *(Gógös Zoltán: Igen, mert nem talált semmit!)* Megjegyzem, hogy a Nyomozó Főügyészség a rendelkezésére álló adatok alapján az elkövetéssel összefüggésbe is hozható Gógös Zoltán kihallgatására sem tanúként, sem gyanúsítottként nem kerített sort. Ezen határozattal szemben a Kehi panasszal élt a Legfőbb Ügyészség felé, és kiemeli, hogy a vagyoni hátrány keletkezése elkerülhető lett volna, ha Gógös Zoltán betartja az előírásokat és nem ír alá olyan támogatási szerződést, mint amire a beosztottja is előre figyelmeztette. *(Gógös Zoltán: Azt tudod, hogy ezért felelned kell ám, pajtás!)*

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést és képviselő urat, a Miniszterelnökség mindent megtesz annak érdekében, hogy a jövőben a gazdák és a vidék pénzéből egy fillér se tűnhessen el nyomtalanul. *(Moraj az MSZP soraiban.)* Mindezek alapján kérem szíves válaszat elfogadni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gyórfy Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon! *(Folyamatos zaj az MSZP soraiban.)* Megkérem képviselőtársaimat, tegyék lehetővé, hogy Gyórfy Balázs képviselő úr elmondja egyperces felszólalását. Külön nyomatékkal kérem erre mindkét oldalt. Most Gyórfy Balázsnál van a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÓRFFY BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nyilvánvaló, hogy a hangoskodás és az érintettség közötti éles korrelációt nem kell magyarázni. Megértem, hogy a képviselő urak felháborodnak, hogy ezzel foglalkozunk, márpedig ez az 500 millió forint vidéken akkor nagyon hiányzott más-honnan. De nagyon jól tudjuk, hogy a szocialista vidékfejlesztés nem más, mint a pénzek kisíbolása, és a LEADER-en keresztül pártfinanszírozásra való felhasználása.

Egyébként ez a jéghegy csúcsa. Mint Pápa környéki polgármester, annak idején tisztában voltam vele, hogy amit ott csináltak, azok a kényszertársulások, amikkel ránk erőltették bizonyos szocialista kötődésű LEADER-vezetők működését, nem szóltak másról, mint hogy pénzlényülést próbáltak meg ránk erőltetni. Elég nagy probléma, hogy idáig eljutottunk. Szeretnénk végre látni, hogy az a félmilliárd forint hova lett, és bízom benne, hogy erre nagyon rövid időn belül meg is kapjuk a választ.

Államtitkár úrnak köszönöm szépen a válaszat, amit tisztelettel elfogadok. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Megszűnő ellátások és véget nem érő felülvizsgálatok? Mi vár a rokkantakra, és mi vár a dolgozókra a munkásévek után?”** címmel. Tájékoztatom képviselő urat és a tisztelt Házat, hogy Balog Zoltán miniszter úr helyett Rétvári Bence fog önnek válaszolni. Parancsoljon!

(15.00)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! 2012. január 1-jével kardinális intézkedések közepette átalakították a nyugdíjrendszert, megszűnt minden korhatár alatti nyugdíj, megszűnt a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj, és megszűnt a szolgálati nyugdíj is. Azt mondták, hogy azért van szükség erre az átalakításra, mert szeretnék a csalókat kiszűrni, lévén most csak a rokkantokról kívánok hosszabban beszélni.

Azt is mondták, hogy Németországból olyan tesztgépeket fognak beszerezni, amelyekkel a felülvizsgálat kapcsán kiszűrjük a csalókat, és ezek a tesztgépek alkalmasak lesznek arra, hogy bizonyítsák a felülvizsgálatra rendelt kliensek munkaképességét. Eltelt három év. Azt mondták, a felülvizsgálatokat 2013 végéig be fogják fejezni, majd kértek egy fél év határidő-módosítást, aztán egy évet, majd még egy évet. Itt állunk több mint három év után, és látszik, hogy a felülvizsgálatoknak nincs vége. De nemcsak hogy vége nincs, az emberek, a felülvizsgálatra jelentkező emberek százával-ezrével panaszkodnak a felülvizsgálatok színvonalára, embertelenségére, az elvett támogatások mértékére.

Körülbelül ezer nappal ezelőtt nyolc kérdést intéztem a minisztériumhoz ezekben az ügyekben. Eltelt több mint ezer nap, és a mai napig nem kaptam rájuk választ. Az átalakított nyugdíjrendszer kapcsán kétféle ellátást lehet ma kapni, rokkantsági ellátást és rehabilitációs ellátást. A rehabilitációs ellátást összesen három évig lehet folyósítani, és tisztelettel jelentem, 2012. január 1-jével, amikor életbe lépett ez a törvény, emberek tízezreinek telik le mostanság a rehabilitációs ellátás.

Éppen ebből adódóan az igazgatás átszervezése kapcsán módosító indítványt nyújtottam be, és elmentem az Igazságügyi bizottság elé. A módosítás arról szólt, hogy azok a megváltozott munkaképességűek vagy rehabilitációs ellátáson lévő emberek, akik elveszítik az ellátásukat, eddig részesülhettek rendszeres szociális segélyben. Csakhogy a megváltozott szabályok értelmében a rendszeres szociális segély március 1-jével megszűnt létezni, és a jogszabály úgy szól, hogy aki az előző ellátás 80 százalékát nem kapja a jövőben települési támogatás címén, az még az egészségügy szolgáltatáshoz való jogát is el fogja veszíteni.

Azt gondolom, hogy egy kormány ilyen döntést nem hozhat. Kérdezem államtitkár urat, hogy vannak-e olyan elemei a nyugdíjrendszernek a rokkantellátásra vonatkoztatva, amelyet megfontolnak és változtatnak az eddigi gyakorlaton. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, hogy az ön véleménye pontosan mi volt akár ezer, akár kétezer nappal ezelőtt, tisztelt képviselő úr, de magával a társadalmi kérdéssel kapcsolatban engedje meg, hogy az ön egykori párttársának, frakciótársának, talán főnöke is volt Szűcs Erika egy időben, egyik parlamenti felszólalását idézzem ebben a kérdéskörben.

„A rokkantság megállapítása helyett a munkavégző képesség és a foglalkoztatás helyreállítása európai trend, amit nem csupán a gazdaság igényei, hanem mindannyiunk napi tapasztalatai is visszaigazolnak, hogy mi is a társadalom valós elvárása a több mint 400 ezer, munkaképes korú rokkantnyugdíjas esetén. Ez az elvárás világos.” - mondja Szűcs Erika, még 2008. szeptember 29-én. „Ez az elvárás világos. Aki munkaképes, az dolgozhasson, és dolgozzon is, legyen több adófizető, hogy kevesebb adóból is tisztes megélhetést lehessen azoknak a honfitársainknak is biztosítani, akiknek a rehabilitáció már nem segít. Ez a mi társadalmi programunk, és ez nem pénzpórolás.” - mondta a korábbi szocialista politikus.

Ebben ugyanezt a célt fogalmazta meg, amit most képviselő úr is interpellációjában érintett és kritizált. Hasonló célt fogalmazott meg, hogy itt egy felülvizsgálatra igenis szükség van. Bár az előző kormány sokszor mondta, és tudtam volna más parlamenti felszólalásokat is idézni, hogy erre a felülvizsgálatra szükség van, de végül nem lépte meg. Bár igazságosnak tartotta volna, hasznosnak tartotta volna, szükségesnek tartotta volna, de nem lépett erre az útra. A Fidesz-KDNP-kormány ezzel szemben meg is valósította ezeket az elképzeléseket, pontosabban: elindította ezek megvalósítását.

Ön is nagyon jól tudja, hogy már a kezdeti szakaszban, amikor kinek-kinek megváltozott munkaképességüként, aki korábban másfajta nyugdíj jellegű ellátásban részesült, rokkantnyugdíjban részesült, nyilatkozatot kellett kitöltenie és visszaküldenie a felülvizsgálattal kapcsolatban, és 9789 fő nem is nyilatkozott. Sőt, voltak, akik el is ismerték, hogy nem kívánják a későbbiekben ezt a rokkantnyugdíjat megkapni, hiszen nem voltak rá jogosultak, és azok elől vették el ezt a forrást, akik valóban nem voltak képesek egészségi állapotuknál fogva arra, hogy munkát végezzenek. Úgy gondoltuk, hogy ezeket a forrásokat teljes mértékben a rászorulóknak kell

adni, nem pedig azoknak, akik visszaélnék ezzel. Ezért indult el a felülvizsgálat folyamata, ami valóban még most is tart.

Ami a rendszeres szociális segéllyel való összeférhetetlenséget illeti, tisztelt képviselő úr, az a valóság ezzel szemben, hogy a szociális ellátórendszer változása nem érintette az egészségkárosodottként rendszeres szociális segélyre jogosultak ellátását, az ellátásra való jogosultságát. Hiszen ők, bár más elnevezéssel, de egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásként a továbbiakban is a korábbi feltételek szerint részesülnek jövedelempótló szociális ellátásban. Tehát ez a kritika nem helyénvaló, képviselő úr.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól szóló törvény alapján mindazon személyek, akik 2011. december 31-én ellátásban részesültek, a felülvizsgálatukig - új elnevezéssel - a korábbi ellátások összegével megegyező összegű ellátást kapnak. Arra a kérdésre, amit itt leírt, bár fel nem olvasott, hogy mi lesz azokkal a rokkantakkal, akiknek semmilyen ellátásuk nem marad: nem lesz ilyen rokkant. Hiszen aki valóban rokkant, az meg fogja kapni a korábbi ellátásnak megfelelő összegű, immár nem nyugdíjat, hanem ellátást. Akik pedig nem voltak rokkantak, azoknak nyilvánvalóan semmifajta ellátás nem jár, ők visszaéltek ezzel a lehetőséggel.

A kormány természetesen törekszik arra, hogy ezt a folyamatot felgyorsítsa, de nagyon fontos a precizitás is, hogy senkinek ne legyen hibás a minősítése. Ezért illetménypótlékok lehetőségével, infrastrukturális fejlesztéssel, valamint egy külön TÁMOP 5.4.8. projekt keretében is igyekeztünk pluszforrásokat biztosítani, hogy ezek a felülvizsgálatok minél hamarabb megtörténjenek. De még fontosabb, hogy ezek pontosak legyenek, és senkit se minősítsenek rosszul. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni a választát. Én soha nem állítottam azt, hogy ne lenne szükség felülvizsgálatokra. Felülvizsgálatokra mindig szükség van, hiszen a rokkantak esetében lehet állapotrosszabbodás is, meg lehet állapotjavulás is. Vissza kell hogy utasítsam ezt a 9700 főre való hivatkozást, akik nem küldték vissza. Persze, hogy nem küldték vissza, amikor 90 százalékuk időközben elköltözött, egy nagy részük kórházban volt, egy csomó ember meg sem kapta az értesítést, és nem tudta visszaküldeni. Utána kiderült, néhány száz főről van szó, mert az összes többi egyszerűen adminisztrációs hiba miatt nem kapta meg.

Azt gondolom, a nyugdíjrendszert illetően folyamatos párbeszédre lenne szükség a politikai oldalak között. Azt is gondolom, rugalmasan kellene a nyugdíjrendszert kezelni. Éppen ebből adódóan a múlt héten indítványoztuk, hogy 40 év jogosultsági

idővel a férfiak is igénybe tudják venni az öregségi nyugdíj lehetőségét. (Dr. Rétuári Bence: *Nem szavaztatók meg.*) Ezért kezdeményeztük a korekedvezményes nyugdíj visszaállítását és a korengedményes nyugdíj visszaállítását is.

Nem fogadom el a választ, államtitkár úr. (Szórványos taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Banki visszaélések: mikor kerül sor a teljes átvilágításra?**” címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy Varga Mihály miniszter úr helyett a választ Tállai András államtitkár úrtól fogja hallani.

Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A devizahitel-károsultak most a hetekben-hónapokban szembesülnek azzal, hogy a kormányzat úgynevezett elszámolását, forintosítását, piaci árfolyamon történő forintosítását követően legtöbbször esetében nagyobb marad az adósság a kölcsönvett összegnél nyolc év után akkor is, ha mindent rendesen befizettek.

(15.10)

Látható, hogy míg a legtöbbször körülbelül 150 forintos svájcifrank-árfolyam mellett vették fel a hitelüket, most 256 forintra váltva bő 70 százalékkal engedi megnövelni ez a jelenlegi kormányzat a megmaradt tartozást. Jó esetben tehát a felvett összeg 10-15 százalékos visszatérítése, amivel most a kormány kecséget, nem kompenzálja ezt a növelést egyáltalán. Tehát bizton állítható, hogy a tartozás a felvett összeg mintegy másfélszerese körül jár, és a hátralévő futamidő alatt a kamat még megduplázza ezt. Ami tehát kiderül ebből, hogy a kormányzat rendezési terve szerinti elszámolás alapján (Zaj. - *Az elnök csenget.*) minden eddigi fizetés ajándék volt a bank számára. Tehát a Fidesz-KDNP egy olyan modellt dolgozott ki, amelynek értelmében ezek az érintett bankok legalizálva lenyelhetik az emberek eddigi befizetéseit, hiszen az osztartozás még mindig magasabb lesz, van, akinél nagyságrendekkel magasabb, mint az eredetileg megkapott összeg.

Az is látható, hogy a Jobbik belső számításai szerint, ha 2010-ben cselekedett volna a kormány, ahogy mi azt követeltük, és a felvétel napjának árfo-

lyamán forintosították volna ezeket a hiteleket, úgy szerződésenként, családonként 3 millió forint nagyságrendű összeget tudtak volna önök megspórolni minden egyes érintettnek, csak sajnálatos módon nem hallgattak a Jobbikra, először halasztgatták a megoldást, végül pedig, mint látjuk, elszabotálták azt.

Számtalan kérdés lóg még a levegőben: mi az, hogy közvetítő szerepet szán a kormányzat saját magának, mondjuk, szabad felhasználású hitelesek vagy autóhitelesek esetében? Hol a működő magáncsöd intézménye? Hogy köthetett a kormány olyan paktumot a Bankszövetséggel, amelynek értelmében - saját elmondásuk szerint - nem emelnek akadályt a kilakoltatások elé? Hogy lehet az, hogy még mindig a bank engedélye kell, hogy a Nemzeti Eszközkezelő segíthessen? Ezen nagyon sok, levegőben lógó kérdés tisztázása érdekében négy civil szervezet és társult szervezetek olyan igényt nyújtottak be, hogy a magyar parlament egy vizsgálóbizottság keretein belül keresse meg a válaszokat ezekre a kérdésekre, keresse meg, hogy ez a családonként 3 millió forint hova tűnt, milyen mulasztások mentén tűnt el, hogyan lehet kompenzálni az érintetteket, és hogyan lehet ezt a legalizált banki szabad rablást visszacsinálni, jóváírni az érintett összegeket az emberek számláján.

Ezen kérdések mentén tehát adódik a mindezt összefoglaló kérdés, hogy a Fidesz-KDNP, a kormányzat partner-e egy parlamenti vizsgálóbizottság létrehozásában, amely az úgynevezett devizahitelezés összes vadhajtásának kivizsgálásával végre egy bozótvágóval vág rendet ebben a dzsungelben. Várom érdemi választ. (Taps a Jobbik soraiban. - Zaj.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt megadnám a szót Tállai András államtitkár úrnak, arra kérem az ülésteremben magántárgyalásokat vagy hivatalos tárgyalásokat folytató képviselőtársaimat, hogy legyenek szívesek elhagyni akkor az üléstermet és ott lebonyolítani ezeket a megbeszéléseket. Most Tállai András államtitkár úré a szó, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nézzük ezt a 2010-es forintosítási dolgot, ha a Jobbik menetrendje érvényesült volna, az mit jelentett volna az országnak. Az azt jelentette volna, hogy akkor az MNB devizatartaléka 25 milliárd euró volt, és ahhoz, hogy ezt át lehessen váltani, ennek a 70 százalékat föl kellett volna erre a célra használni, amit, azt gondolom, önmagának kell bizonygatni, hogy ez mit jelentett volna az országnak. Ez lényegében a teljes pénzügyi összeomlást, a fizetésképtelenséget, a teljes hiteltelenséget, a befektetők elfordulását jelentette volna, lényegében az ország devizatartalék nélkül maradt volna. Azt pedig ne mondja, hogy piaci alapon kellett volna ezt megoldani; az pedig a forintnak egy olyan mérvű gyengülését jelentette volna, ami ugyanide

vezetett volna vissza. Ez az egyik kérdés. *(Derűltség a Jobbik soraiban.)*

A másik kérdés: kamat szempontjából sem lett volna ez előnyös azoknak - hiába röhögnek ezen, ez a közgazdasági valóság -, akiknek átváltották volna a hitelüket, hiszen akkor a kamat mértéke 10 százalék fölött volt, a THM közel 12 százalék volt, most pedig 6 százalék. Tehát az akkori forintosítás azt jelentette volna, hogy a kamatok emelkedtek volna, a törlesztőrészek nemhogy csökkentek volna, hanem emelkedtek volna, nem úgy, mint most, nem beszélve arról, hogy semmilyen jogi háttére nem lett volna meg akkor még ennek a döntésnek. Csak mondok egyet: például az Alkotmánybíróság döntése 2014. március 17-én tette lehetővé, hogy a korábban megkötött szerződéseken lehessen módosítani. Ez azt jelentette, hogy kimondta az Alkotmánybíróság, hogy amennyiben azt tömeges társadalmi probléma indokolja. Ez az állásfoglalás is hiányzott, és egyébként a Kúria jogegységi döntése sem volt, lett volna az akkori kormányzat birtokában. Tehát a magyar gazdaság, a Magyar Nemzeti Bank helyzete, állapota nem engedte volna meg azt, hogy ez megtörténjen.

Ami az autóhitelekre tett kritikai megjegyzését illeti, valóban, alig több mint 10 százaléka a hiteleknek ilyen típusú hitel, azt azonban elfelejtette mondani, hogy ezeknél a hiteleseknél is az elszámolás, amit kimondott a Kúria, törlesztőrészlet-csökkenést, 10-15 százalékos törlesztőrészlet-csökkenést jelentett volna. Amit pedig a szabad felhasználású jelzáloghitelekre vonatkozóan mond, az nem úgy van, hiszen a szabad felhasználású jelzáloghitelekre ugyanúgy vonatkozik a forintosítás. Elfelejtett arról beszélni, hogy egyébként 500 ezer szerződésre mintegy 3600 milliárd forintnyi forintosítás történik, ami most már biztonságot fog jelenteni az embereknek, nem kell a kamatváltozástól és nem kell az árfolyamváltozástól tartaniuk, félniük az embereknek, kiszámítható lesz a törlesztés.

Ami pedig a forintosítás idejét illeti, én úgy emlékszem, hogy január elején, a svájci jegybank döntését követően éppen dicsérő szavakat kapott a magyar kormány, hogy még éppen időben tette meg ezt a forintosítást, a magyar embereket és a vállalkozásokat mintegy 700 milliárd forint kiadástól mentette meg.

Úgy gondolom, hogy a magyar kormány igenis bölcsen és nagyon felelősségteljesen járt el a devizahitelesek kérdésében, és azt gondolom, hogy lassan valóban véglegesen lezárul ez a hatalmas társadalmi probléma, társadalmi ügy. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Z. Kárpát Dániel képviselő úrtól, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem volt válasz, amit elfogadhatnék, tehát nem fogadom el ezt a pártállami színvona-

lú felszólalást, ami itt az iméntiekben elhangzott. A fő kérdés az volt, hogy egy parlamenti vizsgálóbizottság felállítását ebben a tárgykörben támogatja-e a kormányzat - hát, ez elfelejtődött. Ugyanakkor lát-szik, hogy ha ezen a szakmai színvonalon dolgozik a Nemzetgazdasági Minisztérium, akkor nemcsak a devizahitel-károsultak, de az egész ország elképesztő időkre számíthat, hiszen semmi köze az ország devizatartalékának ahhoz, amit a felvételtörvény árfolyamon történő forintosításról mi kigondoltunk, és ami működött, működhett volna, hiszen nem volt az érintett hiteleknek nevezett valamik négyötöde mögött deviza, és ezt a papírok alátámasztják.

Tehát lehet jönni különböző fals indoklásokkal arról, hogy jogi lehetőségeik sem voltak, ez is egy hazugság, hiszen a Kúria önöket az átváltási árfolyam tekintetében sem kötötte meg. Lélekbátorság kellene ahhoz, hogy felvállalják a konfliktusokkal járó problémakezelést. Önök ehhez kevésnek bizonyultak, de legalább akkor a kezdeményező civil szervezeteket méltassák válaszra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, mondják meg adott esetben a Devizaadósok Érdekvédelmi Szövetségének vagy a Hiteles Mozgalomnak, hogy nem méltatják az érintetteket arra, hogy egy vizsgálóbizottság keretein belül feltárják az életüket egyébként romba döntő problémakört. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Hogyan tiltakozik a kormány a magyarokat ért atrocitások ellen?**” címmel. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úr helyett és nevében Magyar Levente államtitkár úr fog önnek válaszolni. Képviselő úr, oné a szó, parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Sajnálatos módon az utóbbi hetek híradásaiban többször is találkozhattunk olyan tudósításokkal, amelyek magyarokat ért atrocitásokról számoltak be Romániából.

(15.20)

Ezek sorába tartozik az az eset, amikor február 14-én magyarellenes transzparencssal tüntettek a Románia-Spanyolország rögbimérkőzésen Kolozsvá-

ron. A stadion lelátóján a hazai szurkolók egy transzparenst feszítettek ki, amelyre román nyelven azt írták, hogy „A név Cluj-Napoca - vagy elfogadjátok, vagy elmentek innen!” A felirat arra a civil kezdeményezésre reagált, amelynek célja, hogy magyarul is kiírják Kolozsvár nevét a város határánál.

Egy másik, a magyarságot kirívóan sértő eset Aradon történt februárban, ahol ismeretlen tettesek román nemzeti színekre festették a szabadságszobron lévő 13 aradi vértanú arcképét, a talapzatra pedig fekete festékszóróval magyarokat gyalázó szövegeket írtak.

Végül pedig szeretném megemlíteni a nagyváradi bíróság januári határozatát, amely elutasította Tőkés László európai parlamenti képviselő úr kérését a székyei lobogót reklámszázlónak tekintő és a zászló eltávolítására felszólító rendőrségi jegyzőkönyv ellen. A helyi hatóságok álláspontja szerint a székyei zászló egy reklámszázló, és csak bizonyos feltételek mellett, 30 napig lehet kihelyezni. Ez a döntés annak fényében is megdöbbentő és érdekes, hogy az Európa Tanács emberi jogi szerve, a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság tavalyi jelentése elmarasztalta Romániát a hatóságok székyei jelképeket üldöző magatartása miatt, valamint felszólította, hogy alkalmazza az egyenlő bánásmód elvét a jelképhasználatban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretném megragadni most az interpelláció lehetőségét, megkérdezni öntől, hogyan tiltakozik a kormány a magyarokat ért atrocitások ellen, milyen eszközöket vetett be a kormány ennek az érdekében.

Köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Magyar Levente államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány kötelessége - és ezen kötelességének igyekszik minden egyes alkalommal maradéktalanul eleget is tenni - kiállni minden, a magyar nemzeti kisebbségeket érő atrocitás, a magyar nemzeti kisebbségek jogainak vagy jogai használatának korlátozását illető lépés esetében.

Tisztelt Képviselő Úr! Mivel a kormány szándéka és célja az, hogy érdemi változást, érdemi javulást érjen el a külhoni magyarság számára, nem pedig az, hogy kipipáljuk ezt a kötelező feladatot, hogy mi tiltakoztunk, mi beadtuk a jegyzéket, mi interveniáltunk, ezért, tisztelt képviselő úr, minden ilyen esetben a magyar kormány elemi érdeke, hogy egy konstruktív, előremutató, érdemi párbeszédet alakítson ki a többségi nemzet hatóságaival, a többségi nemzet kormányával, ugyanis semmilyen más módon nem fogjuk azt elérni, hogy a külhoni magyarság életkörülményei érdemben javuljanak.

Ami a román viszonylatot illeti ez ügyben, tisztelt képviselő úr, itt néhány különösen aggályos momentumra szeretném ma a tisztelt Ház és a tisztelt képviselő úr figyelmét felhívni. Először is, tisztelt képviselő úr, Romániában él a legtöbb külhoni magyar, mintegy másfél millióan vannak, Románia emellett Magyarország második legnagyobb exportpiaca. Tehát egy nagyon szoros nemzeti, etnikai, egy nemzeti gazdasági kérdés az, hogy Romániával sikerül-e normalizálni a viszonyunkat.

A második számú megjegyzésem, tisztelt képviselő úr, hogy ha egy magyar embert határokon túl bántalmaznak, tegyük fel, fizikai atrocitás ér egy magyart, akkor sok esetben bizony nehéz kideríteni, hogy egy ilyen eseménynek valóban volt-e etnikai, nacionalista színezete. Azonban ha egy közösséget konzekvensen és durván a szimbólumaiban, a történelmi önazonosságában, a kultúrájában sértenek meg, gyaláznak meg, akkor az egyértelműen egy egész közösség elleni kihívást jelent. Az a közösség minden egyes tagjának szól, és akkor teljesen egyértelmű, hogy támadás alatt áll egy adott közösség, mert nem egy egyéni atrocitás történik, hanem egy közösséget állítanak pellengérré.

A harmadik számú megjegyzésem, ami a román atrocitásokat különösen súlyos fényben tünteti fel, tisztelt képviselő úr, az az, hogy itt nem elszigetelt, kvázi véletlennek tekinthető esetekről van szó, hanem ezek az esetek az elmúlt években egy valóságos tendenciává épültek fel, és nagyon nehéz azt feltételezni, hogy ha a román hatóságok mindent megtettek volna annak érdekében, hogy ezeket az eseteket megelőzzék, akkor a nemzetbiztonsági kapacitásaira, képességeire oly sokat adó Románia ezt ne tudta volna megtenni.

A magyar kormánynak ilyen módon egy sokszoros kihívást jelent az, hogy hogyan kezelje ezt a kérdést. Természetesen a leghatározottabban vissza kell utasítani minden, a magyarságot vagy Magyarországot támadó kijelentést, támadást. Ugyanakkor, ahogy mondtam, egy konstruktív viszonyra kell törekedni a partnerországokkal. Egyébként ezen a téren sem fogunk tudni eredményeket elérni, érdemben legalábbis biztos nem, ahogyan egyéb téren sem. Ezért, tisztelt képviselő úr, a magyar kormány maximális nyitottságot tanúsít és tanúsított is az elmúlt években, amikor ezek a kedvezőtlen tendenciák felerősödtek Romániában, arra, hogy kiújítsa a párbeszédet a román kormánnyal, normalizálja a magyar-román kapcsolatokat, és mindent megtegyen annak érdekében, hogy a két kormány, a két ország között legyen egy kölcsönös tiszteleten alapuló, európai sztenderdeket és európai értékeket betartó együttműködés, ahogyan ezt sikerült többé-kevésbé elérni az elmúlt időszakban Szlovákiával, Szerbiával, miután a 2010 előtti időkben ezen viszonylatokban gyakorlatilag kezelhetetlen diplomáciai helyzet adódott.

Én nagyon optimista vagyok azzal kapcsolatban, hogy a következő években, az elkövetkezendő időszakban a magyar kormány képes lesz a Magyar Or-

szágyűlés támogatásával a Romániával való viszony normalizálására és ilyen módon az erdélyi kisebbségi magyarság védelmére. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces hozzászólás: az elfogadás kérdése.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm államtitkár úr válaszát. Azt gondolom, hogy ha a felsorolt konkrét atrocitásokat vagy akár a Székely Mikó Kollégium ügyét is és egyéb számos eseményt figyelembe vesszünk, azt tapasztalhatjuk, hogy valóban egy negatív tendencia érvényesül, negatív irányba fordultak az elmúlt időszakban a romániai események a magyar nemzeti kisebbséget érintő módon.

Arra kérem, arra kérjük a kormányt, hogy továbbra is és még fokozottabban tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a Romániában élő magyar nemzeti kisebbség kollektív jogai érvényesülhessenek, ragadjon meg minden eszközt a nemzetközi szervezetekben, európai intézmények tekintetében is, hogy ezek a kollektív jogok érvényesülni tudjanak.

Köszönöm szépen a válaszát, elfogadom. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: „**Mikor vállalják végre a felelősséget?**” címmel. Tájékoztatom a képviselő asszonyt, hogy Fazekas Sándor miniszter úr megbízásából Nagy István államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Kiss Szilárd úr viselt dolgairól szeretnék most itt beszélni a Házban, és kérném az önök választ több kérdésben is. Ki volt vajon Kiss Szilárd? Kiss Sziládról tudni kell, hogy egy egykori kormánykedvencről van szó, mára egy kegyvesztett, gazdátlanúvá vált szakdiplomata, aki éppen előzetesen van, de mindenesetre a keleti nyitás sztárfigurája, a felcsúti szalonna orosz piacra juttatásán dolgozó üzletember Kiss Szilárd *(Lázár János: Ha csak az lenne!)*, aki annak ellenére maradhatott pozícióban, hogy kettőszer megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon, ráadásul nem kicsit, hanem nagyon megbukott kettőszer egymás után. Kiss Szilárd láthatóan ennek a kormányznak a kreatúrája, a keleti nyitás méltó képviselője, akinek a munkásságához számos kérdés kapcsolódik.

A kérdésekre válasz nincsen, nem érkezik, a kormány próbálja eltolni magát Kiss Szilárdot, félnek tőle, mint ördög a szentelt víztől, márpedig a kérdéseket mi sorra fel fogjuk önnek tenni, tisztelt miniszter úr helyett itt lévő államtitkár úr. A minisz-

ter úr biztos azért nem jött el, mert már a lemondását követeltem, tekintve, hogy világosan látjuk, hogy senki a minisztériumban nem vállalja azért a felelősséget, hogy ez az ember, miután kétszer megbukott a nemzetbiztonsági átvilágításon, közpénzen ott garázdálkodhatott a minisztériumban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Pontosan mi volt a tisztsége ennek a bizonyos Kiss Szilárd úrnak? Szeretném egyértelműen megtudni azt, hogy ki volt az az ember, aki őt kinevezte erre a pozícióra. Önök nekem írásban azt válaszolták, hogy nem miniszteri biztos, hanem valamilyen miniszteri megbízott lenne. Na most, szeretném megkérdezni itt, a Ház előtt, hogy mi volt pontosan Kiss Szilárd úrnak a megbízatása, amit annak ellenére betölthetett, hogy megbukott az átvilágításon.

A másik kérdésem pedig azzal kapcsolatos, amin Kiss Szilárd úr munkálkodott. Egyrészt világosan látszik az, hogy közös vállalkozása volt Mészáros Lőrincel, aki tudvalevően Orbán Viktor jelenlegi miniszterelnök úr gazdasági háttérországához tartozik, ráadásul a most bedőlt Quaestor elnöke vezérigazgatóval is. Innentől elkezdve azt szeretném tudni, hogy pontosan mi zajlott itt. Tehát a keleti nyitás tulajdonképpen arról szól, hogy kormány közeli üzletemberek céghálóin keresztül pénzhez jutnak ezek az emberek?

Úgy tűnik, hogy azért kellett pozícióban tartani Kiss Szilárdot, hogy a Mészáros Lőrincel közös agrárpari cégének üzletet szerezzenek Oroszországban, ugye, a bizonyos mangalicatelep már amúgy is sokunk érdeklődését felkeltette. Pontosan akkor hogy is van? Tehát akkor a felcsúti disznó jutott volna Kiss Szilárd közvetítésével orosz piacra? És még mit szerettek volna összehozni Kiss Szilárd segítségével?

(15.30)

A másik az, hogy a napvilágra került információk egyértelműen azt mutatják, hogy Orbán közeli üzleti körök érdeke Kiss Szilárdot hivatalban tartani. Innentől elkezdve két kérdésem van. Az egyik az, hogy kapott-e utasítást, kérést vagy akár javaslatot Orbán Viktortól arra, hogy Kiss Szilárdnak a minisztérium bármilyen tisztség keretében vagy azon kívül megbízást adjon, másrészt meg szeretném tudni, hogy mikor vállalja végre a felelősséget Fazekas miniszter úr, és válaszol a kérdésekre, és utána mond le a pozíciójáról. Ugyanis elfogadhatatlan, amit már eddig is tudtunk - *(Közbeszólás a Fidesz soraiban.)* elnézést -, hogy ez a külpolitika *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amit önök művelnek, arról szól, hogy ez egy nettó kufárkodás a kormány részéről, viszont azt, hogy itt kormány közeli körökig érnek ezek az ügyletek, ezt most már világosan szeretném, ha tisztáznák, hogy ez pontosan meddig mehet így, és ez hogyan alakulhatott így.

Köszönöm. Várom a választ. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban. - Dr. Répássy Róbert: Kicsit szétfolyt itt a végére, de...)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni.
Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselő Asszony! Szeretnék önnel megosztani minden, rendelkezésemre álló információt. Kiss Szilárd letartóztatása nem áll semmilyen összefüggésben azzal a munkával, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium számára végzett. Munkája eredményeként folyamatosan nőtt Magyarország mezőgazdasági exportja Oroszország irányába, 2012-ről 2013-ra 25 százalékkal emelkedett. *(Mirkóczki Ádám: Ki nevezte ki?)* Diplomataként Moszkvában dolgozott, nem volt a miniszter közvetlen munkatársa, munkavégzéséhez munkabéren túlmenően semmilyen más juttatásban nem részesült.

Kiss Szilárd nemzetbiztonsági ellenőrzésével kapcsolatban a jogszabályok alapján kötelezően lefolytatott vizsgálatról vagy az azt lezáró szakvéleményről az irat titkosított voltából adódóan a törvény értelmében a Földművelésügyi Minisztérium nem adhat tájékoztatást. Az ügyvel kapcsolatban a minisztérium újabb információkkal nem rendelkezik.

Köszönöm megtisztelő kérdését. Kérem válaszem elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Ki nevezte ki? Ez volt a kérdés.)*

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Dehogyan fogadom el! Konkrétan nem válaszolt államtitkár úr. Botrány! A Magyar Országgyűlés egy olyan helyzetben van *(Közbeszólások. - Az elnök csenget.)*, és ezt most már nagyon szeretném, ha világosan látnánk - van egy percem, és ki is fogom tölteni -; ugyanis önök négy percből egy percet beszéltek, annyira szégyellik magukat amiatt, ami történt. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Úgy van!)* Ez minden országban, ahol a demokráciára valamit is adnak, a minisztérium vezetőjének, a miniszternek a lemondásával kellene hogy végződjön. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban. - Taps az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)* Ilyen nincsen, hogy van egy kétszer megbukott agrárdiplomata, akiről nem tudjuk, hogy pontosan milyen pozícióban garázdálkodott közpénzből a minisztériumban, de azt látjuk, hogy Orbán Viktor közvetlen közeléig érnek a szálak. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* És önök beszélhetnek itt hozzám folyamatosan, sugdoshatnak mindent a fülembe, szégyellik magukat önök is *(Nagy zaj, folyamatos közbeszólások. - Derültség a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)*, hogy

egy olyan kormányhoz asszisztálnak, amely képes egy ilyen embert, aki kétszer megbukott a nemzetbiztonsági vizsgálaton, pozícióban tartani. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Órség! - Folyamatos közbeszólások.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim, adják meg a lehetőséget a képviselő asszonynak!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Ki nevezte ki Kiss Szilárdot? Továbbra is ez a kérdés. Ki tartotta pozícióban ezt az embert? Mi volt a pozíciója? És meddig érnek a szálak? Orbán Viktor közvetlen közeléig, azt látjuk. De pontosan meddig? Ezekre a kérdésekre várom a választ. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, a képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 97 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Hogyan újulhat meg a hazai végrehajtási rendszer?”** címmel. Tisztelettel tájékoztatom képviselő urat, hogy Trócsányi László miniszter úr megbízásából a választ Répássy Róbert államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A bírósági végrehajtás intézményének létrehozásával a jogalkotó egy törvényileg szabályozott eljárás keretében az állam egyik legfontosabb feladatának megoldására törekszik, amely nem más, mint a jogvédelem és a jogérvényesülés biztosítása. A végrehajtás éppen ezért különlegesen fontos szerepet tölt be a jog érvényre juttatásában, a jogrend működtetésében. Ha a végrehajtási eljárásokkal kapcsolatban a közbizalom megrendül, az előbb vagy utóbb a jogállamba vetett hitet aknázza alá. Ennek a folyamatnak a megállítása érdekében az Igazságügyi Minisztérium miniszteri biztost nevezett ki a Végrehajtói Kamara mellé, illetve a köztisztület átvilágítására. A legutóbbi sajtóhírek pedig már arról szóltak, hogy a kamara teljes elnöksége, azaz a régi vezetés benyújtotta a lemondását.

Kormánypárti képviselőként azt várom, hogy legyen rend a bírósági végrehajtók visszaélésektől hangos világában. Meggyőződésem, hogy új, tiszta, átlátható és tisztességes bírósági végrehajtói rendszerre van szükség, amely figyelemmel van az emberi méltóságra is mint alapjogra. Egészséges egyensúlyt kell kialakítani a végrehajtást kérők és az adósok jogai és kötelezettségei között, ezért a végrehajtásnak

úgy kell működnie, hogy az állam felügyelete megfelelően érvényesüljön. Egyúttal vissza kell állítani az emberek igazságszolgáltatásba vetett bizalmát, hatékonyabbá és gyorsabbá kell tenni az eljárásokat.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem államtitkár urat: hogyan újulhat meg a hazai végrehajtási rendszer? Tisztelettel várom a választ. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Répássy Róbert államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Az igazságügyi kormányzat elkötelezett abban, hogy a bírósági végrehajtást átlátható, tisztességes és az alapvető emberi jogok figyelembevétele mellett folyó eljárásá alakítsa. Ennek a célnak az elérése érdekében az Igazságügyi Minisztérium feladatának tekinti, hogy megszüntesse a végrehajtásban ma tapasztalható anomáliákat, és rendet tegyen ezen a területen abból a célból, hogy egyértelmű és átlátható helyzet alakuljon ki. A miniszterelnök is azt várja el az igazságügyi minisztertől, hogy kompromisszumok nélkül tegye rendbe a végrehajtói rendszert, és eszerint tegyen javaslatot annak megújítására.

A végrehajtók működésének állami felügyelet alá vonása megkezdődött. 2015. március 1-jével a végrehajtók magatartásának és működésének felügyeletét, valamint a végrehajtók magatartása ellen benyújtott panaszok elbírálásának felügyeletét az Igazságügyi Hivatal látja el. Az Igazságügyi Hivatalban a panaszok kezelésének felügyelete március első munkanapjától teljes hatáskörrel működik. A hivatalnak a végrehajtók magatartásának és működésének ellenőrzését végző szervezeti egysége első ellenőrzéseit, felkészülést követően, április-május hónapban kezdi meg.

Az állami felügyelet tehát már rendelkezik a megfelelő jogosultságokkal, amelyek biztosítják a felügyeleti munka hatékonyságát, a javaslattétel jogát a bírósági végrehajtás megújulása érdekében. Az Igazságügyi Hivatalnak a jövőben is az a feladata, hogy olyan ellenőrzési módszereket fejlesszen ki, amelyekkel azonnali jelzéseket tud adni a jogalkotásnak, ha beavatkozásra van szükség.

A meginduló ellenőrzéseket következetes fegyelmi gyakorlat fogja követni. Az elmúlt évek fegyelmi eljárásainak számát nagyságrendekkel meghaladó fegyelmi eljárás megindítása van folyamatban jelenleg. Az átalakításnak ki kell terjednie a teljes végrehajtói szervezetrendszerre.

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnöksége az elmúlt héten bejelentette lemondását. Mi ezt jelzésnek tekintjük arról, hogy a kamara maga sem elégedett saját, elmúlt évtizedes tevékenységével. Ebben a tekintetben a kormánynak az az álláspontja, hogy alaposan elemezni kell a Végrehajtói Kamara

elmúlt húsz évben végzett munkáját, értékelnünk kell azt, hogy milyen hatékonysággal látta el a Végrehajtói Kamara azokat a közfeladatokat, amelyekkel a törvényhozás megbízta. Elemeznünk kell, hogy vajon kellő hatékonysággal és eredményesen látta-e el a kamara a végrehajtók szakmai munkájának és erkölcsi magatartásának ellenőrzését. Vizsgálunk kell, hogy megfelelő súllyal avatkozott-e be a végrehajtók magatartásának befolyásolására, azaz mennyiben felelős a kamara felügyeleti tevékenysége azért, mert a társadalomban jelentősen megingott a közbizalom a végrehajtással, az igazságszolgáltatás egy fontos szegmensével szemben. Ennek az elemző és értékelő munkának rövidesen a végére érünk.

Tisztelt Képviselő Úr! A változások nem hagyhatják figyelmen kívül a végrehajtókra vonatkozó szabályozás teljes eszközrendszerét sem, amely kiterjed a végrehajtói munka szakmai feltételrendszerére.

(15.40)

Egy ígéretet biztosan tehetek: ha a kamara munkájának előbbiek szerint lefolytatott értékelése azt mutatja, hogy a kamara nem látta el megfelelően a rá bízott közfeladatokat, akkor a kormány újabb szigorításokat tervez a Végrehajtói Kamara működésében, jogosultságainak mértékében, munkájának felügyeletében és irányításában. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr választ. Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Az interpellációmban új, tiszta, átlátható és tisztességes bírósági végrehajtói rendszerről beszéltem. Miután államtitkár úr ezt megerősítette, és a kamara ilyen értelemben ebben az irányban fog elmozdulni, tehát új, tiszta, átlátható és tisztességes módon működik reményeink szerint a jövőben, ezért a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hová lettek a munkavállalók és a szakszervezetek jogai?**” címmel. Tájékoztatom jegyző urat, hogy miniszter úr megbízásából és nevében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A bérből és fizetésből élő emberek kiszolgáltatottsága nőtt az elmúlt időszakban, romló élet- és adott esetben munkafelté-

telek mellett kell hogy végezzék a munkájukat, és csökkenő jövedelmi színvonal mellett.

Hogy a kiszolgáltatottság tekintetében néhány konkrétumot is említsek, ne csak azt mondjam, hogy az új munkatörvénykönyv, amit önök hoztak, mit is hozott; hogy ne csak azt mondjam, hogy jogoktól vagy pótlékoktól fosztották meg az embereket, ezért azt mondom, hogy 500-600 ezer ember, akik gazdasági menekültként hagyták el az országot az elmúlt esztendőben, ez mind önöknek köszönhető - ezért azt mondom, hogy az a 47 ezer forintos, most már 52 ezer forintos közfoglalkoztatási bér értékében az egyharmadát elvesztette a 2010-es képest. Ezért azt mondom, hogy a minimálbér a vásárlóerő-értékében ma 5 ezer forinttal kevesebb, mint öt évvel ezelőtt volt. Majd arra kérem államtitkár urat, hogy L. Simon László képviselőtársamnak is mesélje el, hogy hogy is van ez, mert ő még ezt nem értette meg.

A létminimum tekintetében - ez a 2013-as adat - 87 510 forintos létminimumösszeg van, ami közel 20 ezer forinttal tér el a minimálbér összegétől. A köztisztviselői illetményalap tekintetében nem volt olyan választási ciklus a rendszerváltás óta, amikor a ciklus időszakában ne nőtt volna az illetményalap; az előző négy év ez volt... - és most már ötödik éve tartunk ott, hogy egyetlennel fillérrel nem változott az illetményalap.

A munka törvénykönyve kapcsán nincsenek azonos jogok. Példa: a pótszabadságot érintően, mondjuk, a közfoglalkoztatott embernél teljesen mindegy, hogy hány év korábbi szolgálati viszonya van vagy épp hány gyermeket nevel, nála ez nem pótszabadságot képező alap. A kollektív szerződéseknél a többségi állami tulajdonban lévő cégeknél az imakönyvtől, a bibliától, tehát a munka törvénykönyvtől pozitívan eltérni nem lehet.

A pótlékok tekintetében a délutános pótlékot önök megszüntették, az éjszakai pótlékot 30 százalékra csökkentették, most gondolják csak végig, hogy mit jelent ez, mondjuk, a vasárnapi munkavégzés tekintetében. Csökkenő jövedelmi szint van. 4,3 millió ember személyi jövedelemadó-bevallásával szemben látható: 2,2 millióan vannak olyanok az országban, akik a létminimum alatt keresnek. Nő a különbség a kereseti viszonyok tekintetében, az emberek 70 százalékának bére nem éri el az átlagkeresetet. A sztrájkjogot elvették az emberektől.

Mondhatnám még, mi minden olyan intézkedést tettek, amelyek sújtják a munkavállalókat, de hiába mondom - ezt tapasztalom -, ezért csak kérdezek. Miért szolgáltatják ki az embereket? A munkavállalói jogokat mikor kívánják visszaadni? Miért nem emelik öt év után sem a köztisztviselői illetményalapot? Mikor adják vissza a sztrájkjog lehetőségét? Mikor fognak végre úgy cselekedni, hogy az a munkavállalók, a bérből és fizetésből élő emberek érdekét szolgálja?

Ne csak beszéljenek róla, de cselekedjenek is érte! Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. A választ Czomba Sándor államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy ebben a fontos témában ismételtelen felhívjam a figyelmét, hogy Magyarországon immáron több mint egy esztendeje 4 millió fölött van a foglalkoztatotti létszám, aminek - azt hiszem - közösen örülhetünk, hiszen ilyen az elmúlt 22 esztendőben nem volt.

Ami a béreket illeti, tisztelt képviselő úr, szeretném felhívni a figyelmét, hogy négy évet lezártunk, 2010 és '14 között reálszinten 10,7 százalékkal nőtt a bér Magyarországon. Hogyha a családi kedvezményt levonjuk, akkor is 5,2 százalékkal nőtt. (*Bangóné Borbély Ildikó: Mindent beleszámoltál, Mészáros Lőrincet is?*) Ennek a döntő többsége természetesen 2013 utánra tehető, akkor, amikor a magyar gazdaságban élénkülés tapasztalható. Csak a rend kedvéért szeretném hozzátenni, hogy 2007 és '10 között nem-hogy növekedett, de átlagosan 4,4 százalékkal csökkent a dolgozó emberek bérének reálértéke. Én azt gondolom, egy fontos dolog.

Közszolgálatban dolgozók anyagi megbecsülésének növelésére többféle lehetőség is rendelkezésre áll. Ugye, ön most öt évet mondott, de ön is tudja - picit csúsztatott, mert az interpellációban még nyolc évet írt -, nyolc éve nem változik gyakorlatilag az illetményalap mértéke. (*Gúr Nándor: Öt éve nem csináltok semmit sem!*) A magyar kormány számos intézkedést tett és tesz a következő időszakban is. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy a pedagógusok illetményében jelentős változás következett be, egészségügyi ágazatban, megjelent az ágazati bérpótlék a szociális ágazatban. Kiegészítő juttatást kaptak a rendőrségnél, a tűzoltóságnál, büntetés-végrehajtásnál alacsonyabb beosztásban dolgozók, 2015. július 1-jétől jelentős emelésben részesülnek a fegyveres és rendvédelmi dolgozók.

Tehát, képviselő úr, azt szeretném jelezni, hogy a magyar gazdaság teljesítőképességének és teherbírásiának megfelelően igyekszünk lépni, tudjuk, látjuk, érzékeljük, hogy a közszolgálatban dolgozók valóban többet érdemelnének annál, mint amit nem négy-öt éve, hanem nyolc-tíz éve kapnak, de ahhoz arra van szükség, hogy a magyar gazdaság kitermelje ezt és ne hitelből kelljen - mint ahogy önök tették annak idején - növelni a béreket, mert annak súlyos következményei lesznek vagy lettek, mint ahogy az látható is volt.

Ami a munka törvénykönyvét illeti, nyilvánvalóan, amit ember alkot, nem lehet száz százalékgig tökéletes. Én azt gondolom summásan, hogy ha a most hatályos munka törvénykönyv lett volna hatályban a válság idején, 2008-09 környékén, akkor nem kellett volna másfél év alatt 150 ezer embernek elveszíteni a munkáját, mert olyan rugalmas foglalkoztatási lehetőségeket teremtett meg, amelyek annak idején nem

voltak, és a merev szabályozás gyakorlatilag azt eredményezte, hogy embereket kellett elbocsátani a versenyszférából is.

Az pedig, hogy a sztrájkjoggal kapcsolatban mi a helyzet, hál' istennek, nem túl sokan akarnak ma-napság sztrájkolni, de aki akar, az tud, hiszen néhány héttel ezelőtt is láthattuk, hogy egy húsipari üzemben, igaz, nyúlfarknyira sikerült, hál' istennek, mert hamar meg tudtak egyezni, de volt sztrájk.

Ami a sztrájktörvényt illeti, nyilvánvalóan azokban az ágazatokban, azokban a szegmensekben, ahol a még elégséges szolgáltatás feltételeit biztosítani kell, ott meg - én azt gondolom - az állampolgárok számára fontos az, hogy úgy éljenek egyébként a sztrájkjoggal, hogy a működést, bármilyen üzemszerű működést vagy egyéb szolgáltatást ne veszélyeztessen.

Egyébként pedig azt szeretném jelezni - ahogy korábban meg is ígértük -, hogy mind a sztrájkjoggal kapcsolatban, mint a munka törvénykönyvvel kapcsolatban a versenyszféra és a kormány konzultációs fórumán egyeztetéseket folytatunk folyamatosan, szakértői szinten vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy hogyan és milyen módon lehetne még jobbat tenni ezeket a törvényeket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gúr Nándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Öt éve kormányoznak, államtitkár úr, jobb lett volna, hogyha semmit nem csinálnak, az is hasznosabb lett volna ennek az országnak. *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Dr. Rétvári Bence: Abban nektek van rutinotok!)*

Egymillió új munkahelyet, adófizető munkahelyet ígértek, ebből semmit nem csináltak. Ne morogjanak, új adófizető munkahelyet csináljanak! Alacsonyabb jövedelmű emberek fizetésének az értéke csökkent. Inkább olyan dolgokkal foglalkozzanak, hogy a méltányos, igazságos nyugdíjrendszert fenn tartásuk; hogy a negyven év jogosultsági idő után a férfiak is elmelessenek nyugdíjba *(Dr. Rétvári Bence: Ellene szavaztál a nőknek!)*; hogy a karkedvezmény intézményrendszere működőképes legyen, ne elvegyék, hanem adják, hogy a korengedményt figyelembe vegyék. Munkavállalói jogok érvényesülése tekintetében is van tennivalójuk a munka törvénykönyve kapcsán, igen.

A dolgozói szegénység vonatkozásában, annak a megszüntetése érdekében, az új adófizetői munkahelyek életre hívása tekintetében rengeteg dolguk van, semmit nem csinálnak ebből. Nem beszélni kell csak a bérből, fizetésből élő emberekről, hanem tenni kell értük. Nem ellenük - ne tévesszék össze a dolgokat! -, hanem értük kell tenni. Ezt próbálják megtenni!

Köszönöm. A választ nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(15-50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen, 34 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„Elmutyizott Balatonparti ingatlanok, Badacsonytomaj is igazságtételre vár”** címmel. Tisztelettel tájékoztatom a képviselő urat, hogy az interpellációra a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr helyett és nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt évtized talán legnagyobb nagykoalíciós ingatlanmutyijáról szeretnék beszélni önöknek, amit az SCD Group a Balatonparton véghezvitt 2006 óta.

2006-ban ugyanis a Siótour, a Zalatour és a Balatontourist tulajdonában lévő Balaton-parti kempingek átkerültek az úgynevezett SCD Group tulajdonába, és ezek után nem sokkal, 2006 novemberében a Magyar Országgyűlés az összes akkori párt jóváhagyásával módosította a Balaton-törvényt oly módon, hogy a Balaton-parti ingatlanok beépíthetősége rendkívüli módon megnőtt, ezzel az SCD Group birtokában lévő ingatlanvagyon értéke többszöröződött. Az SCD Holding üdülőkörök, szállodák, kikötők, egyéb nagyszabású turisztikai beruházások terveivel kápráztatta el az érintett településeket, azonban a beruházások elmaradtak, nem lett azokból semmi. A címben is szereplő Badacsonytomaj városa lett volna a tervek szerint az első, ahol egy nagyszabású építkezés, egy Bol hotel kivitelezését megkezdte volna, ha egyáltalán szándékában állt volna vagy képességei lettek volna rá. Ez az SCD Group.

A fejlesztések elmaradtak, és ez az érintett önkormányzatoknak, a megyei közgyűlésnek, amely az ingatlanok tulajdonosa volt korábban, és az itt élőknek milliárdokban mérhető károkat okozott. A baloldali kormányok hagyták elveszni a kempinget, önök pedig nem tettek semmit annak érdekében, hogy megmentsék az ingatlanokat az önkormányzatok és a magyar emberek számára. Ismét nagy értékű közvetlen Balaton-parti ingatlanok kerültek magánkézbe, a helyiek és az üdülővendégek elöl egyre nagyobb területeket zárnak el. Sok helyen, mint Badacsonytomajon is, már csak nagy nehézségek árán lehet a vízparthoz hozzáférni a helyi embereknek.

Badacsonytomaj esetén a kemping kiárusításával gyakorlatilag az egyetlen lehetőség szűnt meg, és

az SCD Group által annak idején biztosított vízpart-hoz való hozzáférési lehetőség, amivel kiszúrták a helyiek szemét, az egy darabon kivágott nádas, egy iszapos rész volt, ami gyakorlatilag használhatatlanná vált. Egy bódét tettek le, amelyben az öltözőt és a zuhanyozást biztosították volna a helyieknek. Egész egyszerűen megalázták ezzel a helyieket. Kérdezném, hogy az ottaniaknak, a badacsonytomajiaknak talán nincs joguk a Balatonhoz való hozzáféréshez?

Kérdezem az államtitkár urat, miért nem nyújtottak gyors támogatást a településeknek, hogy megmenthessék a helyiek számára az érintett ingatlanokat. Hiszen a felszámoló most, hogy csődbe mentek az ingatlanokat megvásárló cégek és felszámolásra kerültek, egyesével értékesíti az ingatlanokat, nyilván jókora haszonnal azoknak, akiknek ez az ingatlanmúlt az érdeklődésben állt annak idején. A turizmus fellendülését várták ettől a beruházástól a helyiek, a Balatonnál élő emberek, ehelyett azt kapták, hogy a saját tavuktól elzárták őket, jókora veszteség érte a településeket és az egész magyar lakosságot anyagiakban mérve.

Mikor gondoskodik a kormány az elherdálás helyett felelős gazda módjára a Balaton-parti ingatlanokról, és mikor foglalkozik a Balatonnál élő emberekkel? Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a Balaton-parti turizmussal foglalkozó vállalatok tönkremenését, illetve működésének problémáját azzal látták megoldani, hogy ezeket a cégeket privatizálták. A 2000-es évek közepén a Siótour, a Zalatour, illetve a Badacsony környéki kempingeket is működtető Balatontourist privatizációjával azt gondolták az akkori tulajdonosok, hogy egy olyan pénzügyi szakmai befektetőt képesek a Balaton partjára csábítani, aki nagybefektetései azokat a településeket, amelyek egyébként az idegenforgalom kiszolgáló infrastruktúrája nem megfelelő kiépítettségű, hozzá tudják segíteni egy korszerű idegenforgalmi létesítménylánc létrehozásához.

Az a kérdés, hogy vajon annak a holdingnak, amely ezt a vagyont megszerezte, egyáltalán szándékában állt-e ezeket a fejlesztéseket végrehajtani, az ma már megválaszolatlan kérdés. Nem tudjuk megválaszolni, az tény, hogy az ingatlanpiaci válság, illetve pénzügyi válság arra az időszakra tehető, amikor is meg kellett volna hogy induljanak ezek a fejlesztések. Sajnos, sem Badacsonyban, sem a többi érintett településen ez nem történt meg. Hozzá tartozik, hogy Badacsonytomaj polgármestere valóban nagyon nagy reményeket fűzött a fejlesztéshez, hiszen maga a település még a saját területéből 1,2

hektárnyi külterületet kívánt értékesíteni az akkori szándék szerint 600 millió forintért ennek a cégnek, hogy ott egy szállodát építsen. Végül is ez az üzletkötés, azt hiszem most már teljesen egyértelműen, szerencsére nem jött létre.

Az önkormányzatok saját maguk gazdálkodnak, saját maguk alkotják meg a településfejlesztési, gazdaságfejlesztési stratégiáikat. Egyébként a kormány mostani kérése a hitelátvállalásért cserébe pontosan arra irányul, hogy egy olyan gazdaságfejlesztési stratégiát alakítsanak ki, amely a jövőjüket, a bevételeiket megalapozhatja. Vannak olyan balatoni települések, amelyek a kormányhoz fordultak, kérték a segítséget és került vissza Balaton-parti település birtokába, Balaton-parti településfejlesztési programba ebből a kempingsomagból, ebből az átvásárolt, elkötvavetyélt kempingsomagból Balaton-parti városi fejlesztési területbe került vissza kemping.

Amennyiben a települések ilyen kérrrel fordulnak a kormányhoz, azokat egyenként megvizsgáljuk, és lehetőség szerint a segítséget biztosítjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Tudja, államtitkár úr, nem önt hibáztatom azért, hogy ilyen semmitmondó választ írtak meg önnek. Ami mindennél árulkodóbb, az az, hogy Kontrát Károly államtitkár úr, aki egy Balaton-parti egyéni választókerületből nyert képviselői mandátumot, és aki államtitkárként egészen az interpellációm kezdetéig ott ült abban a székekben, annyira nem becsüli a Balaton-parti embereket a kormány tagjaként, államtitkárként, hogy ő válaszolt volna az interpellációra mint érintett Balaton-parti országgyűlési képviselő.

Igaz, hogy a Balaton-parton a megválasztása óta nem látták, ettől függetlenül mind a kormány, mind az ön választát el kell hogy utasítsam. Nem tudom elfogadni, semmit nem tesznek a Balaton-parton élőkért, semmit nem tesznek az elmutyizott SCD-ingatlanok visszaszerzéséért. Legalább most már a Balaton-parti emberek is láthatják, hogy mennyire számíthatnak a kormány segítségére. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen, 27 nem szavazattal és 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mivel Magyarország, hogy egyre nagyobb a megyék köz-**

ti bérszakadék?” címmel. Tájékoztatom a képviselő urat, hogy Varga Mihály miniszter úr megbízásából és nevében Czomba Sándor államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A kérdésem alapja gyakorlatilag az, hogy a KSH új adatai szerint tovább nőnek Magyarországon a bérkülönbségek területi szinten. Ez 2008 óta folyamatosan növekszik, és amíg 2008-ban, mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és a főváros, vagyis a két szélsőséges adat között, 50 százalékos különbség van, mára ez a 80 százalékot meghaladja.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Gyakorlatilag ez a társadalmi szétszakadás tünete, hiszen 2014-ben már 110 ezer forint átlagjövedelmükből gazdálkodhattak az emberek Szabolcsban, míg Budapesten ez 200 ezer forint nettó fölött volt. Gyakorlatilag a regionális politikának, a fejlesztéspolitikának azt a célt kellene szolgálnia, hogy egy területi kiegyenlítés valósuljon meg hazánkban. Ettől eltérően ma Magyarország négy régiója, Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld és a Dél-Dunántúl az Európai Unió 20 legrosszabb teljesítményű régiója között van, és ebből Észak-Magyarország a kilencedik legszegényebb európai régió a 273-ból. Mindössze 5 bolgár és 3 román régió következik utána.

(16.00)

A növekvő társadalmi egyenlőtlenségek miatt van egy területi dimenzió is, amiről kevés szó esik: Magyarország északkeleti régiói egyre jobban leszakadnak az ország nyugati és északnyugati felétől. Keleten egész megyék vannak berendezkedve az éhbért fizető közmunkára, és nagyon nehéz ebből a kilépés. Államtitkár úr ne gondolja azt, hogy most a közmunkát akarom feltétlenül kritizálni, hanem csak egyszerűen arról van szó, hogy a piaci alapú gazdaság megtelepedése és a magasabb piaci jövedelmek hiányára gondoltam, hogy rákérdezek, és felhívom a figyelmet erre az egyenlőtlenségre.

Ötödik éve kormányoznak, és gyakorlatilag a társadalom szétszakadása az, amit ez az öt év növelt, ezek a KSH-adatok, ezek a jövedelmi adatok magukért beszélnek, és erre köszönném meg, hogyha adna bármilyen magyarázatot, illetve azt, hogy vajon milyen megoldást kínál a kormány ennek a kezelésére. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és most Czomba Sándor államtitkár úrnak adom meg viszonválaszra a szót.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok akkor rávilágítani arra, amit ön most mondott. Valóban nagyon nagyok a területi különbségek Magyarországon, nem négy éve, nem öt éve, évtizedek óta.

Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a tendenciát érdemes vizsgálni. A tendencia az, hogy 2010-ben a foglalkoztatotti létszám tekintetében a legrosszabb és a legjobb helyzetben lévő megyék között 15 százalékos különbség volt, 5 és 20 százalék, Győr-Moson-Sopron és Szabolcs, ez az arány jelen pillanatban 3,2 és 12,2 százalék. Tehát nagy a különbség, de gyakorlatilag szűkült az olló, és most alacsonyabb szinten van.

Ezt a paradoxonnak tűnő állítást pedig engedje meg, megpróbálok értelmesen elmondani. A helyzet az a bérekkel kapcsolatban, hogy ha hátradóitunk volna 2010-ben, és nem működtetjük a közfoglalkoztatást, akkor most remek adatokról tudnánk bérügyben beszámolni. Mert ha levesszük a közfoglalkoztatotti létszámot, akkor 5,2 százalékkal nőttek a bérek a versenyszférában Magyarországon - kész is vagyunk. A helyzet az, hogy mivel ezekben a megyékben, Borsodban, Szabolcsban felfutott a közfoglalkoztatás, mert nem segínyt akartunk adni, hanem munkát, és a közfoglalkoztatási bér pedig alacsonyabb, ugye, valamennyivel, mint a minimálbér vagy az átlagbér, innentől kezdődően az a paradox helyzet alakul ki, hogy gyakorlatilag úgy tűnik, hogy a hátrányos helyzetű régiók leszakadnak, hiszen az eddig segélyen lévők bérből és fizetésből élők kategóriájába jutnak fel, és gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy a statisztika ebből a szempontból furcsaságot mutat. De az egyén szempontjából nem 22 800 forintot kap, hanem 53 ezer forintot. Sőt, három gyerek után nettóban kapja meg a bruttó bérét, 73 ezer forintot. Tehát én azt gondolom, hogy ez fontos; remélem, érthetően mondtam el a dolog lényegét.

Ami a másik részét illeti, ugye, hogy mit tettünk vagy mit kell megtennünk. Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy 2013 óta ismerkedünk a szabad vállalkozási zóna fogalmával Magyarországon, egy januári kormányülésen döntött erről a kormány, azóta - nagyjából 1,8 millió fő lakik ezeken a területeken - 10 milliárd forint összegben a helyi kkv-kat támogattuk, 685 vállalkozás részesült támogatásban, és közel 4 ezer új munkahely jött létre ennek a programnak a kapcsán. Ezenkívül számos olyan intézkedés volt munkahelyteremtő pályázatokon és egyebeken keresztül, amelyek segítették ezt a folyamatot.

Az kétségtelen tény, hogy ha mögé nézünk, például 60 százaléka a regisztrált álláskeresőknél szakképzetlen. Ezekben a térségekben, ha high-tech technológiát viszünk oda, akkor az lesz a következő probléma, hogy nem találnak megfelelő számban és minőségben munkaerőt. Nekünk ott a végeken olyan tevékenységet kell folytatni, amihez részben a mezőgazdasághoz kapcsolódóan és más feldolgozóiparhoz

kapcsolódóan megvan a tudás és megvan a tapasztalat. Illetve az egy nagyon lényeges kérdés a magyar kormány részéről, hogy a munkahelyeket vigyük oda, ahol a munkáskéz rendelkezésre áll, mert az kétségtelen tény, hogy a magyar munkaerő mobilitása a nullához közelít. Mi több, nem is nagyon szeretnének Borsodból, Szabolcsból, Nógrádból egyébként a nyugat-dunántúli régióba menni az emberek, hanem ott akarnak munkát.

A következő '14-20-as ciklusban nem véletlenül van az, hogy az összes forrás közel 60 százalékban gazdaságélénkítésre, gazdaságfejlesztésre fordítódik, és ezen belül is számos olyan pályázat lesz, amelyik kifejezetten vagy a szabad vállalkozási zónákat, vagy pedig a hátrányos helyzetű régiókat fogja segíteni. Köszönöm. Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Államtitkár úr hitelen tudja képviselni az ott élőket, hiszen országgyűlési képviselőként ismeri azokat a problémákat, amiről beszélek, éppen ezért meglepő számomra, hogy ön azt mondja, hogy csak úgy tűnik, hogy szakadnak lefelé, és valójában ezt csak a bérkülönbségek eredményezik. Ez az „úgy tűnik” az, ami nagyon aggaszt engem, mert ön, mikor megemlíti a Nyugat-Dunántúl felzárkózását a központi régióhoz képest, akkor gyakorlatilag elkerüli azt, hogy Észak-Magyarországról, Észak-Alföldről, Dél-Alföldről vagy Dél-Dunántúlról beszéljen. Nem Nyugat-Dunántúlról akartam beszélni, hanem azokról a leszakadó megyékről, ahol a legnagyobb a probléma, és ahol a leginkább szükség lenne arra, hogy segítség legyen. Az pedig, hogy a kormányzatok egymást követően folyamatosan rossz iparfejlesztési struktúrával valamilyen centrumokat neveznek ki, nem pedig országosan egyenletesen fejlesztenek, ez nyilvánvalóan kormányzati felelősség.

Államtitkár úr, önök ezeknek a régióknak a felzárkóztatásáért körülbelül úgy küzdenek, mint a korrupció megállításáért, ugyanúgy, mint ahogy én az elhízás ellen: minden január 1-jén megfogadom, utána meg megyek a cukrászdába. Köszönöm szépen. *(Derültség az MSZP és az LMP soraiból. - Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Úgy értelmeztem, képviselő úr nem fogadta el a választ. *(Kunhalmi Ágnes: Megy a cukrászdába!)* Kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen, 30 nem szavazattal, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Béremelés helyett**

bércsökkenés a közsférában” címmel. Szabó Sándor képviselő urat illeti a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hét évben a közszolgálati keresetek reálértéke drasztikusan csökkent. Ennek fő oka, hogy hét éve a bértarifák változatlanok a közsférában. Jutalmazásra nincs forrás, és a béren kívüli juttatások is folyamatosan csökkennek. A közszolgálati munkavállalók mintegy 60 százaléka 2010 óta változatlan összegű nominális keresettel rendelkezik. Az érdekükben fellépő szakszervezeti tömörülés többször tárgyalt önnel, az ön államtitkárságával a bérkérdés kapcsán, a munka törvénykönyve, illetve az egyes jogállási törvények eltorzítása miatt, valamint a korengedményes nyugdíj megszüntetése miatt, sajnos sokszor eredménytelenül.

Közel 400 ezer közszolgálati munkavállaló kollektív és egyéni jogai egyre súlyosabban sérülnek napi szinten, lassan 10-12 órát kell dolgozniuk. És hát elutasították a minimális bérfelzárkóztatás lehetőségét is, amely 2015-ben 5 százalékot, de minimum 10 ezer forintot jelentett volna a közszolgálatnak - szölte a szakszervezeti javaslat.

Két éve a járások létrehozása kapcsán közel 12 ezer közigazgatási munkavállalót érintett az átalakítás. Az azonos munkát végző kormánytisztviselők között így ennek következtében jelentős bérkülönbség jött létre azok javára, akik magukkal hozták a korábbi önkormányzati munkáltatójuk általi magasabb illetményeket.

Most itt a kormányhivatali integráció, amellyel, hogy szakmaiatlan, tovább rontja a közszolgálatban foglalkoztatottak megélhetési esélyeit. A törvény indoklása cinikus és álságos. Idézem: „Indokolatlan a korábbi jogviszonyok szerinti illetmények további fenntartása, mégpedig azért, mert a törvényi szabályok inkoherenciája bérfezültséget okoz.” A szakszervezet határozott álláspontja és a mi álláspontunk is az, hogy egyedüli megoldás a keresetek növelése lehet, nem pedig a magasabb bérek lejjebb vitele. Mondjuk ezt azért, mert az egy főre eső jövedelem gyakran a megélhetéshez szükséges létminimum szintje alatt van már a közszolgálatnál. De úgy tűnik, nemcsak a szakszervezetek és mi tiltakozunk ez ellen, hanem a köztársasági elnök is, aki visszaküldte az egyes jogállási törvényeket a parlamentnek. Idézem: „Jelen törvény a közszolgálatban, hivatásos szolgálatban dolgozók jogviszonyának lényeges kérdéseit módosítja, esetenként a korábbi szabályozáshoz képest hátrányosabban.” De más is mond a köztársasági elnök: a törvény előkészítése és az egyeztetés során „a közszolgálatban dolgozók nagy számára is tekintettel az egyeztetés keretei között megvalósuló érdekképviselet elmaradását olyan súlyú mulasztásnak tartom, amely miatt a törvénnyel ebben a formában nem tudok egyetérteni”.

Gondolom, ez nem zavarja önöket, miniszter úr, viszont arra van gondjuk vélhetőleg, hogy a saját embereik jövedelmét emeljék. Éppen ezért kérde-

zem: igaz-e, hogy januártól több államtitkár 30 százalékos béremelésben részesült? Ha igaz, akkor a lakosság ügyeit ténylegesen intéző közel 400 ezer közszolga bérét miért nem emelik? És miért akarja továbbcsökkenteni a kormány több mint tízezer munkavállaló illetményét? Erre várom választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(16.10)

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Kérdése lehetőséget ad arra, hogy a magyar állam immár szinte folyamatos átalakításának egy fontos kérdéséről néhány szót ejtsünk. Az állam ügyintézése minősége mellett fontos része az államreformnak az is, hogy akik az államnak dolgoznak és az állampolgárok számára állami szolgáltatásokat biztosítanak a befizetett adókért cserébe, azok milyen jövedelemben részesülnek. Hiszen ezeknek a jövedelmeknek garantálniuk kell az életpálya stabilitását, kiszámíthatóságát, és ugyanakkor meg kell próbálniuk a lehetetlent: a versenyszférával időnként valóban versenybe szállni, ami egyáltalán nem könnyű kihívás.

Két részre választanám a közszolgálatot teljesítőket. Egyrészt nyilvánvalóan vannak olyan ágazatok, ahol teljes társadalmi konszenzus mellett és politikai konszenzus mellett zajlott végre a béremelés. Hiszen a béremelést az egészségügyi dolgozók esetében, amely 95 ezer embert érintett, a béremelést a pedagógusok vonatkozásában, amely 165 ezer embert érintett, a béremelést a fegyveres testületeknél, amely összességében 90 ezer embert érint, és a béremelést egyéb ágazatokban, amely a közszolgálat területén zajlott, egyetlenegy politikai erő sem vonta kétségbe, hogy erre szükség van.

Nagy vita zajlik arról, hogy vajon az önkormányzati tisztviselők és a kormánytisztviselők esetén, amikor az állam saját magára költi a pénzt, és a közgazgatáson keresztül nyújtott szolgáltatásokra fordítunk, akkor vajon milyen bérekkel kell számolnunk. Azt tudom önnek mondani, hogy a magyar kormány 2016 júniusában bevezeti a közszolgálati életpályát minden kormánytisztviselő számára a fegyveres testületek, az egészségügyi dolgozók és a pedagógusok után. Ezt meghaladóan pedig meg fogjuk vizsgálni, hogy az önkormányzati tisztviselők milyen bérkörülmények között dolgoznak.

Az ön állítása, hogy most tízezer ember bérét érinti akár a március 1-jei átalakítás, amikor a szociális feladatok egy része került át az államtól az önkormányzatokhoz, illetve a segélyezési rendszerben 25 év után sikerült világos rendet tenni, hogy ki mit ad milyen feltételek mellett és ki folyósítja a se-

gélyt, egy másik nagyon fontos dátum következik, április 1-je, amikor a területi közigazgatási szervek fognak átalakulni, és egy egységes területi közigazgatás, egységes irányítási rendszer jön létre a kormányhivatalokon keresztül.

Nem tudom, hogy erre gondolt-e, mert a tízezer egy elnagyolt állítás, és a kérdésében nem határozza meg pontosan, ezért föltételezem, hogy talán ezzel foglalkozik a kérdés. Nem tízezer embernek fog csökkenni a bére, hanem először is 1800 munkavállaló bére április 1-jével növekedni fog, tekintettel arra, hogy ők eddig 30 százalékos illetménykiegészítést kaptak, és most 35 százalékosat fognak kapni. 2800 olyan kolléga van, akinek valóban csökkenni fog a bére, elsősorban azért, mert korábban vezető beosztást töltöttek be, s a mintegy 4800 vezetői álláshelyből körülbelül 2000 vezetői álláshely marad a területi közigazgatási szerveknél.

Azt hiszem, hogy ha az adófizetők számára a pénzeket jól akarjuk fölhasználni, átláthatóan, akkor egyetértünk abban, hogy a területi szinten vagy országos szinten a túl sok vezető nagy luxus lenne az adófizetők adófizetői kötelezettsége szempontjából. Ezért én arra kérem önöket, támogassák azt, hogy a vezetői számok csökkenjenek a területi közigazgatás esetében.

Ha a kérdése netán arra vonatkozott volna, hogy a 2012 előtt az önkormányzatoknál szolgálatot teljesítő vagy 2014 előtt az önkormányzatoknál szolgálatot teljesítő munkabére hogyan alakul, azért arra hadd hívjam föl a figyelmüket, hogy először is 2016. június 1-jével az a célunk, hogy egy átlátható, egyszerű, világos életpálya legyen minden kormánytisztviselő számára, és ugyanazért a munkáért, ugyanazért a munkafelelősségért ugyanazt a bért fizessük. Most az a helyzet, hogy aki egy fővárosi polgármesteri hivatalból jön, az 300 ezer forinttal többet keres az önkormányzati bértkiegészítés miatt, mint ugyanaz a dolgozó, aki mellette fél méterrel ül, és ugyanazt a munkát végzi. Ezt én nem tartom helyesnek. Természetesen nem az a megoldás, hogy tőlük elveszjük, hanem az a megoldás, hogy ezeket a bérvizonyokat megpróbáljuk kompenzálni. De azt is pontosan látniuk kell, hogy nem tartható rend a közszolgálatban és a kormánytisztviselők világában, ha a bérendezést és az egységesítést nem hajtjuk végre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Szabó Sándor képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Miniszter Úr! Addig, míg a földből gombaszámra nőnek ki a miniszteri biztosok, a helyettes államtitkári posztok, ahol tulajdonképpen fogalmunk sincs, hogy mit csinálnak ezek az emberek, egyet tudunk pontosan, hogy egy álláshalmozásról van szó; és addig, amíg van az önök kormányában olyan minisztérium, Szijjártó miniszter úr minisztériumára gondolok, akinek a focitársa 17 millió forintos autóval furikázik

szolgálati autóként, addig azt gondolom, teljesen hiteltelen, amit tetszik mondani.

Azt gondolom, hogy ezt a fajta pazarlást szüntessék meg, az anomáliákat oldják fel, és azt a pénzt, amit erre költenek, azt adják oda a közszolgáknak.

Nem tudom elfogadni a válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 109 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Permanens reform a közigazgatásban?”** címmel. Szilágyi György képviselő urat illeti meg a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az előző kormányzati ciklus egyik vívmányaként került beállításra a Magyar-program, amely a közigazgatás és a közszolgáltatások átfogó reformját tartalmazta. A változtatásokhoz szükséges forrásokat az államreform operatív program - ÁROP - és az elektronikus közigazgatás operatív program - EKOP - fedezte. Jelen kormányzati ciklusban hasonlóan hangsúlyos célként jelenik meg a közigazgatás átalakítása és fejlesztése. Azonban a fejlesztési irányokról, azok indokáról és tényleges előrehaladásáról vajmi kevés információ áll a rendelkezésünkre.

2014. október 22. napján került bejelentésre az államreform II., a bürokráciacsökkentés programja, majd ezt követően, november 5-én alakult meg az Államreform Bizottság, és 2014. november 20-án került megküldésre az EU Bizottság számára a 2014-2020-as ciklusra vonatkozó közigazgatási és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program tervezete, amit vélhetően az említett programokkal összhangban került összeállításra.

2015 februárjában a sajtóból arról értesülhettünk, hogy az EU Bizottság a közigazgatási és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program tervezetét nem fogadta el, azzal kapcsolatosan további egyeztetéseket tartott szükségesnek.

Ezzel szinte egy időben, 2015. február 16-án látott napvilágot egy kormányhatározat, ami a „Közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési stratégia 2014-2020” elnevezésű tervdokumentum elfogadását tartalmazza.

Kérdezem tisztelt miniszter urat: mi a különbség a mintegy fél évvel ezelőtt bejelentett, de a nyilvánosság számára soha be nem mutatott államreform II., a bürokráciacsökkentés programja és a nemrégiben elfogadott közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési stratégia között, ami szintén nem hozzáférhető, tehát ezért nem tudjuk összehasonlítani.

Milyen jelentős kifogást emelt az EU Bizottság a közigazgatási és közszolgáltatás-fejlesztési operatív program tervezetével szemben, ami miatt annak további egyeztetését kérte? Milyen társadalmi vita vagy egyeztetés előzte meg a legújabb stratégia összeállítását? Miként került, kerül garantálásra, hogy az uniós források immár ténylegesen a burjánzó bürokrácia felszámolását szolgálják? Hiszen Magyarország még mindig egy bürokratikus akadálypálya, ahogyan azt Orbán Viktor miniszterelnök úr is megállapította még 2010-ben, és véleményünk szerint nem sok minden változott azóta. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget, és hadd kezdjem azzal, hogy nagyra értékelem Szilágyi György képviselőtársamnak azt a törekvését, hogy egy ilyen komoly szakmai kérdésben elmélyül, és ezzel a kérdéssel is támogatja a kormányzat munkáját, hiszen önmagában az, hogy a kérdésről szólhatunk, nagy segítséget jelent, és ezt nagyon is komolyan gondolom.

Először is szeretném, ha az Országgyűlés illetékes bizottságai - szinte minden bizottság illetékes - lehetőséget adnának arra, hogy Patyi András, a Nemzeti Köszolgálati Egyetem rektora, az Államreform Bizottság elnöke tájékoztathatná az Államreform Bizottság eddigi munkájáról minden egyes országgyűlési képviselőtársamat, hiszen alapos, igaz, csendes, de nagyon alapos és nagyon eredményes, sőt tanulságos fél esztendő után vagyunk. Tehát a bizottságok számára készen állunk arra, hogy az Államreform Bizottság, amely az Állami Számvevőszéktől a minisztériumokon keresztül, korábbi közigazgatási területeken dolgozókon át jó néhány társadalmi csoportot, szervezetet, szakmai szervezetet integrált a munkájába, a tanulságokról tájékoztassa önöket.

Az államreformnak kivételesen a korábbi évekkel szemben nem az a célja, hogy pénzt vegyünk ki az állam működtetéséből, hiszen azzal a helyzettel kell szembesülnünk, hogy az OECD-tanulmányok alapján a magyar állam által az állam működtetésére fordított források az Európai Unió átlagával egybeesnek.

(16.20)

A foglalkoztatás aránya nem, de a költségek, a működtetési költségek hasonló nagyságrendűek. Persze mindenre lehet számot találni, ezért nem találok bölcsnek, ha ebből az irányból közelítünk.

A jó megközelítés az, hogy ha megváltoztatjuk az államot - ami mindig kockázattal jár, hiszen ráadásul Magyarországon nagyon sokan pesszimisták a bizonytalan változásokkal kapcsolatban, és úgy gon-

dolják, hogy jó az, ahogy most mennek a dolgok, és ne változtassunk semmit sem, de ha változtatunk -, akkor pontosan tudnunk kell, hogy miért tesszük ezt. Két oka mindenképpen van a mostani államreformnak. Először is az a meggyőződésünk, hogy az állam által biztosított szolgáltatások - ön a bürokráciát említette -, ahogy az ember az ügyeit az államnál el tudja intézni, az túl komplikált, túl bonyolult, nagy költséggel működik, ráadásul aránytalan terhet jelent minden választópolgár számára. Ezt a miniszterelnök úr sokkal határozottabban, időnként radikálisabban szokta kifejezni; nagy igazság rejtőzik a szavaiban.

A másik megközelítés, hogy vajon a 3-4 százalékos tartományban fenntartható versenyképesség, gazdasági növekedés hogyan fokozható. Az a véleményünk, hogy a bürokrácia radikális csökkentése három területen - ezek: az építésügy területe, az európai uniós pénzek hozzáférése és egy nagy adóeljárás reform megvalósítása - a lakosság és a vállalkozások számára jelentős mértékben hozzájárulhat gazdasági versenyképességünk további növekedéséhez és így a gazdasági növekedéshez is.

Az Államreform Bizottság kapcsán hadd jegyezzem meg, hogy a többen a kevesebb benne van. Az ön által kérdezett államreform II. tartalmazza a közigazgatás- és közszolgáltatás-korszerűsítési programot is. De az államreform foglalkozik még más kérdésekkel is. A közigazgatási és közszolgáltatási operatív program, amely sok száz milliárdot jelent - 260 milliárd forintról beszélünk a következő hét évben -, feltételezi azt, hogy a közigazgatás és a közszolgáltatás átalakítására rendelkezünk egy világos tervvel. Február 24-én jelent meg a kormány.hu-n a Miniszterelnökség által közzétéve ez a program, amelyet korábban - az ön kérdésére válaszolva jellem - hatvan társadalmi szervezettel egyeztetünk, ezek között voltak tudományos szervezetek, Akadémia, voltak érdekképviseletek, voltak szakszervezetek, közigazgatási kar, és ez után a társadalmi vita után juttattuk el a programot Brüsszelbe.

Brüsszelben az a kérdés merült fel - szintén a kérdésére válaszolva -, hogy vajon a közigazgatás átalakítása az ügyintézési határidőt rövidíti vagy sem, továbbvisz-e bennünket az elektronikus kormányzás irányába, megkönnyíti-e az ügyintézés a választópolgárok számára. Ezeket a kérdéseket meg fogjuk válaszolni. Várhatóan március-április hónapban kerül elfogadásra az Európai Bizottság által a program, és kezdődik meg az egész rendszer átalakítása abba az irányba, hogy az ügyfeleknek könnyebb legyen, a gazdaság pedig versenyképesebb. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem Szilágyi György képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, hát sok konkrétumot nem tudunk meg arról, hogy a fél éven belül elkészített két prog-

ram között mi a nagy különbség. Ön beszélt versenyképességről. A globális versenyképességi jelentés alapján Magyarország az EU 28 tagállamából a 24. helyen áll, ami sem megnyugvásra, sem megelégedésre nem adhat okot. A felmérés alapján a versenyképtelenséget leginkább előidéző tényező a mindent átható, átláthatatlan bürokrácia és korrupció. A professzionális, hatékony állami működés tehát egyike azoknak a legmeghatározóbb tényezőknél, amelyeken hazánk rövid és középtávú fejlődése és felemelkedése múlhat.

Az önök által sebbel-lobbal összeállított koncepciók és stratégiák alapján elköltésre kerülő EU-forrásokkal majd a következő kormánynak kell elszámolnia Brüsszel felé, ezért különösen fontos mind nekem, mind ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy tisztában legyünk azzal, milyen elszámolásokat hagynak ránk, hiszen nekünk kell már elszámolni Brüsszel felé azokkal a pénzekkel, amiket önök most elköltenek.

Köszönjük szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Zaj a kormánypartai oldalon.)*

ELNÖK: Úgy értelmeztem, hogy képviselő úr nem fogadta el a választ, ezért kérdezem az Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most áttérünk az **azonnali kérdések órájára**.

Első felszólalóként Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője. azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Ez a tizedik lyuk?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól kéri a személyes választ.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszterelnök úrtól személyesen szeretném a választ kérni.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni a feltett kérdésre.

Tisztelt Országgyűlés! Molnár Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Milyen mezőgazdasági szempontok írtak felül a nemzetbiztonsági érdekeket?**” címmel.

Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét, vagy a miniszter úrtól személyesen kéri a választ.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Elfogadom államtitkár úr személyét.

ELNÖK: Köszönöm. Öné a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hetek, hónapok slágertémája Kiss Szilárd ügye, aki hol mezőgazdasági attaséként, hol kormánybiztosként, kormány megbízottként tűnik fel, leginkább most egy büntetőeljárás terheltje. Azt kérdezném tisztelettel miniszter úrtól, illetve a válaszára kijelölt államtitkár úrtól, vajon mit tudunk arról, hogy az elmúlt időszakban pontosan kinek, mikor és hogyan nevezték ki Kiss Szilárd urat, és mi volt az a nagyon fontos szempont, ami felülírta az Alkotmányvédelmi Hivatal kétszeri szakvéleményét, amely nemzetbiztonsági kockázatot állapított meg Kiss Szilárd esetében.

Arra kérem államtitkár urat, ne azt válaszolja, hogy ez törvényes és szabályos volt, mert nem az a kérdés, hogy az akkori jogszabályok szerint ki lehetett-e nevezni valakit nemzetbiztonsági szakvélemény hiányában, nemzetbiztonsági kockázat megállapítása esetén is, mert felül lehetett ezt mérlegelni. Én azt kérdezném, mi lehetett az a rendkívül fontos szempont, ami felülértékelte, felülmérlegelte a nemzetbiztonsági kockázat létét, mi lehetett az a speciális indok és szakértelem, amivel Kiss Szilárd rendelkezett. A jelen helyzetben nemcsak az ellenzék kérdezi ezt, hanem az egész magyar társadalom. És az is kérdés, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatokba vetett hit hogyan csorbult ezáltal, hiszen mégiscsak arról beszélünk, hogy egy nyilvánvalóan, kétszer megállapított kockázat ellenére kellett ilyen fontos bizalmat Kiss Szilárd úrba belevetni.

Kérdezem tehát, mi lehetett az a kétségkívül speciális szándék, lehetőség és tudás, ami Kiss Szilárd esetében felülírta azt az egyébként korábban alkalmazott töretlen gyakorlatot, hogy különösen külügyi területen nem neveznek ki valakit nemzetbiztonsági szakvélemény és nemzetbiztonsági feddhetetlenség hiányában. Köszönöm, erre várom a választ, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Önnek is mindent el fogok mondani, amit erről az ügyről én tudok, mindazt az információt, ami a birtokomban van.

Kiss Szilárd letartóztatása semmilyen összefüggésben nem áll azzal a munkával, amelyet a Földművelésügyi Minisztérium számára végzett. Diplomataként Moszkvában dolgozott, nem volt a miniszter közvetlen munkatársa, munkavégzéséért a munkabérében túlmenően semmilyen más juttatásban nem részesült.

Kiss Szilárd nemzetbiztonsági ellenőrzésével kapcsolatban a jogszabályok alapján kötelezően lefolytatott vizsgálatról vagy az azt lezáró szakvéleményről az irat titkosított voltából adódóan a törvény értelmében a Földművelésügyi Minisztérium nem adhat tájékoztatást. Az ügyel kapcsolatban a minisztérium újabb információkkal nem rendelkezik.

Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Molnár Zsolt képviselő urat illeti meg a szó.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Azt gondolom, mindenképpen előremutató válasz az, hogy legalább nem azt mondta: Kiss Szilárd egyben KISZ Szilárd is, és a korábbi szocialista kormányok a felelősök mindazért, ami megtörtént. *(Balla György: Pedig úgy van!)* Ha így vesszük, kétségkívül progresszív a válassza, és nem újabb szocialista mezőgazdasági botrányról beszélünk.

Azonban az ön válasza olyan életrajzi adatokat és olyan kétségkívül fontos, de az ügyel kapcsolatban nem mutató adatokat tartalmazott, amelyek nem adnak választ arra - még ha mindaz úgy is van, ahogy államtitkár úr mondta -, vajon mi volt az a speciális szempont, amivel csak Kiss Szilárd rendelkezett, és ami miatt felül kellett mérlegelni az Alkotmányvédelmi Hivatal kétszeres szakvéleményét. Ezért továbbra is nemcsak magam várom a választ, nemcsak a szocialista frakció várja, hanem minden magyar ember: vajon mi lehet az oka annak, hogy bár az Alkotmányvédelmi Hivatal kétszer megállapítja, hogy biztonsági kockázat van Kiss Szilárd személyében, ennek ellenére kinevezik mezőgazdasági attasénak? Továbbra sem kaptam választ arra, hogy erre milyen okok vezettek. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra Nagy István úrnak adom meg a szót.

(16.30)

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Kedves Képviselőtársam! Szeretném ismételtelen elmondani, hogy Kiss Szilárd nemzetbiztonsági ellenőrzésével kapcsolatban az azt lezáró szakvéleményről, az irat titkosított voltából adódóan, a törvény értelmében nem tudok önnek több felvilágosítást adni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „**Lehet így hitelesen kormányozni?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért tartom fontosnak és szükségesnek ebben a kérdésben, hogy miniszterel-

nők urat személyesen kérdezzem, hiszen ön nemcsak a jelenlegi kormánypártok egyikének elnöke, hanem többek között Magyarország miniszterelnöke is, és az önt ért vádak egészen más súlyúak lehetnek adott esetben, mint ha bármelyikünkre mondanak bármit.

Kétségtelen, hogy az ön hosszú-hosszú időn keresztül bizalmasa és személyes jó barátja, ha hihetünk neki, nagyon komoly vádakkal illette önt. Nevezetesen: egy, a napokban megjelent interjúban nem kevesebbet állított, mint hogy a közös katonáskodásuk idején ön, hogy is mondjam, jelentett az akkori szerveknek, illetékeseknek, és nyitva hagyta a kiskaput, hogy a továbbiakban az önök leszerelése után mi történt. Tisztelettel kérdezném, hogy valóban, az az állítás, ami tényszerűen elhangzott Simicska Lajos részéről, nevezetesen, hogy ön a III/IV-es főcsoporttal együttműködött, igaz-e. Valóban igaz-e az, hogy ön megbeszélte vele, hogy szükséges róla jelenteni, és ez megtörtént-e? Kíváncsian várom ennek fényében, hogy a későbbiekben mi történt.

A különböző jelzőket és minősítéseket most hagynám, de a tényszerűség kedvéért, azt gondolom, ha Magyarország miniszterelnökét ilyen vádakkal lehet illetni, akkor az komoly nemzetbiztonsági kockázatokat is jelenthet, adott esetben egy olyan külpolitikai szituációban és helyzetben, mint ami most Magyarországot körülengi.

Tisztelettel kérdezem önt, hogy igaz-e az, amit Simicska Lajos állított, avagy sem, és ennek fényében hiteles-e az önök kormányzása. Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Most megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnöknek.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Röviden is el tudnám intézni ezt a dolgot, de most nem lehet, mert amit legszívesebben mondanék önnek, azt nem mondhatom, és amit szívesen, szívem szerint tennék azokkal, akik sunyi módon gyanúsítgatnak, azt meg nem tehetem. Nem mondhatom, és nem tehetem, mert a népnyelv erőteljes kifejezéseit és a népi elégtétel bevett módszereit kerülnie kell a miniszterelnöknek. Pedig kedvem lenne hozzá, és igény is volna rá. *(Derűltég a kormánypárti padsorokban.)* De kerülni kell az ilyesmit a miniszterelnöknek, amíg az ország élén áll.

De ez nem tart örökké. Mindennek rendelt ideje van, az elégtételnek is. Mifelénk az ilyesmit nem cáfolni szokták, hanem visszautasítani, ezért csak annyit mondhatok önnek, hogy amit öntől hallottam, az nevetséges. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Mirkóczki Ádám képviselő úré a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én egyrészt kikérem magamnak azt a fajta minősítést, nem én állítom, én kérdezem az ön korábbi bizalmasára hivatkozva. Másrészt, ami miatt szükségesnek tar-

tom ezt a kérdést föltenni nagy nyilvánosság előtt is, az az, hogy ha kronológiai sorrendet állítanánk föl, az elmúlt öt év során csak amit a Jobbik és más ellenzéki képviselők benyújtottak: önök nem támogatták a lusztrációs javaslatot, önök nem támogatták egyetlenegyszer sem a volt funkcionáriusok kizárását, a kommunista luxusnyugdíjak elvételét, nem támogatták az ügynöklistán teljes nyilvánosságra hozatalát.

És mindennek fényében nem alaptalan, vagy furcsamód, hogy is mondjam, igaznak is tűnhet egy ilyen vád, amikor valaki önt vagy önöket ezzel illeti. Hiszen a tettek a kommunikációval meglehetősen ellentétesen hatottak és hatnak mind a mai napig. És akkor egy utolsó kérdés: mindennek fényében támogatják-e újra ezeket a javaslatokat, és hajlandó-e miniszterelnök úr Moszkvától kikérni azokat a bizonyos iratokat, ami igazolhatná mindezt? Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő Úr! Arról most nem beszélek, hogy ha az elmúlt 25 évben bármit velem szemben föl lehetett volna hozni, akkor már régen kitekerték volna a nyakamat. Most inkább csak arról beszélnék, hogy mindig is azt gondoltam, hogy a kommunista rendszer elleni küzdelemben szerzett érdemek nem jogosítanak fel semmilyen előnyre. Így most ön sem kerül hátrányba.

Azt gondoltam és azt gondolom ma is, hogy inkább azt kell nézni, ki mit tud hozzátenni a jövőhöz. A mi fölfogásunk szerint a kommunizmus elleni küzdelem erkölcsi indíttatású és morális természetű, és az erkölcsi kötelesség teljesítéséért nem járhat előny. Ezért mi sosem hozakodtunk elő semmifajta anti-kommunista érdekekkel. Nem gondoltam, hogy 25 év után ezt kell tennem. De a helyzet azért mégiscsak úgy áll, hogy okunk van minderre. A valóság az, hogy éppen fordítva állnak a dolgok, mint ahogy ön mondta. Mi célszemélyei voltunk a titkos nyomozásoknak. A valóság az, hogy bennünket zaklattak, bennünket hallgattak le, ránk telepítettek ügynököket, és bennünket gumibotoztak.

A valóság az, hogy mi alapítottuk az első kommunistaellenes szervezetet. És büszkék lehetünk, és büszke is vagyok arra, hogy 25 évet tettem bele abba, hogy a kommunisták még felvizezett, hosszúlépéses formában se térhessenek vissza.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Hosszan tartó taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: „**Meddig marad szőnyeg alatt a zöld dosszié?**” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Leg-

főbb ügyész Úr! Amióta az úgynevezett NAV-botrány kipattant, keressük ennek a zöld dossziének a tartalmát. Ön, legfőbb ügyész úr, először Vágó Gábor képviselőtársamnak és nekem 2014. február 21-én azt válaszolta, hogy túl azon, amiért Horváth András annak idején feljelentést tett, csalás és adócsalás miatt is nyomoz az ügyészség. Ezt követően április 7-én Vágó képviselőtársamnak és nekem címzett válaszban további türelmet kért, legutóbb tavaly novemberben.

A november 13-án lezáruló nyomozás végén nem tudott érdemi választ adni, további hosszabbításról beszélt. Az első kérdésem az lenne, mennyivel hosszabbították meg a nyomozás időtartamát tavaly november 13-án, ahhoz képest hol tart a nyomozás. Volt-e szembesítés? Kérdezem továbbá, hogy a Kiemelt Ügyek Igazgatósága megszüntetésének körülményeit vizsgálja-e az ügyészség.

Ezen túlmenően pedig szeretném legfőbb ügyész úr figyelmét felhívni egy konkrét ügyre. Adeva van egy milliárdos értékben cukrot forgalmazó cég, amelyik valahogy elvesztette könyvelési anyagának háromnegyedét. A cég a vizsgált évben 1 milliárd forintért adott el cukrot a legnagyobb kereskedelmi láncok egyik beszállítójának, és a revizorok - számlák híján - a fuvarokmányok alapján azt próbálják kideríteni, honnét szerezte be az árut és kinek adta tovább, míg végül az akciós termékként az áruházak polcaira került.

Annak idején a Kiemelt Ügyek Igazgatóságának revizorai, beosztottjai 2010 októberében fordultak kérelemmel a főigazgatóhoz a román adóhatóság megkeresése nyomán. A románok szerint két magyar cég, az Alavita Kft. és a Bender-Log Kft. egy fiktív román cég, az Alin World részére értékesített papíron magyar társaságtól vásárolt cukrot. Az ügyletben szerepet játszó magyar cégek egy részénél már ekkor vizsgálat folyt. Mindezek alapján a KÜI engedélyt kért a társaság 2009 második negyedévi bevételeinek utólagos ellenőrzésére.

Kérdezem legfőbb ügyész urat, konkrétan az Alavita Kft. és a Bender-Log Kft. ügyében hol tart a nyomozás. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Polt Péternek, a legfőbb ügyésznek.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Horváth András feljelentése alapján a hatóságok 2013 decemberében rendelték el a nyomozást hivatali visszaélés és más bűncselekmények gyanúja miatt. A nyomozás jelenleg is tart, öt tényállási pont tekintetében merült fel bűncselekmény gyanúja. Ezek közül az egyik tényállási pontban a hatóság gyanúsítottként felelősségre vonta a NAV egyik vezető tisztviselőjét, hivatali visszaélés büntetének megalapozott gyanúja miatt. Egy másik tényállási pontban, a jelenleg beszerzett bizonyítékok alapján nem tárható fel bűncselekmény.

További három tényállási pont van, amelyekben folytatódik a nyomozás.

(16.40)

E tényállási pontok részben az ellenőrzések állított megghiúsulására, részben az ellenőrzések során tanúsított magatartásokra vonatkoznak; ennek keretében tanúkat hallgatnak ki, és nagyon széles körű iratbeszerzést folytatnak a hatóságok. Az ügyészség fokozott felügyeletet gyakorol, legutóljára 2015. február 10-én volt részletes konzultáció a nyomozó hatósággal. Igen sok még az elvégzendő munka, 2015 júniusáig van meghosszabbítva a nyomozás.

Az ön által konkrétan kérdezett ügyre a jelenleg kérdezett nyomozás nem terjed ki. Én azt gondolom - amit ön elmondott -, hogy cukorügyekben vannak nyomozások, ellenőrizni kell, hogy ezek a nyomozások lefedik-e azt a tényállást, amit ön mondott. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schiffer képviselő úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Kíváncsi lennék továbbá arra, legfőbb ügyész úr, hogy a Kiemelt Ügyek Igazgatóságának átszervezésével kapcsolatban, illetve a vizsgálatmegakasztásokkal kapcsolatban folyik-e nyomozás. A konkrét ügyben a főigazgató 2011. februári leirata megtagadja az engedélyt a további nyomozásra arra hivatkozva, hogy a volumen nem teszi indokolttá a központosított ellenőrzést. Egyúttal az iratokat is visszaküldi, ezzel lényegében ellehetetleníti a további vizsgálatot, így az ügy még a területileg illetékes főigazgatósághoz sem kerül át, holott a szereplők nem kispályások: az Alavita Kft. 2009-2010-ben másfél milliárd forint bevételt ért el néhány milliós veszteség mellett; a cég azóta törlésre került. Az az ügy, amit Horváth András kiborított, azt feltételezi, hogy évente több ezer milliárd vándorolt el a magyar államkasszából. A tét az, hogy ez a volumen - ami nélkül ma sokkal több pénz lenne iskolákra, kórházakra - hogyan érhető tetten.

Én arra vagyok kíváncsi, hogy az átszervezésekkel kapcsolatban, illetve az ilyen egyedi beavatkozásokkal kapcsolatban folyik-e nyomozás. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Igen, képviselő úr, a vizsgálatok megakasztásával kapcsolatban folyik a nyomozás, a gyanúsított felelősségre vonás éppen egy ilyen ügyben történt, tehát ezt a részét is vizsgálja a nyomozó hatóság.

Még egyszer szeretném azt mondani, hogy számos olyan más nyomozás is van folyamatban, amely az ön által említett áfabűncselekmények körülményeit igyekszik feltárni cukorügyekben, gabonaügyekben és más ügyekben is. Azt gondolom, a zöld dosszié nyitva van, amit ön említett, és remélhetőleg, ahogy folyamatosan haladunk előre az időben és a nyomozásban, ki fog derülni, hogy mennyi igazságtartalma van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Balla György, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mennyit kaszálta az MNB vezetői Simor András mandátuma alatt?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Természetesen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten egy meglehetősen botrányos információ borzolta a kedélyeket a Simor András vezette jegybank mesés kifizetéseivel kapcsolatban. Ha a hír igaz, akkor az akkori vezetők az egyáltalán nem kevés fizetésük mellé mindenféle bónuszokat is felvehettek.

2010-ben a pénzcsapok itt is elzáródtak, tehát joggal mondhatnák képviselőtársaim, hogy ezeket a régi ügyeket miért vesszük elő. Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert a Bajnai-párt egyik képviselő asszonya, Szelényi Zsuzsanna bizony állandóan - parlamenten kívül, parlamenten belül - támadja a jegybankot. Na nem azt, amelyik ezeket a kifizetéseket engedte, hanem a mostanit; nem azt, amelyik nem tett semmit gyakorlatilag, nem csökkentette, hanem növelte az alapkamatokat ellehetetlenítve ezzel a hitelezést. Nem azt a jegybankot támadja, amely nem tárt fel egyetlenegy szocialista brókerbotrányt sem, és nem akadályozta meg az évtized pénzügyi korrupcióját, hanem még segítette is, hanem a mostanit; nem azt a jegybankot, amelyik nem segített a devizahiteleseknek.

A dolog pikantériája, hogy Szelényi Zsuzsa képviselő asszony férje, Karvalits Ferenc az akkori jegybank alelnöke. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)* Az alelnök úr, ha a hír igaz, évi 20 millió forintos fizetése mellett a következő bónuszokat kapta: 2007-ben 34 millió forintot, 2008-ban 49 millió forintot, 2009-ben 51 millió forintot, 2010-ben 36 millió forintot, gyakorlatilag a semmiért.

Tisztelt Államtitkár Úr! Arra lennék kíváncsi, hogy valósak-e ezek az információk, és ebben az időszakban a jegybank vajon veszteséges volt vagy nyereséges volt. Várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az adatok valóságok, amelyeket ön felsorolt az adott alelnök jövedelmét illetően. Simor András elnöksége alatt, 2007 és 2012 között a Magyar Nemzeti Bank 25 milliárdnyi veszteséget könyvelt el, ez azonban nem mutatkozott meg a jövedelmében, hiszen a jegybankelnöknek például 2009-ben az éves jövedelme 350 ezer euró volt, ami 300 forintra számolva is meghaladja a 100 millió forintot.

*(Gúr Nándort a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

De ezt a fizetést, jövedelmet próbáljuk meg összehasonlítani más országok jegybankelnökeinek jövedelmével: így például az EKB elnöke a német átlagbér kilencszeresét kereste ugyanebben az időben, a Fed kormányzótanácsának elnöke a négy és félszeresét, a cseh jegybank elnöke a 16-szorosát, míg Simor András magyar jegybankelnök az éves bruttó nemzetgazdasági átlagbért több mint 41-szeresét. *(Dr. Répássy Róbert: Negyvenegy?)* Negyvenegy-szeresét kereste, igen.

Természetesen a 2010-ben hivatalba lépő kormány első intézkedései között volt az állami vezetők bérplafonjáról szóló szabályozást rendezni, az aránytalanságokat kiküszöbölni. Az MNB akkori elnökét is érintette ez a kérdés, és 2010 után már arányos volt a jövedelme az elvégzett munkával, illetve azzal a tevékenységgel, amit más országok jegybankelnökei is végeztek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Balla György urat illeti a szó.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Tehát a helyzet a következő: egy 25 milliárd forint veszteséget felhalmozott jegybank alelnöke 324 millió forintot keresett alelnöksége alatt. Ha nincs a 2010-es kormányváltás, nincs a bérplafon, akkor ez a jövedelem 600 millió forintot halad meg. Ma ennek az alelnöknek a felesége a mostani jegybankot támadja, ahol nincsenek ilyen jövedelmek, miközben ez a jegybank folyamatosan olyan lépéseket tesz, ami jó a magyar gazdaságnak és jó a magyar vállalkozásoknak.

Amikor ezek a bónuszok voltak, tisztelt képviselőtársaim - még egyszer mondom, 2007, 2008, 2009, 2010 -, a pénzügyi válság kellős közepén voltunk. Bajnai Gordon - akinek cimborája Karvalits Ferenc, együtt dolgoztak a Wallisban is - megvonta a nyugdíjasoktól az egyhavi nyugdíjat, elődje Gyurcsány Ferenc a közalkalmazottaktól az egyhavi bért *(Az*

elnök csenget.), befagyasztotta a bértáblát, eközben a jegybankban, a baloldal által vezetett jegybankban meg döbbenetes bónuszokat fizettek ki.

Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, és ma azt látjuk, hogy az alelnök úr felesége nem (Az elnök ismét csenget.) azt kifogásolja, hanem a mostani jegybankot. Mi erről a véleményük? (Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Nagy István: Skandalum!)

ELNÖK: Kérem képviselőtársaimat, hogy az időkeretet majd tartsák be, akármilyen fontos témáról is van szó. Most megadom a szót az államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Inkább Simor András elnök úrnak más irányú tevékenységét javasolnám, hogy gondolkodjunk el rajta. Vajon miért gátolta ő azt, hogy a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és a Magyar Nemzeti Bank összeolvadjon? Mert hatékony munkát kellett volna akkor végezni a pénzügyi szolgáltatók terén. (Kunhalmi Ágnes: Államtitkár úr, Matolcsyval mi van?)

(16.50)

A másik kérdés az, hogy Simor András, ha visszaemlékezünk, miért vitte ki a megtakarítását külföldre, képviselő úr, mert emlékezünk, hogy Simon András ellen vizsgálat folyt abban az időben. Simon András esetleg már tudott valamit az akkori pénzügyi rendszerről, a pénzügyi szolgáltatókról, a brókercégekről és a pénzét biztonságosabbnak látta, hogyha külföldre helyezi?

Elgondolkodtatók ezek a kérdések, különösen, ha mellérakjuk az említett veszteséget és ezt a kiemelkedő jövedelmet. Tehát igenis igaz az a tétel, hogy a baj, a nagy baj, a pénzügyi évtizedes botrány a szocialisták idején indult az országban. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Ez is a belháború része?**” címmel. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti meg a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Úgy tűnik, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium irányítása alá tartozó cégeknél kicsit sincs minden rendben a dolgozókat jogosan megillető, béren kívüli juttatások kifizetésével kapcsolatban. Január 1-je óta bár a bérszámfejtő papírjaikon elolvashatják a dolgozók, hogy jár nekik a kafetéria, de a juttatásaikat mégsem kapják meg, nem utalnak a cégek az önkéntes nyugdíjpénztári számláikra sem. Nem elég, hogy önök január 1-jével

megfosztották ezen embereket a korkedvezményes nyugdíjba vonulás lehetőségétől, de most még az öngondoskodásukat is megakadályozzák. Azt a korkedvezményt vették el tőlük, amelyet a saját munkáltatóik előre megváltottak nekik. Előre kifizették a járulékokat utánuk, maguk mégis elvették a tisztességes nyugdíjba vonulás lehetőségét.

Tisztelt Miniszter Úr! Gondolom, most azon gondolkodik, miért önt kérdezem ezzel az ügyvel kapcsolatban. Hát azért, mert az önök jóváhagyó levelére vár január 1-je óta a teljes szektor, minden dolgozó. Az MVM 2014 decemberében bejelentette a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nek, így rajtuk keresztül a Miniszterelnöki Hivatalnak is a dolgozóknak fizetendő juttatásokat, ahogy az szokás, viszont a juttatások kifizetésére a jóváhagyó levél megérkezéskor nem kerülhet sor, és ez a jóváhagyó levél - önök még nem írták alá - önöktől még nem jutott el hozzájuk.

Tisztelt Miniszter Úr! Mikor jutnak a dolgozók az őket jogosan megillető juttatásokhoz? Milyen kárpótlásra számíthatnak a dolgozók a kormányzat részéről? Kinek a trehánytsága, hogy az egyszerű dolgozók nem kapják meg, ami nekik jár? És azt is szeretném kérdezni, hogy miért nem írták alá a két és fél hónap alatt ezt a papírt. Ugye, az MVM kafetériakérdését nem fogják felhasználni az Orbán-Simicska-belháborúban? Ugye, nem arról van szó, hogy rajtuk próbálják elverni a port, ugye, érti, miniszter úr?

Kérdezem, mikor írják alá ezeket a papírokat. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen kedves képviselőtársam kérdését. Kevesen vannak a teremben, akik mondanójának az első részét pontosan ismernék. Valóban izgalmas dolgok történnek a magyar államapparátusban, ugyanis a Miniszterelnökség az a szervezet a kormányzatban belül, amelyik minden rossznak az oka és semmi jóhoz nincs köze. Ebből következik, hogy a Magyar Villamos Műveknek, azt hiszem, hogy a humánpolitikai igazgatója írt a dolgozóknak egy levelet, hogy ő mint jó vállalatvezető, fölterjesztette a dolgozók tekintetében azt a kiutalási kérelmet, amely kafetéria- és egyéb illetménykiegészítésekre vonatkozik, és ezt már ő megtette decemberben. Félreértés ne essék, ezt nem a Magyar Villamos Művektől tudom, hanem az egyik dolgozó már régebben megkezdte, indokolván a köriratot azzal, hogy fizetnénk mi - mondják a Magyar Villamos Műveknél -, de itt van a Miniszterelnökség, akinek ehhez hozzá kéne járulnia, és az ő hozzájárulására várunk.

Az a helyzet, hogy hosszú és alapos utánajárás után tudtam kibogozni a szálat, hogy 2010-11-ben létezhetett, létezett valószínűleg egy olyan szabály, amely az akkori közigazgatási és igazságügyi minisz-

ter jóváhagyásához kötötte az ilyen típusú kifizetéseket. Miután a Miniszterelnökség a jogörökösében a korábbi KIM-nek, ezért azt vélelmezhetik - remélem, jóindulattal -, hogy ezt a fantasztikus jogkört is megkaptam, de nem így van, tekintettel arra, hogy megváltozott időközben a jogszabály, s az érintett minisztériumoknak csak bejelentési kötelezettsége és tájékoztatási kötelezettsége van. *(Dr. Fónagy János: Így van!)*

Tehát nekem az a véleményem, hogy jogszerűen kell eljárni, sürgősen ki kell fizetni a dolgozóknak azt, ami jár, de hozzá kell tennem azt, hogy ehhez nekem engedélyezési jogom vagy utasítási jogom nincsen.

Mindenesetre fölvettem a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közigazgatási államtitkárával a kapcsolatot, hogy azonnal történjen meg a kifizetés. Minisztériumom és jómagam semmilyen formában ennek nem vagyok akadálya, ha a dolgozók így érzik, akkor itt és most kérek tőlük elnézést. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Ugye, ez egy 2011-es kormányhatározat, ami alapján, miniszter úr is mondta, egyébként a jogkör önöknél van, nagyon várjuk, hogy akkor tényleg alá lesz-e írva. *(Dr. Rétvári Bence: Nem érti.)* Pakson például tudom, hogy szerdáig adtak határidőt a vezérgazgató úrnak a szakszervezetek, hogy intézzék el, amennyiben nem, akkor bírósághoz fognak fordulni, hiszen önök a szakszervezetek jogait csorbították, de ezek a szakszervezetek még akkor is ki fognak állni a dolgozóikért, ha kell, bírósághoz fordulnak ebben az ügyben, ha kell, elmennek bármeddig. Ha nem írják alá péntekig, én azt gondolom, hogy tüntetések várhatók ebben a szektorban.

Nem lehet olyat csinálni ezekkel az emberekkel, akik megérzik azt, hogy a kafetériájuk nem jutott el a megfelelő helyre, hiszen igaz, hogy a minisztériumokban lévő emberek valószínűleg nem érzik meg, hogyha ez a pénz nincs kifizetve, de otthon sajnos ezt megérzik. Ezért nagyon várjuk, hogy akkor ez ki lesz-e fizetve, ha nem, számon fogjuk kérni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Sajnos, nem tudok arról a rossz szokásomról lemondani, hogy a hozzám érkező postát személyesen olvassam, ezért az elképzelhetetlen, hogy a Magyar Villamos Művek vezérgazgatója vagy igazgatósa hozzám engedélyért fordult volna bármilyen kifizetés ügyében. Ha létezne ilyen levél, akkor azt olvastam volna, van iktatási rend, és természetesen meg is válaszoltam volna határidőben.

Azt el tudom képzelni, hogy valami miatt nem akarnak a dolgozóknak fizetni, és a kormányzati apparátusra jellemző módon ezt a Miniszterelnökségen akarják leverní. De miután hozzám eljutott, megismertem ezt a HR-es körlevelet, vizsgálatot rendeltem el, kollégáimat arra utasítottam, hogy mindent tegyenek meg a kifizetések érdekében, mert abban egyetértünk, hogy minden munkavállalónak meg kell kapnia, ami jár.

Az egy egészen más kérdés, és nem a kafetériára vonatkozik, hanem egy hosszú távú beszélgetés tárgya lehet, hogy az állami vállalatok vezetőinek mennyit kell majd keresniük. Szóba kerül ez többször a parlamentben, erről majd külön kell beszélnünk, de a dolgozók minden juttatást, ami jár nekik, meg kell kapják, és ennek érdekében tettem intézkedéseket, még akkor is, ha a válaszatot ön nem így akarja érteni. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Répássy Róbert: Vagy inkább sehogy.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Apáti István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Mikor váltják be a saját ígéreteiket?**” címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy egyetért-e, elfogadja-e államtitkár úr személyét.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Elfogadom.

ELNÖK: Jelzi a képviselő úr, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A néhány perccel ezelőtti burkolt és sunyi miniszterelnöki fenyegetőzés után most evezünk békésebb vizekre! *(Moraj a kormánypárti sorokban.)*

E Ház falai között már sokszor vitatkoztunk az alapvető élelmiszerek áfatartalmának 27 százalékról 5 százalékra történő csökkentéséről. E tárgyban a Jobbik Magyarországért Mozgalom képviselőcsoportja már 2012. november 9-én benyújtott egy átfogó javaslatot, amelyben az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény kapcsolódó 3. számú mellékletét kívántuk módosítani. Módosításunknak az volt a lényege, hogy a különböző húsféleségek, zöldség-gyümölcs, kenyér, pékáru, tej és tejtermékek - amelyek valóban az alapvető élelmiszerek körébe tartoznak - áfatartalma 22 százalékkal csökkenjen le. Ezt akkor gyakorlatilag tárgysorozatba sem vették, az Országgyűlés illetékes bizottsága lesöpörte - rossz fideszes szokás szerint - az asztalról, és folyamatosan arra hivatkoztak, hiszen ezt interpellációkban, kérdésben, különböző parlamenti műfajokban visszatérően már kérdeztük, hogy miért nem tartják ezt fontosnak, hiszen 2006-2010 között ellenzékben önök is többször megígérték, önök is nyújtottak be e tárgyban több javaslatot.

(Dr. Tiba István elfoglalja a jegyzői széket.)

Hogyha ellenzékben fontosnak tartották, kivitelezhetőnek, megvalósíthatónak, nem demagógnak és túlzásoktól mentesnek, akkor miért gondolják most ezt erről a 2012-es őszi jobbkios javaslatról? Folyamatosan arról szólt az önök válasza, hogy nem tudják ellenőrizni, nem tudják azt garantálni, hogy az áfacsökkentés lecsapódik majd a fogyasztói árakban, tehát magyarul, nem biztos, hogy a fogyasztói árak is 22 százalékos mértékben fognak csökkenni; megjegyzem, hogy ez egy megfelelően megszervezett állami ellenőrzés kérdése csak. Ha a magyar embereket vagy a magyar autóstársadalmat vagy a társadalom széles rétegeit ellenőrzik, mert akarják ellenőrizni, mert kiterjed rá a politikai akaratuk, akkor ezt is lehetne ellenőrizni. Igazából önök csak üres kifogásokat fogalmaztak meg, és már nem tartják fontosnak azt kormányon, amit ellenzékben többször megígértek.

Ezt kérdezem tehát öntől, hogy a saját ígéreteiket mikor kívánják beváltani. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-kormány valóban átalakította az adórendszert, és azt mondta ki, hogy a fogyasztás és a forgalom után több adót, magasabb adót kell fizetni, ugyanakkor pedig a megszerzett jövedelem után alacsonyabb adót, legyen az egyéni vállalkozó vagy társas vállalkozás - lásd társasági adó -, vagy magán-személy, itt pedig az egykulcsos adó bevezetését emelném ki.

(17.00)

Azt gondolom, nagyon fontos kérdés az, hogy az emberek mennyiből vásárolnak és mennyiért vásárolnak. A „mennyiből vásárolnak” kérdésre a kormány többféle választ adott, a rezsicsökkentéssel több pénze maradt az embereknek, a devizahitelek rendezésével szintén több pénz fog maradni az embereknek, a reálbérek az elmúlt években egyre növekedtek, az említett adórendszer átalakítása mindmind azt jelenti, hogy több pénz marad az emberek zsebében. És persze az a kérdés, hogy mennyiért vásárolnak. Az egy nagyon érdekes kérdés a mai helyzetünkben, hiszen például decemberben 1,4 százalékkal csökkentek az árak, 2014-ben infláció nem volt lényegében, hanem árcsökkenés volt Magyarországon.

Persze, ez nem azt jelenti, hogy nem az a jó és egészséges ország és társadalom, ahol minél olcsóbban lehet fogyasztani, ahol a jövedelmek is emelkednek, és persze a fogyasztás is csökken. Úgy gondo-

lom, hogy ennek is el fog jönni az ideje, a gazdasági növekedésünk, a 2014-es teljesítményünk, ami Európában a legmagasabb - 3,6 százalékkal -, joggal jogosít fel bennünket arra, hogy a magyar gazdaság növekedni fog, az emberek jövedelme növekedni fog, és akkor el fog jönni az a pillanat, hogy az áfát is sikerüljön csökkenteni az országban. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most a képviselő úrnak adom meg a szót viszonválaszra.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A fő kérdés az, hogy mikor jön el ennek az ideje. Szeretném önt emlékeztetni arra, hogy 2009. március 12-én Szijjártó Péter külügyminiszter úrral együtt aláírta ugyanezt a javaslatot; akkor még éppen ellenzékben voltak. Gyakorlatilag szó szerint azt adták be a mostani külügyminiszter úrral közösen, amit egyébként utána jobbkios javaslat formájában leszavaztak.

Ha már szó esett a rezsicsökkentésről, pont ezért lenne fontos az alapvető élelmiszerek áfacsökkentése, hiszen amit a rezsicsökkentésen, amit a réven megnyernek az emberek, azt a vámon elbukják, hiába marad valamivel több a rezsicsökkentés folytán a családok kasszájában, ha a jelentősen megemelkedett élelmiszerekre sokkal többet kénytelenek költeni. Csak az a helyzet, 2009. március 13-án a fidesz.hu-n szó szerint az olvasható, hogy ez a március 12-i javaslat már a harmadik javaslat volt abban a ciklusban, akkor tehát háromszor is kivitelezhetőnek tartották, szóról szóra ugyanazt államtitkár úr, amiről ő most megpróbálja különböző mesékkel meg handabandázásokkal bebizonyítani azt, hogy nem kivitelezhető.

Igenis kivitelezhető, csak akarat kellene hozzá, és ez az akarat hiányzik. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Annyira rosszul nem állunk, hiszen az elmúlt évben a kiskereskedelmi fogyasztás több mint 5 százalékkal növekedett. Karácsonykor soha nem vásároltak az emberek ennyiért, mint az elmúlt évben. Ha annyira rossz lenne a helyzet, és az áfa miatt nem tudnának az emberek vásárolni, akkor nyilván az a számokban is megmutatkozna. Azt gondolom, hogy egy felelős döntés szükséges ahhoz, ha az áfa jelentősen csökken, mert maszatolni egy-két százalékkal semmit nem ér, vagy jelentősen csökkentjük, vagy nem tudjuk csökkenteni. Ez jelentős, több száz milliárd forintos bevételt jelenthet a költségvetésnek, és még az a helyzet is fennállhat, hogy a bevétel is kiesik, és ugyanakkor az ár sem csökken. Mert emlékezzünk csak a szocialisták idejére, a szocialisták lecsökken-

tették az áfát, és az árak nemhogy csökkentek volna, hanem növekedtek.

Én csak azt mondom, hogy csökkentjük az áfát, de amikor annak eljön az ideje, és csak felelősen. *(Taps a Fidesz soraiból. - Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Mikor csökkentek?)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Milyen intézkedések történtek az elmúlt időszakban az árvízi kockázatok csökkentése érdekében?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszként Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen, elfogadja. Ön a szó, képviselő úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A naptárban március közepét írjuk, és ilyenkor eszünkbe jut, hogy az elmúlt években nagyon komoly árvizek voltak ebben az országban, az elmúlt 10-15-20 évben.

Az előrejelzések ugyan egyre pontosabban figyelmeztetnek az árvizek közeledtére, de a rendkívüli árvizek történetében példátlan gyorsasággal, egymást követő és a korábbi vízszintmagasságokat rendre meghaladó árvizek korunkban azt bizonyítják, hogy az árvízi védekezés hagyományos eszközei kimerülöben vannak. Ezt igazolja az a tény is, hogy míg az árvizek során érkező víztömegek nem növekednek, az azok levonulása következtében kialakuló tetőző vízállások rendre emelkednek. Például Budapestnél tíz éven belül három alkalommal döntött rekordot a Duna vízállása, holott alapvetően a folyó vízhozama nem változott.

Az árvíz nemcsak hazánkban, hanem Európában is komoly problémát jelent. A kétezres évek nagy európai árvizei rámutattak arra, hogy az árvízvédelmet európai szinten kell kezelni, az nem lehet egy-egy tagállam belügye, tekintve, hogy a szükséges beavatkozások hatása átível az államhatárokon. Ezért született meg az Európai Parlament és Tanács 2007/60. irányelve az árvízveszélyesség értékeléséről és kezeléséről. Magyarország számára különösen fontos irányelvről van szó, tekintve, hogy az árvízi veszélyeztetettség arányaiban a legnagyobb, és ezért a védelmi kiadások nagysága miatt versenyhátrányt szenvedett a többi tagállammal szemben.

Tisztelt Államtitkár Úr! Milyen intézkedések történtek az elmúlt időszakban az árvízi kockázatok csökkentése érdekében? Hol tart a kormány az árvízi kockázatkezelés programjának kidolgozásában? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ország területén található víz mintegy 5 százaléka keletkezik Magyarországon, a többi mintegy 95 százalék külföldi vízgyűjtő területekről származik. Mind ez a hatás, mind pedig az időjárás szélsőséges megnyilvánulásai vezetnek ahhoz, hogy minden eddiginél nagyobb árvizek vonultak le az elmúlt években Magyarországon.

Az árvízvédelmi fejlesztések célja az, hogy ezek az árvizek folyamatosan kordában tarthatók legyenek, és az emberi, illetve az anyagi javakat megvédhessük. Két irányban történtek meg a lépések, egyfelől a jogszabályok változtatása, műszaki előkészítés, amelynek során egyrészt a mértékadó árvízszint meghatározásának egy új rendszerét dolgozta ki a szakma. Eddig a mindenkor legmagasabb árvizek számítása a vízmagasságok statisztikai átlagából került levezetésre, most pedig a vízmennyiségből kerül mindez levezetésre. Ez sokkal inkább figyelemmel követi az aktuális vízgyűjtők, illetve a mederállapotok viszonyait.

A lefolyási viszonyok javítása érdekében a medrek felülvizsgálata és ezeknek a karbantartására szükséges tervek elkészültek, sajnos az elvadult mezőgazdasági területek, az erdők aljnövényzetei, az építmények a biztonságos árvízi levezetést most akadályozzák. Intézkedés történt a mentesített árterületek lokalizációs terveinek a korszerűsítésére, és folyik a Vásárhelyi-terv, továbbfejlesztési program megvalósítása is, amelynek kapcsán több árvízi víztározó épült meg, illetve épül meg. Az elkövetkezendő időszakban mintegy 721 millió köbméter víztározó-kapacitás alakul ki a Tisza völgyében. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Földi László képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Vásárhelyi-terv megvalósítása nagyon komoly lépést jelent különösen a Tisza mentén, a Tisza területén, a Tisza vízgyűjtő területén, hiszen mind az északmagyarországi folyók, mind pedig a délről jövő folyók jó része a Tiszába ömlik, és bizony az ott élő emberek veszélyeztetettsége elég magas.

Nagyon bízom abban, hogy ha a Vásárhelyi-terv valóban teljes egészében kiépül, megvalósul, akkor az itt élő, nemcsak az itt élő emberek, hanem a javaik is biztonságban lesznek, és nem kell rettegniük tavasszal komolyabb árvizektől.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Viszonzásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Képviselő Úr! A Vásárhelyi-terv további munkálataira, hullámtérredezésre a '14-20-as időszakban 17 milliárd forintot kíván a kormány fordítani, a Tisza-völgyi árvízvédelmi védvonalak fejlesztésére 50 milliárd forintot, további két darab közép-tiszai árvízi tározó épül meg. Ezeknek a várható költsége mintegy 40 milliárd forint lesz.

(17.10)

A felső-Tisza-vidéki árvízvédelmi rendszer fejlesztése keretében szintén kialakul egy új árvízi tározó, valamint az árvízvédelmi kiemelt cél, állami és önkormányzati árvízvédelmi művek fejlesztésére 150 milliárd forintot kívánunk felhasználni 2014 és 2020 között a KEHOP-ból.

Mindezek mellett elkészült az árvízi veszély- és kockázati térkép, és egy olyan országos program készül, amelynek a stratégiai terveivel, az EU-s fejlesztések összehangolásával mindazokat a programokat, amelyeket beterveztünk árvízvédelemben, végre tudjuk hajtani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Iktóty István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mikor vetik be a teljes kormányzati ellenőrzési apparátust a 'Híd a munkába' program gyanús pénzköltéseivel kapcsolatban?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Miközben egyre komolyabb botrány övezi a „Híd a munkába”, uniós finanszírozású projekt megvalósítását, továbbra sem tudjuk, hogy a kormány miért várakozik az alapos kivizsgálással. Az LMP számos visszás részletet tárt fel a programmal kapcsolatban, amelynek megvalósítását az Országos Roma Önkormányzat végzi, amelynek a volt elnöke Farkas Flórián fideszes parlamenti képviselő, jelenleg miniszterelnöki biztos. Ráadásul ő az elnöke a program forrásait kezelő foglalkoztatási szövetkezetnek is.

Az LMP kiderítette, hogy a felzárkózási célokra szánt források jelentős részét, több száz millió forintot költötték el luxusirodák megvásárlására, a világ legrágább Opel Corsáinak bérlésére, több tíz millió forintba kerülő tanulmányok megírására vagy éppen méregdrága irodabútorok és számítástechnikai eszközök beszerzésére, hogy csak néhány példát említsünk a pazarló forrásfelhasználással kapcsolatban. Ezekről személyesen meg is győződhetünk, mert bár Farkas Flórián nem fogadott minket, a projekt vezetőivel a Gellérthegy utcai, 200 milliós projektirodában végül találkozhattunk.

Legutóbb két hete egy napirend előtti felszólalásban hívtuk fel a figyelmet a visszasságokra és a

pazarlásra. Rétvári Bence, az EMMI államtitkára válaszolt a felvetésekre, de próbálta bagatellizálni a helyzetet. A folyamatban lévő állítólagos EMMI-vizsgálat részleteiről egy szót sem szólt. Közben újabb feljelentés született, az adóhivatal is lépett.

De mit csinál a kormány? Legutóbb Rétvári államtitkártól nem kaptunk választ, ezért újra kérdezzük, most a Miniszterelnökséget: miért nem vetik be a teljes kormányzati ellenőrzési apparátust, hogy kivizsgálják a felzárkózási pénzek elherdálását?

ELNÖK: Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a kérdését. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy 4 milliárd 995 millió forintos programról van szó, amelynek három megvalósítója van: az Országos Roma Önkormányzat, a Türr István Képző és Kutató Intézet és a Nemzetgazdasági Minisztérium. A Nemzetgazdasági Minisztérium a foglalkoztatási részért felelős, és ebből a programból az ön által kiemelték mellett csőhálózat-szerelő, famegmunkáló, zsaluzó-ács, vízszigetelő, melegburkoló, zöldség-gyümölcs feldolgozó, betanított varrómunkás, betanított konyhai kisegítő végzettséget szeretne OKJ-s képzés mintájára a Nemzetgazdasági Minisztérium a foglalkoztatáspolitikai tevékenység közepette megvalósítani.

Valóban, a legutóbbi kérdése alkalmával, amit én magam is hallottam, az Emberi Erőforrások Minisztériuma elmondta önnek, hogy vizsgálat van folyamatban, és én szeretném ennek a vizsgálatnak a végét megvárni még akkor is, ha kérésem ellenére Farkas Flórián képviselőtársam nem vett részt azon a beszélgetésen, amelynek az lett volna a célja az én tanácsomra is talán, hogy tisztázzák a helyzetet, különös tekintettel arra, hogy a magyarországi roma közösség fölzárkóztatására vagy integrációjára fordított költségek, a rendelkezésre álló források szakszerű, ésszerű és törvényes fölhasználása mindannyiunk érdekében áll. Nekem az a meggyőződésem, hogy alapvetően nem programmal van probléma - önnek sem lehet maga ellen a program ellen kifogása -, hanem azt kell leellenőrizni, hogy ez a program törvényesen és szabályosan zajlott-e.

Ugyanakkor ön is pontosan tudja, hogy ebben a közösségben egy-egy program megvalósítását nagyon könnyű megvádolni azzal, hogy tisztességtelenül jártak el, nagyon könnyű megvádolni azzal, hogy lám, lám, a cigányok mindent ellopnak. Én ezt helytelen dolognak gondolom általában véve a parlamentben is és mindenhol, sőt úgy gondolom, hogy ez a közösség sokkal nagyobb türelmet érdemel, tekintettel arra, hogy nem volt lehetősége ilyen típusú programok megvalósítására, ennek a közösségnek ilyen típusú gyakorlata nincs.

Nem tudom megmondani, hogy történt-e szabálytalanság, azt viszont tudom, hogy először az Emberi Erőforrások Minisztériuma, majd pedig, ha

szükséges, a kormány is ki fogja vizsgálni. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Természetesen fölmerül itt az, hogy a személyi felelősöket megtaláljuk, egészen biztosan van is. Egészen biztosan látszik az, hogy itt komoly visszaélésekről van szó, de az igazi aggályunk nem ez. Az igazi aggályunk az, hogy az ön által is említett, közel 5 milliárd forint valóban erre a felzárkózási célra tud-e fordítódni, vajon nem következik-e be itt a hosszan elnyúló EMMI-vizsgálat során az, hogy elkezdje ezt akár az EU Csalás Elleni Hivatala, az OLAF vizsgálni, és az lesz a vége a történetnek, hogy vissza kell az egészet fizetni ahelyett, hogy ezt a nagyon fontos felzárkózási célt meg tudná valósítani.

Az EMMI-től kérdeztük, és nem kaptunk választ a részletekre. Bízunk benne, hogy ez halad előre, de félünk attól, hogy itt a sok várakozás következtében elindul az EU-ban a vizsgálódás. Nagyon örülnénk, ha ezt sikerülne a határokon belül megoldani, és ennek a problémának a végére járni, hogy ez a projekt tisztességesen, rendben megvalósulhasson. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Miniszter urat illeti a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Azt hiszem, képviselő úr, ismerve az ön türelmét és bölcsességét, hogy elhiszi nekem és egyetért velem abban, hogy amikor erről a kérdéstről beszélünk, és ezt az ügyet vizsgáljuk, az átlagosnál nagyobb körültekintésre van szükség, tekintettel arra, hogy sokan Magyarországon a magyarországi roma közösséget hajlamosak egy kézlegyintéssel elintézni vagy adott esetben megvádolni, és olyan vádakot megfogalmazni, amiknek elsősorban a meggyőződés és nem a tények az alapjuk. Kizárt dolog, hogy az ön esetében ilyenről legyen szó, de mégis nekem különösképpen fontos az, hogy az átlagosnál nagyobb körültekintéssel vizsgáljuk meg ezeket a vádakot.

Nem vitatva az ön jó szándékát, és azt sem vitatva, hogy hiba előfordulhat, szeretném, ha lenne annyi türelme - én megígérem önnek, hogy mindent megteszek annak érdekében, hogy a vizsgálat minél hamarabb nyilvánosságra kerüljön és lezáruljon elsősorban -, és fogadja el azt, hogy ebben a közösségben és ennek a közösségnek az esetében az átlagosnál nagyobb körültekintésre, megalapozott, az átlagosnál megalapozottabb állításokra és az átlagosnál megalapozottabb és nagyobb türelemre van szükség. Ehhez kérem a segítségét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Velez Árpád, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az

emberi erőforrások miniszterének: „Elvárásolt kastély? Mi a tárcája elképzelése a csákvári kórház jövőjéről?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Rétvári Benke államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr személyét.

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Elnök úr, megvárnám a miniszter urat.

ELNÖK: Rendben. Köszönöm szépen. Akkor miniszter úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Pénzügyi katasztrófaturista a Fidesz egyik országgyűlési képviselője a fideszes brókerbotrányban?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e államtitkár úr személyét. *(Dr. Lukács László György: Elfogadom.)* Jelzi, hogy igen.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Quaestor-ügy szedi áldozatait, most kerülnek elő sorra azok a magánszemélyek, gazdasági társaságok, de újonnan önkormányzatok is, akik jóhiszeműen befektettek és jóhiszeműen kezelték ott pénzüket. Így sajnálatos módon érintett benne a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Törökszentmiklós önkormányzata is, érintett abban a quaestoros nagykoalíciós brókerbotrányban, amely begyűrűzött brókerbotrány nem fideszes, nem MSZP-s, hanem közös politikai terméke a korábbi kormányoknak, így a botrány is közös.

De van egy olyan szál, ami mégiscsak a Fideszhez elég közel kötözi őket, Törökszentmiklósnál ez a szál pedig nem más, mint hogy a fideszes önkormányzat tette és helyezte el legelőször oda pénzeit, és ő kötött először szerződést a Quaestorral a pénzek kezelésére. A következő szál viszont, amikor beütött a brókerbotrány, hogy a fideszes térségi országgyűlési képviselő, Boldog István katasztrófaturistaként, pénzügyi katasztrófaturistaként megjelent a telepen, és kárörvendésbe hajló kijelentésekkel borzolja a hangulatot a közösségi médiában, keresi mindenki máson a felelősséget, keresi azokon, akiken nem kellene, holott a kormánypárti vezetésben, a kormánypárti felügyeletnél kellene keresni a hibásakat.

(17.20)

Ahelyett tehát, hogy pénzügyi katasztrófaturistát játszana, javasoljuk neki, hogy vesse be a fideszes és a Fideszen belüli érdekérvényesítő képességét,

álljon ki a kártalanítás mellett, illetve, ha nem tud vagy nem akar segíteni, legalább ne ártson a török-szentmiklósi és környéki lakosoknak.

Elég a nagykoalíciós brókerbotrányból, a Jobbik kormányra kerülése esetén fel fogja számolni a pénzügyi korrupciót. Marad azonban a kérdés önöknek: a kormány tervezi-e és miként kívánja - ha kívánja egyáltalán - kártalanítani a Quaestor-ügyben érintett önkormányzatokat, például Törökszentmiklós önkormányzatát? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Két percbe elég sok mindent összehordott a képviselő úr. Ami a kormány felelősségét illeti, azt nem nagyon értem, hogy hogy jön ide a kormány felelőssége, hiszen sem ellenőrzési jogosítványa nincsen, sem pénzkezelési, -megőrzési jogosultsága nincs az érintett önkormányzatokat illetően. Tehát nem igazán értem. A Magyar Nemzeti Banknak utasítást nem adhat, számon nem kérheti, ezt az Országgyűlés teheti meg. A brókercégekkel a kormánynak, állami szervnek lényegében kapcsolata nem volt.

Azt gondolom, hogy valóban, a hangsúly inkább azon van, hogy az érintett önkormányzatok, azok a szervezetek, amelyek közfeladatot látnak el és közpénzüket veszett el ebben a sajnálatos eseményben, a botrányban, számukra hogyan van tovább élet. Azt tudjuk, ismerjük, hogy azok az önkormányzatok, amelyek a DRB Banknál vezették a számlájukat, nem biztosítottak, tehát számukra már a kormány egy első segítséget a bérek és a segélyek fizetésére nyújtott. És most történik ennek a felmérése az érintett önkormányzatok tekintetében, hogy intézményeik, gazdasági társaságaik, esetleg alapítványaik tekintetében mennyi az a forrás, ami bent maradt ezeknél a bankoknál. Egészen más a helyzet viszont a befektetési szolgáltatásnál letétbe helyezett vagy befektetésként elhelyezett pénzek tekintetében, hiszen az az önkormányzatnak a saját döntése volt, nyilván megfelelő előnyök érdekében.

A kormány egyelőre azt méri föl, hogy a banki szolgáltatás igénybevétele esetén milyen kár érte az önkormányzatokat, és egy megfelelő előterjesztéssel a kormány foglalkozni fog azzal, hogy ezeket az önkormányzatokat hogyan kártalanítsa.

ELNÖK: Viszónválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha ön összehordásról beszélt, ebben ön nem áll jól, illetve nem áll jobban, a mai napon hallgatott válaszokból szintén egy összehordásnak lehattunk tanúi. De tudja mit, inkább válaszoljon azokra a kérdésekre és adjon olyanra

választ, hogy itt az idő és léphet a kormány, hogy megvédjék azokat a választópolgárokat, akik az önkormányzatok révén érintettek a fideszes és az MSZP-s brókerbotrányban. Válaszolhatott volna arra is, hogy segít vagy nem a kormány; miként akarja a bankrendszeren, akár saját rendszerén keresztül a kártalanítást végezni; és hogyan fogja megakadályozni azt, hogy fideszes pénzügyi katasztrófaturista képviselők lepjék el az önkormányzatokat, és saját maguk kérkedjenek ott az önkormányzat hátrányos helyzetével, és azon viccelődjenek, azon polemizáljanak.

Erre kellett volna, államtitkár úr, választ adni, ön nem adott erre választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megadom a szót államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen. Nem is nagyon lehet érteni, hogy mit kérdez ön valójában. Amit kérdezett, arra válaszoltam, mondtam, hogy adatszolgáltatás van, és előterjesztés fog készülni a kormány elé. Ezt kérdezte, erre válaszoltam.

De inkább figyelt volna a mai parlamenti ülésen, mert egyébként a megoldásról is beszéltünk itt többen is, Rogán Antal frakcióvezető úr is, jómagam is, hogy már elkészült egy törvénytervezet, amit a Nemzetgazdasági Minisztérium készített. Illetve a Magyar Nemzeti Bank is készített egy törvénytervezetet, amely azt fogja biztosítani, hogy megszigorodnak ezen pénzügyi szolgáltatók esetében az ellenőrzések, és annak a következményei, hogy ha bűncselekményt követnek el, sokkal súlyosabbak lesznek.

De valóban, a legfontosabb az, hogy az, aki közszervezet, az önkormányzat, azoknak a pénze, azoknak a működése hogyan biztosított. És erre azt tudom mondani, hogy e tekintetben a kormány felelősen gondolkodik, és segíteni fog. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órájának végére értünk.

Most előterjesztések **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása** következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az energiaárak világpiaci csökkenése pozitív hatásainak a lakossághoz történő igazságos eljuttatása érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról szóló T/2795. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Most először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az alapjavaslat, amely önök előtt fek-

szik, és amit sajnálatos módon a Gazdasági bizottság elutasított, arról szól, hogy a kőolaj világgpiaci árának alakulása miatt előállott áresés és az abból származó gázár-csökkenés jusson el a magyar átlagemberekhez.

Nemcsak a kőolaj ára esett, ahogy említettem, hanem a gáz világgpiaci ára is, tehát amely Nyugat-Európából beszerezhető gáz, az már korábban, de ahogy Sziijártó Péter miniszter úr egy újságírókkal folytatott háttérbeszélgetésen elismerte, ez a kőolaj-ár-csökkenés megjelent az orosz gáz árában is, ahogy ő fogalmazott: jelenleg ezer köbméterenként 260 dollárt kell fizetni az Oroszországból érkező gázért. Ez az összeg és ez az ár kevesebb, mint egy évvel ezelőtt, tavaly ősz elején még 360 dollár volt, tehát látható, hogy körülbelül 100 dollár áresés történt az Oroszországból érkező gázár tekintetében.

A javaslat lényege, hogy ennek az áresésnek a hasznát juttassuk el a magyar fogyasztók felé, nemcsak a gázfogyasztók, hanem a villany- és a távhőfogyasztók felé is, a javaslat szerint a gázzámlák esetében 20 százalékos mérséklés, a távfűtés- és a villanyszámlák esetében pedig 10-10 százalékos ármérséklés következzen be.

Ahogy említettem, az átlagembereknek segítene ez a javaslat, tehát átlagfogyasztásig történjen meg ennek a kedvezménynek a biztosítása. Tehát itt jön be az igazságosság a javaslatban, amely szerint nem mindenki jutna hozzá ehhez a kedvezményhez, tehát aki az úszómedencéjét vagy a szaunáját fűti gázzal, annak ne jusson ebből a kedvezményből, hanem azoknak, akik átlagfogyasztás környékén fogyasztanak, náluk jelenjen meg ennek az olcsó gáznak a haszna.

Ezzel kapcsolatban a Gazdasági bizottságban is több kérdést tettem föl. Szeretném hangsúlyozni, hogy ugye, az egyik kérdés azzal kapcsolatos, hogy mi van, ha emelkedik a gáz ára. Tehát erre a válasz az - és ezt szeretném kiemelni -, hogy ez a kedvezmény akkor is megmarad, tehát átlagfogyasztásig a 20 százalékos a gázár esetében, a távhő és a villany esetében 10-10 százalékos ármérséklés és kedvezmény fennmaradna.

A másik kifogás, mert több kérdést tettem fel a minisztériumnak, az volt, hogy de hát tavaly a dollárforint árfolyam másként nézett ki, hiszen a dollár igen erősödött a forinttal szemben. Nyilván ennek a gazdaságpolitikai okait most nem fogom kifejteni, viszont szeretném itt is felhívni a figyelmet arra, hogy még az árfolyamváltozás miatt is az orosz gáz esetében közel 25-30 százalékos ármérséklés, forintban számított ármérséklés fennáll. Tehát ezt igenis el kellene juttatni a magyar emberekhez.

Egyes piaci elemzők azt mondják, hogy miután erre nem került sor, tehát nem kapták meg a magyar fogyasztók ezt a kedvezményt, a Magyar Villamos Műveknél és a gázkereskedőiknél körülbelül 20-25 milliárd forint nyereség már keletkezett. És hiába tettem föl ezzel kapcsolatban nagyon sok kérdést, nem kaptam rá választ, hogy ezt mire költi el, mire költötte el a Magyar Villamos Művek, illetve gázke-

reskedői, miért nem juttatta el a fogyasztók felé. Erre az volt a válasz, hogy Magyarországon létezik egy független energiahivatal, amely megszabja a fogyasztói árakat.

Na most, itt akkor kiderült, hogy az energiahivatal azért nem tud reagálni erre az áresésre, mert a Magyar Villamos Művek, Seszták Miklós miniszter úr felügyelete alatt álló cég és cégcsoport nem hajlandó kiadni azokat az adatokat az energiahivatalnak, amely alapján lehetne az áron módosítani.

(17.30)

Azt gondolom, ez felháborító, hiszen már 20 millió forintos bírságot is kiszabott az energiahivatal az állami cégre. Ez tarthatatlan, egyszerűen érthetetlen, hogy egy állami tulajdonú cég miért nem adja ki az adatokat. Lesz is majd egy javaslatunk, hogy itt a szankciókat szigorítani szükséges.

Kérem önöket, hogy ha valóban felelősséget éreznek az átlagfogyasztók, átlagemberek iránt, akkor támogassák ezt a törvényjavaslatot. Még egyszer hangsúlyozom, a piaci körülmények indokolják ezt az ármérséklést. Tehát van valós alapja, hogy a gáz-, a távhőszámlák és a villanyszámlák az átlagfogyasztásig 20, illetve 10-10 százalékkal mérséklődjenek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kétperces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismeretheti az álláspontját. Ennek értelmében elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Az MSZP javaslata hazug, cinikus és teljes egészében hiteltelen.

Hazug, cinikus és hiteltelen, mert amikor lehetőségük lett volna arra, hogy csökkentsék a háztartási gáz és áram árát, akkor mi, magyarok fizettük Európa legmagasabb rezsiköltségét. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem igaz!)* Amikor lehetőség lett volna arra, hogy radikálisan csökkentsék - és ez a legnagyobb szemtelenség ebben az előterjesztésben - *(Gógös Zoltán: Hogy beszélés? Hol vagyunk? Menj birkózni inkább!)* 2008 és 2010 között, amikor a világgpiaci árak meredeken zuhantak, akkor az önök által vezetett energiahivatal, természetesen a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok hathatós támogatásával és segédletével, minden egyes áremelési javaslatukat elfogadta az önök által privatizált cégeknek. Tehát a magyar háztartásokkal, a magyar családokkal fizettették meg azt az elveszített hasznot, amit a világgazdasági válság okozott ezeknek a cégeknek.

Ma ott tartunk, hogy Európa második legolcsóbb gázárát fizetjük, pontosan a rezsicsökkentés-

nek köszönhetően, az áramár tekintetében is a másodikkak vagyunk Európában. Ha számokban nézzük, 151 forint helyett ma 113 forintot fizetnek (*Gógös Zoltán: Mert csökkent az ára, azért!*) a háztartási gázért a magyar családok köbméterenként, és 49 forint helyett 37 forintot fizetnek a villanyáramért kilowattóránként.

Az önök által javasolt úgynevezett rezsicsökkentés más miatt is hiteltelen, hazug és cinikus. Hiszen amikor rezsicsökkentésbe fogtunk a 2010-es árfelgyasztás után 2013. január 1-jétől, akkor önök végigjárták az országot, itt az Országgyűlésben végig támadták a rezsicsökkentést, mindent vizionáltak, össze fog omolni az egész rendszer, egyébként az egész csak egy nagy hazugság, és ez csak a választásokig fog tartani. És akkor csak a legfinomabb kitételeket említettem azok közül, amiket mondtak.

A Fidesz nem támogatja ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypartok padsoraiból. - Gógös Zoltán: Viharos taps!*)

ELNÖK: Most Gúr Nándornak, az MSZP képviselőjének adom meg a szót két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Németh Szilárd képviselőtársam, azon kell csak elgondolkodni, hogy akkor és amikor módjuk és lehetőségük lenne arra, hogy mindazt, ami az előterjesztés kapcsán megfogalmazódik, tehát és hogy az átlagkereset alatt lévő emberek esetében csökkentsék mindazokat a költségeket, amelyek őket sújtják, azt megteszik vagy nem teszik. Ennyire egyszerű a kérdés. Ennyire egyszerű, és nem elbagatellizálva, elvihogva a történetet.

Önök pont azt nem teszik meg, ami önöknek a kutya kötelessége lenne: azokért az emberekért cselekedni, akik egyébként is szorultabb helyzetben élnek a mindennapjaikat.

Önöknek, tudom, hosszú évek óta, öt év óta és azt megelőzően sem volt fontos az, hogy gondoskodjanak azokról az emberekről, akik kis jövedelemmel vagy nem nagy jövedelemmel bírnak, mint adott esetben egy országgyűlési képviselő vagy éppen egy olyan vállalkozó, aki nyugodtan meg tudja magának engedni azt, hogy a költségeket viselje, önök a kisjövedelműekről nem kívánnak gondoskodni e tekintetben. Önök jó szívvel - idézőjelbe tetten - felejtkeznek el róluk, csak egy dolog kell önöknek tőlük, a szavazatuk, semmi más. De az emberek egyre inkább nem becsaphatóak. (*Németh Szilárd István: Tényleg?*) Nem véletlenül az, hogy úgy fordulnak el önöktől, mint a szembe jövő faltól. Nagyon egyszerű a történet. Ha egy csepp józan értékítéletük megmaradt, elfogadják azt a javallatot, amely a Magyar Szocialista Párt részéről születik, és a kisjövedelmű embereket fogják támogatni egyre intenzívebben minden tekintetben két kezükkel, ami arról szól, hogy az általuk viselt, vállalt költségek minimalizálódjanak.

Ez a javaslat egyértelműen erről szól. A forráslehetőség egyértelműen adott a dologhoz illesztetten. Tehát akkor csak azt szeretném kérni még egyszer nyomatékkal és erőteljesen: tegyék meg mindazt, amit megtehetnek az átlaggal és az átlag alatt kereső emberekért, és az ő költségeiket csökkentsék, ne a saját magukét és ne a haverjaikét. Köszönöm szépen. (*Kunhalmi Ágnes: És ne a MET-ét!*) - Taps az MSZP padsoraiból.)

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a Fidesz az elmúlt öt évben időarányosan megteremtette volna annak az egymillió új munkahelynek a felét, tehát ötszáz ezer új munkahelyet, amelyet megígért 2010-ben, és tisztességes, normális bért tudna biztosítani az embereknek, akkor ez a kérdés fel sem merülne. (*Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van!*) És nyolc plusz négy évnyi szocialista kormányzás után afelől sincsenek illúzióink, hogy mennyire komoly ez a szándék vagy elképzelés a Magyar Szocialista Párt részéről. Azonban a Jobbik annak idején azzal az elvvel jött be a parlamentbe, hogy minden olyan kezdeményezést, amely a magyar családok helyzetét javítja, azon segít vagy azt támogatja, mi is támogatni fogjuk. Ezért ennek a kezdeményezésnek a tárgysorozatba vételét is támogatni tudjuk, és amennyiben a tárgysorozatba vétel megtörténik, amire a kormányparti felszólalás után ugyan nem látok sok esélyt, vitázhatunk arról, hogy érdemben hogyan lehetne ezt a javaslatot valóban alkalmassá tenni arra, hogy a szociális helyzet alapján differenciáltan segítsen a magyar társadalom legrászorultabb rétegein. Addig azonban csupán politikai fogásként, politikai haszonszerzési lehetőségként tudjuk ezt a kezdeményezést felfogni. Azonban jó szándékunk jeleként, a magyar társadalom iránti jó szándékunk jeleként támogatjuk a kezdeményezést, hiszen - még egyszer elmondom zárásként - minden olyan kezdeményezést mindig is támogatni fogunk, amely a magyar társadalom érdekét szolgálja. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Szél Bernadettnek, az LMP képviselőjének adom meg a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy néz ki, hogy kétévnyi küzdelem, hatalmas felhajtás és minimális eredmények után a rezsiharcolás láthatóan kifutott. Mert bár a világpiacon az árak továbbra is csökkennek, ezt a hatást a kormány nem adja tovább a hazai fogyasztóknak, hanem ezt az árkülönbözetet egész egyszerűen lenyeli.

Inkább egy kalandor energiapolitikába bocsátkozott, amelynek újabb és újabb húzásait élhetjük meg. Most éppen egy becsődölt atomerőmű-építke-

zést vásárolnak meg Szlovákiában, kedveskedve egyébként a projektben bennmaradt beruházónak, aki ki lenne más, mint az orosz Roszatom, és továbbhizlalják a kormány közeli üzletemberek tulajdonában álló, részben orosz, részben offshore háttérű MET profitját. Mindkét cég százmilliárdos nagyságrendben irányít át közjavakat magánzsebekbe, anélkül, hogy ebből a magyar lakosságnak bármely előnye is származna. Nagyjából ez a kormánynak jelenleg az energiapolitikája.

Ha innen nézzük, innen indulunk el, akkor az MSZP további energiaár-csökkentést sürgető javaslatával akár egyet is érthetnénk. Pozitív benne az, hogy a nagycsaládosokat megkülönböztetik. Azonban továbbra is az a véleményünk, hogy a magyar családoknak, a magyar háztartásoknak másfajta rezsielőcsökkentést kellene biztosítani. Ugyanis nézzük meg: Ausztriához képest kétszer annyi fűtési energiát használunk fel ebben az országban, tekintve, hogy annyira rossz az energiahatékonyság minőségi színvonala ebben az országban. Nincsenek a házak leszigetelve, az orosz gázzal kapásból fűtjük a magyar utcákat. Sokkal többre mennénk akkor, ha lenne pénz ebben az országban arra, hogy leszigeteljük a házakat, sokkal kevesebb energiát használnánk, és sokkal kevesebbet kellene a magyar háztartásoknak fizetni.

A mi irányvonalunk mindig is ez volt és ez is marad. Azt követeljük a kormánytól, hogy végre szüntesse be ezt a tarthatatlan gyakorlatot, hogy Magyarországon orosz gázzal fűtjük az utcát, ne alamizsnát adjanak az embereknek, hanem szigetelt házakat, annak érdekében, hogy valóban melegség legyen az otthonokban ilyen szinten is. Az a gáz, amit az emberek megvesznek, maradjon benn a házban - ennek nincs más útja, mint a szigetelés. Nagyon hatékony módszerek sorát tudtuk a kormánynak biztosítani, országgyűlési határozati javaslatot adtunk be. Azt gondolom, az egész parlament támogatását kellene hogy élvezze ez a gyakorlat, sokkal többre megyünk vele, mint újabb és újabb rezsielőcsökkentésekkel. Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem előterjesztőként Tóth Bertalan képviselő urat, kíván-e válaszolni. *(Dr. Tóth Bertalan jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném a Jobbik-frakciót megnyugtatni, hogy komolyan gondoljuk ezt a javaslatot. Reális adatok és reális információk alapján ez a törvényjavaslat elfogadható, és az átlagfogyasztásig ezek a kedvezmények megadhatók.

(17.40)

Szeretném elmondani az LMP-frakciónak is, hogy mélységesen egyetértünk azzal, hogy a legjobb energia az el nem fogyasztott energia, mert azután

nem kell fizetni. Tehát az energiahatékonysági programok támogatása kiemelten fontos, és ebben egyetértünk.

Viszont Németh képviselőtársamnak szeretném elmondani, hogy egészen elképesztő, hogy önök rendszeresen elhazudják azt az árkedvezményt, amelyet a kisfogyasztók kaptak az önök kormányzásáig, mert ezt önök eltörölték, és két éven keresztül emelték az energiaárakat *(Németh Szilárd István: Ezt a Bajnai-kormány törölte el! Hazudsz!)*, és a kisfogyasztóktól pedig elvették az árkiegészítést, akkor fizettek a legtöbbit *(Németh Szilárd István: 2010. április 1-jei hatállyal!)* a magyar fogyasztók. Úgy-hogy önök ezt rendszeresen elhallgatják.

A másik pedig, hogy a kérdésemre sem kaptam semmilyen választ, hogy hová tűnik el az a 20-25 milliárd forint, amit már megtakarított ezen a Magyar Villamos Művek és gázkereskedői, és ez folyamatosan növekszik hónapról hónapra. Ezt a pénzt kellene odaadni a magyar átlagembereknek, az átlagon és az átlag alatt fogyasztó magyar embereknek, és itt is felmerül a gyanú, hiszen volt már olcsó gáz Magyarországon, amit a MET-tel önök elloptak, az önök fideszes offshore lovagjai.

Hova tűnik most ez a pénz? Itt ki fog derülni úgyis az igazság, hiszen a Fővárosi Ítéltábla már kimondott több ítéletet azzal kapcsolatban, hogy ki kell adniuk az adatokat, és igenis addig megyünk, amíg itt is ki nem derítjük, hogy hová tüntetik el a tízmilliárdokat, hogy az önök barátai gazdagodnak-e ahelyett, hogy a magyar átlagemberek kapnák meg ezt a kedvezményt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi napon kerül sor. *(Dr. Schiffer András: Ettől tartottam.)*

Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről szóló T/2856. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el. Először megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha jól számolom, de nem biztos, hogy jól számolom, nyolcadik alkalommal teszek kísérletet arra, hogy a 25 éves szennyest végre ki lehessen teregetni. Mind a nyolc alkalommal falakba ütköztünk, mert érdekes módon, amikor arról van szó, hogy rendezni kéne az elmúlt 25 év piszkos dolgait, nem csak amikor az ügynökaktákról meg a lusztrációról van szó, akkor is, amikor például a politikusi vagyongyarapodást szeretnénk végre világosan átláthatóvá tenni, akkor érdekes módon a Fidesz-KDNP menekülőre fogja a dolgot.

Szeretném azzal kezdeni, amit itt egy órával ezelőtt miniszterelnök úr válaszolt egy azonnali kér-

désre, hogy természetesen személy szerint Orbán Viktornak, illetve a Fiatal Demokraták Szövetségének az antikommunista érdemeit senki nem kívánja kétségbe vonni. Nem erről van szó.

Először is szeretném azt is elmondani, hogy pusztán csak - hogy mondjam? - a házszabály miatti szűkös keretek miatt egyetlen törvényjavaslatot hoztam ide tárgysorozatba vételre, hiszen az Igazságügyi bizottság nagy bátran nemcsak ezt a javaslatot tartózkodta le, hanem két másik, ebbe a tárgykörbe illeszkedő indítványát is a Lehet Más a Politika frakciójának.

Egyrészt beterjesztettünk egy határozati javaslatot, amely két dologról szól. Az egyik, ami kapcsolódik az aktanyilvánossági törvénynek a szorosán vett tárgyához, nevezetesen, hogy mindazokról a személyekről, akik 1989. október 23-a, tehát az alkotmányos rendszerváltás napját követően a politikai elit részei voltak, várost vezettek, parlamenti képviselők voltak, minisztériumokat vezettek, ezekről a személyekről a Nemzeti Emlékezet Bizottsága záros időn belül alkosson egy úgynevezett állambiztonsági profilt. Tudjuk meg azt, tudhassák meg a magyar emberek azt, hogy kik azok a személyek, akik az elmúlt 25 évben ezt az országot vezették. Ne mendemondák legyenek! Ne zsarolásra felmutatott papírok lengjék be a sajtót, legyen egy világos profil, hogy azok a személyek, akik ezt az országot az elmúlt 25 évben irányították, ha úgy tetszik, irányítottuk, hiszen ez minden parlamenti képviselőre vonatkozik, kinek milyen kapcsolata lehetett a kommunista állambiztonsággal.

Önök szerint ilyenre nincs szükség. Javasoltuk továbbá azt is, hogy szólítsa fel a parlament határozatban a magyar miniszterelnököt és a magyar kormányt, hogy arról tárgyaljon Vlagyimir Putyinnal, ami valóban a nemzeti önbecsülésünket, a nemzeti szuverenitásunkat érinti, nevezetesen, hogy nyíljanak meg a KGB, NKVD magyar vonatkozású iratai, tudjuk meg, hogy '44 és '91 között milyen magyar vonatkozású iratok halmozódtak fel a szovjet levéltárakban. Ezt önök elutasították. Nem kívánják azt, hogy Orbán Viktor arról tárgyaljon Vlagyimir Putyinnal, ami az első és legfontosabb az ország elárúsítása helyett.

És nem utolsósorban volt egy javaslat, egy lusztrációs törvényjavaslat az Igazságügyi bizottság asztalán, önök erre is nemet mondtak. Önök szavakban hadakoznak, betesznek az Alaptörvény elejére egy olyan passzust, amivel tudják ütni a szocialistákat, de amikor arról van szó, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba, önök menekülőre fogják a dolgot. Önök szerint teljesen rendben van az, hogy egy volt állambiztonsági tiszt, aki annak idején Orbán Viktor akkori antikommunista hőst is megfigyelte, ma a Fidesz-KDNP-pártszövetség rendészeti államtitkára. Önök szerint ez teljesen rendben van. Önök szerint teljesen rendben van az, hogy Zoltai Gusztáv ma a Miniszterelnökség tanácsadója. Önök szerint, Varga képviselőtársam, ön is ott figyel az Igazságügyi bi-

zottságban, ez teljesen rendben van. Szerintem nem olyan nevetséges a dolog. Önök a saját választóikat köpik szemem, minden antikommunista lózung, amit itt, ebben a Házban elmondtak az elmúlt öt évben, szemenszedett hazugság. Végre tiszta vizet kéne önteni a pohárba.

Azok a felvetések, amiket elmondtak a bizottsági ülésen legutóbb is, azt gondolom, hogy elég könnyen rendezhetők. Papcsák Ferenc azt mondta, hogy gondoljunk abba bele, hogy ha például az ötvenes években az ávós pribékek meghurcoltak egy embert, '56 után nem sok kellett ahhoz, hogy egy ilyen, egyébként meghurcolt ember jelentsen a kádári titkosszolgálatnak. Én meg azt gondolom, hogy ha minden kikerül az asztalra, akkor bízni kell a magyar emberek értékítéletében, nem csak akkor, amikor a szavazataikat kérjük, és a magyar emberek bölcsen el fogják tudni különíteni azt, hogy ki az, aki megvetés tárgya azért, amit csinált a kommunista rendszerben, és ki az, akinek meg lehet bocsátani.

Ne csak a szavazófülkékben bízzanak a magyar emberek értékítéletében! Legyen nyilvánosság és leginkább azért is, mert nemcsak a múltat, a jelent is fel kell tárnunk, világosan látni kell, hogy kik azok, akik az állambiztonsági szervezetrendszernek nem a kis spionjai voltak, a parancsnoki hídjain álltak, és az ott megszerzett információkkal szét tudták lopni ezt az országot 1989 után.

Ezt is meg kell tudnunk. Önök jelenleg eddig például az Igazságügyi bizottságban és az elmúlt hét alkalommal ennek feküdtek keresztbe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kétperces időtartamban mondhatja el véleményét. Ennek értelmében megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Én is hasonlóképp számoltam, mint Schiffer képviselőtársam, frakcióvezető úr, hogy nyolcadszor kerül ide a parlament elé nagyjából ugyanez a javaslat. Éppen ezért mi meglehetősen könnyű helyzetben vagyunk, amikor az érveinket el kell mondani, vissza tudunk utalni a korábbi hét alkalomra, amikor is ennél egy kicsit bővebben fejtettük ki, hogy milyen okból támogatjuk ezt a javaslatot.

Most már elég tehát erre visszautalni és azt mondani, hogy a korábbi érveink alapján támogatni fogjuk ezt a javaslatot, illetve a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Szávay István képviselőnek, a Jobbik képviselőcsoportjától adom meg a szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sokadjára fogunk most már azzal a szégyennel találkozni itt a

Házban holnap - valószínűleg -, hogy az állambiztonsági múlttal kapcsolatos tisztánlátást ebben a Házban most már nem az egykori állampárt képviselői akadályozzák, hanem az antikommunizmusára, a két és fél évtizedes antikommunista múltjára olyannyira büszke Fidesz. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* '81-es vagyok egyébként.

A miniszterelnök úr itt egy azonnali kérdésre válaszul Mirkóczki Ádám képviselőtársamnak megint egy verbális kommunisztázásba kezdett, egy nagy hadjáratba, amelynek során elmondta, hogy a Fidesz mennyit tett az elmúlt két és fél évtizedben annak érdekében, hogy - valahogy úgy fogalmazott - a kommunisták még felvizesítve vagy hosszúlépés formájában se térhessenek vissza. És az a baj, hogy ez megint csak a szavak és megint csak a kommunikáció, kedves képviselőtársaim. Arról nem is beszélve, hogy kínzóan hiányzott miniszterelnök úrtól az az egy mondat, egy nagyon-nagyon rövid, egyszerű mondat: nem így volt; vagy: nem én voltam. Vagy akár azt is mondhatta volna, hogy a Lajos hazudik.

Miniszterelnök úrnak azért ismerjük a retorikai képességeit, teljesítményét, kiváló érzékét, de hát azért, amit itt produkált erre az azonnali kérdésre válaszul, azért azzal sikerült saját magát alulmúlnia.

(17.50)

Mirkóczki képviselőtársam semmi mást nem kérdezett, miniszterelnök úr, mint hogy igaz-e az, amit Simicska Lajos állított önről, vagy nem. Elég szomorúnak tartom, hogy miniszterelnök úr nem tudott egyértelműen és meggyőzően csupán annyit mondani, hogy nem, nem igaz.

Arról nem is beszélve, hogy arra a kérdésre sem válaszolt a miniszterelnök úr, hogy kikérjük-e ezeket az anyagokat Moszkvából, érdeklí-e a magyar kormányt az, hogy Moszkvában milyen iratok vannak, amelyekkel bárkit kompromittálni lehet a mai magyar politikai elitből, vagy nem.

A Jobbik természetesen ez alkalommal is, mint ahogy mindig minden ilyen kezdeményezést most is támogatni fog. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP részéről.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mosolygunk itt ezen a nyolcas számon, hogy Schiffer András már nyolcadszorra próbálkozik átvenni azt a törvényt, amely az alapja lenne annak, hogy Magyarország tovább tudjon lépni, de igazából ez egy botrány, és a botrány már a Fidesz-KDNP-é. Én igazából csak azon csodálkozom, hogy önök még mindig állva vannak, annak ellenére, hogy így szembemennek a saját ígéreteikkel, a saját szavazóikkal, azzal az egész ideo-

lógiával, amellyel rendelkeznek, mindazokkal az ígéretekkel, amiket megtettek.

Nem győzzük eleget hangsúlyozni - s a szavak szintjén ezzel sokan egyetértettek -, hogy minden állampolgárnak joga van a múlt megismeréséhez. Itt kezdődik az a történet, hogy nem mindegy azonban, ez hogyan történik meg. Az átvilágító bírák kutya-komédiába fulladt eljárása pontosan azt bizonyítja, hogy a kormánynak az a látszattmegoldása, amely a Nemzeti Emlékezet Bizottságának a létrehozásával megtörtént, semmit nem ér, ha ennek a bizottságnak a tevékenysége és megállapításai nem ellenőrizhetők a nyilvánosság által. A társadalom valódi információs kárpótlása ugyanis egyvalami lehet, csak az lehet, ha a jog mindenki számára biztosítja az aktákhoz való hozzáférést. A mi törvényjavaslatunk ezt szolgálja. Ez egy olyan törvényjavaslat, amely már nagyon sok módosítást megért. Szerintem ez már az Országgyűlés mindenkorai történetének egyik legkidolgozottabb törvényjavaslata, minden észrevételt és minden kritikát beépített Schiffer András, és úgy fejlesztette ezt az LMP.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért számoljanak vele, mielőtt gombot nyomnak majd holnap, hogy 25 évet vesztegettünk el azzal, hogy csődöt mondott az átvilágítás mint olyan Magyarországon. A rendszerváltás szabadságélményétől megfosztott társadalom ma már nem kárpótolható. De legalább a jövő generációkra gondoljanak! Legalább arra gondoljanak, a jövő generációknak tartozunk annyival, hogy ezt a kérdést egyszer és mindenkorra megoldjuk! Legyen ez az Országgyűlés az, amelyik ezt megoldja!

És van itt még valami. Tudják önök, hogy mit üzennek a választóknak, a magyar polgároknak abban az esetben, ha „nem” gombot nyomnak? Gyakorlatilag egyvalamit tudnak üzeni, és ezt jól véssék fel a papírra, ami mellé a szavazási magatartást írják: csak az szavaz igennel, akinek nincs takargatnivalója. Aki tartózkodik vagy nemmel szavaz, annak bizony van takargatnivalója. Azért ezt gondolják meg! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azért az is megér egy misét, hogy az elmúlt 25 év parlamenti történéseiről a mai ellenzéknek mennyire nincs tudomása. *(Dr. Schiffer András: Mert nem voltunk itt.)* Elnézést kérek, ez kétségtelen, de azért attól, mert nem voltak itt, még jogfolytonosan kellene vizsgálni a kérdéseket.

Az a kérdéskör, amit most feszegetnek - nem először, évek óta -, 25 éve jelent problémát a Magyar Országgyűlésben. El kell mondjam, az első négy esztendőben hét vagy nyolc törvényjavaslat ment keresztül, volt a Zétényi-Takácstól kezdve minden, mígnem nagy nehezen '94-ben a leköszönő parlament az utolsó pillanatban elfogadta ezt az átvilági-

tást, és még annak idején Horváth Balázs miniszter úr nevezte meg az átvilágító bírót mint belügyminiszter. Az átvilágító bírók előtt én is megjelentem. A teljes aktát, mindent szépen kiraktak elé, ami velem kapcsolatos. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Parancsol? Elnézést kérek, én Schiffer képviselő urat meghallgattam, hiba volt, erre már rájöttem, de tisztelettel megkérem, az idősebb jogán hadd kérhessem azt, hogy hallgasson végig.

Az volt az átvilágításban a döntés, és az Országgyűlés akkor kétharmaddal abban tudott megállapodni, hogy mindenki, aki érintett, azt mind szépen nyilvánosságra kell hozni, ha beszervezték, illetve jelentést adott. Ez a két kritérium volt. Szeretném elmondani, hogy nagyon sok képviselőtársunk bukkott el emiatt. Nem igaz, hogy a lakosság elnéző lett volna... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Nem tudom befejezni. Szóval egyszerűen indokolatlan az, hogy most egy íyet újból elkezdünk. Köszönöm szépen. *(Taps a KDNP sorában. - Közbeszólások.)*

ELNÖK: Most megadom a szót az előterjesztőnek, Schiffer András képviselő úrnak. Illetve megkérdem előtte, hogy a Fidesz-frakció részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* - *Dr. Schiffer András: Hallgatni arany!* Nincs ilyen. Akkor ön é a szó, képvisel úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is elnézést kérek Rubovszky képviselőtársamtól, ha megakasztottam. Viszont szerintem kibújt a szög a zsákból. Önök egyáltalán nem akarnak aktanyilvánosságot, nem akarnak lusztrációt. Azt gondolják, hogy ezt a történetet megúszták azzal a szégyenletes paktummal, amit az első parlament idején az átvilágítási törvény kapcsán kötöttek. Erről van szó, Rubovszky képviselőtársam!

Mert miről szólt ez az átvilágítási történet, amely a magyar rendszerváltás egyik szégyene? Arról szólt, hogy a III/III-as aktákat vették elő. A III/I-es, IV-es és egyéb aktákat elővette valaki? Arról már nem is beszélve, hogy ez volt az a bizonyos „na és?” törvény; ön is pontosan tudja, miről beszélek: amikor Horn Gyula miniszterelnökként megkapta az aktát, hogy ő jelentést olvasott, az volt a reagálás, hogy „na és?”. Ez körülbelül szépen szimbolizálja azt, amit a rendszerváltó elit erről az egész történetről gondolt.

Ez egészen más. Képviselőtársam, nincs megoldva a probléma, a többi aktát senki nem vizsgálta. Senki nem járt el Moszkvában annak érdekében, hogy a magyar vonatkozású KGB-NKVD-iratok megismerhetők legyenek.

Az Igazságügyi bizottságban pedig szintén kibújt a szög a zsákból, amikor Budai képviselőtársunk - több tanú van rá - úgy reagált a történetre, hogy bevett dolog volt például a katonai beszerzés. És még meg is fenyegetett, hogy csínjában kell bán-

ni ezekkel a dolgokkal. Na, ez a Fidesz véleménye, ezért nem nyom gombot most a Fidesz-frakció!

Tisztelt Országgyűlés! A Simicska-üggyel kapcsolatban pedig csak annyit szeretnék mondani, engem nem az érdekel, hogy egykori bajtársak és üzlettársak hogyan rágalmazzák egymást. Engem az érdekel, hogy például az az állítás, amikor Simicska Lajos volt párt pénztárnok és Fidesz-aktivista azt mondja, hogy az ő aktája eltűnt, ez igaz vagy nem igaz. Ezt a jelenlegi törvényi szabályozás alapján nem tudjuk meg. Azért szeretnék aktanyilvánosságot, hogy az ilyen dolgoknak utána lehessen járni.

S azt szeretném még elmondani, nem pusztán a múlt feltárásáról van szó, hanem a jelen feltárásáról. Szeretnék tudni, kik és hogyan lettek a rendszerváltás haszonélvezői. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre a holnapi napon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **II. Rákóczi Ferenc emléknapijáról szóló előterjesztés összevont vitája**. Semjén Zsolt, Vejkey Imre, Lezsák Sándor, Bene Ildikó és Dunai Mónika képviselők önálló indítványa H/3033. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott hárszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárzó elhangzására összesen 15 perc áll rendelkezésre. A képviselőcsoportok felszólalására összesen 15-15 perc, a független képviselők felszólalására 5 perc áll rendelkezésre.

Ennek értelmében megadom a szót Vejkey Imrének, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mi, előterjesztők a II. Rákóczi Ferenc emléknapijáról szóló H/3033. számú országgyűlési határozati javaslattal azt kívánjuk elérni, hogy a Magyar Országgyűlés március 27-ét a nagyfejedelem emléknapijává nyilvánítsa.

Fontosnak tartjuk, hogy az Országgyűlés emlékezzen meg II. Rákóczi Ferencről, továbbá adózzon tisztelettel a Cum Deo pro Patria et Libertate zászló alatt felesküdtöttek emléke előtt, akik a magyar szabadság kivívásáért küzdöttek, valamint támogassa és szorgalmazza olyan megemlékezések szervezését, olyan oktatási anyagok készítését, amelyek a nagyfejedelem által vezetett szabadságharcra kapcsolatosak.

(18.00)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A II. Rákóczi Ferenc zászlajára íratott jelmondat, amely itt a Parlament Kupolatermében, a Szent Korona mellett, továbbá előttünk, a nemzet főterén álló lovas szobor gránitlapzatába is vésetett: Cum Deo pro Patria et Libertate,

vagyis Istennel a hazáért és a szabadságért, azt jelenti, hogy nagyfejedelmünk már több mint 300 éve a plebejusokat és a patríciusokat is, vagyis a szegényeket és a gazdagokat egyaránt zászlaja alá vonva, Istenben való hitben meghirdette a szabadságot, nemcsak a magyarság, hanem Magyarország minden nemzetiségi honpolgára számára is.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És mit jelent ma ez a mondat? Vagyis abban az időben, amikor Magyarország újra szabadságharcát vívja, amikor sokan azt gondolják, hogy csupán a világpolitika kedvezése dönti el azt, hogy Közép-Európa és benne a magyarság újra szabad legyen. Európa politikai térképét nagyhatalmi szinten könyvnyű átrajzolni, de ténylegesen meglépni a szükséges változásokat, nos, ahhoz már nemzeti vízió, egyéni bátorság és mindenekelőtt hit kell. Olyan, mint amit a világ szabadságot szerető népei számára II. Rákóczi Ferenc szabadságharca jelent, amely évtizedeken át egyedüli jelzőtűzként világított az abszolutizmus sötét, sarkkörü éjszakájában. Ma Magyarország Európa éjszakájában ismét ugyanilyen egyedüli jelzőtűz.

Ezért mi, kereszténydemokraták fontosnak tartjuk, hogy méltón emlékezzünk meg II. Rákóczi Ferencről, arról a személyről, aki az európai népek és a műveltség egyik kiemelkedő bölcsőjében, vagyis a Kárpát-medencében a haza lángját szívünkben meggyújtotta.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ne feledjék, sikeres jövőnk azon is áll vagy bukik, hogy az értékes múltunkat és az azt képező, jelképező dicső személyeket megfelelően tiszteljük-e, vagyis vannak-e emléknapiak, mikor tetteikre emlékezünk, és hálát adunk azért, hogy történelmünket így formálták. A II. Rákóczi Ferenc-emléknap történelmi jelentősége megmutatkozik abban, hogy minden év március 27-én szabadságharcos elődünkre és kuruc társaira emlékezhetünk. Ez a megemlékezés megerősít bennünket abban, hogy legjobb hagyományainkat tovább éltsük, tovább képviseljük. Megerősít mindannyiunkat, hogy megbecsüljük mindazt, amit a legreménytelenebbnek tűnő helyzetben is meg kell cselekednünk, dicső ősök örököseiként, a történelem színpadán, Istennel a hazáért és a szabadságért - cum Deo pro Patria et Libertate!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem, támogassák az országgyűlési határozati javaslatot, amely II. Rákóczi Ferenc emléknapjáról szól. Köszönöm.

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. Először is megállapítom, hogy a vita végén az előterjesztőnek valamivel több mint 10 perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom tisztelt figyelmüket,

hogy a frakcióknak 15-15 perc, a független képviselőknek összesen 5 perc áll rendelkezésre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 5 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Előterjesztésünkben azt indítványozzuk, abban kérjük az önök támogatását, tisztelt képviselőtársaim, hogy közös akaratral, egybehangzóan nyilvánítsuk március 27-ét, a fejedelem születése napját II. Rákóczi Ferenc emléknapjává, hajtsunk fejet mindannyian, és adózzunk tisztelettel a fejedelem és a zászlaja alatt a magyarok szabadságára felesküdtöttek emléke előtt. Fontosnak tartjuk, hogy tevőlegesen is támogassuk emlékhelyek létrejöttét, felújítását, rendezvények szervezését, oktatási, helytörténeti segédanyagok, tananyagok elkészítését, amelyek II. Rákóczi Ferenc szabadságharcával kapcsolatosak.

Minden egyes település büszke lehet és büszke is történelmére, múltjának neves vagy akár hétköznapi hőseire, az ő dicső tetteikre, maradandó szellemi vagy fizikai alkotásaikra. Így vagyunk ezzel mi is választókerületemben, Rákosmentén. Büszkék vagyunk Árpád-kori múltunkra. Büszkék vagyunk a Rákóczi- és az 1848-as szabadságharcban részt vevő őseinkre, az 1956-os hőseinkre és minden egyes rákosmentire, aki a múltban vagy ma tesz valamit a másik emberért, tesz a környezetéért, tesz értékeink védelméért. Mi büszkék vagyunk arra, hogy a szájhagyomány szerint a nagy népvándorlások korát átvészeltő hunok egy kis csoportja a mai Rákoscsaba területén húzta meg magát, és a helyet vezetőjük, Attila hun király fia, Csaba királyfi után nevezték el Rákoscsabának. Ezen vélt vagy valós kötődést kerületünkben számos utca és tér neve is őrzi. A település neve a százdi apátság 1067-ben keletkezett alapító levelében tűnik fel először, mint Csabarákosa.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi büszkék vagyunk arra is, hogy volt egy Árpád-kori templomunk, amelynek félköríves szentélyét 1904-ben, az új református templom átépítésekor tárták fel. Ugyanilyen büszkeséggel tölt el bennünket, tisztelt képviselőtársaim, hogy a rákoscsabaiak a fejedelem oldalán részt vettek a Rákóczi-szabadságharcban. És arra is, hogy itt táborozott II. Rákóczi Ferenc 1705. július 4-6. között, nevezetes gyömrői beszédét követően. Nem sokkal előbb, július 1-jén kibocsátott meghívóival a fejedelem a hagyományos rákosmezei országgyűlések helyszínére hirdette meg azt az országgyűlést, amelyet végül a Szécsény melletti Borjúpáston tartottak meg.

Rákóczi csabai tartózkodásának emlékét az előbb említett református templom gyülekezeti terme falán elhelyezett bronz domborműves márványtábla is hirdeti, amely Mecseki Hargita helyi rákos-

csabai szobrászművész alkotása. A felül félköríves záródású kő emléktáblán II. Rákóczi Ferenc mellképének domborműve látható, alatta kőbe vésve „II. Rákóczi Ferenc 1676-1735”, és egy idézet tőle: „Tudom, Uram, mindennel Neked tartozom”. A táblát 2010-ben állította és a gondozást ellátja a rákoscsabai református egyházközség.

De természetesen nem csak ez az emléktábla őrizi a fejedelem emlékét. Hordozzuk azt mindannyian közös tudatunkban, lelkünk részeként. Őriznünk kötelesség, továbbadni gyermekeinknek pedig feladat. A csaknem 950 éves múlttal rendelkező Rákoscsaba az Árpád-kortól napjainkig csak így maradhatott fenn. A nagyszülők továbbadták őseik emlékeit, a szülők a jóra, a szabadság eszméjére, a tisztességre és a kemény munka becsületére tanították gyermekeiket, akik később, felnőve készek voltak minden időben és minden történelmi korban, így a Rákóczi-szabadságharcban is tenni. Nem csak beszélni, úgy könnyű - tenni településükért és hazájukért.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hajtsunk fejet mindannyian, és adózzunk tisztelettel a fejedelem és a zászlaja alatt a magyarok szabadságára felesküdtök emléke előtt! Ne csak szavakkal, hanem tevőlegesen is támogassuk emlékhelyek létrejöttét, azok felújítását, különféle rendezvények szervezését, oktatási, helytörténeti kiadványok, tananyagok megjelentetését!

(18.10)

Tisztelt Képviselőtársaink! Az általunk benyújtott országgyűlési határozat ezt a célt kívánja elérni. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák javaslatunkat, és legyen március 27-e II. Rákóczi Ferenc emléknapja.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm a képviselő asszonynak. Kiss László képviselő úr a következő, az MSZP vezérszónoka. Tessék!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, 1676. március 27-én Borsi várában született meg II. Rákóczi Ferenc, és ennek az évfordulóját kívánják az előterjesztők egy emléknapot állítva gyakorlatilag megünnepelni. Magam egyébként alapvetően örülök annak, ha olyan előterjesztések kerülnek a Ház elé, amelyek közös történelmi múltunkra, közös emlékeinkre megfelelő méltósággal kívánnak emlékezni, és ez szerintem egy ilyen javaslat. Az MSZP ezt támogatja, én magam is támogatom.

Ha már viszont ez szóba került, akkor engedjenek meg néhány gondolatot! Bár az én választókerületem egy kétezer éves múltra mindenképpen visszatekint - Óbuda, Békásmegyér -, de most megnyugtatók mindenkit, hogy én nem fogok erre a kétezer

évre utalni, mert lehet, hogy akkor valóban kicsit elmenne az idő mástól is. De ha az ember történelemmel foglalkozik, magam is történész vagyok, akkor ismerjük a múltat, és nem féljük használni.

Mindenképpen azonban fontos arról beszélnünk, hogy van egy olyan iránya is ennek a javaslatnak, ami szerintem talán a mindennapokban is nagyon hasznos lenne, ha érvényesülne: az, hogy az iskolákban milyen Rákóczi-kép érvényesül, vagy egyáltalán érvényesül-e Rákóczi-kép. Azt lehet mondani, hogy a kerettantervi szabályozások megváltozása óta, mondjuk, a modern kori magyar történelemben vagy a modern kori magyar oktatás történetében soha ennyire keveset nem tanultak a gyerekek Rákóczi Ferencről, mint amennyi most a tankönyvekben szerepel. Például, amit Dunai Mónika képviselőtársam mondott, a szécsényi országgyűlés, az a kerettantervi követelmények között egyébként sem évszámában, sem pedig fogalomként nem szerepel a mai napig sem, sem a gimnáziumi, sem a szakközépiskolai kerettantervi követelmények között, és a szakiskolairól nem is beszélve, ahol a történelem tantárgyat most már társadalmi ismeretnek nevezik.

Nagyon sok mindent elmond erről a vitáról, hogy a Nemzeti összetartozás bizottságának ülésén egy kicsit elébe mentünk az előterjesztés vitájának, és jobbikos képviselőtársam a szakiskolai közismereti tankönyvet - merthogy nincsenek külön tantárgyi tankönyvek - emelte föl, és lehetett idézgetni belőle, hogy mennyire foglalkozik akár a történelemmel, akár konkrétan Rákóczi Ferencel is ez a tankönyv. Mindenkinek a fantáziájára bízom, hogy a 260 vagy 280 oldalas közismereti tankönyv - ami, még egyszer mondok, tehát nem a tantárgyi tankönyv, amiről beszélünk, hanem az összes tantárgy benne van - milyen mélységben tárgyalhatja ezt a témát. De azt kell mondjam, hogy amikor én magam 2002-ben elkezdtem tanítani, akkor lényegesen jelentősebb információk voltak a Rákóczi-szabadságharcról az akkori történelemkönyvben, ami megdöbbenő módon, egyébként érdekes módon az volt, amiből én magam tanultam a történelmet még annak idején, a Walter Mária-féle történelemtankönyv, mint amikor befejeztem a tanítást néhány évvel ezelőtt, akkor mennyiben volt szó Rákóczi Ferencről és tevékenységéről.

Azt lehet mondani, hogy körülbelül felére csökkent az információanyag, ami ezekben a tankönyvekben szerepel. Értem, hogy meg kell változtatni, a modern kor igényeihez kell igazítani a történelemtankönyvet is, ezzel semmi probléma nincsen, hiszen ezt minden oktatási kormányzat egyébként csinálja, azonban az mindenképpen érdekes, hogy ha jelentősen csökkentünk egy információs anyagot - például a Rákóczi-szabadságharc konkrétumai jelentősen áldozatul estek ennek a fajta ollónak -, akkor bizony felelősségünk az, hogy a jövő generációja ezekről a dolgokról mennyit fog tudni.

Ezért én is igazodom ahhoz, amit képviselő asszony mondott, hogy ne csak szavakkal, hanem

tettekkel is tegyünk ezért a célért. Tehát például nézzük azt meg, hogy a mai magyar történelemoktatásban hogy fordulhat elő az, hogy sosem tanultak ennyire keveset Rákóczi Ferencről és a szabadságharcról a gyerekek, mint most. Miért van az, hogy a kerettanterveket és a tankönyveket így kellett megváltoztatni?

Érdeemes lenne azt is végigpörgetni, hogy az elmúlt néhány évben hányszor fordult elő az, hogy a Rákóczi-szabadságharc egyes aspektusai, fogalmai, évszámai a középszintű vagy az emelt szintű érettségi tételek között kérdésként szerepeltek. Tehát miközben persze ide tudunk hozni egy ilyen javaslatot, és ezt persze én magam jó szívvel tudom is támogatni, aközben azért korábban gyakorló történelemtanárként azt láttam, hogy messze a valóság nem ez volt, amiről itt önök beszéltek. A valóság az volt, hogy az elmúlt időszakban ez a szabadságharcunk egy kicsit elsikkadt, pedig lehetne kreatív eszközökkel is élni.

Én emlékszem arra, amikor 2010 előtt, már sajnos meg nem mondom, hogy mikor, az akkori oktatási minisztérium egy játékot, egy számítógépes játékot készített, először a '48-49-es forradalom és szabadságharcról, majd azt követően a Rákóczi-szabadságharcról is; zárójelben megjegyzem, egyébként az amerikai függetlenségi háborúról is. Ennek a számítógépes játéknak jelentős nívója volt, hogy nem lehetett úgy játszani, hogy az ember rákattintva az egyes hadvezérekre, ne kapott volna nagyon-nagyon mély ismereteket arról, hogy a szabadságharc hadvezérei kik is voltak, mi is köthető a nevükhöz. De hogy még ennél is jobban szolgálja egy játék a gyerekek tanulását, gyakorlatilag egy történelmi adattár, egy tárgymutató is rendelkezésre állt azoknak, akiknek egyébként érdeklődésük is volt, hogy ezzel foglalkozzanak.

Nem gondolom, hogy most feltétlenül le kell másolni ezt a múltat, azonban jól mutatja ez a példa is, hogy milyen kezdeményezések lehetnek azok, amelyekkel akár ezt a célt is, amelyet az előterjesztők kitűztek, el lehet érni. Igazából azt hiszem, hogy ezek az emléknapiak akkor érnek valamit, és ezt nagyon helyesen mondta a képviselő asszony, ha ezt meg tudjuk tölteni tartalommal; ha valóban van szándéka a kormánynak, hogy tartalommal töltsen meg; ha valóban van szándéka a kormánynak arra, hogy olyan közös emlékezetpolitikába illessze be Rákóczi Ferenc és szabadságharcának a történelmi értékelését is, amelyet a nemzet közössége tud vallani. Ez akkor tud sikeres lenni, ha nem a napi politikai párharcok céljából tesszük ezt az emléknapot, de talán sokan kritikaként megfogalmazták már azt, hogy ilyenkor adott esetben akár hasznos lenne a többi frakcióból is felkérni olyan embereket, akik lehetséges, hogy vállalják ezt a fajta közös emlékezetpolitikát.

Mert jobban szolgálná ennek az előterjesztésnek és más emlékezetpolitikai előterjesztésnek a sikerét is az, ha előfordulhatna ebben a Házban az a rendszerváltás óta egyébként ritkán látott pillanat,

hogy valamennyi frakció közösen nemcsak támogat, hanem akár ki is dolgoz egy javaslatot. Nem gondolom, hogy ez a pont most eljött, hiszen látszik, hogy nem. Ez már a második emlékezetpolitikai előterjesztés, amelyet én magam egyébként támogattam itt a Házban, illetve a Magyar Szocialista Párt támogatott, annak ellenére, hogy ott is elmondtuk már, és most is elmondtuk kritikaként, hogy szeretnénk, ha azok az emlékezetpolitikai momentumok, amelyeket valóban mindenki tud vallani ebben a Házban, ebben a demokráciában, ebben az országban, az közös előterjesztésként kerüljön ide. Ez most sincs így, de ennek ellenére megint csak tudjuk támogatni ezt, annak reményében, hogy ez a helyzet meg fog változni.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ezek a nemzeti minimumok, azok a nemzeti történelmi minimumok, amelyeket a magyarság közössége egységesen vall, ebben a Házban is egységesen tudjanak megjelenni. Mi ennek semmiképpen nem kívánunk kerékkötői lenni, de egyúttal ezen az úton is kifejezem a Magyar Szocialista Párt abbéli igényét, hogy szeretnénk azt, ha az előterjesztések, emlékezetpolitikai tárgyú előterjesztések legalább törekednének arra előterjesztői szinten, hogy a Ház összességét, a magyarság közösségét egészében is megszólítsák és egészében is tudják képviselni.

Persze természetesen, ha valamely frakció nemet mond egy ilyen igénynek, az egy üzenet az előterjesztők felé is, hogy nem kíván részt venni ebben a közös emlékezetpolitikában, nyilván ilyenkor meg kellene mondani azt, hogy mi az oka elutasításnak. Azonban sajnos az a helyzet, hogy a megkeresésig sem jutottak el feltétlenül.

(18.20)

Azt gondolom, hogy nagyon jó lenne, hogyha ez a határozati javaslat meg tudna valósulni. Nagyon jó lenne, hogyha az általam a közoktatásban szerzett tapasztalatok, mondjuk, megváltoznának. Nagyon jó lenne, hogyha az előterjesztők szándéka nem merülne ki abban, hogy kipipálják a feladatot, és tennének képviselőtársaim is azért, hogy a mindennapokban is Rákóczi-emlékv legyen, a mindennapokban is programok legyenek, iskolai ünnepélyek legyenek, és az, hogy nem a „futottak még” rovatban, nem zárójeles információként vagy adott esetben még akként se gondolhassunk a Rákóczi-szabadságharcra, ha a történelemkönyvet lapozgatjuk.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a KDNP képviselőcsoportját, kíván-e most szólni, hiszen Vejkey képviselő úr a KDNP tagja és előterjesztőként beszélt. *(Dr. Vejkey Imre: Majd a végén.)* Nem, jó. Majd egyébként előterjesztőként a végén szót kaphat így is.

Ebben az esetben Farkas Gergely képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor egy ilyen jellegű, mondhatni, hogy politikai vitákat felvállaló előterjesztés van előttünk, akkor azt gondolhatnánk, hogy egy ünnepélyes hangulatot üthetünk meg, és tényleg megtalálhatjuk a közös hangot abban, hogy milyen sok dolog is van múltunkban, amikre mind-mind büszkék lehetünk, és amit az új generációnak vagy a mai magyar társadalomnak példaként állíthatunk elő. De e helyett az ünnepélyesség helyett mégis csalódottság van bennem is, és ahogy hallottuk az előző vezérszónokot, más frakciók részéről is ez tapasztalható.

A mi véleményünk ugyanis az, hogy hiába is a szép cél, hiába is ez a kezdeményezés, de mégis egy átgondolatlan, kidolgozatlan javaslatról van szó, amely, sajnos ki kell mondani, sok esetben még úgy is tűnik, mint ami súlytalan lenne annak érdekében, hogy elérje a célját, amit önök is és szerintem mi is szeretnénk.

Mi is mutatja azt, hogy átgondolatlan javaslatról van szó? Nem más, mint például ennek a mai tárgyalásnak a menete. Tudjuk nagyon jól, hogy egy házszabálytól való eltérést kellett egyáltalán önöknek kezdeményezni annak érdekében, hogy ezt időben el tudja fogadni a Ház, ugyanis későn nyújtották be a javaslatot, későn kérték napirendre ezt a javaslatot, így aztán az ellenzéki frakciók támogatása is kellett ahhoz, hogy egyáltalán az önök által kitűzött dátum előtt el tudják fogadni, el tudjuk fogadni ezt a javaslatot. Ez tehát az egyik dolog, ami jó példája annak, hogy nem gondolták át kellően, és nem dolgozták ki kellően ezt a javaslatot.

De egyébként azt is mondhatnám példaként: itt az időkeretet is mindösszesen 5 percben szeretnék volna korlátozni a frakciók részére, hogy ennyit szólhatunk hozzá. Ha ez így történt volna, és a Jobbik javaslatára ez nem lett volna megháromszorozva, akkor például Dunai Mónika, egyébként a tárgyhoz annyira nem kapcsolódó, rákospalotai vagy rákosmenti nagyon érdekes történelmi visszatekintését sem tudtuk volna meghallgatni, de így szerencsére a Jobbik kezdeményezésének köszönhetően ezt is hallhattuk ezen a mai vitán.

El kell mondanom a történelmi hűség kedvéért azt is, talán néhányan itt tudják önök közül is, ha már foglalkoztak ezzel a témával, hogy négy évvel ezelőtt a Jobbik képviselőcsoportja nevében Baráth Zsolt képviselőtársammal közösen ketten egy javaslatot nyújtottunk be a Rákóczi-szabadságharc emléknappja címmel, amelynek megünnepléséről és a 2013. év II. Rákóczi Ferenc és a Rákóczi-szabadságharc emlékévérről szóló határozati javaslatot kezdeményeztünk 2011. május 3-án.

Úgy gondolom, mint ahogy önök is elmondták, Rákóczi Ferencet nem szabad kisajátítani. Nekünk se

ez volt ezzel a célunk, és most sem azért hozom fel ezt a korábbi javaslatunkat, mert azt sajnálnám, hogy végül az önök javaslata lesz láthatóan elfogadva, hanem azért merem ezt felhozni, mert mindent objektíven vizsgálva is úgy érezzük, hogy ez egy teljesebb, kidolgozottabb, átgondoltabb javaslat volt.

Miért is mondjuk ezt? A két javaslat között az egyik fő különbség, hogy önök „mindösszesen” II. Rákóczi Ferencről szeretnének megemlékezni, mi viszont úgy gondoljuk, hogy ennél egy nagyobb kört kellene megfogalmazni itt célként, és az emléknapot nemcsak a vezérlő fejedelemről kellene elnevezni, hanem az egész Rákóczi-szabadságharcról. Ebbe II. Rákóczi Ferenc személye is beletartozik, óhatatlanul beletartozik, hisz hozzáköthető teljes egészében ez a nyolcéves szabadságharc.

Ugyanakkor kiterjeszteni ennek az emléknaphoz a megemlékezési körét azokra is, akik részt vettek és igenis áldozatot vállaltak a hazáért, azért, hogy Magyarország független legyen, és igenis méltó lenne, hogy ezen a napon róluk is megemlékezzünk. A mi javaslatunk tehát egy jóval nagyobb körrel szeretett volna megemlékezni, nem leszükítve ezt a kört II. Rákóczi Ferencre, és úgy gondolom, hogy mindannyiunk célját ismerve ez egy életszerűbb, egy jobb javaslat lett volna.

El kell még azt is mondanom, és hozzátartozik az igazsághoz, hogy önök ezt a javaslatot négy évvel ezelőtt sorozatosan leszavazták, ugyanis addig sikerült eljutnunk, hogy a tárgysorozatba vétel megtörtént, ugyanakkor, amikor a napirendre szeretett volna vetetni, önök egészen pontosan hat alkalommal szavazták le ezt a javaslatunkat, hogy aztán négy évvel később kicsit módosított, szűkített formában, de idehozzák a Ház elé.

Mi a dátummal sem vagyunk teljes egészében kiegyezve. Önök itt II. Rákóczi Ferenc születésének napját, március 27-ét javasolták az emléknappá nyilvánítás szempontjából. Mi ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy a szabadságharc lenne itt a fontos, ezáltal a május 6-ai napot, a breznai kiáltvány megjelenésének a dátumát szeretnénk emléknappá nyilvánítani. Ha az oktatási intézményeket nézzük, amely egy fontos szempont az emléknaphoz szempontjából, ez még tanévbe esik, és még egyszer mondom, ez egy nagyobb körre való megemlékezésre teremtené meg a lehetőséget.

Fontos a megemlékezések kapcsán arra is felhívni a figyelmet, amit Kiss László is említett, hogy ha önmagában csak az Országgyűlés negyedévente, félévente hoz egy-egy ilyen új emléknapról szóló határozatot, akkor mondhatni, hogy egy idő után ezek az emléknaphoz elvesztik a jelentőségüket, és nem fogjuk elérni azt a célt, amit önmagában szeretnénk elérni.

Nagyon nagy hangsúly van azon, és úgy gondolom, az önök részéről nem kerül elég nagy hangsúly arra, hogy milyen módon is emlékezzünk meg ezekről az emléknaphoz. Egyik legfiatalabb képviselőként a jelen lévők közül még mondhatni, hogy friss

élményeim vannak akár a középiskolás hasonló jellegű megemlékezésekről, és már akkor is visszaemlékszem azokra az időkre, amikor nem tudta lekötni a fiatalságot az a módú megemlékezés, amit ezek az intézmények próbáltak megszervezni, a versek szavalása, egy-egy ünnepi beszéd vagy néhány ilyen, mondhatni hagyományos megemlékezési módszer.

Igenis törekedni kellene arra, és én ennek az emléknaphoz a vitája kapcsán szeretném erre is felhívni a figyelmet, hogy induljon el egy központi kezdeményezés a köznevelési intézményeket megsegítve, hogy milyen módon, a modern eszközöket kihasználva milyen módon lehet érdekessé tenni ezeket a megemlékezéseket, ami tényleg felkelti a fiatalok érdeklődését, leköti őket, használja a kor technológiai és minden más lehetőségét. Láttunk már nagyon jó példákat erre, amikor például a mohácsi csatát nemcsak papírlapon mutatták be, hogy hogy zajlott le ez a csata, hanem egy animációval olyan élethűvé tudták varázsolni, annyira figyelemfelkeltővé, hogy olyan is megnézte, aki egyébként a történelem iránt egyáltalán nem érdeklődik. Ilyen módszereket kellene beépíteni a tananyagba, központilag ajánlásokat tenni az intézmények számára, és úgy gondolom, hogy sokkal nagyobb hatásokkal lehetne elérni azt is, hogy ezeken az emléknapokon a diákok figyelmét valóban rá tudjuk irányítani ezekre a fontos személyekre, ezekre a fontos eseményekre és az általuk bemutatott példán keresztül mindazokra az értékekre, amiket szeretnénk feléjük közvetíteni, a hazaszeretetre, az áldozatvállalásra, a közösség érdekének szem előtt tartására. Úgyhogy ezekre az értékekre, úgy gondolom, hogy így tudnánk felhívni jobban a figyelmet.

Több kritikát is megfogalmaztam a javaslattal kapcsolatban, mégsem szeretném ilyen hangnemben befejezni ezt a felszólalást. Engedjék meg ezért, hogy II. Rákóczi Ferencről hozzak egy idézetet, amelyet mindannyiuknak tudok jó szívvel ajánlani, mert úgy gondolom, hogy a hazaszeretetről és a szabadság iránti vágyról nagyon szépen fogalmazott a vezérlő fejedelem: Minden cselekedetem célja kizárólag a szabadság szeretete volt, és az a vágy, hogy a hazámat idegen járom alól felszabadítsam. Nem a bosszúvágy indított erre, nem is koronát vagy fejedelemséget akartam szerezni, nem is kormányzáshoz volt kedvem; kizárólag az a hiú dicsőség vezetett, hogy eleget tegyek kötelességemnek a hazám iránt - és a világi becsület, amelynek forrása természetes nagylelkűség volt, az működött bennem.

Ennek szellemében szeretném befejezni a felszólalásomat, és mindezen kritikák ellenére a Jobbik frakciója fogja támogatni ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Most az LMP vezérszónoka következik, Ikotity képviselő úr akkor vezérszónokként mondja el a felszólalását.

Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A függetlenségét a török hódoltság alól visszanyert Magyarország a XVIII. század legelején megmutatta, nem kér a felszabadítóként érkezett, de elnyomóként viselkedő Habsburg-igából.

(18.30)

A Rákóczi-szabadságharc nyolc éve alatt megmutatta: a magyarok nem tűrik évszázados jogaik csorbítását, és nem nézik tétlenül a császárhű és gátlástalan új klientúra építését. A szabadságharc elbukott, ám a mai napig fátkyaként világít mindenki számára, aki tudja: a szabadság és a nemzeti függetlenség elválaszthatatlan párosa a nemzet boldogulásának a záloga.

De Rákóczi példája nem csak ezért fontos nekünk. Többről, sokkal többről van szó, mint A Tenkes kapitányának képsorairól, a hősi kuruc romantikáról. A Rákóczi-szabadságharc sokkal több ennél: a közteherviselés gondolatának első hajtása a magyar közéletben, ha úgy tetszik, a magyar politikában. 1707-ben az ónodi országgyűlés kimondta: mindenkinek, a nemeseknek, a földesuraknak is ki kell venniük a részüket az adózásból. Olyan gondolat ez, amit bizony a mai földesurak és aktuális oligarchák is megfontolhatnának. Olyan alapelv a közteherviselés, amiről Rákóczi Ferenc fejedelem bizony 300 éve is többet tudott, mint ma az Orbán-kormány és a Fidesz. Nem lehet véletlen, hogy a Ház előtt fekvő dokumentum indoklásából ez teljes egészében hiányzik.

Mi, LMP-sek természetesen támogatjuk ezt a kezdeményezést, de mindenkinek tudnia kell, hogy nem csak a szabadság és a függetlenség nagy harcára emlékezünk vezérlő fejedelmünkben. Nekünk a Rákóczinak adott pár év történetéből ugyanis fontos, máig érvényes emlék, hogy a gazdagoknak, a hatalmasoknak is ki kell venniük a részüket az adózásból és a közteherviselésből.

Nagyon remélem, hogy legalább évente egyszer önöket is erre fogja emlékeztetni a Rákóczi-emléknaphoz. Köszönöm a szót. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Minthogy független képviselő nem jelentkezett, most kétperces felszólalásokra lenne mód. *(Nincs jelzés.)* Arra sem jelentkezett senki, így aztán a normál szót kérő felszólalások körében Salacz László képviselő urat szólítom elsőként, Fidesz.

SALACZ LÁSZLÓ (Fidesz): Elnök úr, én a többségi véleményt, a TAB többségi véleményét ismeretném, azért kértem szót.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Hát a boldogság tölt el; akkor mondja el a többségi véleményt! Álljon föl, mondja el, mi meg meghallgatjuk.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a mai napon a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a H/3033. számon benyújtott, II. Rákóczi Ferenc emléknapiáról szóló határozati javaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazattal, egyhangúlag összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Az összegző módosító a Törvényalkotási bizottság saját indítványát is tartalmazza, amely részben kodifikációs pontosítás, másrésztől Tóth Bertalan képviselőtársunk nyelvhelyességi észrevétele, ehhez kérem a támogatásukat.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen, főleg, hogy egyhangú véleményt hozott. Így aztán máris továbbadhatom a szót a normál szót kérők körében Szávay képviselő úrnak. Szávay István, Jobbik, parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kiss képviselő úrnak csak annyit mondanék - aki kifogásolta viszonylag hosszan, hogy az előterjesztők nem egyeztettek ellenzéki képviselőkkel, vagy nem törekedtek arra, hogy e mögött a javaslat mögött azért valami tényleges konszenzus is legyen -, Kiss képviselő úr, az a helyzet, hogy az előterjesztő nemcsak az ellenzékkel nem egyeztetett, hanem a saját frakcióikkal sem egyébként, azért ezt szögezzük le.

Nem feladatomban és nem is biztos, hogy jogom bármiben is tanácsot adni önöknek, kedves képviselő asszony, kedves képviselő úr, de ha már egy ilyen javaslatot a Ház elé hoznak, akkor abba lehet, hogy bevonhatták volna azokat a fideszes képviselőtársait is egyébként, akik Rákóczi emlékének ápolásával az elmúlt évtizedekben is meglehetősen sokat foglalkoztak akár képviselőként, akár volt polgármesterként, de ez legyen az önök feladata és problémája.

Farkas Gergely képviselőtársam azért meglehetősen emelkedetten fogalmazott ebben a kérdésben, én kevésbé tudok; ő a jó rendőr, én a rossz vagyok. Én egyrészt szájalmasnak, másrészt pedig arcátlannak tartom ezt az egész hozzáállást és ezt az egész mesterkéltséget, amit a Fidesz-frakció részéről.

Vejkey képviselő úr, ha ön a nevére veszi ezt a javaslatot, akkor annyiban legyen már becsülettel, hogy válaszoljon egy olyan kérdésre, amire nem válaszolt a Nemzeti összetartozás bizottságának az ülésén, meg gondolom, most se fog egyébként, hogy azt a határozati javaslatot, amelyet a Jobbik-frakció korábban benyújtott, ön miért szavazta le személyesen is hat alkalommal. Ebben a Házban ön hat alkalommal szavazta le azt, hogy napirendre kerüljön a Rákóczi-emlékévé ügye. Nem azt, hogy fogadjunk el egy javaslatot úgy, ahogy van, mindenestül, hanem hogy tárgyaljunk róla, amihez ugye, lehet módosító javaslatot hozzáfűzni, el lehet mondani a véleményt,

észrevétele az ügyvel kapcsolatban. Ön ezt hat alkalommal szavazta le.

Képviselő úr, ön, aki számára annyira fontos Rákóczi emléke, két alkalommal szavazta le azt a költségvetési módosító javaslatomat, hogy a magyar kormány támogassa, finanszírozza Rákóczi Ferenc fejedelem szülőkastélyának, a borsi kastélynak a felújítását. Én az elmúlt években ezt minden évben behoztam a költségvetésbe a költségvetési vita során, tekintve, hogy a borsi kastély nem kicsit szorul felújításra. Ez a dolog most megoldódott, a szlovák állam ugyanis valamennyivel beszállt ebbe a történetbe, de a baj viszont meglehetősen nagy volt a korábbi években, nem véletlen jöttem ide minden évben költségvetési módosító javaslattal. Ezt önnek személyesen két alkalommal is sikerült egyébként leszavaznia.

Ami a konkrét javaslatot érinti vagy ennek a szövegét egyébként, amire elmondta Farkas képviselőtársam, hogy átgondolatlan, ezt én a magam részéről csak megerősíteni tudom azzal együtt is, hogy nem biztos, hogy szerencsés, hogy a magyar történelemből - bármilyen nagy személyiség is volt Rákóczi Ferenc - mégis az ő személyét emeljük ki és ne azt az eseményt, ami a nevéhez köthető. Ez sokkal szerencsésebb lett volna, és akkor nem kellene ilyen idétlen mondattal találkozunk, mint ami egyébként van az előterjesztésben is: az egyik bekezdésben megemlékezünk Rákóczi Ferencről, a másikban meg tisztelettel adózunk azoknak az emléke előtt, akik az ő zászlóalja alatt harcoltak. Most akkor Rákóczi Ferenc emlékének nem adózunk tisztelettel, képviselő úr, csak a zászlóalj alatt harcolóknak az emlékére adózunk tisztelettel?

Benyújtottunk egy módosító javaslatot, a képviselőtársammal javasoljuk ennek a megfogadását azzal kapcsolatban, hogy akkor a tisztelettel adózásnak a nemes megfogalmazását talán magára a vezérlő fejedelemre is terjesszük ki.

Szóval, az a helyzet, tisztelt képviselő úr, tisztelt képviselő asszony... - élvezettel hallottam a választókerületéről szóló előadást. Én javasolom önnek, hogy tartson több fogadóórát, találkozzon az ottani polgárokkal, és inkább a problémáikkal foglalkozzon, lehet, hogy azt jobban fogják értékelni, mint ha helytörténeti előadást hallhatunk az Országgyűlésben egy ide nem kapcsolódó javaslat kapcsán.

Szóval, az a helyzet, képviselő asszony és képviselő úr, hogy - a javaslat jó szándékának az elvételebe most inkább hadd ne menjek bele, mert nem vitatom én el a jó szándékot az önök részéről, csak ennek a gyakorlati megvalósulását látjuk azért meglehetősen problémásnak és némileg képmutatónak. Na de, ha már egyszer idejönnek egy ilyen javaslattal, akkor egyszerűen legyenek kedvesek már - ha fél oldalról van szó - ezt nyelvtanilag, koherencia szempontjából végiggondolni. Gondolják végig azt, legyenek szívesek, hogy ez a megfogalmazás-e a legalkalmasabb arra, mondjuk, hogy a későbbiekben meghatározza azt, hogy milyen feladatokat kell azokra róni, akik megemlékezéseket szerveznek.

Minden évben számos olyan javaslat érkezik az önök részéről, amelyeknek az utolsó bekezdése előírja azt, most éppen önök úgy fogalmazzák, hogy: „Az Országgyűlés szorgalmazza a megemlékezések szervezését, oktatási anyagok készítését.” Az az igazság, hogy ezeknek a javaslatoknak mindegyike máshogy fogalmaz, tehát még frakción belül sincsen önöknél valamilyen egységes álláspont azzal kapcsolatban, hogy ha a Fidesz és a KDNP valamilyen emlékezetpolitikai javaslattal áll a Ház elé, vagy valamilyen emléknapi bevezetését javasolják - legyen szó a Felvidékről kitelepítettekéről, a gulágra hurcoltakról vagy bárki másról -, akkor legalább valamilyen egységes szövegezéssel kerüljenek már ezek a javaslatok a Ház elé legalább azzal kapcsolatban, hogy pontosan ezek az emléknapiak hogyan nézzenek ki, kinek, mire, hogyan kell megemlékezni, mit támogat az Országgyűlés. Oktatási anyagokról, máshol vizuális segédanyagokról olvashatunk, megint másik esetben tudományos kutatások, tudományos igényű rendezvények és konferenciák támogatása is szerepel ezekben a javaslatokban. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Itt ez sem történt meg.

Kérjük, hogy az ezzel kapcsolatos módosító javaslatunkat fontolják meg, ha már korábban az erre vonatkozó eredeti előterjesztésünket nem tudták támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kiss László képviselő úr, MSZP!

(18.40)

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyjából ezen a vonalon szeretnék én is továbbhaladni. Hogy ne beszéljünk a levegőbe, én megnéztem azt, hogy a mostani 10.-es történelemtankönyv pontosan hány oldal, hol és miként. Szeretném jelezni, hogy a 19. lecke foglalkozik ezzel az üggyel 5 oldalon, tehát ez jól mutatja, 5 oldal jelenleg a 10.-es történelemtankönyvben az, amiről beszélünk. Én szakiskolai osztályfőnök voltam korábban, az én diákjaim már nem ennyire szerencsések, hogy ezzel, de általában a történelemmel sem tudnak foglalkozni, mert hogy ilyen tantárgyuk nincs.

Alapvetően azért az nagyon jó kérdés, persze, hogy az előterjesztés jó szándékú irányokkal bír, ez szerintem kétségtelen, ugyanakkor azonban persze az iskoláknak is meg a közoktatás valamennyi szereplőjének is úgymond lehet feladatokat adni anélkül, hogy a feladatokhoz bármiféle forrásokat vagy lehetőségeket biztosítunk. Azt, hogy az iskolában előírjuk az ikszedik számú emléknapi megünneplését, az nyilván önmagában semmi; nagyon jó lenne, ha azt is látnánk, és lenne ilyen szándék az oktatási kormányzat részéről, hogy valóban tartalommal töltse föl ezt, de egyébként akár más történelmi múltunk gyöngyszemét képező emléket is, és ebben számtalan ötlet lehet.

Tehát nem mondom azt, hogy feltétlenül módosítsák a kerettantervi rendeletet, és a történelemtankönyveket írják át - bár ez más ügyben sem lenne baj -, hanem lehetne más kezdeményezéssel is élni: történelmi versenyek meghirdetése a kormányzat részéről, a segédanyagok valódi elkészítése, akár az, hogy az iskolák ne csak feladatul kapják azt, hogy már megint ünnepelni kell valamit, hanem a pedagóguskollégák kapjanak segítséget is erre. Tehát számos megoldás is létezhet ebben a kérdésben, és akik ezt feszegetik, azok jól látják, hogy bizony sok esetben az az érzésünk ezekkel az emlékezetpolitikai előterjesztésekkel, hogy a közös múltunkat persze szépen idézik fel, és nagyjából ebben egyet is értünk, de valójában az ég adta egy világon semmi nem történik abban, hogy ennek a méltó megünneplése vagy a történelmi múltunk méltó feltárása, az emlékezet, a kollektív emlékezet kialakítása ebben a dologban meg is történjen.

Ez azért is baj, mert a felületes szemlélő azt lehet, hogy most ezzel önmagában, hogy a parlament ezt a javaslatot elfogadja, azzal lépett előre ebben a kérdésben, pedig korántsem erről van szó, és mindenki arról beszél, hogy nagyon jó lenne, ha tényleg előrelépne például ebben a kérdésben is, de ezt tetteknek kell követni, ebben messzemenőig egyet értek azokkal, akik így fogalmaztak. Tetteknek kell követni, mert önmagában persze bármit lehet kérni bárkitől, bárminek a megünneplését kérheti az Országgyűlés, az előterjesztők jó szándékát én semmiképpen sem vitatom, ők maguk is gondolhatják azt, hogy leírták ezeket a szép gondolatokat, és akkor ez önmagában valósággá válik. Attól tartok azonban, hogy ha minden így megy, ahogy eddig történt, akkor a papír sok mindent elbír, és valójában nem történik semmi sem.

Éppen ezért javaslok azt a tisztelt kormányzatnak is és az előterjesztőknek is, hogy amennyiben ez a határozati javaslat valóban megvalósul, ezt a parlament elfogadja, akkor - rossz szóval - nézzünk a körmére a kormánynak, ellenőrizzük azt, hogy mi is történik ebben a kérdésben. Javaslok az előterjesztőknek, hogy évenként kérdezzenek rá, hogy miként alakul a Rákóczi-emlékév sorsa, milyen projekteket, milyen kezdeményezéseket tett a kormányzat, hogy ez a határozati javaslat valóban érvényesüljön. Akkor lehetünk sikeresek, hogyha majd évek múltán ezekből a válaszokból egy nagy csomó akta összegyűlik, és a mindenkori kormányzat el fogja tudni mondani, hogy bizony-bizony, valóban történt előrelépés, de azzal, hogy valójában üres frázisokat fogadtunk el, attól önmagában semmi nem változik.

S végezetül, valóban úgy van az, hogy több száz év távlatából nehéz elképzelni, hogy egyes szabadságharcok, egyes történelmi események mögött a valódi ember húzódik meg, érző emberek, az átlagember, ha tetszik, az átlag magyar, aki vérzett ebben a szabadságharcban is, felvállalta ezeket a célokat, és bizony az is hasznos lenne, és ebben valóban igaza van Szávay képviselőtársamnak, hogyha ebben a

javaslatban egy kicsit jobban rámutatnánk arra, hogy a szabadságharcot azért nemcsak a vezérlő fejedelem vívta egyedül, hanem bizony számos magyar ember is és számos lakosa ennek az országnak, és ők is a történelem mögött vannak, nem csak egy személy van ott. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, hogy kíván-e valaki szólni. A kérdésem azért is volt helyes, mert időt biztosított Hoppál államtitkár úrnak, hogy megnyomja a gombot.

Öné a felszólalás lehetősége.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az előterjesztés indokoltságát aláhúzza, hogy noha kicsit eltérő vehemensséggel és hőfokon, de indokoltan tartja minden frakció, hogy legyen ilyen emléknap. Ha csak arra figyelmeztünk, hogy a magyar történelem eseményeit valahol a XIX. században kezdték el eleink a reformkorban ünnepelni és fontosnak számon tartani, és aztán ennek következménye lehetett az, hogy egészen különleges külsőségek közepette, Rákóczi halála után 170 évvel temették újra a vezérlő fejedelmet a kassai dómban, és láthattuk a magyar kultúrában megjelenő nyomait is annak a kultusznak, amely a fejedelem halála utáni évszázadban teljesedett ki, tudjuk azt, hogy a Rákóczi-dallamkör hogyan került be az egyetemes zenetörténetbe Hector Berlioz Rákóczi-indulója révén, tehát ez az a szabadságeszmény, Rákóczihoz köthető kulturális identitás, amivel azonosítottak bennünket, magyarokat évszázadokon keresztül. Úgyhogy én azt gondolom, hogy az Országgyűlés egy régi kötelezettségét teljesíti azáltal, hogy egy ilyen emléknap létrejöhet, és mi pedig, akik akár laikusként, akár családfőként, akár településünk iránti elhivatottságból vagy a ránk bízottak iránti elhivatottságból tanárként, országgyűlési képviselőként, bárki a maga helyén elzarándokolunk azokra a helyekre, amik a Rákóczi-kultusz szempontjából fontosak - nyilván itt kiemelhető talán Munkács vára mindenekelőtt vagy Sárospatak, esetleg Regéc vára, amikről persze a szatmári béke utáni Habsburg-fennhatóság úgy gondolta, hogy jobb, ha ezeket a várakat felrobbantják, megszüntetik, eltörlik a föld színéről, nehogy még egyszer a kurucok a labancok ellen felkeljenek, vagy ilyen gondolatot szöjének a magyarok a fejükben.

Tehát sok-sok intenzív emlék és élmény kötődik a Rákóczi-kultuszhoz, illetve a kuruc öntudathoz. Hogyha ezeket most egy csokorba tudjuk gyűjteni, és arra a talapzatra rá tudunk állni, amely, még egyszer mondom, az elmúlt két évszázadban a magyar identitást nemzetközi szinten is pozicionálta, és ehhez hozzá tudunk járulni a születésnap emléknappá történő átalakításával, azt gondolom, hogy egy adósságot törleszt az Országgyűlés. Ilyen értelemben az Emberi Erőforrások Minisztériuma jó szívvel támo-

gatta az előterjesztést. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e szólni. Emlékeztetem Vejkey képviselő urat, hogy 10 perc 8 másodperce van. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Hozzászólók! Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam álláspontunkat, és egyben válaszoljak is az önök által feltett kérdésekre.

Bennünket, előterjesztőket a felvidéki civilek útján Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke keresett meg 2014 adventjén azzal, hogy szeretnék, hogy egy ilyen emléknap, egy ilyen előterjesztés megvalósulhasson a Magyar Országgyűlésben, és II. Rákóczi Ferenc nagyfejedelemnek legyen egy emléknapja. Tehát ez nem egy öncélú kezdeményezés volt, mint ahogy ez az imént itt elhangzott, hanem ez volt a történelmi alapja.

A második, ami kritikaként elhangzott, hogy a közteherviselés nem szerepel ebben az országgyűlési határozatban. Álláspontom szerint a közteherviselés valóban itt nem szerepel, de más nem országgyűlési határozatokban, hanem törvényekben igenis hogy szerepel, sőt annak általánossá tételét éppen a Fidesz-KDNP tette politikájának centrumába, amikor általánossá tette a közteherviselést úgy, hogy azt a bankokra és a multinacionális cégekre is kiterjesztette.

A harmadik kifogás az volt, hogy az oktatásban bizony sok kívánnivalót hagy maga után az, hogy mit tudnak a diákok II. Rákóczi Ferencről és az ő szabadságharcáról.

(18.50)

Valóban az a probléma, hogy nem tudnak eleget álláspontunk szerint, éppen ezért bízom benne, hogy ez az országgyűlési határozati javaslat, amennyiben elfogadja a parlament, elősegíti azt, hogy bizony minél többet tudjanak és foglalkozzanak vele.

Engedjék meg, hogy a köszönet hangját is elmondjam! Köszönöm a parlamenti frakcióknak, hogy az elhangzott hozzászólásaikkal egyértelművé tették azt, hogy támogatják a II. Rákóczi Ferenc emléknapjáról szóló H/3033. számú országgyűlési határozati javaslatot. Kérem, támogassák holnap is a szavazás alkalmával. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vita lezárása után hallhattuk az előterjesztő válaszát. A határozathozatalra pedig a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítá-**

sáról szóló előterjesztés összevont vitája. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága önálló indítványa T/3871. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házsabálytól eltérés szerint a nyitó beszéd és a zárszó elhangzására összesen 10 perc, a kormány felszólalására 5 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 5-5 perc, a független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Ritter Imre szószóoló úrnak, a nemzetiségi bizottság előadójának, aki az előterjesztő nevében kíván szólni. Mielőtt azonban megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perc áll rendelkezésére. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi szószóoló, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Vorsitzende, sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében tisztelettel köszöntöm önöket, és mindenekelőtt szeretném megköszönni, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/3871. számú törvényjavaslatunk tárgyalása és döntéshozatala során lehetővé tették a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérést, ezzel önálló indítványunk megtárgyalását és reményeink szerint elfogadását.

Az elmúlt év utolsó két hónapjában érthető módon elsősorban a 2015. évi központi költségvetési törvény nemzetiségi vonatkozásainak megalapozott előkészítésére és elfogadására koncentráltunk, amelyet megítélésünk szerint eredményesen végeztünk el. Emellett viszont a költségvetési törvényt kísérő ügynevezett salátatörvényben elkerülte a figyelmünket az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 10. § (4a) bekezdés azon módosítása, amely szerint a gazdasági szervezet feladatait, ha a költségvetési szerv éves átlagos statisztikai állományi létszáma a száz főt nem éri el, a) az irányító szerv, az államháztartás önkormányzati alrendszerében az önkormányzati hivatal vagy b) pont, az irányító szerv döntése alapján az irányító szerv irányítása alá tartozó gazdasági szervezettel rendelkező más költségvetési szerv látja el. A hivatkozott paragrafus 2015. április 1-jétől lenne alkalmazandó.

A mostani módosító javaslatunk célja, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatala, valamint a nemzetiségi önkormányzat által alapított, fenntartott költségvetési szervek gazdasági önállóságukat alapjogaik gyakorlása érdekében megőrizhessék, ezért javasoljuk, hogy az országos nemzetiségi önkormányzat hivatala, valamint a nemzetiségi önkormányzati költségvetési szerv akkor is rendelkezessen gazdasági szervezettel, ha az éves átlagos statisztikai állományja a száz főt nem éri el.

A Magyarországon élő nemzetiségek önkormányzatai húsz éve küzdenek a nemzetiségi kulturális autonómia alapvető feltételeinek a biztosításáért,

amelyben az egyik alappillér a meghatározó nemzeti-ségi köznevelési és kulturális intézmények fenntartói jogainak nemzetiségi önkormányzatok által történő átvétele és működtetése. Törekvéseinket - különösen az utóbbi néhány évben - jelentős eredmények kísérték, az országos nemzetiségi önkormányzatok mellett egyre több helyi nemzetiségi önkormányzat is vett át és működtet sikeresen nemzetiségi, köznevelési, kulturális és egyéb intézményt. A gazdasági szervezet, a gazdálkodói jogok elvétele, az irányító szervhez - értsd települési önkormányzatok, KLIK s a többi - történő átirányítása visszarendezné a korábbi helyzetet, felesleges feszültségforrást gerjesztene a nemzetiségi önkormányzatok és az irányító szervek között, alapjaiban veszélyeztetné a nemzetiségi kulturális autonómia gyakorlását. Ugyanakkor ezt a kivételt kizárólag a nemzetiségi önkormányzati fenntartású nemzetiségi intézményekre, pontosan fogalmazva: a nemzetiségi önkormányzati költségvetési szervekre kérjük, a többi, tehát a nem nemzetiségi önkormányzati fenntartású nemzetiségi intézménynél a gazdasági szervezet feladatainak az átcsoportosítását a gazdasági szervezettel rendelkező más költségvetési szervhez elfogadjuk.

Mindezek alapján tisztelettel kérjük önöket az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/3871. számú törvényjavaslatunk támogatására és elfogadására. Köszönöm a figyelmüket. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük szépen, szószóoló úr. Öt és fél perce maradt, ha reagálni kíván majd a vitában elhangzottakra.

Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e valaki szólni. Banai Péter Benő államtitkár úr, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tavaly év végén a kormány javaslatára a tisztelt Országgyűlés úgy módosította az államháztartási törvényt, amely értelmében azon költségvetési szerveknél, ahol az átlagos létszám száz főnél kisebb, nem szükséges önálló gazdálkodási egységgel rendelkezzen a szerv.

A módosítás célja az volt, hogy az olcsóbb, hatékonyabb állam működésének jegyében a kis létszámú szervezeteknél ne legyen elkülönített gazdasági egység, hanem azt az irányító szerv vagy egy más, az irányító által kijelölt szervezet lássa el. Hangsúlyozni szeretném, hogy tavaly év végén, a módosítás vitájakor nem merültek fel azok a szempontok, amelyek most az elmúlt időszakban a felszínre kerültek.

Ezeket a szempontokat Ritter Imre szószóoló úr ismertette, ezeket a kormányzat mérlegelte, és ez alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által benyújtott módosító javaslatot a kormány támogatja. Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Képviselői felszólalások következnek. Felhívom a figyelmüket,

hogy a frakcióknak 5-5 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésre.

Első körben vezérszónoki felszólalások jönnek. Witzmann Mihály képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka az első. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az eredetileg Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló úr által benyújtott módosító törvényjavaslat az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény nemzetiségi önkormányzatok sajátos működése miatt szükséges módosítására tesz javaslatot.

(19.00)

A javaslat a költségvetési szerv alapítására jogosultak tekintetében használt, indokolatlan megbonthatás egységesítését szolgálja aszerint, hogy nem tesz különbséget a helyi és az országos nemzetiségi önkormányzati alapítás között, figyelemmel arra is, hogy az alapítás szempontjából eltérő jogkövetkezmény ehhez egyébként nem társul.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 10. § (4a) bekezdése módosításának a célja, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok hivatalai és a nemzetiségi önkormányzat által alapított költségvetési szervek 2015. április 1-jétől gazdasági szervezeteiket alapjogaik gyakorlása érdekében megőrizhessék. Az államháztartásról szóló törvény hivatkozott rendelkezésének módosítása megteremti a nemzetiségi önkormányzatok számára azt a lehetőséget, hogy az irányításuk alatt működő, 100 fő/éves átlagos statisztikai állományi létszámot el nem érő költségvetési szervek is önálló gazdasági szervezettel rendelkezzenek.

Bár az államháztartásról szóló törvény közvetlen következményeként az Áht. 10. §-ának (4a) bekezdéséhez kapcsolódóan nem állapít meg következményt, azonban az abban foglalt feltételeknek meg nem felelő költségvetési szervnél történő pénzügyi gazdálkodási feladatok végzése 2015. április 1-jétől a törvény erejénél fogva kizárt, így az ekként vállalt kötelezettség jogszabályba ütközik, ezáltal valamilyen magánjogi kötelelem semmis. Emiatt mindenképpen indokolt a törvény 2015. április 1-jét megelőző hatályba léptetése. Ez a törvényjavaslat házsabálytól való eltéréssel történő elfogadásával tud csak megvalósulni.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Országgyűlés honlapján is elérhető törvény módosítási javaslat indokolása egyértelmű válaszokat ad arra a kérdésre, hogy miért is szükséges, illetőleg miért is célszerű az államháztartásról szóló törvény ekkénti módosítása.

Ezúton is szeretném megragadni az alkalmat arra, hogy megkérjem képviselőtársaimat a benyújtott törvény módosítás támogatására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem Salacz képviselő urat, hogy a TAB nevében kíván-e szólni. *(Salacz László: Igen.)* Akkor öné a szó, parancsoljon!

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a mai napon a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a T/3871. számon benyújtott, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 27 igen szavazattal, egyhangúlag összegző jelentést nyújtott be.

Az elhangzottakra tekintettel kérem a benyújtott törvényjavaslat támogatását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vezérszónoki kör: Tóth Bertalan képviselő úr következik, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit ön elmondott ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, pont ez a probléma, mégpedig, hogy az előkészítés során nem merült föl az a kérdés, hogy ezzel a salátatörvény útján beadott törvény módosítással a nemzetiségi intézmények olyan helyzetbe kerülnek, kerülnének most április 1-jétől, hogy meg kéne szünniük, és az a küzdelem, amit az elmúlt években vagy akár évtizedekben a nemzetiségi önkormányzatok kifejtettek és megtettek azért, hogy saját intézményeik, oktatási, kulturális intézményeik legyenek, most egy ilyen törvényjavaslattal, amit önök múlt év végén benyújtottak, úgy mond sikertelen lett volna, és megszünt volna ez a lehetősége a nemzetiségi önkormányzatoknak.

Tehát ez a mostani javaslat azt mutatja, hogy az a kapkodó, előkészítetlen törvényalkotás, sokszor egyénre szabott törvényalkotás, vagy annak az előkészítése, amelyet a kormány folytat, ilyen helyzeteket teremt, hogy utólag nagyon gyorsan, házsabálytól eltérően kell megtárgyalni és elfogadni.

Mindettől függetlenül az MSZP frakciója támogatja ezt a javaslatot, hiszen fontos, hogy a nemzetiségi intézmények működőképessége fennmaradjon, de kérem államtitkár úron keresztül is a kormányt az egyeztetésre, amelyről most is látszik, hogy nem egy felesleges dolog. Sőt, tudomásom szerint, amikor ez a salátatörvény megérkezett az Országgyűléshez, a nemzetiségi szószólók, illetve önkormányzatok már jelezték, hogy ebből probléma lehet. Tehát kérem, hogy a jövőben kerüljük el, hogy ilyen helyzetbe kerüljenek intézmények, önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok. De még egyszer hangsúlyozom, támogatni fogjuk a módosító javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem a további frakciókat, akik még nem szóltak, hogy kíván-e

valamelyik frakció szólni. *(Jelzésre:)* Sallai R. Benedek képviselő úr, frakcióvéleményt? *(Sallai R. Benedek: Igen.)* Öné a szó, parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A magam részéről a szószóló úr, illetve az előterjesztés támogatásáról biztosíthatom a tisztelt Országgyűlést, de igazából nem ez az, ami a legfontosabb oka a felszólalásomnak, hanem az, hogy erről a szabályozásról december elején mondtuk el, hogy egy ostoba, buta szabályozás, ellehetetleníti a színházakat, a nemzetipark-igazgatóságokat, vannak olyan középiskolák, amelyek nem tudnak így működni. A mai napig van középiskola, amely azt várja, hogy hová lesz csatolva, mert fogalma nincs, hogy hogyan fog működni. Van nemzetipark-igazgatóság, amelynek alatta volt a létszáma; decemberben mondtuk el sajtótájékoztatón, hogy így nem maradhat. Vannak színházak. Ezeket elmondtuk decemberben, elmondtuk, hogy nem jó a szabályozás, elmondtuk, hogy nem életképes a szabályozás, és további problémákat fog felvetni ennek a megvalósítása. A kormány nem is reagált semmire.

Gyakorlatilag ennek a parlamenti működésnek a struktúrája úgy működik, hogy csinálnak egy buta szabályozást, nincs átgondolva, nincs gyakorlatilag megnézve, hogy annak milyen hatásai lesznek, majd utána elkezdik toldozgatni-foldozgatni, hogy majd lesz belőle valami, és éppen ami kibukik egy-egy kis csontváz a szekrényből, azt éppen azonnal megcsináljuk, és úgy ugrál a parlament, ahogy éppen a szabályozást megalkotóknak a hibái előidéztek ezt. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Ugyanezt csináljuk most, a következő két-három napban ugyanilyen jellegű jogszabályokat, amik átgondolatlanok, buták, ostobán vannak megfogalmazva rossz kodifikációval, ezeket fogjuk tárgyalni, itt leszünk a következő négy napban, hosszú, késő estéken keresztül itt töltjük az időt, és majd utána az év hátralévő részében folyamatosan javítgatjuk meg foldozgatjuk ezt. Ez az, amit Orbán Viktor miniszterelnök úr megígért a veszprémi vereség után, hogy ilyen nem lesz többet, most már megfontolt lesz a kormány, mert tanul a hibákból. Ez az, ami nem következik be.

Természetesen támogatjuk, természetesen nem szeretnénk ellehetetleníteni a működést, de szeretünk volna a felszólalással felhívni a figyelmet arra, hogy további, kiegészített módosításokra lesz még szükség, mert jó néhány olyan intézet van még Magyarországon, aminek a működését ez a nem átgondolt szabályozás ellehetetleníti.

Arra kérjük a kormány képviselőit, hogy a héten is gondolják végig esetleg még, hogy miket kell visszavonni, mert rengeteg olyan van a megfogalmazásban és a kodifikált szövegekben, amelyek bizonyosan a későbbiekben még fognak gondot okozni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Szávay István képviselő úr, Jobbik.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. A Fidesz öt éve beszél már arról vagy legalábbis kommunikál, hogy milyen fontos az egyeztetés meg a nemzeti együttműködés. Legutóbb maga a miniszterelnök úr beszélt arról, hogy többet kell egyeztetni, meg akinek problémája van, az szóljon.

Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon könnyen elkerülhető lett volna ez a kérdés, ha a nemzetiségeket érintő ügyekben önök kikérték volna a nemzetiségek véleményét. Ennyire egyszerű lett volna ez az egész történet, nem kellene most kapkodni, nem kellett volna Házzabálytól eltérni, nem kellene ezzel az egész témával most foglalkozni. Szerencsére legalább odáig eljutottunk, hogy ez a vészjelzés megszületett, meg ezt önök is megértették, és úgy néz ki, hogy ez a kérdés megfelelően rendeződni fog, csak ezt el lehetett volna kerülni.

Egy másik dologra hadd hívjam föl szíves figyelmüket! Kicsit utána néztem az elmúlt egy-két napban, szerencsére nem jelentek meg a környező országok, Magyarországgal szemben nem feltétlenül jóindulatú sajtójában olyan hírek, amelyek nyugodtan megjelenhettek volna azzal kapcsolatban, hogy Magyarországon a nemzetiségek kezelésében működő intézmények milyen nehéz helyzetbe kerültek, vagy lehetetlenné válik a működésük, vagy sérül a kulturális autonómia. Nem lett volna jó, ha ilyen cikkeket olvasnánk, nem lenne jó, ha a szomszédos államok azzal tudnák támadni Magyarországot, hogy itt olyan intézkedések történnek, amelyek a nemzeti autonómiát, a nemzetiségi intézmények működését nehezítik meg.

Szóval, egy kis odafigyelés kellene, meg egy kis végiggondolása a dolgoknak, de ez nem nagyon jellemző, és sajnos nem volt jellemző az elmúlt öt évben sem önökre. De ha már egyszer vannak nemzetiségi képviselőink; mondjuk, nemzetiségi önkormányzatok eddig is voltak egyébként, az elmúlt öt évben önök a nemzetiségekre vonatkozó választási törvényt vagy nemzetiségi önkormányzatok megválasztásáról szóló javaslatot is egyébként úgy hozták be, hogy azt a nemzetiségi önkormányzatokkal nem egyeztették, hanem utólag ment itt a kavarással meg a korrigálás, amikor túl erős volt a tiltakozás a részükről.

(19.10)

Most itt vannak a szószólók, ha nem is olyan jogosítványokkal, mint amilyeneket önök annak idején ígértek nekik, de legalább akkor erre a problémára viszonylag gyorsan fel tudták hívni a figyelmet. Legyen ez tanulságul szolgáló a jövőre vonatkozóan!

Természetesen a Jobbik támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úr, MSZP!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, a Magyar Szocialista Párt is támogatni kívánja, de az előttem szólók is elmondták azt az egyeztetési problémát, amit én magam is vélek ebben a törvényben felfedezni, mégpedig azért, mert nagyon fontos mondatot mondott szószóló úr, mégpedig azt, hogy a nemzetiségi önkormányzatoknak az intézményfenntartását próbálják meg ezzel erősíteni, ami teljesen rendben is van. Viszont, említettem már azt, hogy vannak olyan önkormányzatok és olyan települési önkormányzatok, amelyek nemzetiségi területen vannak, és nem alakultak át nemzetiségi önkormányzattá, viszont nagyon sok olyan oktatási intézményt tartanak fel, óvodát például vagy iskolát, amelynek a fenntartása gondot jelent folyamatosan. Tehát ebből adódóan én megértem, hogy az intézményrendszer fenntartását valamilyen szinten meg akarják oldani ott is, ahol száz fő alatti nemzetiségi képviselteti magát, de fontos lenne a törvénynek azt is kezelnie, hogy abban az esetben, ha nem alakul át nemzetiségi önkormányzattá az adott önkormányzat, akkor is a létfenntartását biztosítsák az adott intézményeknek. Ebben az esetben két településről van, amit már jeleztem is a szószóló úrnak, hogy Zala megyében van két olyan horvát település, ahol óvodát tart fenn a települési önkormányzat, viszont nemzetiségi óvoda, mert a legnagyobb létszám a horvát ajkúak. Ezért tehát az a problémájuk, hogy nem kapnak ehhez pluszfinanszírozást vagy egyáltalán finanszírozást, és ebből adódóan ott tartanak, hogy az óvodát be kell hogy zárják rövid időn belül. Jövő hétre már összehívtak egy válságmegbeszélést.

Én azt gondolom, az se fog segíteni, ha a törvényben nem próbáljuk meg kezelni, hogy ne csak a nemzetiségi próbálják meg az intézményfenntartásukat valamilyen szinten megoldani, hanem azok az önkormányzatok is, amelyek nem alakultak át, hanem pont ellenkezőleg, települési önkormányzatként vállalják fel azt a problémát, amit mások nem vállalnak fel. Ebből adódóan, én azt gondolom, van egyeztetési folyamat továbbra is ebben a kérdésben, hogy nézzük át, fésüljük át, mely településeken vannak olyan önkormányzatok, amelyek nem alakultak át, és ott is biztosítsuk azt a lehetőséget, hogy a nemzetiségi oktatás meg tudjon valósulni, mert ha nem, akkor a nemzetiségi önkormányzatok nem biztos, hogy fel tudják vállalni, anyagi hiányosságok miatt, illetve egyéb más humán erőforrás hiánya miatt. Ezért tehát nagyon fontosnak tartanám azt, hogy ezt a kérdést helyén kezelje a kormány, mert ha többször kell figyelmeztetnem, akkor azt gondolom, valóban nem akarja ezt a kérdést meghallani, és valóban nem akar segíteni azoknak a települési önkormányzatoknak, amelyek segíteni szeretnének a nemzetiségeknek. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést akartam kérni államtitkár úrtól, mert úgy éreztem, hogy indokolatlanul voltam esetleg bántó a felszólalásommal, mert egyszerűen kimegy a fejemből, hogy bevezette a Fidesz ezt a testtüzemrendszert, mint az útdíjnál meg ilyeneknél. Mindig azt szoktam kérni a kormány képviselőitől, hogy vegyenek már részt a vitában, most az egyszer nem kérem, nem kell reagálni se. Belátom ezt, hogy ez csak testtüzem lehetett idáig, kiderülnek még a hibák, és ebben a szép nagy testtüzemben, ahol a magyar társadalom a kísérleti alany, a tesztalany, még jöhetnek elő dolgok, és a testtüzem majd megold mindent.

Elnézést kérek a korábbi kritikus felszólalásomért. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő! Kíván-e még valaki szólni a megmaradt frakció-időkeret terhére. *(Jelzésre:)* A kormány nevében Banai Péter Benő államtitkár úr. Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy érzem, hogy néhány pontban tényszerűen informálnom kell önöket.

Először is: a tavaly év végén elfogadott törvénymódosítás célja az volt, hogy a kis létszámú költségvetési szerveknél ne kelljen kötelezően önálló gazdálkodási egységet fenntartani. Azt gondolom, hogy ezzel a céllal mindannyian egyet tudunk érteni, és felszólalásában szószóló úr is elfogadta ezt az átfogó célt. Tehát azt gondolom, hogy az alapcél támogatható most is, mint ahogy tavaly év végén e kapcsán kritikai észrevételre nem emlékszem a parlamenti vita során.

A második pont, amit ki szeretnék emelni, egy pontosítás Tóth Bertalan képviselő úr felszólalása kapcsán. A javaslatnak, sem az eredetinek, sem a mostaninak nem célja az, hogy a nemzetiségi önkormányzatok megszűnjenek. Az eredeti javaslat arról szólt, hogy a kis létszámú, nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott intézményeknél is egy másik intézmény lássa el a gazdálkodási feladatokat.

A harmadik dolog, amit el kell mondjak, ugyan Sallai R. Benedek képviselő úr nem igényelte, de azért tényszerűen látnunk kell azt, hogy három hónap felkészülési időt hagyott a jogszabály, és ezen túl az államháztartási törvény értelmében még külön törvény, illetőleg kormányrendelet kivételt adhat az általános szabály alól, az alól a szabály alól, hogy a száz főnél kisebb költségvetési szerveknek nincs önálló gazdálkodási szervezete.

És végül: azt gondolom, hogy az elhangzottak és a kormányzati álláspont egy egyértelmű válasz azokra a kritikákra, hogy egyrészt a nemzetiségi ön-

kormányzatok és azok intézményeinek finanszírozását mennyire gondolja komolyan a kormány, illetőleg nyitott-e a párbeszédre vagy sem. Mindenkit emlékeztetnék arra, hogy a nemzetiségekkel, a szószólókkal történt egyeztetés alapján is az idei költségvetési törvény 2 milliárd forint többletet tartalmaz ahhoz a változathoz képest, amit a korábbi évek tartalmaztak. Ez igen jelentős növekedés, amely mögött - úgy érzékeltém - szakmai konszenzus van.

Azt is el kell mondjam, hogy az egyeztetésekre a kormányzat természetesen nyitott volt. Ezt tükrözi az, hogy a kormány is, és úgy látom, minden parlamenti frakció egyetért ezzel a változtatással.

Végül: a normál önkormányzatok és a nemzeti önkormányzatok finanszírozását is a kormány biztos alapokra helyezte, helyezi az idei évben is. Azok az önkormányzatok, amelyek átalakultak normál önkormányzati működésből nemzeti önkormányzattá, vagy más irányú a változtatás, a finanszírozásuk biztosított, és a szabályrendszert pedig normaszövegszerűen a költségvetési törvényjavaslat biztosítja.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, hogy több képviselő nem kíván szólni. Így aztán az összevont vitát lezárom.

Megkérdem Ritter Imre urat, hogy az előterjesztő Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kíván-e válaszolni az elhangzottakra a fennmaradó időkerete terhére. *(Ritter Imre jelzésére:)* Öné a szó.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága tagja: Köszönöm szépen. Igazából három dologra szeretnék reagálni. Az egyik az előzetes egyeztetés hiánya. Ez egy paradox helyzet. Ha valaki itt volt éppen a salátatörvény parlamenti vitája során, akkor az egész parlamenti tapasztalatom alapján az egész hozzászólásom gyakorlatilag arról szólt, hogy nagyon sok olyan előterjesztés, iromány kerül benyújtásra a parlamenthez, ahol előzetesen a nemzetiségekkel való egyeztetés nem történik meg. Azért mondom, hogy ez paradox helyzet, mert éppen nem a salátatörvényre gondoltam, és éppen nem a 2015-ös központi költségvetési törvényre, hiszen hónapokon keresztül folyamatos egyeztetés történt az NGM-mel és valamennyi tárcával, még a beterjesztett törvénymódosításunk előtti nap is este tízig egyeztetünk. Ezzel együtt, más kérdés, hogy ez nem jött szóba, erről nem beszéltünk, erről nem történt előzetes egyeztetés. Amit köszönök egyébként mindenkinek, aki felvetette, mert ez meghatározó, és a parlamenti szószólók nem váltják ki az előzetes, nemzetiségi önkormányzatokkal való egyeztetést. Ezt nagyon fontosnak tartom.

A másik dolog csak egy mondatban. Természetesen az olcsóbb és hatékonyabb működéssel vala-

mennyi intézmény tekintetében egyetértünk, és ahol erre lehetőségünk van, például az országos önkormányzatok által fenntartott intézmények esetében, ezt több helyen már korábban megléptük, hiszen ez nekünk is elemi érdekünk. De ez legkevésbé lehetséges a települési, helyi nemzeti önkormányzat által fenntartott intézményeknél.

Végezetül szeretném megköszönni a hozzászólásokat és valamennyi frakciónak és hozzászólónak a támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(19.20)

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Kucsák László fideszes képviselő úr önálló indítványa T/3119. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló bizottsági jelentését T/3119/3. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Kucsák László jelzésére:)* Képviselő úr jelzi, hogy majd a végén. Már most felhívom a figyelmét, minthogy most nem szólt, megőrizte a 10 perces időkeretét, erre van lehetősége.

Megkérdem, hogy a kormány nevében kíván-e most valaki felszólalni. *(Czunyiné dr. Bertalan Judit jelzésére:)* Majd később kíván a kormány felszólalni.

Így aztán, minthogy a kijelölt bizottság előadót nem állított, képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Felhívom figyelmüket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, KDNP. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt időszak egyik legjelentősebb és legnagyobb horderejű köznevelésbeli átalakítása az volt, amikor az állam nagyobb szerepet vállalt a köznevelési intézmények fenntartása és részben működtetése felett. Ugyanakkor a törvény alkotása során is tisztában voltunk azzal, hogy a jó iskolarendszerre az is jellemző, hogy a helyi közösség szerepet vállal a saját területén lévő intézménye fölött, hiszen azoknak a polgároknak a gyermekei járnak ezekbe az intézményekbe, akiknek a szolgálatára ők szegődtek. Ezt a kettőséget azzal tudtuk megoldani, hogy a működtetést az önkormányzatoknál tartottuk.

Kellett húzni egy ésszerű határt az önkormányzatok pénzügyi lehetőségeinek függvényében, így alakult ki az a helyzet, hogy a 3 ezer lakosnál na-

gyobb népességet magáénak mondható önkormányzatok a törvény erejénél fogva működtetői lettek az intézményeknek, a kisebb önkormányzatok pedig nem, ezeket a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ vállalta. Nem is volt ezzel semmi baj, most sincs; a helyzet az, hogy egy kicsit kevés idő marad a változtatásra. Ez a törvényjavaslat, amelyet Kucsák László képviselő úr jegyez, mások mellett azt a célt szolgálja, hogy egy-egy önkormányzati választás után, amikor újjáalakul az önkormányzati testület, új polgármestere lesz egy településnek, esetleg, ha szükséges, revideálni tudják a korábbi döntést. Ugyanis a jogszabályok kellő rugalmasságot biztosítanak a működtetés és a fenntartás szétválasztásában, mert lehetővé teszik a fő szabálytól eltérő rendelkezést is. Ebben az esetben természetesen az önkormányzatnak kell arról dönteni, hogy ha kicsi a település, azaz 3 ezernél kisebb, akkor vállalja-e mégis a működtetést - jelenthetem, hogy sok olyan van, amelyik vállalja -, illetve ha 3 ezernél nagyobb lélekszámú, akkor lemond-e a működtetésről annak fejében, hogy ezért valamilyen összeget fizet.

Tehát ebben a törvénymódosításban egy ésszerű, szükségszerű javításról, módosításról van szó, amely része annak a folyamatnak, amelyet az oktatási kormányzat finomhangolásnak nevezhet vagy az ügyek gördülékenyebbé tételének. Szükség van rá, a törvényjavaslat mindenképpen támogatandó. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A házszabály szerint az elnök nem alkothat véleményt, ezért aztán megadja a szót az MSZP képviselő asszonyának, Kunhalmi Ágnesnek. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Asszony! Volt Államtitkár Asszony és Kucsák Úr! Hoffmann Rózsa volt államtitkár asszony azt mondta, hogy ésszerű, szükségszerű, és hogy a gördülékenységet szorgalmazzák ezzel a javaslattal. Kérem, ez ésszerűtlen, szükségszerűtlen, és a káosz csak egyre nagyobb, s egyre rosszabb és rosszabb és rosszabb a helyzet.

Az a javaslat, amit Kucsák úr a nevére vett, a T/3119. számon benyújtott javaslat, megint valahol gyakorlatilag a KLIK működéséptelenségének a beismerése. Annak a káosznak, amit az elmúlt években önök csináltak a teljes államosítással, központosítással, túlcentralizálással, azt próbálják valahogy toldozgatni-foldozgatni, próbálják kicsit orvosolni, de valójában önök tudják a legjobban, hogy ez így egyszerűn működéséptelen, és maguk előtt is szégyellik bevallani, hogy ez nem sikerült.

A legjobb példája ennek, hogy már maga a miniszterelnök úr - ezt már az általános vitában is jeleztem - elküldött egy biztost, hogy világítsa már át a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot, mert az nem létezik, hogy itt van a jogalkotás mögöttünk kétharmaddal, uraljuk az egész államigazgatást, nem

igaz, hogy a politikai elit jobboldali fele nem képes államosítani egy rendszert és felállítani egy ekkora intézményt. Hát, kérem, nem! És a következmény az, hogy nincs kréta, nincs pad az iskolákban, hogy gazdátlanok az iskolák. Mindig azt mondták, hogy mi, ellenzéki képviselők riogatjuk a rendszer szereplőit, riogatjuk a szülőket. Nem! A miniszterelnök úr által elvégzetetett átvilágítás nemcsak hogy ezeket tárta fel, tisztelt képviselőtársaim, hanem konkrétan jogi zavarokat és problémákat is, amit, meg kell mondom, még én sem, még mi sem gondoltunk volna.

Tehát ezt a problémát önök okozták, amit most ezzel a javaslattal próbálnak orvosolni. A KLIK mára a problémák fő okozójává vált, és kínos, nem kínos, a tények makacs dolgok, ennek az a következménye, hogy rendszeresek a hiányok, működési zavarok ezrei jelentkeznek, hiányzó kréták, hiányzó táblák, döbbenetes forráshiány van gyakorlatilag mindenütt. Volt, amikor nem tudták kifizetni a tanárok bérét vagy járulékait, számos iskolában nem adottak a tanítás alapvető feltételei. Nincs ma jobb- és baloldali sajtó szinte az országban, hogy ne adnának napon-ta hírt a KLIK működési zavarairól.

Az az alapvető probléma, hogy önök túlközpontosítottak, nagyon-nagyon bezárták a rendszert, ami véleményünk szerint alapvetően koncepcionális hiba, hiszen egy ekkora rendszert, több ezer iskolát, a rendszer szereplőit, ennyi gyermek problémáját nem lehet egy minisztériumi szobából, egy Klebelsberg Intézményfenntartó Központból irányítani. A helyben megszülető napi feladatok és gondok gyakorta el sem jutnak a döntéshozókig.

A túlságosan beszűkült lehetőségekkel, a rendszer szereplőinek jogfosztásával, a szabadság bekorlátozásával önök azt is elérték, hogy gyakorlatilag működéséptelen a rendszer abból a szempontból, hogy mindenki lesi a másikat. Ha egy problémát vagy egy adott szituációt meg kell oldani helyben a helyi közösségnek, a tantestületnek és a szülőknek együtt, akkor sokszor nem tudják, ha nincs jogszabály, amit egy-egy szituációra alkotnak - és tudjuk, hogy minden szituációra nem lehet jogszabályt alkotni -, akkor nem tudnak kihez fordulni. Én úgy szoktam profánul fogalmazni - és sajnos ez igaz, mert a pedagógusok is visszajelzik -, hogy a tanító lesi az igazgatóját, az igazgató lesi a tankerületi vezetőjét, az lesi a Klebelsberg vezetőjét, az lesi az államtitkárt, az meg várja, hogy a miniszter vagy a miniszterelnök mondjon valamit. És a láncolat bezárul, miközben a problémák nincsenek megoldva.

Önök megváltoztatták a jogok és kötelezettségek rendszerét, és nem értik meg - bár egy illiberális államban ez nyilván nem divat -, ahhoz, hogy a demokrátiánk, erős Magyarországon az elmúlt 25 évben kiépített demokratikus intézményeink végre valós tartalommal, mélységgel megtöltődjenek, alapvetően első lépés a demokratikus iskolarendszer kiépítése. Hagyni kell, hogy a helyi közösségek döntenek az életükről, természetesen az állam által megszabott keretek között. Erre vannak a törvények, erre

van a NAT, a közös tudáskanonunk, de helyben kell dönteniük az iskolák szereplőinek, az iskola szolgáltatásait igénybe vevőknek. Ha ezt nem tudjuk biztosítani Magyarországon, soha nem várhatjuk el, hogy jól éljenek a jogaikkal és a kötelezettségeikkel később az emberek.

(19.30)

Ha nem hatja át a demokratikus működés a magyar iskolarendszert, képtelenség lesz a következő 25 évben jó demokráciát, működőképes, egészséges szabadságot és jó demokráciát kialakítani Magyarországon. Az alapvető kritikánk, hogy a helyi lakosok, a szülők beleszólhattak az iskola ügyeibe, méghozzá a demokratikus szavazati jogukon keresztül. Jobb esetben egy szülő azért adta a szavazatát a polgármesterére és a képviselő-testületre, hogy ne csak kitatarozza az iskola oldalát, kifesse a kaput vagy két tuját odaültesse, hanem bizony azért, hogy legyen informatikai labor is, ha már megígérte a polgármester; mert tudják, hogy az informatikaoktatás és ez az egész áthálózta az életünket, és a jövőről szól.

Természetesen nem működött minden mindig, mindenhol ilyen jól. De ez volt a cél. És önök ezt elvették a helyi közösségektől. Elvették azt a döntést, és elvették a lehetőségeiket, hogy egyáltalán hibázni tudjanak. Mert akkor korrigálni tudják a hibáikat. Ma az iskolarendszer merev, zárt, utasításos rendszerben működik. Az a javaslat, amit Kucsák úr a nevére vett, tünete annak a káosznak, amit önök az elmúlt időszakban csináltak. Kérem önöket, álljanak le ezzel. Próbáljanak meg normális törvényeket hozni. Az államosításnak gyakorlatilag a két zászlóshajója, a KLIK és a Könyvtárellátó megbukott, a vezetőik nincsenek a helyükön, a politikai következményeit inkább nem mondom - méltóságból.

Kérem, ne tegyék ezt a magyar iskolarendszerrel, mert önmagában ez a rendszer bukásra van ítélve. Nem lehet ilyen tervutasításos rendszerhez visszatérni, ami a Kádár-rendszerben volt. Ez a világ másról szól. Ne higgyék azt, hogy még egy kicsit jobban kell csinálni, még egy kicsit erőlködni kell, még egy kicsit csavarni kell rajta, és majd jobb lesz, majd csak beindul. Nem lesz jobb. Alapvető koncepcionális hibába estek, és sajnos ezt nem is fogják tudni korrigálni. Mi, esküszöm, szövetséget ajánlunk ehhez, minden jó szándékunkkal mondjuk azt, hogy változtatni kell az iskolarendszeren.

Nem hiszem, hogy van olyan ellenzéki párt, amelyik ne csatlakozna ehhez a jobbításhoz. Bízom abban, hogy csak az önök dilettantizmusa vezetett idáig és nem a merő rosszindulatuk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik. Tessék parancsolni!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A határidőmódosításról van ugyebár szó ebben a törvényjavaslatban, de ennek kapcsán azért nagyon sok olyan kérdésre kell választ adnunk, ami a KLIK és az önkormányzatok együttműködésével kapcsolatban felmerül. Jómagam az idén már több mint egy tucat oktatási intézményben, köznevelési intézményben látogatást tettem, minden héten egy napomat arra szánom, hogy a rektorokkal folytatott találkozók mellett legalább egy köznevelési intézményt, szakképző intézményt is felkeressek, illetve igyekszem kulturális intézményekbe is ellátogatni.

A jelen javaslat kapcsán is szeretném önöknek az eddig megszerzett tapasztalataimat elmondani, konkrétan ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban például Gyöngyössolymos települése is érintett lehet, ahol a múlt héten Vona Gábor elnök úrral jártam. Hiszen a település lélekszáma most csökkent 2999 főre, tehát éppen most kerülnek át a 3 ezer fő alatti kategóriába, bár eddig is a KLIK működtette az intézményt. Ilyen értelemben tehát változás e tekintetben valószínűleg nem lesz. Ezzel ellentétes például a Gyöngyös városában szerzett tapasztalatom, ami egy nagy településnek mondható, az önkormányzat mégsem vállalta az iskolák működtetését, hanem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ látja el a működtetői feladatokat is.

Az iskolalátogatásaim során azt a tapasztalatot sikerült megszerezniem, hogy párhuzamos valóságok működnek az oktatási rendszerben Magyarországon. Ha egy tankerületi igazgatóval beszélget az ember, akkor azt hallja, hogy teljesen zökkenőmentes az egész rendszer, nincsenek krétaproblémák, az átadás-átvételnél minden teljesen világosan szabályozott volt, semmi fennakadás nem történt. Mind az iskola, mind az önkormányzat számára a KLIK végig elérhető volt, és az egész valóság rózsaszín. Ha egy intézményvezetővel beszélget az ember, akkor egészen más tapasztalatokról szerez tudomást. Nem tudják elérni a KLIK-et, olyan ügyintézők, amelyek korábban gördülékenyen mentek, most megnehezültek, nem partnerként tekintenek az intézményvezetőkre, hanem olyan stílusban beszélnek adott esetben velük, ami nem lenne megengedhető.

Ha úgy gondolják, hogy ez a rendszer, amit létrehozta az előző ciklusban, tökéletes lenne, vagy csak finomhangolásra lenne szükség, akkor minden bizonnyal például az erre az ülészakára tervezett törvényalkotási programban nem szerepelne az módosítás, ami a KLIK-en belüli feladatellátást alapvetően át fogja variálni, egészen át fogja a feladatokat strukturálni. Illetve nem került volna sor az előző ciklusban, néhány éve a KLIK-hez rendelt szakképzés új intézményfenntartó alá, illetve az NGM alá sorolására. Láthatóan ez nyilvánvaló beismerése annak, hogy a szakképzésnek a KLIK rendszerébe való betagozódása nem sikerült jól, új fenntartóra van szükség, új irányításra van szükség. A korábbi álláspontjukat tehát e tekintetben felülvizsgálták, és

most más döntést hoztak, mert látták a tapasztalatból, a működésből, hogy ez nem volt jó döntés. Ez ennek a beismerése. Ha nem így gondolnák, akkor nyilván nem tennék át az NGM-hez és egy új intézményfenntartóhoz a szakképzést.

Ugyanígy a KLIK-en belüli feladatmegosztást sem variálnák át, nem erősítenék meg a megyei központokat, amiről lehet hallani, hogy erre készülnek, ha a jelenlegi rendszer működésképtelenségét, nehézkes működését nem látnák be. Fontos, hogy az önkorrekcióna képes legyen egy kormányzat, de el kell ismerni, ha az ember hibázott, kellő alázattal kell a saját munkájukhoz is viszonyulni.

Olyan nem várt, illetve korábban tagadott nehézségek is megjelentek a KLIK bevezetésével, amelyek a tankönyvfelelős pedagógusokat sújtják. Például többen jelezték nekem, hogy a 100 forint/gyermek után járó juttatást, ami a pedagógusnak jár, még mindig nem kapták meg, mert a KLIK-en keresztül történik ennek az ügyintézése, a KLIK kötött szerződést a terjesztővel, és egész egyszerűen a mai napig nem került sor arra, hogy magához a pedagógushoz eljusson ez a pénz.

A korábbi években, a korábbi rendszerben erre sem volt példa, hogy ez ilyen hosszú folyamat legyen. Tehát a tanárokkal való ügyintézése sem gördülékeny a KLIK-nek, nemhogy akkor majd az önkormányzatokkal a különböző átadás-átvételi problémákat meg tudnák oldani.

A pedagógiai munkát segítők sem feltétlenül jártak jól az új rendszerrel. Az egyik legfőbb legitimációs indoka a kormányzatnak az állami fenntartásba vétel mellett az volt, hogy majd kiegyenlítődnék a jövedelmi különbségek, a pedagógusok esetében az életpályamodell bevezetésével és az állami fenntartásba vétellel erre valóban részlegesen sor került, ezt el kell ismerni. Helyes az az elgondolás is, hogy csökkentjük a különbséget a különböző települési önkormányzatok iskoláiba járó diákok, illetve pedagógusok között. Azonban a pedagógiai munkát segítőkkel elfelejtkezett a kormányzat.

Az ő létszámuk rendkívül alacsony Magyarországon. Az OECD-országok átlagának mindössze egyharmada a pedagógiai munkát segítők létszáma Magyarországon, ami azt mutatja, hogy rendkívül leterheltek, vagy pedig a pedagógusok végzik el azt a feladatot is, amit normál esetben nekik kellene elvégezniük. Másrészt ők sem kaptak béremelést, most már hét éve nem történt meg a bérük rendezése, ami igen hosszú időszak, és rendkívül nagy szükség lenne rá. Hiszen áldozatos munkát végeznek, és az ő munkájuk nélkül sem tudnának működni az iskolák. Tehát kérem, hogy legyenek erre is tekintettel.

Amikor szóbeli kérdést intéztem, Rétvári Bence államtitkár úr válaszolt rá, akkor még nem tudta megmondani azt az időpontot, hogy mikor kerülhet sor az ő bérük rendezésére. De ahogy a pedagógusok bérének rendezésére egy életpályamodell során valamilyen megoldást nyújtottak, úgy bérfeszültség keletkezett, illetve az még inkább kiéleződött az isko-

lákban dolgozók között. Így kérem, hogy erre is legyenek tekintettel.

És ha már a pedagógusok esetében figyelemmel voltak arra, hogy kiegyenlítsék a béreket, így elengedhetetlenül szükséges és égető most már, hogy a pedagógiai munkát segítők bérét is rendezzék. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ikotity István képviselő úr, LMP.

(19.40)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Kucsák László egyéni képviselői indítványa immáron sokadszorra az iskolák működésének, fenntartásának kérdésköréhez nyúl hozzá. A köznevelési törvény toldozgatásának-foldozgatásának se szeri, se száma. Az oktatást új, a korábbinál is rosszabb alapokra helyező jogszabály az elfogadása utáni negyedik évben sem működik megfelelően, az egész rendszer rendkívül bizonytalan lábakon áll. Ezt bizonyítják a menetrendszerűen befutó módosítási javaslatok. A kapkodás miatt nem is a tárca nyújtja be ezeket, hanem egyéni képviselők, hogy megkerülhessék az egyeztetéseket, meggyorsíthassák a kárrendezést, kármentést.

A konkrét javaslat röviden az önkormányzatok működésével kapcsolatos nyilatkozattételi kötelezettséget egységesítené, és ennek határidejét tolná ki. A jelenlegi iskolafenntartói koncepció alapján alapesetben 3 ezer főt meghaladó lakosságszámú települési önkormányzatok az intézmények működtetői; miközben a 3 ezer főt nem meghaladó önkormányzatok a működtetés sem biztosítják. Amennyiben az alapesettel ellenkező szándékuk fogalmazódik meg, azt a kérelem benyújtásával tudják jelezni. Ennek a benyújtásnak a részletei módosulnak a Kucsák László-féle javaslattal kismértékben. Önmagában ezzel nem lenne probléma, ha egy jól működő rendszer utolsó simításait végeznék el. Ez az intézményrendszer rogyadozik részben a súlyos forráshiány, részben pedig a fenntartás, működtetés elhibázott koncepciója miatt. A túlzott központosítás megszünteti az intézmények mozgásterét, megfojtja az egyéni kezdeményezéseket, lehetetlenné teszi, hogy a felmerülő problémákra rugalmasan reagáljanak.

Nem lehet a komplett magyar iskolarendszert a Szalay utcából kézi vezérléssel irányítani. A működtetés, fenntartás kérdéskörében az LMP egy köztes megoldást képvisel: nem térnék vissza a korábbi szélsőségesen decentralizált települési fenntartási modellhez, de jelentősen lazítanánk a görcsös túllámlósításon. Az LMP köztes megoldása arról szól, hogy a központi állam helyett a helyi közösségek fenntartó szerepét kell megerősíteni, és ott, ahol az önkormányzat kéri, vissza kell adni az iskolákat a helyi közösség részére. Az államnak pedig a vállalt pluszfeladatok ellátásához szükséges forrásokat ter-

mészetesen biztosítani kell. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Kiss László képviselő úr, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Sokaknak úgy tűnhet, hogy az előterjesztésről kevés szó esik, és ez nagyjából azért is van, amit a képviselőtársam az imént elmondott, hogy amikor egy ingatag talajon álló, összeomlani készülő tákolmány egyik deszkáját akarja az előterjesztő kifesteni, akkor nem hagyhatjuk szó nélkül azt, hogy valójában akárhány ecset lakkot tesz arra a fára, végül össze fog omlani. Ez a tákolmány nem fogja kiállni az idő próbáját.

Azt kell mondanom, hogy ahogyan nézzük a nemzeti köznevelés rendszerét, ez is gránitszilárdságúnak bizonyul, mint az Alaptörvényünk. Lassan egy olyan kabátra hasonlít, amelyen már csak a folt látszik, a kabát nem, annyiszor nyúltak már hozzá a kapkodó jogalkotásukban. Ez egy újabb eleme ennek a dolognak. Ha megnézzük, hogy a mai magyar közoktatás gyakorlata milyen, jól látjuk, hogy valóban kettős, hármas, ötös valóságok működnek, mást hallunk. Jó példa erre az, hogy a kormányzat a mai napig nem ismeri el, hogy néhány éve összeomlott a tankönyvellátás rendszere, mert nem kaptak ilyen visszajelzéseket. Miközben a valóság az, hogy a szoftver három napig képtelen volt fogadni a visszajelzéseket, amelyek így nyilvánvalóan nem tudtak megérkezni. Akkor hátra lehet dőlni, ki lehet pipálni, hogy bizony rendben van minden. De beszélhetnénk még akár olyan iskolákról, ahol kikapcsolták a telefont, vagy késedelmesen befizetett villanyszámláról, amire korábban nem volt példa. Az utolsó csepp a pohárban a házipénztár megszüntetése, mert nyilvánvalóan olcsóbb ötezer forintért utazni egy százforintos csekkel, mint ezt kifizetni.

Nos, tehát ez a rendszer alkalmatlan arra, hogy megreformálják. Vonják vissza, az egész rendszert építsék újjá! Köszönöm. (*Gógös Zoltán: És erre van egy hetük! - Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még képviselő szólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem kíván.

Megkérdezem a kormány képviselőjét, hogy kíván-e szólni. (*Czunyiné dr. Bertalan Judit: Igen.*) Államtitkár asszony, Ön a szó. Parancsoljon!

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem röviden és valóban a Kucsák képviselő úr által benyújtott törvénymódosításhoz a kormány álláspontját ismertetni, amely alapvetően támogató, mint ahogy az elhangzott az általános vitában is.

Azért röviden és nagyon halkán megjegyzem, hogy fontos minden észrevétel, amely gyermekeink iskoláztatási körülményeinek javítását, jobbítását

szolgálja, de most már sokadjára nem bírok mit kezdeni az MSZP-frakcióból érkező, kommunikációs panelekre épülő, csupa általánosságban elvesző kritikák sorával. Úgyhogy köszönöm szépen ezt a gazdagító hozzászólást.

Azt gondolom, hogy Kucsák képviselőtársam törvényjavaslata valóban egy finomhangolás és pontosítás része, és az önkormányzatok és a fenntartó együttműködését és annak folyamatát szolgálja. A kormány, még egyszer mondom, elnök úr, támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztő képviselő urat... (*Kucsák László igent int.*) Jelzi, hogy kíván most szólni. Emlékeztetem arra is, hogy maximum tíz perce van. Ön a szó.

Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy amint az általános vitában, úgy most is meghallgathattam ugyanazt az érvrendszert a különféle formációk részéről. Ebben voltak olyan megnyilvánulások, Dúró Dóráé, részben Ikonty Istváné, amelyek szerintem tárgyilagosan és - hogy mondjam - konstruktívan igyekeztek, jöllehet más szempontból, megközelíteni az oktatásügy egészét.

Kunhalmi szocialista képviselőnő figyelmébe ajánlanám, hogy ahogy a zászló sem csak bot és vászon, úgy ez a dolog sem olyan egyszerű, mint ahogy tetszik gondolni. Én kívánom, hogy gyűjtse még a tapasztalatokat, és akkor talán az ön részéről higadtságot tapasztalva érdemi módon tudunk konzultálni ezekről a dolgokról (*Kunhalmi Ágnes: Csak nemzeti módon!*), az ígahirdetés helyett talán érdemi felvetései lesznek.

A lényegre rátérve: ön azt fogalmazta meg, hogy ez a javaslat, amit én adtam be, ésszerűtlen. Szerintem ez a javaslat nem ésszerűtlen, mert elismétlem önnek is még egyszer, két momentum van, ami fontos és említésre méltó megítélésem szerint. Az egyik, hogy a jelenleg március 31-ében rögzített határidőt június 15-ig szándékozik kitolni támogatott verzió esetén. Ez fontos, fontos azért, mert az ön által is említett helyi önkormányzatok így több időt kapnak arra, hogy mérlegeljenek. Mérlegeljék azt, hogy a következő, várhatóan öt esztendőre, egy fél évtizedre milyen módon közelítenek ehhez a kérdéskörhöz, működtetőként szerepet kívánnak vállalni, ha a fő szabálynak engedve gondolkodunk avagy sem. Jelenleg 120 ilyen önkormányzat van, akik nem vállalták a működtetési kötelezettséget. A másik esetben pedig, a 3 ezer fő alatti települések mérlegelhetik, hogy annak ellenére, hogy működtetési kötelezettségük nincs, vállalják-e ezt a kötelezettséget. Jelenleg 55 ilyen helyi önkormányzat van. Tehát az, hogy több időt hagyunk erre a fontos döntésre, úgy gondolom, éppen az önkormányzatiságot is tiszteletben tartó, sőt erősítő szándék.

Ami ehhez kapcsolódik, az pedig szerintem egy fontos kívánalomnak való megfelelés, mégpedig annak, hogy ha ezt az adatszolgáltatást meg kell tenni, akkor tegyék meg az érintett önkormányzatok teljeskörűen. Tehát minden egyes esetben, ha a fő szabálytól el kívánnak térni, ha a fő szabálytól nem kívánnak eltérni, akkor is történjen meg egy ilyen adatszolgáltatás, amihez majd a szándék szerint formanyomtatvány rendelkezésre fog állni annak érdekében, hogy az összes magyarországi önkormányzat számára ez egy egyértelmű és kötelező érvényű adatszolgáltatás legyen, nyilván a helyi képviselő-testületi döntéseknek megfelelően.

Summa summarum azt tudom elmondani, hogy szerintem - és akkor ebben sem értünk egyet - ez nem ésszerűtlen javaslat (*Kunhalmi Ágnes: Az egész koncepció az!*), hanem éppen pozitív és előremutató. Ez a javaslat erről szól. Ezen kívül, amit megfogalmaztak, azokról érdemes beszélni, ha ez - hogy is mondjam csak - a tárgyszerű vita keretei között tartható. Ilyet is tapasztaltam, ezt külön köszönöm.

A munkájukhoz további sok sikert kívánok, és azt kérem, hogy a javaslatot legyenek kedvesek támogatni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

(19.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi CCXLII. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Az előterjesztés T/3400. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló bizottsági jelentését T/3400/2. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. (*Nincs jelzés.*) Ha ilyen nincs, akkor mivel a kijelölt bizottság előadót nem állított, a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az előzetesen írásban jelentkező képviselőknél adom meg a szót, közülük is elsőként Manninger Jenő képviselő urat illeti a szó, Fidesz. Parancsoljon!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! A Városliget megújításáról és fejlesztéséről szóló 2013. évi törvény módosításáról szól a T/3400. számú törvényjavaslat, amely előttünk fekszik. Módosító indítvány nem érkezett a javaslatához, ezért csak a bizottság jelentéséről vitatkozunk. Lényegében azt

tartalmazza: a javaslat megfelel a határozati hátszabály 44. § (1) bekezdésének, megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik a jogrendszer egységébe, megfelel a nemzetközi és európai uniós jognak, és megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek.

Engedjék meg, hogy még annyit szóljak, hiszen itt a plenáris ülésen erről már egy hosszú vita volt, hogy ez a törvényjavaslat teszi lehetővé azt és egészíti ki a korábbi törvényjavaslatokat, mert bővíti azoknak az ingatlanoknak a körét, amelyekre a beruházás keretében újonnan fellépő állam százszázalékos tulajdonába kerülő épületek, felépítmények tekintetében is a Városliget Zrt.-t jelöli ki vagyonkezelőként. A törvényjavaslat rendezi továbbá az állam részére történő átadás eljárását, amely adatszolgáltatással megvalósuló nyilvántartásba vételt jelent a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nél. Ez összhangban van az állami vagyonnal való 254/2007. számú kormányrendelet rendelkezéseivel.

Annyit szeretnék még elmondani, megismételve a lényegét, hogy tehát ez a Városliget-projekt, amelynek a múzeumi negyed egy része, nem csökkenti a Városliget zöldfelületi részét, lehetőség van a zöldfelület növelésére is, és igen jelentős lesz Budapest kulturális turizmusának megújításában, növelésében, ezért az egész ország számára jelentős gazdasági előnyökkel is jár.

Itt a hosszú vita során - én ezt most nem kívánom megismételni - vita folyt egyes épületekről. Nyilván lehet vitatkozni a Felvonulás téri épületekről, de a múzeumi negyed egyébként csak egy része ennek az egész Városliget-projektnek, amely hogyha megvalósul, és ezt teszi lehetővé a törvényjavaslat, Budapest és az ország fejlődésének egy jelentős állomása lehet. Köszönöm a figyelmüket. (*Szórványos taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál szót kérő képviselő hozzászólása következik. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP. Tessék, parancsoljon, jegyző asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! „Mindent a népért és a nép által, semmit a népről és a nép nélkül. Ez a demokrácia és korunk uralkodó szelleme.” - idézte tegnap Kossuth Lajost Orbán Viktor miniszterelnök. Ezzel szemben megint a nép feje fölött akarnak szabályokat hozni. Kivették a zuglóiak, a terézvárosiak, az erzsébetvárosiak és összességében a budapestiek kezéből a döntést az egyik legfontosabb területük felett. A Városligetet használók akarata ellenére, pusztán remélt anyagi nyereség miatt tönkreteszik azt a zöldtet, ami létfontosságú az itt lakók számára. (*Z. Kárpát Dániel: Szégyen!*)

A Corvinus Egyetem 2014 tavaszi hatástanulmánya szerint, amit egyébként a Városliget Zrt. megbízásából készített, a Liget-használók véleménye egyértelmű. Idézem: „A megkérdezettek alapvetően elégedettek a parkkal, és kritikáik felszíni jellegűek. Alapvetően azt szeretnék, ha a jelenlegi parkhasználat körülményei javulnának, de újfajta funkciókat nem igényelnek. A park legfőbb értékeinek a csendet, a nyugalmat, a természetszerűséget, idős növényzetet tartják. A helyiek, leginkább érintettek véleménye tehát egyértelmű: nem kellene új épületek, nem kellene új funkciók.”

Az úgynevezett múzeumi negyed legfőbb mozgatórugója, hogy a várpalota és a Kossuth téri Kúria épületét az elit saját célra akarja kisajátítani, és ezért ingyentelket keres a városban, ahová kidobhatja a hatalom szempontjából terhessé vált intézményeket, a Nemzeti Galériát és a Néprajzi Múzeumot. A legkönnyebb megoldásnak azt találták, hogy a Városligetbe bezsúfolnak új épületeket, tönkretéve a Liget nyugodt park jellegét. Terézvárosban 1 négyzetméter az egy főre eső zöldfelület, Erzsébetvárosban 0,2 négyzetméter. A belvárosiak átlagéletkora 3 évvel alacsonyabb a légszennyezettség miatt. Nem véletlen, hogy a helyiek elleneznek minden olyan törekvést, ami a meglévő kevés rekreációs területet is csökkentené, vagy más célra, például turisták tömegének kiszolgálására adná át. Ebben a helyzetben egyetlen négyzetméter zöldterület eltüntetése is óriási kár, egyetlen egészséges fa kivágása is bűn.

Tisztelt Ház! Nincs szükség új épületekre a Városligetben. A park felújítására van szükség, szemetesekre, padokra, illemhelyekre, esőbeállókra, pelenkázókra, babakocsival és kerekesszékekkel is használható utakra és helyekre. A múzeumokat jelenlegi helyükön kell felújítani, új intézményeket pedig olyan barnamezős területek rehabilitációjával együtt kell megvalósítani, mint például a józsefvárosi pályaudvar. Létre lehet hozni új restaurációs központot és raktárat. A Közlekedési Múzeumot is fel lehet újítani. Ehhez azonban nincs szükség a területeket kivenni a budapestiek kezéből, nincs szükség arra, hogy figyelmen kívül hagyják az emberek érdekében hozott korábbi szabályokat.

Tisztelt Képviselők! Ne a saját és barátaik anyagi érdekeit nézzék, hanem azok érdekét és véleményét, akiket állítólag képviselnek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Kiss László képviselő úr, MSZP. Tessék!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. 1873-ban egyesült Budapest és Óbuda, ahonnan én is jöttem, és létrejött a nemzet egységes fővárosa. Egy tudatos fejlesztés kezdődött el Podmaniczky báró körével és vezetésével, és ennek része volt ez a park, ez a közösségi tér is. Gyakorlatilag azt lehetne

mondani, hogy talán méltó utódai is lehetnének Podmaniczkynek azok, akik ezt a beruházást most itt támogatják, ám ha megnézzük ezt a fejlesztést *(Dr. Hoppál Péter: Köszönjük!)*, akkor már koránt sincs így.

Az egyik fontos tétel, amiről kell beszélnünk, hogy Zugló önkormányzata, ami mégiscsak azért az ott élők egyik kerületi önkormányzata, nem támogatja ezt a beruházást. Alapvetően három okot mond, ami miatt nem. Az egyik: nem támogat olyan beruházást, amely élő fák kivágásával és a zöldterület struktúrájának megváltozásával jár együtt. Ugyan támogatja a múzeumok és az állatkert felújítását, de nem támogatja azt, hogy ez a jelenlegi közpark terhére valósuljon meg. Illetve az utolsó dolog, amit Zugló önkormányzata a kormányzat figyelmébe ajánl szempontként, hogy a városligeti forgalom növekedése egyébként erősen terhet fog jelenteni nemcsak az ott lakók számára, hanem a park egésze számára is.

Ez azért nagyon lényeges dolog, mert ha figyelmesen olvassuk a koncepciókat, akkor akár a honlapokon is láthatjuk azt, hogy mennyire szép és jó lesz itt minden, hogyha ez a projekt megvalósul, ám arról gyakorlatilag nincs szó, hogy az a forgalomnövekedés, amit ez jelenthet, mit is fog jelenteni akár az itt lakóknak, akár a rekreációs funkcióban is milyen változásokat jelenthet.

Nem beszélve arról egyébként, hogy a parkolást P+R rendszerű parkolóval kívánja a kormányzat megvalósítani, és nem akarok senkit emlékeztetni, hogy akár néhány hónappal ezelőtt is milyen kirohanásokat hallottunk a Fidesz részéről a P+R konstrukció ellen is. Ebben is talán egy kis inkoherencia látszik.

Azt mondja Manninger képviselőtársam, hogy a javaslat megfelel a jogalkotás szakmai követelményeinek. Ez talán így is van, bárcsak így lett volna 2013-ban, amikor a kerület azóta megbukott polgármesterre benyújtotta azt a törvényjavaslatot, amelyet a parlament egyébként rekordgyorsasággal fogadott el, ami nagyjából azt jelentette, hogy államosítják ezt a területet és a Városliget Zrt.-nek adják át.

(20.00)

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A főváros hasonló rapid gyorsasággal támogatta ezt az előterjesztést, oly módon, hogy több mint száz előterjesztés közé bezsúfolva, érdemi vita nélkül, ezt lehetővé nem téve szöveget a fővárosi döntés.

Valóban igaza van mindenkinek, aki arról beszél, hogy maga a projekt úgy valósul meg, hogy a civil közösségeket, sőt a kerületi önkormányzatot sem vonták be érdemben azóta sem ebbe a projekt-

be, úgy valósul meg, hogy valójában az ott élők ezt nem támogatják. Egy kicsit arra hasonlít, mint amikor a régi viccben Móricka úgy kíséri át az úttest egyik oldaláról a másikra a hölgyet, hogy az nem akar átmenni. Azt gondolom, hogy azért ilyen hibákat ne kövessünk el.

Ennek a ciklusnak az elején Zugló országgyűlési képviselője határozati javaslatot nyújtott be, amiben azt kívánta elérni, hogy a Városliget maradjon meg kiemelt közparknak, hiszen Budapestnek nyilvánvalóan erre jelentős szüksége van.

Jelentős szüksége van arra a zöldterületre, amit ez jelent. Ezt az Országgyűlés gyakorlatilag érdemben meg sem vitatta, erről önök beszélni sem voltak hajlandók.

Államtitkár úrral beszélünk már a vitában arról, hogy abban szerintem mindenki egyetért, hogy több múzeumra van szükség, és biztos, hogy én nem az vagyok, aki azt gondolja, hogy nem helyes felújítani ezeket a múzeumokat. Magam támogatom az óbudai múzeumfelújításokat is, miért ne támogatnám a nem óbudai múzeumfelújításokat is nyilvánvalóan. Azonban az valóban stratégiai kérdés, hogy Budapest idegenforgalmi koncepciójába illeszkedően valóban a kerületek között, a város egészében szétszórva legyenek-e a múzeumok, a belvárosban és a külső kerületekben is szép számmal, hogy elérjük azt, hogy aki ebben a városban kultúrafogyasztó szeretne lenni, az gyakorlatilag földrajzilag elszórva tehesse ezt meg. Ennek jelentős előnye az, hogy több vendégéjszakát töltenek itt azok a külföldiek, akik idejöhetnek.

Ha megnézzük azt, hogy mit szeretnek Budapesten a külföldi kultúrafogyasztók, akkor ezt szokták a leggyakrabban kiemelni, hogy ez az a város, ahol szinte mindenhol, ahová megyünk, múzeum van. Én biztos nem javasolnám azt, hogy ez a profil megváltozzon, de hát nyilvánvalóan ez akár ízlésbeli kérdés, akár koncepcionális különbség is.

Valóban, fontos azt is megjegyezni, hogyha megkérdezzük azokat a személyeket, akik már most igénybe veszik a park rekreációs funkcióit, illetve általában a parkot - és azért szeretném megjegyezni, hogy itt van, ugye, egy kiváló múzeum a mai napig is, a Fővárosi Állatkert is és a Hősök terén további múzeumok, tehát nem lehet azt mondani, hogy akik a parkba most bemennek, azok alapvetően nem a kultúra fogyasztása miatt mennek be. Nos, tehát, ha megkérdezzük azokat az embereket, akik már most bemennek a parkba, és itt töltik a mindennapjaikat akár, vagy idemennek szórakozni, hogy miért is jönnek ide, akkor a felmérések szerint - amire Schmuck Erzsébet képviselőtársam is hivatkozott - kétharmaduk arról számol be, hogy bizony a rekreációs funkciókat becsülik a leg többre, hiszen a park eredeti funkcióját, a pihenőfunkcióját becsülik a leg többre. Ha valóban azokat az embereket szeretnénk képviselni, akik ezt a parkot jelen pillanatban is használ-

ják, akkor tehát az a megoldás, hogy ezt a funkciót kell erősíteni, a kulturális funkciót pedig nem tovább erősíteni kell, hanem ezt a fajta tartalmat kell szolgálni, ami most is megvalósul.

Azt mondja a zuglói önkormányzat, hogy szeretné azt, hogy a múzeumok felújításra kerüljenek. Szerintem ezzel mindenki így van. Azonban azt is mondja a zuglói önkormányzat, hogy nem szeretné azt, hogy ezek a múzeumok úgy kerüljenek felújításra, hogy a park eredeti funkciója gyengül. Hogy akár hazai példát mondjak erre, hiszen felmerült az Óbudai-sziget rehabilitációja is, mindenki szeretné azt, én magam is szeretném, hogy az Óbudai-sziget rehabilitációja úgy történjen meg, hogy a Hadrianus-palota feltárássra kerüljön, hogy kulturális övezet jöjjön létre, hogy a hajógyárból egy múzeum alakuljon ki, ám azt nem szeretném, hogy ez úgy történjen meg, hogy a jelenlegi közparkfunkció eltűnjön vagy csorbuljon. Szerintem ez egy kiváló párhuzam, nem hiszem, hogy organikusán néz ki úgy a dolog, hogy a kultúrát, a kulturális értékeket csak a zöldterületek rovására lehet szolgálni.

Azzal vita van, hogy hogyan alakul a zöldterületek nagysága, ezt képviselőtársaim valóban jól idézték. Azonban hadd hívjam fel a figyelmet az építész szakmai szervezetek véleményére, illetve a Levegő Munkacsoport véleményére, akik arról értekeztek igen hosszan, hogy bizony azért az egyes zöldfelületek minősége nem ekvivalens. Tehát nem mindegy, hogy valahol egy füves területet építenek ki vagy egy régi ősi ligetes terület van; nem mindegy az, hogy valahol egy fás park van vagy egy P+R parkoló belső övezetein lévő füvesítés, és ezeket lehetne sorolni. Ezért azt lehet mondani, hogy bár nyilvánvalóan imponáló számokat is hallhatunk a projekt kapcsán, azonban a valóság az, hogy ezek a területek nem feltétlen ekvivalensek.

Végül érdemes megjegyezni azt, hogy ez a projekt, bár úgy tűnik, hogy alig halad, de már majdnem egymilliárd forintjába került az adófizetőknek. Ugye, csak a projektiródnak a bérleti költsége volt 3,6 millió forint, és hát az atlatszo.hu honlap egész érdekes információkat közöl arról, hogy a projektben milyen tanácsadó kft. vett részt, és hogy milyen sikeres, a Magyar Nemzeti Bankhoz köthető projekt fölött bábáskodik ez a tanácsadó kft., amelynek köszönhetően, ugye, az Eiffel Palace beruházásának köszönhetően mintegy 4,5 milliárd forintos profitra tett szert az a szerencsés nyertes, aki a Magyar Nemzeti Bankkal köthetett egy ilyen adásvételi szerződést. Ezeket lehetne sorolni, ezeket nem hoznám most gyakorlatilag ide.

Szeretném abbéli elvárásomat megfogalmazni vagy szándékomat kifejezni, hogy jó lenne, ha a helyi, a zuglói önkormányzattal és a zuglóiakkal az egyeztetés a projekt megvalósulása kapcsán is továbbfolyna vagy egyáltalán elkezdődne. Hiszem azt, hogy ezt úgyis el fogják fogadni, tehát mindegy

is, hogy mi ebben mit mondunk, de nem lenne baj, ha a megvalósítás kapcsán erre azért törekednének. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kiss László képviselő úr. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak, aki tízperces időkeretben válaszol a vitában elhangzottakra.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni a vitában a hozzászóló képviselőtársaim támogató megnyilvánulásait. *(Apáti István: Nem sok ilyen volt!)* Úgy tapasztalom, hogy az elmúlt vitaszakaszban történt hozzászólásokhoz és megnyilvánulásokhoz képest mára csillapodtak a kedélyek. Örülök annak, hogy a vita során ezek szerint sikerült az ellenzéki képviselőtársaim még meglévő aggályait talán csökkentenünk, hogy a projektnek a menedzselése jó irányban halad, illetve hogy a felvetett problémák valójában nem problémák, vagy pedig sokkal kisebbek annál, mint amik a vita első szakaszában még elhangoztak.

Engedjék meg, hogy néhány apró megjegyzésükre azonban reagáljak. Schmuck Erzsébet képviselőtársunk azt jelezte, hogy szeretnék azt, ha a jelenlegi parkhasználat körülményei javulnának. Tisztelettel tájékoztatom képviselő asszonyt újra - mint ahogy ezt a múlt héten is megtettem -, hogy ez a szándékuk, ez az igényük teljesül, merthogy a projekt a kivitelezés vonatkozásában azt veti elénk, hogy a jelenlegi 60 százalékos zöldfelület 65 százalékra fog növekedni. Tehát hogyha százszor mondják el a tisztelt ellenzéki képviselők, hogy csökken a zöldfelület, attól az még nem lesz igaz. Tehát a zöldfelület - még egyszer szeretném megerősíteni - a projekt végeredményeképpen növekedni fog, nem kicsi mértékben növekedik, hanem nagymértékben növekedik, a 60 százalékról 65 százalékra történő növekedés egy százhektáros akcióterületet illetően 50 ezer négyzetméter zöldterület-növekedéssel jár együtt *(Lukács Zoltán: Zöldterület vagy zöld színű terület?)* tehát a projekt végeredményét illetően; akkor is, ha még bekiabálásokkal is próbálják ezt az igazságot elfedni.

(20.10)

A másik mondata a képviselő asszonynak az, hogy a park felújítására van szükség. Természetesen ebben is mélyen egyetértünk, valóban így van, a park jelenlegi használói és az érintett önkormányzatok is

azt szeretnék, ha a mostani lepusztult állapotú park helyén egy felújított, modern, XXI. századi, izléses és rehabilitált park állna a budapestiek rendelkezésére. A kormány is ugyanezt szeretné, mint amit az ott élők és a park használói, tehát ez ügyben is teljes mértékben egyetértünk, tisztelt képviselő asszony, a park felújítására van szükség. Ezt is célozza a múzeumi kapacitás koncentrációja mellett a Liget-Budapest-projekt.

Amit pedig a Szocialista Párt tisztelt vezérszónoka, képviselője sugalmaz, arra annyit szeretnék mondani, hogy a projekt teljes mértékben transzparens, képviselő úr, tehát szemben a korábbi időszakok ilyen nagyobb mértékű állami beruházásaival, ebben a projektben pontosan tudhatjuk azt, hogy mennyi pénzt szánt erre az állami költségvetés eddig, és azt is tudhatjuk, hogy milyen lépéseket tettek meg. Teljesen nyilvános minden, transzparens, látható, a honlapon követhető, és a miniszteri biztosi titkárság a képviselőknek is és minden állampolgárnak áll is rendelkezésére, hogy ezen információknak teljes birtokába kerüljenek. Úgyhogy tisztelettel bátorítom a képviselő urat és a képviselőtársaimat is, hogy ezzel a lehetőséggel éljenek. Szerintem csupa pozitív információt kaphat az, aki utánanézi a tényleges adatoknak.

Végül engedje meg, Kiss képviselő úr, hogy annyit még hozzáfűzzek, hogy az előző vitában azt tapasztaltam, hogy a zuglóiak érdekében számos alkalommal nagyon megtisztelő szolidaritással ön szólalt fel. Akkor azt gondoltam, hogy talán berekedt Zugló parlamenti képviselője, ezért kell Óbuda parlamenti képviselőjének a zuglóiak érdekében szólania. Mára nem tudom, mire véljem, hogy a rekedtség nem múlt el egy hét alatt sem. Úgy tűnik, a zuglóiak képviselője nem érzi feladatának, hogy a területéhez illeszkedő vagy azzal csatlakozó legnagyobb volumenű városi beruházás, fejlesztés vonatkozásában idejőjjön, és az Országgyűlés plénuma előtt megossza velünk véleményét. Ugyanakkor örülök annak, hogy ön Óbudáról átvállalta ezt a feladatot, és köszönöm a hozzáfűzéseit is ez alkalommal is, és mindannyiuknak köszönöm.

Manninger képviselő úrnak köszönöm, hogy a jogi és a törvényalkotási vonatkozásokat megerősítette, a bizottsági vélemény szerint minden megfelelően zajlik. A kormányzat elkötelezett, és a célunk az, hogy a budapestiek számára is, a vidékiek számára és az idelátogató külföldi turisták számára is egy megfelelő, növekedő zöldfelülettel rendelkező, valódi kulturális élményekkel szolgáló új múzeumfejlesztéssel egy megújuló Városligetet tudjunk létrehozni. Köszönöm, ha ebben támogatják törekvéseinket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. *(Moraj az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Nemzeti Energiastratégiáról szóló 77/2011. (X. 14.) országgyűlési határozat módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája.** (Az elnök csenget.) Az előterjesztés H/3409. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését H/3409/3. sorszámú megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztők közül jelen lévő Fónagy János államtitkár urat, hogy kíván-e most szólni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy ez egy hosszabb vitának egy újabb fordulója, engedjék meg, hogy előljáróban megköszönjem az eddigi felfokozott érdeklődést és az eddigi hozzászólásokat.

Az eredeti indítványt megerősítve meg szeretném erősíteni azt, hogy ez az indítványt az a célt szolgálja, hogy az Országgyűlés által adott felhatalmazás alapján a kormány a nemzeti energiastratégia szerinti, úgynevezett primer energia felhasználására vonatkozó előrejelzések frissítését saját hatáskörben végezhesse el, megteremtve ezzel egy rugalmas, a változások hatékonyabb követését lehetővé tevő munkafolyamat kialakítását.

Mindezek alapján engedjék meg, hogy megismételjem a kormány és a tárca azon kérését, hogy a H/3409. számú országgyűlési határozati javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárás elmondására 8 perc 50 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót; elsőként Németh Szilárd képviselő úrnak, Fidesz.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Úgy, ahogy az előterjesztő, Fónagy János államtitkár úr is jelezte, és a két héttel ezelőtti vitában is elmondtuk, elmondtuk a vezérszónoklatban, a kormány-előterjesztésben, ez az országgyűlési határozat - bár nagyon szép címe van és nagyon jó tartalma van - a magyar energiastratégiának sem tartalmát, sem esz-

közrendszerét nem érinti, a mostani módosítás, tehát a kormány által, a parlament által és az egyéb szervezetek által elvégzendő feladatok sokaságát sem módosítja, nem tesz be új feladatokat, nem von el feladatokat senkitől.

A módosítás, ha úgy tetszik, jogtechnikai jellegű, tehát érdemi módosítást ez nem tartalmaz, ezért szerintem nem is érdemes a nemzeti energiastratégiáról itt most vitát nyitnunk, mert pusztán arról van szó - amit így indokolnak -, hogy: „Tekintettel arra, hogy a nemzeti energiastratégia előrejelzései az erről szóló országgyűlési határozat mellékletét képezik, azok frissítése az országgyűlési határozat módosítását teszi szükségessé - abban az értelemben, amit az államtitkár úr is elmondott nekünk -, hogy az Országgyűlés felhatalmazása alapján a kormány a primer energiafelhasználásra vonatkozó adatokat saját hatáskörben tudja módosítani és azt majd egy kormányrendeletben meghatározni.”

A Fidesz-KDNP-frakció az országgyűlési határozat módosítását támogatja.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Németh Szilárd képviselő úr. A következő felszólaló Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Hát ez a probléma, amit most Németh Szilárd képviselőtársam elmondott, hogy az energiastratégiáról ne beszéljünk, mert ez az előterjesztés nem érinti. Ez a gond, hogy az energiastratégiáról, annak megvalósulásáról, annak állásáról 2013-ban be kellett volna számolni. Tehát 2015-öt írunk, és most már az újabb kétéves időszak vége felé jár az energiastratégia, merthogy maga az az országgyűlési határozat, amely ezt elfogadta, azt írta elő, hogy két évente meg kell vizsgálni az energiastratégia megvalósulását. Na most, ez 2013-ban itt a parlamentben nem történt meg, és 2015-ben már az újabb kétéves beszámolót kellene itt tárgyalni.

Ehelyett arról tárgyalunk, hogy különböző adatokat már nem itt az Országgyűlés előtt kell az energiastratégia kapcsán pontosítani, meghatározni, követni a történéseket, hanem majd a kormány ezt határozatban megteszi. Én nagyon bízom benne, hogy nem arról van szó, hogy ezzel akarja a kormány elkerülni, hogy az újabb kétéves időszokról beszámoljon, bár az előző, tehát a 2011-13-as időszokról sem történt meg a beszámoló. Engedjék meg, hogy éljünk a gyanúperrel, hogy ez a módosítás arról szól, hogy ne is kelljen! Bár Aradszki államtitkár úr az általános vitában kifejtette, hogy egyben, tehát még ebben az évben, talán a tavaszi ülészakában sor kerül arra, hogy az energiastratégia már akkor négyéves megvalósulásáról vitatkozzunk. Igen, muszáj, hiszen ha valaki elolvassa a 2011-es stratégiát, akkor azt kell

látni, hogy annak nagyjából a valósághoz semmi köze nincsen.

(20.20)

Hiszen született nagyon sok olyan döntés itt a parlamentben, tiltakozásunk ellenére, például a paksi beruházással kapcsolatban, ami alapjaiban írja fölül ezt az energiasztratégiát. De nemcsak ez történt, hanem, ugye, a stratégia arról szólt, hogyan biztosítjuk Magyarország energiafüggetlenségét, és azt is látni kell, hogy ebből sem valósult meg sok minden, talán semmi, hiszen az áramellátásunk még mindig az importnak kiszolgáltató, tehát ebben sem történt előrelépés, és azt is láthatjuk, hogy mind a gázfüggőségünk tekintetében sem, mind az áramellátásban sem növekszik előreláthatólag a tervek szerint Magyarország energiafüggetlensége, merthogy elköteleztük magunkat Oroszország irányába, illetve önök elkötelezték magukat Oroszország irányába az áramellátás tekintetében. De a gázellátás tekintetében is az látszik, például amiatt, hogy a szlovák-magyar vezeték, bár ünnepélyesen a választások előtt átadásra került, de mind a mai napig nem működik, a román, a horvát vezetékknél különböző konfliktusok miatt még mindig nem tud Magyarországra gáz érkezni, ezért marad az orosz gázforrás keletről, és ne felejtjük el, hogy van egy HAG-vezeték Ausztria felől, azt pedig a MET köti le, és onnan szállítja az olcsó gázt, nem tudjuk, hogy kinek, azt látjuk, hogy nagyon nagy hasznot szerez ebből, különböző offshore háttérű cégek pedig ennek az üzletnek a hasznát elviszik.

Tehát igenis szükség lenne arra, hogy az energiasztratégiáról tárgyaljon az Országgyűlés, számon fogjuk kérni Aradszki államtitkár urat az ígéretével kapcsolatban. Bár legutóbb a gáztörvénnyel kapcsolatban is tett egy ígéretet az egyetemes szolgáltatók lejáró szerződéseivel kapcsolatban, hogy a Ház tárgyalni fog és megnyugtató megoldás születik, majd ehhez képest holnap tárgyaljuk azt a törvényjavaslatot, amelyik nemhogy megnyugtatóan nem rendezi, hanem ellehetetleníti a mostani egyetemes szolgáltatók működését. Hát, így lehet Aradszki államtitkár úr ígéretére adni, de én bízom benne, hogy Fónagy államtitkár úr is megerősíti ezt az ígéretet majd zárszavában, hogy az Országgyűlés a szakbizottságokban és itt, a plenáris ülésen is még ebben a tavaszi ülészakában foglalkozni fog az energiasztratégia megvalósulásával, és a szükséges módosításokat is megteszi a döntések alapján, és a valósághoz igazítja végre ezt a stratégiát.

Azt kérem képviselőtársaimtól, államtitkár úrtól, hogy vegyünk komolyan az Országgyűlés határozatát, vegyük komolyan az energiasztratégiát, hiszen mégiscsak az Országgyűlés fogadta el, és nagyon bízom benne, hogy ez a mostani módosítás nem ar-

ról szól, hogy még inkább elkerülje a kormányzat a parlament előtti beszámolási kötelezettségét.

Éppen ezért, ahogy az általános vitában is említettem, ezt a javaslatot nem tudjuk támogatni, tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tóth Bertalan képviselő úr. A következő hozzászóló Szakács László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én sem hallgattam jó szívvel azt, amit Németh Szilárd mondott, pipáljuk ezt most ki, és gyorsan ezt a technikai, jogtechnikai átvezetést akkor eszközölje a Ház. Úgy gondolom, hogy ebben a Házban akár a bányászati törvény kapcsán, akár bármi más kapcsán többször ejtettünk arról szót, hogy valójában amit mi hiányolunk, az az a fajta stratégiai tervezés és annak a követése, amit annyiszor emlegetünk. Az energiát, illetve az energiával való gazdálkodást ma nagyon sokszor kampánycélokra, nagyon sokszor átláthatatlan és néha nehezen megfejtendő célokra használja a kormány, és nyilvánvalóan így a stratégiai tervezés mint ilyen, önmagában egyfelől elképzelhetetlen, másfelől ez ténylegesen egy sodródás.

Négy éve nem sikerült beszámolni az energiasztratégia teljesüléséről, és négy év alatt, én úgy gondolom, hogy nem csak technikai módosításokat kellett volna végrehajtani. Tehát én úgy gondolom, ahogyan Tóth Bertalan képviselőtársam elmondta, nemcsak az Országgyűlés határozatait, de a kormány határozatait is komolyan kellene venni. Államtitkár urat interpelláltam ebben az ügyben, államtitkár úr válaszolt rá. Kettő, a hazai ásványvagyon felmérésével, kitermelésével, a hozzá való képzés elindításával kapcsolatos, egy Baranyára, egy Borsodra vonatkozó kormányhatározat van, amelynek a végrehajtásával nem tudom, hogyan állunk. Valószínűleg készülnek papírok, látunk PR-akciókat egyébként a volt bányászvárosok környékén, a valódi cselekvés az, hogy Márkushegyen a kormány bezárta az utolsó mélyművelésű bányát.

Értem a hivatkozási alapokat, viszont mi mondtunk olyat, ami ezen változtatható volt, és meg lehetett volna őrizni nemcsak 300 embernek a munkahelyét, hanem meg lehetett volna őrizni egy szakmakultúrát, meg lehetett volna őrizni egy Magyarországon, úgy gondolom, hogy pótolhatatlan és kifejezetten nagy múltú szakmát. Ebben nem jár most élen a kormányzat, ígéretések vannak, ad hoc döntések vannak azért, mert kampány volt. Ezt megértjük, ez általában azért így szokott lenni, viszont akkor ezt vagy be kell vallani, hogy bocsánat, nem jól mondtuk, nem ez fog történni. Nem szabad elindítani vājárképzést és vājárképzésre hívni embereket akkor, amikor tudjuk, hogy csak 10-15-en jelentkeznek, és

nem kell sajtótájékoztatót tartani a Komló melletti bányatelepen, hogy ott most elindul majd a kitermelés. Azóta ott az égedta világon semmi nem történt, február végére ígérték, március közepe van. Nyilván türelemmel vagyunk, csak hogyha már az energiastratégia és az energiafüggetlenség szóba jön, akkor úgy gondoljuk, hogy ezt érdemes megemlíteni.

Az energiastratégia kapcsán azt is érdemes megemlíteni és fölkérdezni, hogy hogyan állunk a 2020-as célokkal, és hogy miért nem változtattunk akkor az energiastratégián, amikor legalábbis nem emeltünk be olyan fontos ügyeket, amelyek itt voltak ez előtt a Ház előtt; ahogyan azt Tóth Bertalan is mondta, például a Paks II. beruházást, de ilyen volt a rezsisökkentés - nem mondjuk, hogy ez nem hatott az energiapiacra -, és hogyan és miképpen fog hatni az energiapiacra az állami közszolgáltató. Ha az a cél, hogy ezeket ne tudjuk, és ne tudja az ellenzék, és ne tudja a közvélemény, akkor lehet ezzel az időt húzni, de nyilvánvalóan akkor a későbbiekben fogjuk feltenni ezeket a kérdéseket, de jobb volna, ha ezekre a kérdésekre akár ebben a vitában vagy akár egy direkt erre a kérdéskörre rendezett napirenden meg tudnánk beszélni azokat a gondolatokat, amelyekkel mi is hozzá tudunk ehhez állni esetleg konstruktívan.

Enélkül viszont azt lehet látni, lehet, hogy most már primer oldalon az, hogy milyen energiaforrásokra van majd szüksége a kormánynak, ezt a kormány saját hatáskörében eldöntheti, azt értjük, viszont azt, hogy ennek milyen hatása van és a kormány további intézkedéseinek milyen hatásai vannak arra a stratégiára, amiről négy éve nem esett szó ebben a Házban, arról úgy gondoljuk, hogy az pedig elfogadhatatlan.

Ebben a tekintetben sodródás van, ad hoc döntések vannak, ígéretések vannak, és nincsen stratégiai gondolkodás egy olyan fontos ügyben, mint az energia. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács László képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, s megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak az előterjesztők közül, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy az elején kellett volna elmondani, de a helyzet úgy hozta, hogy a végén van rá lehetőségem. Azért annak a megismétlését engedjék meg, hogy ennek az előterjesztésnek az a lényege és az az értelme, hogy a 2011-ben elfogadott energiastratégia alapvető tapasztalati számai, amin a stratégia készült, azok gyakorlatilag a 2008-2009-es tényszámokon alapultak. Európában és a világban akkor

egy gazdasági válság volt, 2011-re is változott a világ, és a világ csak olyan, hogy 2015-re is változik. Nyilvánvaló, hogy a 2008-as alapadatokon a 2008-2009-es tényadatokra épített 2011-es stratégiának elsősorban a primer energiára vonatkozó számai felülvizsgálatra szorulnak.

(20.30)

Ezek mindenfajta jogszabályi és normaelőírástól függetlenül hatnak és működnek, és ezeknek a frissen tartása, ezeknek a rugalmasabb átvezetése, úgy gondolom, hogy az országnak és ebből következően valamennyi pártnak az alapvető érdeke. De én úgy gondolom, hogy a képviselőtársaim se vitatják, hiszen én értem azt az ellenzéki magatartást, hogy minden lehetséges előterjesztés alapján valahol kell találni valamilyen kritikára okot adó kormányzati magatartást vagy önök szerint mulasztást. Pusztán az energiával kapcsolatos elmúlt évtized, évtizedek történetére hivatkozva, hiszen Szakács képviselőtársam volt kedves elsősorban a bánya- vagy a szénvagyonnal kapcsolatos helyzetet felhozni, kérem, engedje meg, hogy felidézzem azt a 10-15 évvel ezelőtti állapotot, amikor az önök akkori párttársai, akik egyébként tisztában voltak pontosan a magyar szénbányászati akkori helyzetével, és tisztában voltak azzal, hogy a magyar kitermelésre alkalmas szénvagyon egy részét át kellene menteni, bizony akkor is nagyon nyakatekert magatartással próbáltak kibújni a saját szakmai meggyőződésük és a frakciófegyelem által okozott hovatározási kötelezettség alól. Pontosan tudták, hogy nem jó, amit akkor tesznek, de akkor más volt az akkori - a kilencvenes évek közepére utalok - gazdaságpolitikai, egyébként alapvetően az MSZP és az akkori SZDSZ által diktált gazdaságpolitikai vonal. Ezért mondom, hogy ennek a következményeit tudjuk.

Németországban a szénvagyon 30-35 százaléka megmaradt. Németországban az energiamix 30-35 százalékat ma is Ruhr-vidék és Saar-vidék adja. Ha már volt kedves képviselőtársam felhozni, engedje meg, hogy biztassam önt arra, hogy nézze meg a rendelkezésre álló dokumentumokat. Magyarország ásványvagyonleltára elkészült; nem elkészült, hanem évekkal ezelőttről megvan, ezt fokozatosan frissítik. Megvan a megkutatott szénvagyon, megvan a feltárt szénvagyon, megvan a gazdaságosan kitermelhető szénvagyonra vonatkozó leltár, én szívesen látom önt. Általában a Miskolci Egyetem szervezi azokat az évente-kétévente visszatérő szakmai rendezvényeket - elsősorban szakmai -, de a szakma iránt érdeklődő egyéb képviselők részvételével is megtörténtek.

Száz szó nek is egy a vége, kérem, hogy ennek a határozati javaslatnak sem az előterjesztésébe, sem az elfogadásába semmilyen kormányzati praktikát ne véljenek bele vagy ne akarjanak belemagyarázni.

Ennek az előterjesztésnek az a célja, hogy a világ halad előre, ezért a rendelkezésre álló, nem csak a rendelkezésre álló, a szükséges energetikai, elsősorban primer energetikai mennyiségek felülvizsgálata célszerű, és ennek egy praktikus, rugalmasabb módjára ad ez lehetőséget.

Ezért engedjék meg, hogy megismételjem azt a kérésemet, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **népesség személyi, családi és lakásviszonyainak minta alapján történő 2016. évi felméréséről szóló előterjesztéséhez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3410. sorszámú a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3410/4. sorszámú, jelentését pedig T/3410/5. sorszámú megkapták. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3410/6. sorszámú kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3410/8. sorszámú, összegző jelentése pedig T/3410/9. sorszámú a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg. Megkérdezem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül kívánja-e valaki a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

A Törvényalkotási bizottság álláspontja, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre. Az előadó, Révész Máriusz nincs jelen. Megkérdezem, hogy kívánja-e más ismertetni legfeljebb 8 percben a bizottság véleményét. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított, most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, elsőként Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előtűnk fekvő T/3410. számú törvényjavaslat az úgynevezett mikrocenzusra, vagyis a nagy népszámlások

közötti időszak adatfelvételére vonatkozik. Jól tudjuk egyebek mellett a Bibliából, hogy Krisztus születése óta a népesség körében végzett adatfelmérésnek igen nagy jelentősége van. Egyrészt a mindenkori döntéshozóknak, a vezetőknek szolgáltatnak olyan adatokat, amelyek birtokában, amelyek elemzése után megfelelő döntéseket lehet hozni. Így van ez a legújabb korban is, Magyarországon tízévente van nagy népszámlálás.

Ez a törvényjavaslat a köztes időben, félidőben felvett, felveendő adatfelvételt szabályozza. Volt ilyen korábban is, de különösen szükség van erre a felgyorsult időben, amikor bizony éveken keresztül vagy néhány év leforgása alatt nagyon jelentős változások lehetnek a népesség lakásviszonyaiban és mindazokban, amelyekről ez a törvényjavaslat szól. Én magam különösen fontosnak tartom egyebek mellett a nyelvismeretről szóló adatfelvételt. Magyarország még mindig elég rossz helyezést ér el a tekintetben, hogy a magyar lakosság nyelvtudása például milyen. Az egészségi állapotról szóló adatfelvétel is rendkívül fontos, hiszen sokszor hallunk riasztó híreket a tekintetben, hogy mennyire romlik a fiataloknak is, nem csak a felnőtt lakosságnak az egészségi állapota.

A 2016-os eszmei időpont megállapítása is jelentős ebben a törvényjavaslatban, valamint az, hogy bizonyos adatok csak személyazonosításra alkalmatlan módon vehetők fel, és csak statisztikai, azaz kutatási, tudományos döntéshozatali célokat szolgálhatnak.

(20.40)

Ez a kettősség, hogy egyrészt a döntéshozóknak szükségük van minél több adatra ahhoz, hogy megfelelő döntéseket tudjanak hozni, bizonyos mértékig mindig is szemben állt és szemben áll azokkal az egyéni jogokkal, amelyek a magánélet különböző szféráját védik. Világszerte, Európa-szerte igen nagy figyelmet fordítanak arra, hogy a döntéshozatalhoz szükséges adatok ne korlátozzák a személyiségi jogokat. Ezt ez a törvényjavaslat megfelelőképpen kezeli a tekintetben, hogy - mint mondtam - személyazonosításra alkalmatlan módon javasolja felvenni az adatokat, és az adatfelvétel bizonyos körét nem teszi kötelezővé. Mindazonáltal csak arra lehet és kell buzdítani a népességet, hogy az adatfelvételt segítsék, hiszen ez mindannyiunk érdekét, a közösség érdekeit védi.

Az említett ellentmondás miatt ugyanakkor az is szükséges, hogy megfelelő alapossággal és körültekintéssel szabályozzák mind a módszert, mind az adatok szűkebb értelmezését, ezért helyeselhető az, hogy a törvény elfogadása után majd kormányrendeletben fogják rögzíteni a részletszabályokat.

Nos tehát, erre a törvényjavaslatra mindenképpen szükség van, a Kereszténydemokrata Néppárt

ezt támogatja. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A részletes vitában több ellenzéki párt vagy jóformán minden ellenzéki párt felszólalt, és elég sok mindent elmondtunk úgymond a kismérsékeltől, és ott megfogalmaztunk jó néhány dolgot is, amit mi hiányoltunk abból, amit nem raktak bele.

Én most szeretnék még egy újabb dologra rákérdezni államtitkár úrtól, ha lehetséges még. A mai nap folyamán megjelent egy hír - és ezt felolvastam, erről egy picit beszélgethetnénk még, mielőtt lezárnánk ezt a napirendi pontot -, a KSH adott ki az MTI-n keresztül egy tájékoztatást, ami arról szól, hogy *(Olvassa:)* a Központi Statisztikai Hivatal országos adatfelvételt végez a lakosság fogyasztási szokásairól, jövedelmi helyzetéről és életkörülményeiről március 16-a és május 15-e között - tájékoztatta a Statisztikai Hivatal az MTI-t. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, megkérjük képviselőtársainkat... Köszönöm. Tessék!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): A közlemény szerint a háztartási költségvetési és életkörülmény-adatfelvételben részt vevő 13 ezer háztartás kiválasztása véletlenszerűen történik. A háztartásokat felkereső kérdezők hivatalos igazolvánnyal rendelkeznek, a kérdésekre az interneten vagy a kérdező személyes közreműködésével lehet válaszolni. A KSH az adatokat bizalmasan kezeli, felhasználásuk összeítve, egyedi azonosítás nélkül történik - olvasható a tájékoztatásban. A kérdezőknek válaszoló háztartások ajándékot kapnak, míg a kérdőívet interneten kitöltő háztartások között táblagépeket sorsolnak ki - írja a Statisztikai Hivatal.

A KSH a felvétel alapján különböző nemzetközi szervezetek számára - Eurostat, UNICEF, Világbank, OECD - szolgáltat rendszeresen adatokat. A magyar felhasználók közül a háztartások életszínvonalára vonatkozó információk iránt újságírók, magánszemélyek, cégek, bankok, piackutatók is rendszeresen érdeklődnek - írja a KSH.

Azt tudjuk nagyon jól, hogy a népszámláláskor a lakosság fogyasztási szokásairól, jövedelmi helyzetéről nem készítenek felmérést. Viszont, ha tudták, hogy a KSH egy ilyen felmérést fog készíteni, nem kellett volna-e már most ebbe beleszólni, hogy pluszforrásokat ne kelljen mellérendelni, pontosan amire, mivelhogy a kis felmérésbe beletettek plusz felmérési adatokat? Itt rá fognak kérdezni - amit a vi-

tában is elmondtunk - az egészségi állapotra, a fogyasztókosságra is rá fognak kérdezni, és az indoklás szerint össze kell írni az átmenetileg külföldön tartózkodó magyar állampolgárokat is, attól függetlenül, hogy az adott lakásba be vannak jelentve vagy nincsenek bejelentve.

Rákérdeztünk a vitában arra is, hogy mennyibe fog ez a költségvetésnek kerülni. A nagy népszámlálás, a rendes népszámlálás körülbelül 19 milliárd forintba került, és magának a népszámlálásnak a feldolgozása hihetetlenül sok időt vett igénybe, eléggé soká sikerült a Központi Statisztikai Hivatalnak a feldolgozott anyagokat közzétenni. Azért kérdezem én ezt, mivel a Központi Statisztikai Hivatal végzi ezeket a felmérések, és ha jól emlékszem, államtitkár úr a vitában azt mondta, hogy a kismérsékelt csak internetes adatszolgáltatás lesz. Jól emlékszem, államtitkár úr, hogy nem személyes megkeresés alapján? Akkor lehet, hogy jó lett volna, be kellett volna építeni ezt a fajta... *(L. Simon László: Nem ezt mondtam. Nem papír alapú lesz, azt mondtam. - Az elnök csenget.)* Nem papír alapú lesz, köszönöm, hogy kiigazított államtitkár úr. Lehet, hogy megfontolandó lett volna, hogy bele kellett volna építeni ezt a 13 ezer háztartást érintő felmérést is. Bár megkérdezhetem: ez lesz az új szociális kérdőív? Vagy mire kell ezt most a KSH-nak külön elkészíteni ebben az időszakban, amikor köztudottan lesz egy másik, nagyobb felmérés, ami a mostani 2 százalékos helyett 10 százalékos felmérést fog produkálni, mivelhogy 2 százalékos helyett 10 százalékban fogják felmérni a lakosságot ebben a kismérsékeltben?

Akkor államtitkár úr azt mondta a vitában, hogy minél több embert kérdeznek meg, annál jobb képet fogunk kapni a változásokról vagy a mostani helyzetről. Ez akár támogatható is lenne, ha tudnánk, hogy mennyibe fog ez kerülni, miket fognak majd a későbbi rendeletek tartalmazni. Lényegében, amit mi még akkor vitattunk a vitában, hogy tényleg nem látjuk, hogy mennyibe fog kerülni ez a költségvetésnek.

Reméljük, hogy nem fog elhúzódni ennek a felmérésnek a feldolgozása úgy, mint ahogyan elhúzódtott a 2011-es felmérés után, és csak reménykedni tudunk - megint csak azt tudom mondani -, hogy nem fog olyan előfordulni a KSH részéről, hogy lényegében hónapokon keresztül nem jelennek meg bizonyos adatok; ahogy történt ez, mondjuk, a múlt év végén a szegénységről tett felméréssel, amikor hónapokat késett, szeptember helyett a KSH decemberben hozta nyilvánosságra. Ezekre szeretnénk volna választ kapni.

Én azt gondolom, hogy nagyon fontos lett volna, ha ezeket a kérdéseket tisztázzuk. Mondom, én nagyon meglepődtem a mai híren, amit a KSH kiadott, hogy miért van erre szükség. Értem, hogy minél világosabb képet szeretnének kapni a lakosság fogyasztási szokásairól vagy jövedelmi helyzetéről, bár megkérdőjelezem, a magyar lakosságot ismerve, hogy

mennyire fognak ők akár őszintén válaszolni ezekre a kérdésekre. Mivelhogy önkéntes a válaszadás lehetősége, megkérdőjelezem, hogy még a fogyasztási szokásokról talán-talán, de a jövedelemi viszonyokról mennyire szeret a magyar lakosság beszélni. Még akár az őszinteséget is megkérdőjelezem ebben a témában, bár itt a KSH hivatkozik arra, hogy magán-személyek, cégek, különböző közvélemény-kutató cégek is szoktak erre irányuló felméréseket végezni, ezért érdekes számomra, hogy miért pont most kellett ezt a KSH-nak bejelentenie. Március 16-át írtak itt, akkor elvileg a mai napon ez el is kezdődött a lakosság körében, mert úgy írja a közleményben, hogy március 16-tól május 15-ig.

Nem tudom azt sem, hogy mennyire lesz a lakosság számára ösztönző, hogy válaszoljanak ezekre a feltett kérdésekre, ha ajándékokat kapnak, vagy aki interneten kitölti ezt a kérdőívet, akár egy ajándék-sorsoláson vehet részt, és laptopokat nyerhet. Én azt gondolom, hogy ettől sokkal fontosabb dolgokra lehetne a költségvetésnek pénzt elkülönítenie. Szeretném, ha választ kapnánk arra, államtitkár úr, hogy mennyibe fog ez nekünk kerülni, és hogy nem lehetett volna-e ezt beépíteni - ha annyira nagy szükség van rá, hogy a KSH készítsen egy ilyen felmérést - a népszámlálásos felmérésbe, ha már pluszba bele tudták tenni a fogyatékosokra, az egészségügyi állapotra vonatkozó kérdéseket, és bele tudták azt is, hogy megkérdezik, hogy ki mindenki van egy lakásba bejelentve.

(20.50)

A vitában azt mondta a Magyar Szocialista Párt, hogy akár támogatható is lenne, de e kérdések miatt tartózkodni fogunk. Szeretnénk, ha ezekre a kérdésekre minél előbb választ kapnánk, és úgy készülnének el ezek a felmérések, úgy lenne a megvalósítása a kisépszámlálásnak, hogy ne éljük át, mint amit a 2011-es népszámlálás után, hogy nagyon soká dolgozták fel az adatokat, és nagyon soká tudtuk ezeket az adatokat megismerni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. A következő felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár a mikrocenzusról szóló vita kapcsán látszólag mintha megismételnénk egy kicsit az általános vitát, hiszen nagyon sok általános érv hangzik el, én próbálok azért a részletes vita szabályaira szorítkozás mellett szintén egy olyan kitekintést adni a Jobbik álláspontjáról és szélesebb értelemben véve a szakma álláspontjáról is, ami talán segíthet a továbbgondolásban.

Az általános vita során említettem, hogy mi, jobbikosok nem feltétlenül e javaslat módosítgatásával látjuk a megoldást biztosíthatónak, szavatolható-nak, sokkal inkább azzal, ha a kormányzat egy újfajta gondolkodásmód elsajátításával a tízévenkénti mikrocenzus helyett egy sokkal - ha szabad nagyon csúnya szót használnom - trendibb, modernebb és használhatóbb eszközrendszerrel egészíti ki azt, ami előttünk fekszik.

A módosító javaslatok közül felmerült itt olyan LMP-s részről például, hogy a szabad identitásválasztás lehetőségének biztosítása talán közelebb vinne ahhoz, hogy a minta eredményei pontosabbak legyenek. Én nem ezt tartom a kulcskérdésnek, bár nyilvánvaló, hogy számomra is pluszinformációt biztosít az, ha valaki a két vélt vagy valós identitása közül az egyiket erősebbnek, a másikat gyengébbnek jelöli meg. Itt nyilvánvalóan el lehetne merülni a részletekben, és kidolgozni ennek a szabályait. A probléma pontosan az, hogy az előttünk fekvő csomag részletszabályait majd később kidolgozza helyettünk valaki, s mi most erről sajnálatos módon nem dönthetünk. Én ezeket a részletszabályokat nagyon szívesen látnám amúgy, hiszen akkor lehetne nyugodtan áldást adni az egészre.

Ugyanakkor, amikor a TAB összegző javaslata arra vonatkozik, hogy az EGT-országokból jövőkre és a hontalanokra ne vonatkozzon a mérések egy bizonyos része, csak a harmadik országbeliekre, hát itt azért felmerülnek nagyon komoly kérdések. Magyarországon jelesül az szokott problémát okozni, hogy a hazánkban lévő, távol-keleti országokból származók számát, lakhelyét, az ő diaszpórájuk összetételét nem nagyon tudjuk felmérni, felbecsülni, mert hiányoznak ehhez a hivatalos adatsorok, de azért azt látunk kell, hogy ez a módosítás és a mögötte álló filozófia, elgondolásrendszer nemcsak azt nehezíti, hogy az EGT-országokból ideérkezők összetételét, lakhatási, szociális és egyéb körülményeit mérjük, de bizony ez a filozófia mintha kizárná azt is, hogy a Magyarországról kivándoroltak tekintetében végezzünk hasonló vizsgálatokat. Hiszen azt látunk kell, hogy az előttünk lévő mintának az eredménye használhatatlan anélkül, hogy súlyoznánk azt a kivándorolt magyarokkal és a rájuk vonatkozó adatsorral. Én például nagyon örülnék annak, ha az otthonteremtés tekintetében fontos tapasztalatokra tehetnénk szert, miért áll félmillió ingatlan üresen Magyarországon, miközben hihetetlen lakhatási gondokkal küzdenek tanulók, fiatalok, középkorúak és idősebbek, hogyan lehetne ezt a két rendszert közelebb hozni egymáshoz.

De összességében el kell mondanom, támogatjuk ezt a javaslatot, biztos, hogy nagyon fontos, és biztos, hogy jól mérhető adatsorok, eredmények jöhetnek ki belőle, bár a minta elemszámának önmagában való növelése és az ehhez kapcsolódó 10 milliárdos nagyságrendű költségek nem biztos, hogy

önmagukban eredményre vezetnek. De a hagyományos népszámlálás és mellette a mikrocenzus, ami most egy ötéves periódus mentén kiegészíti ezt az egészet, mondjuk ki, hogy kimenőben van a divatból. A fejlettebb országokban továbbvezetett adatbázisok összevetésével dolgoznak.

Az általános vitában is elmondtuk, és most is el kell mondjuk, hogy nem ezt a javaslatot kell módosítani vele, de kutya kötelessége lenne a kormánynak továbbgondolni azt, amire álláspontom szerint szakmailag nyitottságot kell hogy mutasson, hogy például a gyermeket nevelők szja-, személyi jövedelemadó-bevallása módot adhatna arra, hogy az egyik legfontosabb társadalmi csoportról, a gyermekes családokról teljes képünk legyen. És ha mód lenne a családi adókedvezményt igénybe vevők és a családi pótlékra jogosultak adatbázisainak az összevetésére, akkor bizony a jövedelem nélküliekről is képet nyerhetnénk, hiszen ma Magyarországon ott tartunk, hogy ezen teljes társadalmi csoportok kapcsán úgy születnek meg a költségvetési döntések, úgy születnek meg a kormányzati szakmai döntések, hogy összetételüket, motivációikat, társadalmi csoport-dinamikájukat lényegében nem ismeri a kormányzat, ami felelőtlenség.

Viszont ha kiegészítenénk ezen pluszadatbázisokkal a méréseket, nem kellene öt vagy tíz évet várni, adott esetben évenként, minden évben megtárgyalhatná a parlament a gyermeket nevelő családok jövedelmi helyzetéről szóló jelentést, amelyet mondjuk, az adóhatóság, a Magyar Államkincstár segítségével minden évben el lehetne készíteni, és kiegészítve azokat az adatsorokat, amelyek méréséről itt és most ebben a vitában beszélünk, a családi adókedvezmények mértékének a megállapításakor lenne egy évente frissülő adatsorunk, amire lehetne építeni. Hatalmas felelőtlenség tíz- és százmilliárdokat elosztani úgy, hogy évenként frissülő adatbázissal nem rendelkezik a kormányzat.

Éppen ezért arra tudom biztatni önöket, amellyel, hogy alapvetően mindenfajta hasonló mérést támogathatónak vélek, akkor is, ha bizonyos költség-elemei nem tisztázottak, akkor is, ha a részletszabályokat részben később szeretnék kidolgozni, de vállalják ezt a kicsit modernebb gondolkodást, vállalják azt, hogy másfajta adatbázisok rendszerbe való bevonásával, évenkénti összevetéssel, hozzáteszem, fillérekből javítsák ezt a rendszert, hiszen az szja-bevallások összevetése nem kerül 19, 20 meg 15 milliárd forintba. Nagyságrendileg alacsonyabb összegből, éves szinten, használható adatsorokkal felelős döntéshozatalhoz járulhatunk hozzá, ez pedig mindannyiunk közös felelőssége.

Tehát arra biztatom önöket, hogy vegyék be mind a gondolkodásmódjukba, mind a hosszú távú víziójukba azt az eszközrendszert, amit a Jobbik az iméntiekben a figyelmükbe ajánlott. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor megadom a szót - látom, készülődik - L. Simon László államtitkár úrnak, a napirendi pont előadójának, előterjesztőjének.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Feszült figyelemmel próbáltam követni képviselőtársaim felszólalását, azzal együtt, hogy jegyzeteltem is. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Örülök, hogy megint közbeszólnak. Tehát feszült figyelemmel hallgattam képviselőtársaimat, azzal együtt, hogy nagyon szórakoztató volt, hogy önök megint teljesen félreértelmezik a műfajt. Bár Z. Kárpát Dániel képviselőtársam azt mondta, hogy ő igyekszik a módosító tartalmánál maradni, mert mégiscsak ez lenne a feladat, ez nem sikerült. Egyébként a módosítóban van egy vesszőjavítás és még egy apró stilisztikai javítás.

Tehát képviselőtársaim nem arról beszéltek, amiről beszélni kellett volna; elmondták azt, amit már az általános vitában elmondtak, amit a Törvényalkotási bizottságban elmondtak, és a Szocialista Pártnak még teljesen új dimenziókat is sikerült behoznia, olyan kérdéseket vetett fel, amelyeknek a törvényjavaslathoz egyébként semmi közük nincs, mert ez a törvényjavaslat, tisztelt képviselőtársaim, a 2016-os mikrocenzusról szól. *(Zaj az ellenzéki oldalon. - Az elnök csenget.)* Örülök, hogy képviselő asszony a KSH működésének egészére is rákérdezett, hiszen mindaz, amit megfogalmazott, akár egy KSH-val kapcsolatos jelentéshez is kapcsolódhatott volna.

De azért, hogy ne hagyjak kétséget a képviselő asszonyban, elmondom, hogy a mostani törvényjavaslat a 2016-os mikrocenzusról szól, éppen ezért az, amit ön kérdezett, ide nem tartozik. A Központi Statisztikai Hivatal természetesen rendszeresen folytat számos vizsgálatot és kutatást. Én megnéztem közben a KSH honlapján azt az elektronikus felületet, amelyen keresztül be lehet jelentkezni, és a törvénynek megfelelően anonim módon adatot lehet szolgáltatni. Ez a mikrocenzustól teljesen független, kisebb mintavétellel és kevesebb kérdésre vonatkozó kutatás.

Azt a kérdést, hogy mit fognak a rendeletek tartalmazni, képviselő asszony is és képviselő úr is megfogalmazta. Ezt mindig eljuttatjuk, minden egyes záróvitában. Azt kérdezik meg, ami majd abból fog következni, amit el kell hogy fogadjunk. A jogalkotásnak az a menetrendje, hogy először elfogadjunk törvényeket, és utána a törvények elfogadását követően kidolgozzuk és elfogadjuk a részletszabályokat. A törvény tárgyalásának nem képezheti tárgyát az a rendelet, ami majd a törvényből fog következni. Én értem, hogy önök nyugodtabb szívvvel fogadnák el a törvényt, ha azt is tudnák, hogy mi lesz a rendelet-

ben, de hát ezt nem tudjuk, mert egyelőre most a törvényt kell kidolgoznunk.

(21.00)

Képviselő asszony a feldolgozás elhúzódását hozta szóba, ezt már a korábbi vitákban is megfogalmazták. Én emlékszem, hogy megnyugtató választ adtam, és részben beszéltem arról, hogy nem papír alapú lesz a mintavétel, hanem elektronikusan fog megtörténni a válaszok rögzítése. Azt is elmondtam, hogy a KSH részéről kellő garancia lesz arra, hogy ne történjen meg olyan időbeli elhúzódás, amit egyébként, azt gondolom, képviselő asszony jogosan kifogásol.

Azt, hogy hónapokon keresztül nem jelennek meg adatok, aktuálpolitikai ízű dolognak érzem, mert most hogy jön ide a szegénységpolitikával kapcsolatos feladatok parlamenti ülésterembe hozatala, miközben a 2016-os mikrocenzusról, illetve az azt megalapozó törvényről vitatkozunk. De nem baj, ez is belefér.

Az őszinteség kérdését vetette föl képviselő asszony, hogy őszintén fognak-e nyilatkozni azok, akiket megkérdeznek, akár a mikrocenzusban, akár egy kisebb vizsgálatban is. Ennek az egésznek a lényege az anonimitás a törvényből következően. Tehát nem más történik, mint hogy egyébként név nélkül rögzítik az adatokat. Én bízom benne, hogy ahogy sikeres volt ebből a szempontból a népszavazás (*Derűtség.*), a népszámlálás, elnézést, úgy sikeres lesz a 2016-os mikrocenzus is, illetve más, kisebb vizsgálatok is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezzel együtt is megköszönöm képviselőtársaim aktivitását, és arra kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. (*Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, L. Simon László államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor. (*Dr. Schiffer András: Benyújtottunk egy módosító javaslatot. - L. Simon László: Ezt megválaszoltam a bizottsági ülésen, csak te nem voltál ott. - Dr. Schiffer András: Dehogynem. - Az elnök csenget.*)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/3017. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3017/4. számon megkapták. A Honvédelmi és Rendészeti bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3017/5. számon, jelentését pedig T/3017/6. számon kapták kézhez. A Törvény-

alkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3017/8. számon, összegző jelentése pedig T/3017/9. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg. Megkérdem, hogy a bizottság jelen lévő tagjai közül ki kívánja a későbbiekben a kisebbségi véleményt ismertetni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót Kucsák Lászlónak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a T/3017. számon benyújtott, az egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 24 igen, 6 nem és 4 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be. Az összegző módosító javaslat egyedül a Törvényalkotási bizottság saját javaslatát tartalmazza.

A javaslattal kapcsolatban megjegyezném, hogy a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény 40. § (2) bekezdése keretjelleget szabályozást tartalmaz a felsőoktatási intézmények felvételi feltételeiről. Úgy rendelkezik, hogy a felvétel feltétele lehet meghatározott szintű nyelvtudás, továbbá feltétele lehet egészségügyi, szakmai, pályaalkalmassági vizsgálat. Az új 23/A. § a törvény ezen rendelkezését specializálja úgy, hogy az előírható felvételi feltételek körét a képzések jellegére tekintettel szélesebb körűvé, de egyben szigorúbbá is teszi, a c) és d) pontok tekintetében pedig külön jogszabályi előírás szükséges a feltételek meghatározásához. A módosítás révén egyértelművé válik, hogy az új 23/A. § is csak keretjelleggel tartalmazza az előírható lehetséges felvételi feltételek körét.

E keretszabályt éppen ezért külön jogszabályok tölthetik meg konkrét tartalommal. Ennek megfelelően például a nemzetbiztonsági ellenőrzésre és a kifogástalan életvitel ellenőrzésére vonatkozó konkrét feltételek is más jogszabályban kerülnek meghatározásra. Ilyen például a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény, azaz konkrét előírásokat a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény nem tartalmaz. A c) és d) pontok kiegészítést segíti az egységes jogalkalmazást, és kizárja azon esetleges félreértelmezést, amely szerint e felvételi feltételek eleve minden hallgatóra vonatkoznának. Ennek megfelelően a szabályozás nem vezethet az egyetemi hallga-

tók magánszférájának szükségtelen és aránytalan korlátozásához.

A tárgyalta módosító javaslat magában foglalja a dr. Harangozó Tamás és képviselőtársa által benyújtott módosító javaslatban megfogalmazott célokat, de teljesebb, hiszen minden pont tekintetében visszautal a jogszabályi szintű szabályozásra. Éppen ezért is érthetetlen a szocialisták hangulatkeltése a javaslattal szemben, ellenvetéseiket pedig alkotmányossági aggályokra hivatkozva igyekeznek alátámasztani. *(Kunhalmi Ágnes: Hangulatjelentés.)*

A bizottsági ülésen is elhangzott, hogy alapjogkorlátozásra, így a nemzetbiztonsági ellenőrzésre csak a törvényben meghatározott módon kerülhet sor. Alacsonyabb szintű jogszabályban csak az érintett kör kerülhet meghatározásra. Éppen úgy például, ahogyan a Horn-kormány idején a 2/1997. (II. 26.) TNM rendelettel szabályozták a polgári nemzetbiztonsági szolgáltatóknál más keresőfoglalkozást nem folytatható vezetők körének meghatározását, a más keresőfoglalkozás bejelentésével, engedélyezésével, az összeférhetetlenség megszüntetésével és tilalma megszegésének következményeivel kapcsolatos eljárás rendjét. Kérem, ezt is mérlegelve revideálják álláspontjukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bizonyára mindannyian emlékezünk rá, hogy 2011-ben jött létre a Közszolgálati Egyetem a korábbi Államigazgatási Főiskola, a Rendőrtiszti Főiskola és a Zrínyi Miklós katonai egyetem összevonásával. Ennek az egyetemnek a létrehozásával az volt a jogalkotók célja, hogy az állam szolgálatát egy olyan egységes szempontokat képviselő és magas színvonalú egyetem végezze, amely megfelelő módon felkészíti a majdani közsolgálatot a közösség szolgálatára. Ebben rejlik az alapvető különbsége a Közszolgálati Egyetemnek a többi egyetemtől, ahol a hangsúly a tudományok művelésére esik vagy egyéb gyakorlati foglalkozásokra történő felkészítésre.

Fontos szempont volt és maradt mindaz, hogy ez a Közszolgálati Egyetem nemzetközi mércével mérve is megállja a helyét a nagyvilágban, a tudományosság igényének megfelelően. Az eltelt, most már négy évben a Közszolgálati Egyetem igen jó minősítést kapott sok szempontból, és megállta a helyét magyar vonatkozásban.

(21.10)

Hogy nemzetközi mércével mérve is a Közszolgálati Egyetem megfelelő minősítést kaphasson, azt

a célt szolgálja a törvényjavaslat 2. §-a: „Az FT - az oktatási hivatal véleményének figyelembevételével - kezdeményezheti a közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közsolgálati felsőoktatás körébe tartozó képzések indításával és doktori iskola létesítésével kapcsolatos ügyekben, hogy az általa javasolt, az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség teljes jogú tagjaként működő szervezet kerüljön felkérésre szakértői vélemény elkészítésére.” Jól tudjuk, hogy a többi felsőoktatási intézmény akkreditációjában is a MAB keretében nemzetközi szakértőket alkalmaznak, mindazonáltal éppen a Közszolgálati Egyetem különleges jellegére való tekintettel indokoltak ezek és a többi külön szabályozás, amelyről ez a törvényjavaslat szól.

Kucsák László képviselő úr az előzőekben részletezte a felvételnél, a hallgatói jogviszony létesítésének különös feltételeit, amelyeket lehetőségként határoz meg ez a jogszabály, ezeket is támogatni kell, éppen a Közszolgálati Egyetem különleges jellege indokolja ezt; így a pályaalkalmassági orientációs beszélgetésen való megfelelés vagy a nemzetbiztonsági követelményeknek való megfelelés. Azt hiszem, mindannyiunknak fontos érdeke, hogy az állam működésében felelősséget és majdan vezető szerepet vállaló fiatalok már az egyetemi képzésük során szembesüljenek azokkal a különleges követelményekkel - és megfeleljenek ezeknek -, amelyek alkalmassá teszik majd őket az állam és így a közösség szolgálatára.

A Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak.

Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3017. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról a frakciónk, az MSZP már kinyilvánította a véleményét. Két dolgról szeretnék önöknek beszélni. Az egyik az az ominózus javaslat, amit Harangozó Tamás képviselőtársammal ketten nyújtottunk be, amely arról szól, hogy ne lehessen automatikusan átvilágítani a hallgatók egy bizonyos körét nemzetbiztonsági átvilágításon, ugyanis, azt gondoljuk, elég lesz ezt akkor megtenni, amikor a hallgatók olyan munkakörben helyezkednek el, ami ezt igényli.

A Honvédelmi bizottságban csont nélkül átment, és a kormánypartai képviselők is támogatták a javaslatunkat, viszont a TAB-on elbukott, és ott született egy módosító. De ezzel sem vagyunk maradéktalanul elégedettek, hiszen ott a „jogszabály” kifejezés szerepel a törvényi garancia helyett, és attól fé-

lünk, hogy ha ez így marad, akkor, ha csak a „jogszabály” szó marad a javaslatban, ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag egy alacsonyabb rendű jogszabállyal, egy miniszteri rendelettel is rá lehet kényszeríteni a felvételizőket és a hallgatókat arra, hogy automatikusan nemzetbiztonsági átvilágításon vegyenek részt. Tehát továbbra is ragaszkodna az MSZP ahhoz, hogy törvényi garanciában és törvényben fektessük le azt, hogy kiknek kell ezen átesni és kiknek szüksegtelen.

A második fele a mondandómnak a Magyar Akkreditációs Bizottságra és azon anomáliáira vonatkozik, amelyeket látunk, ugyanis kibukott egy gyönyörű történet - jellemző ez Magyarországra -, hogy a Közszerződési Egyetem, új egyetemünk az egyik doktori iskoláját szerette volna akkreditáltatni, de a Magyar Akkreditációs Bizottságon nem nagyon ment át szakmailag, miközben ez hivatott a minőséget garantálni és biztosítani egyfajta függetlenséget is, de ma már nem csak az egyéb demokratikus intézményeinknél, így a Magyar Akkreditációs Bizottságban is csak a Fidesz emberei ülnek. Ezért is érdekes számunkra, hogy így nem ment át az akkreditációja a doktori iskolának.

Ezek után nem adta fel a hatalom, magához a miniszterhez fordult, aki szintén azt mondta, hogy kérem, itt nagyon súlyos szakmai problémák vannak, azért a MAB nem véletlenül dobta ezt vissza, még ha a mi embereink is ülnek ott. Most ott tartunk, hogy a miniszter úr sem segített ezen a helyzeten, sőt már a nevére sem veszi, mert most már a Miniszterelnökség az, amelyik benyújtotta a törvényjavaslatot.

Tehát ott tartunk, hogy önök erőnek erejével, mindenén átgázolva át akarnak erőltetni egy koncepciót. És Hoffmann Rózsa azt mondta, fontos, hogy milyen minőségű képzés, milyen szellemiség fog uralkodni ezen az új egyetemen, hiszen az állam szolgálja, az állam vezetői fognak arról az egyetemről kikerülni. Már az akkreditációnál azt bizonyítja a hatalom, hogy gyakorlatilag minden eszközt fel lehet arra használni, nincs semmilyen akadály, sem morális, sem jogszabályi akadály annak, hogy áterőltessék a saját akarataikat.

Hát, mondhatom, nagyon szép példát mutatnak a jövő generációinak! Azt hiszem, hogy ezt azért meg kellene fontolni, mert önök nem tehetnek meg mindent. *(L. Simon László: A módosítóról beszélj!)* Ha azt hiszik, hogy ezzel a hatalomgyakorlással és ezzel a mentalitással még sokáig élhetnek ebben az országban, nagyon tévednek.

Nem úgy van az, államtitkár asszony, pontosabban, Hoffmann Rózsa képviselőtársam, ahogy ön mondja, hogy azért kell az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetséghez fordulni, mert olyan jók lennének, hanem egészen egyszerűen a MAB nem felel meg az európai minőségi követelményeknek jelen formájában, és természetesen visszadobta a hatalomnak ezen igényét.

Ne tegyék azt, ami tesznek, hátráljanak meg, próbálják még a saját maguk által felépített rossz rendszerben is korrigálni valahogy önmagukat, mert ez nem fog jó eredményre vezetni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. A következő hozzászóló Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez a törvényjavaslat egy tipikus esete annak, amikor egy szakmai vitát erővel próbálnak megoldani. Nem másért nyújtották be ezt a javaslatot, mert az NKE összeveszett a MAB-bal, és eljöttek árulkodni a kormányhoz, a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez, hogy valamilyen megoldás szülessen ebben a kérdésben. Az történt ugyanis, hogy az NKE-n szerettek volna indítani egy új doktori iskolát, amelynek nem voltak meg a szakmai feltételei, ennek megfelelően a MAB visszadobta azt, és nem engedélyezte annak az indítását. Mindezt úgy tette, hogy a MAB ellen azért indult nemzetközileg eljárás, mert túlságosan a kormánytól függőnek tekintette az európai szövetség. Tehát azt sem lehet mondani a MAB esetében jelen doktori iskola indításának vonatkozásában, hogy valamiféle politikai szándék állna a döntésük mögött.

Ezt követően - ugyebár a jogszabályi lehetőségekkel élve - az NKE fellebbezett a fenntartó, az oktatásért felelős miniszterhez, Balog Zoltánhoz, aki megerősítette a MAB döntését, tehát átvizsgálva az iratokat, mérlegelve az egyetem és a MAB érvelését azt mondta, hogy igen, a MAB-nak van igaza, ez így nem oké, nem mehet.

Ezt követően akkor nem az történik, hogy az NKE valamilyen módon korrigálja a beadott doktori iskola indítására vonatkozó dokumentációt, vagy a döntésben leírtaknak megpróbál megfelelni, hanem egy törvénymódosítással egy másik miniszter a MAB fennhatósága alól megpróbálja a Nemzeti Közszerződési Egyetemet kivonni. Ez az eljárás több szempontból is elfogadhatatlan.

Arról lehetne beszélni a felsőoktatás vonatkozásában, hogy a MAB működése milyen volt az elmúlt évtizedekben, mennyire megalapozottak a döntései, át lehetne tekinteni átgondoltan, az érintettek bevonásával a MAB működését, az egyes döntéseit megvizsgálni, mennyire voltak megalapozottak, mennyire nem. Arról is lehet beszélni, hogy az európai akkreditációs szövetséggel valamilyen módon megtalálja a magyar felsőoktatás a kapcsolódási pontokat, de ezt megfelelő előkészítettség és átgondoltság után lehet jogszabályba ültetni. Most itt egyetlen egyetemre hozunk egy olyan külön szabályt, ami alapján a többi intézmény is majd joggal jelezheti, hogy ő más okból szeretne a MAB fennhatósága alól kibújni.

(21.20)

Ez egy konkrét intézményre szabott törvényalkotás, ami nem járt azzal a kellő és a helyzet komolysága miatt feltétlenül szükséges szakmai egyeztetéssel, átgondoltsággal, amit ez az ügy megérdemelt volna.

A TAB módosító javaslatában azt olvashatjuk, hogy jogszabályban meghatározott esetben végezhetik el ezt a bizonyos nemzetbiztonsági átvilágítást. Csakhogy ez a módosító javaslat semmivel nem jelent több garanciát, mint ennek a kihagyása a törvényjavaslatból. Hogy szól ugyanis az érintett paragrafus, amit módosít ez a javaslat? „Az egyetemre történő felvétel, illetve hallgatói jogviszony létesítésének feltétele lehet a közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatás sajátosságaira figyelemmel jogszabályban meghatározott esetben olyan nyilatkozat, amelyben vállalja a jelentkező...”

Mi tehát a tényállás? Egyrészt az, hogy önmagában a felvételnek feltétele lehet a nemzetbiztonsági átvilágítás, közigazgatási képzés esetében is. Tehát az, hogy „jogszabályban meghatározott esetben”, ezt beletoldják, semmivel nem jelent több garanciát, hiszen a jogszabály nem egyenlő a törvénnyel. Ha törvényben akarnák ezt szabályozni, akkor írják bele azt, hogy „törvényben meghatározott esetben”. A jogszabályban meghatározott eset azt jelenti, hogy rendeletben is lehet szabályozni azt (*L. Simon László: Így van!*), hogy nemzetbiztonsági átvilágítás alá essenek akár olyan emberek is, akik még nem töltötték be a 18. életévüket. Ugyanis a jogszabály azt mondja, hogy az egyetemre történő felvételnek a feltétele lehet. Egy nemzetbiztonsági átvilágítás időtartama 60 napot is igénybe vehet, és hogyha a felvételt megelőzően 60 nappal el kell kezdeni az átvilágítást, akkor bizony felvetődik a lehetősége, hogy olyan embereket is át kell világítani, akik nem töltötték be a 18. életévüket.

Ahogy Kucsák képviselő úr mondta az elején, az, hogy ez a módosítás kizárja azt, hogy minden hallgatóra kiterjessék ezt az átvilágítást, nem igaz, hiszen csak azt írja elő, hogy jogszabályban kell meghatározni azt a hallgatói kört, amelyre ki szeretnék terjeszteni a nemzetbiztonsági átvilágítást. Semmivel nem jelent több garanciát, hiszen jogszabályban is meghatározhatják azt, hogy minden hallgatóra kiterjessék.

A törvényjavaslat benyújtását követően egyeztettünk az NKE főtitkárával, és tudom jól, hogy főtitkár úr tájékoztatása szerint jelenleg nincs arra szándék, hogy ezt a nemzetbiztonsági átvilágítást akár a közigazgatási képzésre jelentkező hallgatókkal szemben lefolytassák, azonban ez nem egy jogállami garancia. Azért azt önök sem gondolják komolyan, hogy egy jogállamban ilyen súlyú kérdéseket egy adott intézménynek vagy rendeleti szintű jogalko-

tásnak az adott pillanatban való kedvére bízunk, és embereknek a saját önkorlátozására bízunk ezt a kérdést. A jogállamban garanciák kellenének, ezért lenne szükség törvényi szintű szabályozásra világos feltételek mellett. Ha nem akarnak ezzel élni, az nem jogállami garancia.

Elhiszem egyébként azt, hogy a főtitkár úrnak és az egyetem vezetésének jelenleg nem áll szándékában az, hogy ezt az ellenőrzést lefolytassák olyan esetekben is, amikor egyébként ez fölösleges vagy maga a képzés ezt nem támasztja alá. Azonban, ha szeretnék ezt a kiskaput bezárni, ami jelenleg benne van a törvényben, akkor az lenne a helyes, ha nem jogszabályban meghatározott esetben, hanem törvény által meghatározott esetben lehetne ezt az átvilágítást lefolytatni.

Az, hogy a felvételnek is feltétele lehet, még egyszer mondom, a felvétel már a jelentkezések során, illetve a ponthatárok kihirdetése során megtörténik. Ha ezt megelőzően, hiszen a felvétel feltétele a nemzetbiztonsági átvilágítás, akkor bizony lesznek olyan jelentkezők, akik nem töltötték be a 18. életévüket, és velük szemben is le kell folytatni ezt a nemzetbiztonsági átvilágítást.

Látható volt az általános vita során, hogy amikor ezen aggályaimat megfogalmaztam, akkor Kovács Zoltán államtitkár úr nem értette vagy nem akarta megérteni, hogy miről beszélek. Remélem, hogy most majd érdemi válaszokat fogok kapni a felvetéseimre. Köszönöm a figyelmet. (*Szórványos taps a Jobbik és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Dúró Dóra képviselő asszony. A következő hozzászóló Ikotity István képviselő úr, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyes felsőoktatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3017. számú javaslat a Nemzeti Közszolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló törvényt módosítja.

A javaslat kulcseleme, hogy a Nemzeti Közszolgálati Egyetemhez rendelnének egy új felsőoktatási területet, ez pedig a közszolgálat nemzetközi feladatainak ellátására és a diplomáciai feladatokra történő felkészítést célzó, a közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területhez tartozó szakokat jelenti. A változtatással a Magyar Akkreditációs Bizottságot megkerülik.

A korábbi hírek arról szólnak, hogy a közeljövőben a Közszolgálati Egyetem lesz a magyar diplomataképzés bázisintézménye. Pár napja még az is felmerült, hogy más területeket, például a kommunikációs képzéseket is monopolizálni akarja az NKE, bár ezt utóbb cáfolták. Ezen túl kisebb változtatásokat is be akarnak vezetni, mint például a Közszolgálati Egyetem szenátusának összetételére vonatkozóan.

A törvénymódosítással az LMP azért nem ért egyet, mert nem támogatjuk, hogy bizonyos képzési területek kizárólag egy intézmény hatáskörébe kerüljenek, nem akarjuk, hogy a diplomáciai és a külpolitikával kapcsolatos szakokat az NKE monopolizálja. Tudjuk jól, a finanszírozás csökkentésével vagy az állami férőhelyek megvonásával a kormány, ha akarja, el tudja sorvasztani más intézmények hasonló képzéseit, hogy valóban megvalósulhasson az NKE kizárólagossága egy-egy területen.

Jelenleg a magyar diplomataképzés, külpolitikai irányú képzések színvonalával nincs semmilyen probléma. Ezek igen keresett szakok, átlagon felüli pontszámmal lehet ezekre bejutni, magas minőségű képzésekről van szó. Ebbe a rendszerbe nem szerencsés belenyúlni.

Az irományhoz benyújtott szocialista módosító javaslatot az LMP támogatná, hiszen a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen létesítendő hallgatói jogviszony különös feltételei közé mi sem raknánk be a nemzetbiztonsági ellenőrzésre vonatkozó kikötéseket, viszont az összegző módosító javaslatot jogtechnikailag nem tartjuk jó megoldásnak. Párhuzamos szabályozással él, újabb törvényi felhatalmazásra hivatkozik. Egyszerűbb lett volna valóban törölni bizonyos szakok esetén a nemzetbiztonsági ellenőrzésre vonatkozó kötelezettséget. Arról nem is beszélve, hogy alacsonyabb szintű szabályozással jogkorlátozást álláspontunk szerint nem lehet végrehajtani, de ezt majd pontosabban kifejti frakciótársam, frakcióvezetőm.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP, a Jobbik és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ikotity István képviselő úr. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én csak képviselőtársaimat folytatnám, szigorúan a hallgatói jogviszonyra jelentkezők nemzetbiztonsági ellenőrzésével kapcsolatban. Az a helyzet, hogy akkor, amikor nemzetbiztonsági ellenőrzésnek vetnek alá valakit, vizsgálják azt, hogy kifogástalan-e az életvitele, az egyszerre a magánszférához fűződő jog, illetve a személyes adatok védelméhez fűződő jog korlátozása.

Az Alaptörvény és az alkotmánybírósági gyakorlat két feltételt támaszt az ilyen jogkorlátozáshoz. Az egyik arról szól, hogy meg kell vizsgálni, hogy a jogkorlátozás szükséges, arányos, illetve hogy az adott esetben elkerülhetetlen. Én most abba nem is mennék bele, hogy például a kifogástalan életvitel mint kategória mennyire szabatos és mennyire jelent biztonságot a jogkorlátozással érintett személyek számára. Arról van szó, hogy eleve hallgatók esetén külön, részletesen meg kellene indokolni, hogy ugyan miért szükséges nemzetbiztonsági ellenőrzés-

nek, ilyen életvitel-vizsgálatnak alávetni, hiszen ez bőven elégséges lenne akkor, hogyha egy adott szervnek az állományába kíván lépni valaki.

De teszem azt, ezt meg tudják indokolni, nincsenek kétségeim. Akkor is kérdés az, hogy miért nem arányos és elkerülhetetlen, és valóban csak az elkerülhetetlen esetekre szorítkozó módon járnak el, tehát miért nem csak a nemzetbiztonsági szakoknál, mi indokolja azt, hogy egy közigazgatási szakra jelentkező diák, adott esetben még nem is 18 éves gyerek esetén a kifogástalan életvitelt ellenőrizték. Hát ne bohóckodjanak már, komolyan!

A másik pedig: '90 óta töretlen a gyakorlat, és a jelenlegi Alaptörvény is azt a szabályt tartalmazza, hogy alapvető jogot kizárólag törvényben lehet korlátozni. Ehhez képest önök a jogszabály fogalmát használják. Tehát magyarul, megengedik azt, hogy miniszteri rendeletben is lehessen alapvető jogokat korlátozni.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy mind a két alkotmányos sérelem miatt, ha ez holnap átmegy a Házon, arra biztosan számíthatunk, hogy az ellenzéki képviselők ezt a passzust Alkotmánybíróság elé fogják vinni, és nincsenek kétségeim egyébként, hogy az Alkotmánybíróság milyen eredményt fog majd kidobni. Köszönöm szépen.

(21.30)

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, L. Simon László államtitkár úrnak.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Köszönöm Hoffmann Rózsa korábbi államtitkár asszony támogatását.

Néhány dologra szeretnék reagálni mindabból, amit képviselőtársaim elmondtak a vitában. Ezeket javarészt a Törvényalkotási bizottságban már kifejtettem, és ott részletes és tényleg az alkotmányossági problémákat alaposan körüljáró vitában lehetett részünk, ahol számos, itt elhangzó kérdést Harangozó képviselőtársunk részletesen felvetett, és ezekre igyekeztem válaszolni. Úgyhogy én most nem fogom ezt megtenni. Itt van előttem ez a majdnem 30 oldalas jegyzőkönyv, a képviselőtársaim ezt elolvashatják; néhány momentumra fogok csak reagálni.

Kunhalmi Ágnes képviselő asszony mondja, hogy ne legyen automatikus nemzetbiztonsági vizsgálat, sőt ne legyen a felvételnek ez kritériuma. Csak a későbbiekben legyen, ha a hallgatók olyan helyen helyezkednek el, ahol erre szükség lesz. Egyértelmű

különbséget kell tennünk a jogalkotói szándékban. Mi nem azt akarjuk bármilyen módon ellenőrizni, hogy ki mikor a későbbi élete során, ha a diplomát megszerezte, hol fog elhelyezkedni, és ott a munkájának vagy a személyének lehet-e nemzetbiztonsági kockázata. Itt egyértelműen magára a képzésre vonatkozik, hogy bizonyos képzéstípusokon csak nemzetbiztonsági átvilágítás után lehessen részt venni. *(Dr. Schiffer András: De nem ez van leírva!)* De hadd mondjam már végig, képviselő úr! Miért kell mindig belebeszélnie? Nem igaz! Én is végighallgattam. *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* Ez már tényleg felháborító, hogy állandóan belebeszél, amikor én beszélek! *(Gúr Nándor: Mert más van leírva, mint amiről beszélsz! Ez ennyire egyszerű!)*

Tehát a lényeg az, hogy olyan képzések is zajlanak és fognak a következő években megvalósulni a Nemzeti Közszerződési Egyetemen, ahol joggal feltelejezhetjük, hogy olyan információkat adnak át a hallgatónak, amelyeknek a tudása... *(Dr. Schiffer András: Közgazdasági szakon?)* Komolyan, elnök úr, legyen szíves segíteni!

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Schiffer frakcióvezető úr, figyelmeztetem a következményekre! A házaszályt nyilván ismeri, és ennek következményei lehetnek. Kérem szépen *(Dr. Bárándy Gergely: Úgy kérj szót legközelebb, hogy tudjunk válaszolni! - L. Simon László: De akkor állandóan mantrázni fog!)*, hogy ehhez tartsa magát.

Államtitkár úr, tessék, folytassa!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tehát bizonyos szakokon olyan tudást, információt adhatnak át, illetve olyan információhoz juthatnak a hallgatók, amelyek nyilvánvalóan nemzetbiztonsági kockázatot jelenthetnek. A világ számos olyan egyetemét ismerjük, ahol hasonló képzések zajlanak. Érthető az, hogy mondjuk, speciális diplomataképző intézményekben akár ki nem folytathat tanulmányokat. Az államok védik az ilyen képzéseiket és képzőhelyeiket.

Sokkal fontosabb viszont ennél, amit a képviselő asszony mondott a saját módosító indítványukkal kapcsolatosan. Erre már válaszoltam a Törvényalkotási bizottság ülésén is, de most hadd térjek ki rá még egyszer, mert érdemes erről beszélni. A képviselő asszonynak és Harangozó Tamás képviselő úrnak volt egy módosító indítványa, amelyet még eredetileg támogatott a Honvédelmi bizottság, azután ezt felülírta a Törvényalkotási bizottság javaslata, és a kormány nevében is úgy nyilatkoztam, hogy mi ezt a változatot támogatjuk. A javaslat lényegében az itt ismertetett értelmezési problémával hozható összefüggésbe. A javaslat nem kezelte volna megfelelően a problémakört, nem tette volna egyértelművé a szabályozást, és nem terjedt volna ki a szabályozás minden célzott területére.

Az Alaptörvény 46. cikkének (6) bekezdése a rendőrség és a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetére, működésére vonatkozó részletes szabályokat, a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásának szabályait, valamint a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő szabályok sarkalatos törvényben történő szabályozását írja elő. *(Az Ikotity Istvánnal és Sallai R. Benedekkel beszélgető dr. Schiffer Andrásnak:)* Ez egyébként Schiffer képviselőtársamnak is válasz, remélem, hogy figyel. *(Dr. Schiffer András: Figyelek!)* Ha a vonatkozó rendelkezés nyelvtani értelmezéséből indulunk ki, egyértelművé válik, hogy a Harangozó képviselő úr által a vitában vitatott módosítás, illetve amit most a képviselő asszony is elmondott, sem a rendőrség, sem a nemzetbiztonsági szolgálatok szervezetére, sem a működésére nem vonatkozik. Ahogy nem vonatkozik a titkosszolgálati eszközök és módszerek alkalmazásának szabályára sem, sőt a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő szabályokra sem.

Amit a képviselő asszonyék tehát kifogásolnak, az itt nem állja meg a helyét. A képviselőtársaim előtt fekvő törvényjavaslat a felsőoktatásra, azon belül is a Nemzeti Közszerződési Egyetem szakjaira vonatkozik, nem a korábban felsoroltakra. Ha abból az értelmezésből indulnánk ki, amit ön is megfogalmazott és Schiffer képviselő úr is, akkor a rendőrségi törvénynek is sarkalatos törvénynek kellene lennie, ámde egyszerű többséget igényel annak az elfogadása és a módosítása. Az önök jogértelmezése odavezethetne, hogy a rendőrség öltözködési szabályzatát is sarkalatos törvényben kellene rendezni. Már a TAB ülésén is jeleztem, hogy az alkotmánybírói határozatokból is az következik, ott konkrétan citáltam az alkotmánybírói döntéseket, hogy csak alapvető szabályok meghatározását kell minősített többséget igénylő törvénybe foglalni. Ez egyébként Dúró Dóra képviselő asszonynak is válasz. Amennyiben tehát további kételyeik vannak, de láthatólag vannak, hiszen Schiffer képviselő úr máris kilátásba helyezte, hogy az Alkotmánybírósághoz fordulnak, akkor, azt gondolom, Alkotmánybírósághoz fordulhatnak normakontrollért.

Én egyébként a TAB-ülésen felsoroltam jó pár olyan rendeletet, tehát jogszabályt, nem elírás, nem véletlenül van ott jogszabály, szándékosan van jogszabály *(Dúró Dóra: Pont ez a baj!)*, számos olyan rendeletet soroltam fel, amely egyébként arról rendelkezik, hogy kikre kell vonatkoztatni a nemzetbiztonsági törvényt, azaz kikre nézve kell vagy lehet nemzetbiztonsági vizsgálatot elrendelni. Ilyen a 2/1997-es, a 4/1997-es, a 3/2005-ös miniszterelnöki hivatali rendelet, a 17/2002-es miniszterelnöki hivatali rendelet, a 4/2008. és a 75/2014-es BM-rendelet, de még nagyon sok van. Tehát rendelettel lehet meghatározni azt, hogy kikre vonatkoztatva kell nemzetbiztonsági vizsgálatot lefolytatni. Tehát teljesen rendben van az önök előtt fekvő törvényja-

vaslatban az, hogy mi nem törvénnyel, hanem rendelettel akarjuk meghatározni, hogy kikre vonatkoztatva kell nemzetbiztonsági vizsgálatot lefolytatni.

A képviselő asszony mondta, most már Dúró Dóra képviselő asszony felvetésére térek át, hogy a felvétel feltétele a nemzetbiztonsági átvilágítás lefolytatása, és így akár kiskorúak ellen is nemzetbiztonsági vizsgálatot kell lefolytatni. Ez nem igaz! Jogviszony létesítése a tanulmányok megkezdése... (Dúró Dóra: *A felvétel feltétele! Ez van a törvényben!*) Nem! Tessék elolvasni rendesen, hogy mi van oda leírva! (Dúró Dóra: *Elolvastam! - Az elnök csenget.*) A hallgatói jogviszony létesítése. (Dúró Dóra: *Nem igaz!*)

A képviselő asszony felvetette, hogy ezzel a törvényjavaslattal a Nemzeti Közszerződési Egyetemet ki akarjuk vonni a Magyar Akkreditációs Bizottság működése alól. Ez egyszerűen nem igaz, tisztelt képviselő asszony. A törvényjavaslat az intézményi működési engedélyekkel kapcsolatos ügyeket nem érinti, azok továbbra is a Magyar Akkreditációs Bizottság kizárólagos szakértői működése körében maradnak. A Nemzeti Közszerződési Egyetem működésének egyes területei az egyetem speciális rendeltetésű jogállása folytán kizárólagos tevékenységet képeznek, annak folytatására Magyarországon más felsőoktatási intézmény nem jogosult. A törvényjavaslat szerint ezért lehetővé válik, hogy a Közszerződési Egyetem fenntartói testülete kezdeményezze, hogy a törvény szerint a MAB kizárólagos szakértői hatáskörébe tartozó egyes ügyekben, így a közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatási képzések indításával és a doktoriskola létesítésével kapcsolatos szakvélemény elkészítésében (Dúró Dóra: *Hát ez az!*) külföldi, az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség teljes jogú tagjaként működő szervezet járjon el. Tehát a külföldi szervezet igénybevétele csak egy többlet lehetőség, alkalmazása nem kötelező, fő szabály szerint továbbra is a Magyar Akkreditációs Bizottság jár el ezekben az ügyekben.

Ikotity képviselő úr pedig ezt azzal toldotta meg, hogy ők nem akarják azt, hogy bizonyos szakokat és szakterületeket a Nemzeti Közszerződési Egyetem monopolizáljon, merthogy ennek az érvelésnek, amit én elmondtam, ez az alapja valójában. No de hát ez nem egy egyedüli példa a felsőoktatásban, tisztelt képviselőtársaim! Magyarországon egyetlen felsőoktatási intézmény képez több mint kétszáz éve, mondjuk, állatorvosokat. Az egy monopólium, felsőoktatási monopólium. Sokáig önálló egyetem volt, reméljük, újra az lesz a Szent István Egyetem részét képező Állatorvos-tudományi Kar.

(21.40)

De Magyarországon egyetlen intézmény képez erdészeket, a Soproni Egyetem. Tehát itt ne csi-

náljunk már úgy, mintha egyetlen intézmény lenne, amely speciális képzést nyújt! De a Testnevelési Egyetemet is példaként hozhatnám, azzal együtt, hogy vannak testnevelőtanár-képzések. A művészeti felsőoktatás szintén ugyanilyen. Azok mind, ebben az értelemben, ahogy Ikotity képviselőtársam mondta, monopóliumok. Monopóliumok. Persze, tudom én, hogy vannak vidéki főiskolák, ahol van rajztanárképzés, de az nem ugyanaz, mint az egyetemi képzés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva: azt gondolom, hogy a korábbi bizottsági üléseken is egyértelműen válaszoltunk az ellenzéki felvetésekre. Arra kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, L. Simon László államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3018. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3018/2. sorszámon, jelentését pedig T/3018/3. sorszámon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3018/5. sorszámon, összegző jelentése pedig T/3018/6. sorszámon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére összesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. március 5-i ülésén megtárgyalta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról szóló T/3018. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok vitát folytattak az Igazságügyi bizottság hárompontos módosító indítványáról, melyet bizottságunk 24 igen, 6 nem és 4 tartózkodás mellett támogatott.

E törvényjavaslat a jogvita rendezéséről szól, a vitarendezés szabályairól. Arról, hogy a sajtó-helyreigazításhoz hasonló szabályokat bevezessük a polgári perrendtartásba, mely alapján egy viszonylag gyors vitarendezési eljárásban lehet tisztázni, hogy volt-e engedély a képmás elkészítésére, felhasználására vagy sem. Ez az új vitarendezési szabály egy opcionális lehetőség, amelytől függetlenül természetesen a személyiségi jogok megsértésére vonatkozó kártérítési szabályok és a kárfelelősség továbbra is igénybe vehetők. Tehát nem zárja ki a két eljárás egymást,

sőt ez az eljárás erősíti azt, hogy ha a felek között a bíróság ítélettel határozott, attól még lehetőség van kártérítés követelésére külön perben.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen, 6 nem és 4 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Salacz képviselő úr. Megkérdezem, van-e kisebbségi vélemény. *(Nincs jelentkező.)* Jelzést nem látok.

Megkérdezem, az előterjesztők nevében Répássy államtitkár úr kíván-e szólni. Tízperces időkeret áll rendelkezésére.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Immáron negyedik alkalommal vitatkozhatunk erről a törvényjavaslatról, hiszen először a plenáris ülésen, azután az Igazságügyi bizottság ülésén, azután a Törvényalkotási bizottság ülésén és most újból a plenáris ülésen van módunk az érveinket előadni. Én kíváncsi vagyok arra, hogy milyen új megvilágításba tudják helyezni a törvényjavaslatot ellenzéki képviselőtársaim, hiszen már három alkalommal meghallgattuk egymás érveit. Nem szeretném megismételni a vitát, megint csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy nagyon kérem, ne keverjék össze a polgári anyagi jogi szabályokat a polgári eljárási szabályokkal, hiszen a törvényjavaslat kizárólag a polgári perrendtartást módosítja. Az a kérdés, hogy a képmással való visszaélésnek mik a szabályai, ezek a polgári törvénykönyv szabályai, nem pedig a polgári perrendtartás szabályai.

Egyébként a törvényjavaslat összesen három szakaszból áll. Ez a három szakasz összesen hat új szakaszt iktatna a polgári perrendtartásba, tehát ahhoz képest, hogy milyen heves vita folyt, ahhoz képest megítélésünk szerint nem akkora jelentőségű, hogy indulatokat kellene hogy kiváltson a törvényhozás tagjaiból.

Még egyszer mondom, nagyon kíváncsi vagyok, hogy a negyedik vita alkalmával milyen új megvilágításba tudják helyezni a törvényjavaslatot, és kérem önöket, hogy használják bizalommal azokat a válaszainkat, amelyeket az Igazságügyi bizottság részére eljuttattunk, hiszen abban az Országos Bírósági Hivatal által felvetett számos kritikára pontosan, tételesen válaszoltunk, és ezek mindegyike, azt gondolom, hogy önök előtt szerepelhet, hiszen az Igazságügyi bizottság tagjai is jelen vannak.

Azt szeretném elmondani, hogy az Igazságügyi bizottság benyújtotta azokat a módosító javaslatokat, amelyeket az előterjesztő is elfogad, és amelyek az Országos Bírósági Hivatallal lefolytatott egyeztetés során kerültek kialakításra vagy ott kerültek megfogalmazásra. Tehát a törvényjavaslat immáron a Tör-

vényalkotási bizottság egységes összegző módosító javaslatának a formájában, valamint összegző indítványának a formájában tartalmazza az OBH általunk is elfogadott kritikáit.

Azt megint szeretném leszögezni, hogy azzal a kritikával nem tudunk mit kezdeni, amit az Országos Bírósági Hivatal közvetített - egyébként a Kúriától származó kritika -, amely szerint a törvényjavaslat alkotmányellenes lenne. Ezt már elmondtam minden fórumon, hogy alapjogokat sértő polgáriperrendtartás-módosítás nehezen képzelhető el. Annyiban képzelhető el, amennyiben a polgári perrendtartásnak mint vitarendezésnek a szabályai akadályoznák a véleménynyilvánítás szabadságát. Tehát abban az esetben tudjuk elképzelni, hogy alapjogokat sértene ez a törvényjavaslat, ha a polgári perrendtartás szabályaiban olyan akadályok merülnének fel, amely miatt az újságírók, vagy nem tudom, a magánszemélyek a jövőben nem mernének fényképeket készíteni. Most azért fogalmaztam ilyen körülményesen, mert természetesen a Kúria sem volt szíves leírni, hogy miben látja az alaptörvény-ellenességet, de az biztos, hogy alapvető jogokat a törvényjavaslat nehezen sérthet, hiszen nem anyagi jogi szabályokról, hanem eljárási szabályokról van szó.

Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, hogy a vita végén a zárszó elmondására több mint hat perc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Elsőként megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Sokáig gondolkodtam rajta, hogy mondjak-e kisebbségi véleményt, de azért nem tettem - bár a következő mondatomban indokolom azt, hogy miért gondolkodtam mégis rajta -, mert nem voltam jelen a Törvényalkotási bizottság ülésén. Amiért mégis elgondolkodtam ezen, az az, hogy valójában a vita fele az én távollétemmel összefüggésben zajlott. Azért érdekes ez, mert államtitkár úr azt kérte, hogy vigyünk új elemeket ebbe a vitába. Hát, én megkísérlek akkor ilyet belevinni. Azt, amire államtitkár úr utalt, és szeretném a lényeggel, a tartalmi kérdésekkel kezdeni, arról azt gondolom, hogy a vita jelen szakaszában is kihangsúlyozandó.

(21.50)

Ugyanis plenáris ülésen ezek az érvek még nem hangoztak el, csak bizottsági ülésen, azon belül is

elsősorban az Igazságügyi bizottság ülésén vitatkoztunk erről.

Tisztelt Államtitkár Úr! Anélkül, hogy egyébként alávetném az érveket és ellenérveket komolyabb vizsgálatnak, már ami a Kúriától, az OBH-tól és az Igazságügyi Minisztériumtól származik, azt azért elgondolkodtatónak tartom, hogy egyáltalán érdemes-e ezt megtenni. Érdemes-e ezt megtenni akkor, amikor mind az Országos Bírósági Hivatal, mind a Kúria gyakorlatilag azt mondja ki erről a törvényjavaslatról egyszerűen fogalmazva, hogy úgy rossz, ahogy van, úgy fölösleges, ahogy van? Ha az OBH azt írja le, hogy: „A cél a javasolt jogi szabályozással nem érhető el, az számos anyagi és eljárási jogi problémát vet fel.” Szintén idézem a Kúria ominózus mondatát, ami az utolsó két és fél soros bekezdése, és szó szerint így szól: „Összefoglalva: a javasolt szabályozást szükségtelennek, az anyagi jogszabályokkal összhangban nem állónak, alkotmányosan aggályosnak és alapvetően elhibázottnak tartjuk.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor a jogalkalmazói szervek csúcsán álló illetékes kollégiumnak ez a véleménye, akkor azt gondolom, szükségtelen emellé más érveket tenni. Akkor valószínűleg az a helyzet, hogy azon felül, hogy a kormányzat nem egyeztetett a bíróságokkal, vagy ez az egyeztetés formális volt legjobb esetben is és nem tartalmi, és ha a jogalkalmazó ilyen mértékben zárkózik el ettől az új jogszabálytól, akkor azt gondolom, a kormánynak nem ellenérveket kéne keresnie, hanem ezt a javaslatot vissza kéne vonnia, és újra asztalhoz ülni, vagy lehetséges, hogy először asztalhoz ülni a szakmai képviselőkkel, a bíróságokkal, az ügyészségekkel, az ügyvédi kamarával és más érintettekkel, hogy hogyan lehet ezt a szabályozást helyesen megfogalmazni; még akkor is, ha egyébként a célt például az OBH nem kifogásolja, a kormányzat által megfogalmazott célt.

Szóval, tisztelt államtitkár úr, én azt gondolom, hogy amikor a mérleg egyik serpenyőjében a Kúriának és az OBH-nak egy ilyen véleménye fekszik, akkor teljesen mindegy, hogy mit teszünk a másikba, és én jogász országgyűlési képviselőként sem kívánom szakmai érvelésnek alávetni ezt a javaslatot, pontosan ezért: nem érdemes, egy ilyen vélemény után nem érdemes, nem szabad. Egyetlen lehetőség van, ami ésszerű és épeszű: a kormány visszavonja ezt a javaslatot.

Ami a dolog eljárási részét illeti, itt térek rá a Törvényalkotási bizottság ülésére. A Törvényalkotási bizottság tagjai nem kapták meg a minisztérium álláspontját a Kúria, illetve az OBH véleményével kapcsolatban. Elég hosszú vita zajlott arról, az államtitkár úr azt fejtette ki, hogy de az Igazságügyi bizottság tagjai megkapták. No, ez igaz, de államtitkár úr, akkor egy olyan bizottság tagjai kapták meg, amelyik bizottság már soha többet nem foglalkozott és nem foglalkozik ezzel a kérdéssel. Tehát ön elküldte egy

olyan bizottság tagjainak, akik elé soha többet nem kerül ez az ügy; viszont nem küldte el egy olyan bizottság tagjainak, akik elé viszont odakerül ez az ügy. És egyetlen érv volt, mondjuk úgy, ellenérv e vonatkozásban az államtitkár úrtól: az én személyem, ugyanis megmondom őszintén, én vagyok az egyetlen olyan ellenzéki képviselő, aki egyszerre tagja az Igazságügyi bizottságnak is meg a Törvényalkotási bizottságnak is. Speciel más közügy miatt, vagy mondjam azt, fontos magánügy miatt nem tudtam jelen lenni a bizottság ülésén.

Úgy gondolom, ez nem érv, hogy én megkaptam, ezért akkor a bizottság többi tagjának is ismernie kéne ezt az álláspontot. Ugyanis lehet, hogy egy frakcióban ülök néhány képviselővel, a szocialista képviselőtársaimmal, de én önállóan vagyok országgyűlési képviselő, nekem nem kötelességem tájékoztatni a többi képviselőt arról, hogy hozzám milyen irományok érkeznek, nem kötelességem. A kormánynak kötelessége ezt a tájékoztatást a képviselőknek, azt gondolom, megadni, vagy talán szerencsés, ha megadja, ha érdemi vitát szeretne folytatni erről a Törvényalkotási bizottságban. De azt már végképp nem lehet az én terhemre róni, azt gondolom, hogy mondjuk, a jobbikos képviselőknek nem küldtem ezt meg. Na, az aztán biztos nem az én dolgom! Tehát még ha ott támadhat is némi vita, hogy szerencsés lett volna-e, ha megküldöm a szocialista képviselőtársaimnak, frakciótársaimnak, ott biztos nem merülhet fel vita, hogy mondjuk, a bizottság független tagjának, ellenzéki tagjának vagy a jobbikos képviselőtársaimnak megküldöm-e vagy sem.

Éppen ezért én azt gondolom, ha ön valóban érdeemben akar hivatkozni a kormány véleményére, amit az Igazságügyi bizottság tagjainak megküldött, akkor azt akkor tehetné volna meg, ha azt megküldi egyidejűleg a Törvényalkotási bizottság tagjainak is. A legjobb tudomásom szerint ez egyébként nem történt meg, ilyenformán érdemi vitát folytatni a minisztériumi ellenérvekről a bizottságban nem lehetett.

De azt szeretném még egyszer és utoljára a tartalmi részre, egy ilyen bírósági vélemény után teljesen mindegy, hogy mi a minisztérium álláspontja. Egyetlen lehetséges jogállami, demokratikus hozzáállásról lehet tanúbizonyságot tenni: ha a kormány visszavonja a javaslatot ezek után. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy képviselő úr. A Fidesz időkeretének terhére megadom a szót kettő percben soron kívül Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és elnézést kérek mindenkitől, hogy ezzel az ügyrendi vagy eljárási természetű kérdéssel foglalkozunk.

Szeretném leszögezni, Bárándy képviselő úr, hogy önt senki nem hibáztatta ezen a bizottsági ülésen, a Törvényalkotási bizottság ülésén, mert az Országos Bírósági Hivatal az Igazságügyi bizottságnak küldte meg az észrevételeit, tehát nem a minisztériumnak, hanem az Igazságügyi bizottságnak. Ezért az Igazságügyi Minisztérium is az Igazságügyi bizottságnak küldte meg a válaszait, és ön nem tőlünk kapta meg azt a bizonyos minisztériumi válaszeveletet, hanem az Igazságügyi bizottságtól kapta meg mint az Igazságügyi bizottság tagja. Tehát mi a bizottsággal leveleztünk, úgy, ahogyan az OBH is a bizottsággal levelezett.

Az kétségtelenül igaz, hogy a Törvényalkotási bizottságnak már nem küldtük meg még egyszer ezt a levelet, mert úgy gondoltuk, hogy az, hogy az Országgyűlés egyik bizottsága megkapja ezt a levelet, a bizottság megkapja, az az Országgyűlés hivatalos értesítése, tehát hivatalos tudomása van az Országgyűlés bizottságának.

Megjegyzem, hogy az OBH nem a Törvényalkotási bizottságnak küldte meg az észrevételét, tehát már csak ezért is nem lett volna vita vagy nem lehetett volna vitázni ezekről.

Tehát egyrészt sem önt nem hibáztatja senki, és azt gondolom, az Igazságügyi Minisztérium sem mulasztott ebben a kérdésben; a tartalmi álláspontjával kapcsolatban meg majd később szeretnék nyilatkozni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Lukács László György képviselő úr, Jobbik.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön itt elmondta, hogy nincsenek kétségei afelől, hogy újat esetleg nem mondunk, vagy kíváncsian várja, hogy mi újat mondunk.

Én szerintem különösebben újat nem kell mondani, és a másik az, hogy nem is várnám el, hogy egyébként meghalljon bármilyen újat, hiszen mindvégig mondtunk új álláspontokat, már a vita legelején, kezdetén, a TAB-ban is elhangzottak új álláspontok, és mindig ugyanazokat a válaszokat kaptuk.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Annyiban egyetérttek az MSZP-s képviselőtársammal, hogy ha ránk nem is hallgat vagy a mi szavunkat nem is akarja meghallani, talán egyvalakiét, az OBH-ét - akinek egyébként bizonyos jobbító szándékú javaslatait meghallgatták, és sikerült is beépíteni -, az ő hangjukat, illetve a Kúria hangját mindenképpen meg kellene hallani.

(22.00)

Hiszen nagyon egyszerű csak elgondolkodni azon, hogy egyrészt ki lesz a legmagasabb ítélkezési fórum, másrésztől ki az, aki az ítélkezési gyakorlatot alakítja jelenleg Magyarországon. Hogyha az ítélkezési gyakorlatot alakító szerv azt mondja, hogy álláspontjuk szerint az eljárási törvénnyel gondok vannak, és egyébként az eljárási törvénnyel együtt az anyagi jog sem fog megfelelően érvényesülni, akkor nem kell nagy jósnak lenni ahhoz és nem kell különösebb tehetség ahhoz, hogy lássuk, milyen vége lesz az egyes pereknek, pláne úgy, hogy egyébként a jogászokkérdés pontosan tudni fogják, hogy addig kell az ügyet fellebbezni, amíg el nem jut a Kúriára, vagy ameddig el nem jut például oda, ahol az egységes ítélkezési gyakorlat, mondjuk, már jobban érvényesül, például a törvényszékeken vagy például az ítélőtáblán. Tehát innentől kezdve egy nagyon egyszerű séma lesz ebben, és ezzel pont ki fogjuk venni azt, hogy ez egy alkalmazható, élő jog legyen, egy alkalmazható, élő eljárás legyen, helyette kapunk egy olyat, amit valószínűleg valamilyen szinten visszaélészerűen fognak alkalmazni.

Tehát én nem kérem, hogy engem halljon meg, de mindenképpen hallja meg az OBH-t, mindenképpen érdemes meghallgatni a Kúriát, és mindenképpen érdemes velük egyeztetni. Ezt már többször elmondtuk, hogy itt az egyeztetés hiánya és talán a Kúriából is ez a sértettség, ha lehet egyáltalán az ő elképzelésüket latolgatni, hogy mi lehetett, lehet, hogy belőlük is ez a sértettség beszél, vagy ez indította őket arra, hogy kifejtsék az álláspontjukat. És nem kell új érv, régi érveink is ismertek voltak önök előtt, azt azért csak megemlíteném, hogy lényegében ilyen módon az eljárás megduplázza az eljárási lehetőségeket - álláspontom szerint egyébként teljesen indokolatlanul -, ráadásul egy olyan eljárást vezet be, amelyben garantált, szinte 95 százalékos a pervesztése annak a félnek, akin egyébként a bizonyítási teher van, mert képtelen lesz a jelenlegi bizonyítási szabályok alapján, illetve az anyagi jog közbejöttével képtelen lesz megfelelő bizonyítást elvégezni.

Arról már nem is beszélnék, és ezt nem akarom idehozni, hogy az anyagi jogban is én személy szerint hibát érzek, illetve úgy gondolom, hogy egy mo-

dernitási tesztnek már nem igazán felel meg, de ebben talán még az alkotmányossági teszt sem felel meg már annak a modernitásnak, ami a képmásvédelem, a közösségi média, az információtechnológia közbejöttével már egy komolyabb válságot okozhat talán ezeknek a jogoknak a területén. Tehát mindenképpen egy időszerű elképzelést, elgondolást kellene szerintem kialakítani, amelyre kiváló lehetőség lenne az, hogy megvárjuk azt az új Pp.-konceptiót, ami elkészült, a kormány asztalára lekerült, és erről is tud, letették a kormány asztalára, a kormánynak talán valamilyen határozata született is róla, hogy az új Pp. koncepciója, irányvonala milyen legyen. Itt lenne még a lehetőség, amíg ezen dolgozunk, és amíg a Pp. részletes vitája le nem zajlik, hogy ezt az egész komplett eljárási részt addig újragondoljuk, az OBH, a Kúria meglátásaival, jobbító szándékú és a konzultációt követő meglátásaival kiegészítsük, és végre egy olyan eljárásjogot csináljunk ennek a külön eljárásnak, amivel lényegében használható lenne. Én úgy gondolom, itt azzal állunk szemben, hogy ha így hagyjuk meg az eljárási jogszabályt, akkor a puding próbája a bukta lesz, tehát ezt nagyon könnyű lesz majd lemodellezni, és mondom, visszaélészerűen lehet adott esetben ezekben pereskedni, fellebbezni, pontosan látva azt, hogy egyébként az ítélkezési gyakorlat alakítója mennyire nem ért egyet és milyen aggályai vannak magával az eljárási törvénnyel.

Tehát ezt a kettőt javasoltam volna igazából, és ennyiben lehet csatlakozni egyébként a szocialista állásponthez is, hogy érdemes lenne inkább ezt a vitát a Pp. részletes vitájára elhalasztani azokkal a módosításokkal, azokkal a kiegészítésekkel, amelyeket a Kúria, illetve amelyeket az OBH is javasolt, és mindenképpen előtte konzultációt kell lefolytatni, mert jelenleg nagyon úgy néz ki, hogy egy alkalmazhatatlan és egy tényleg alkotmányosan aggályos rendelkezést készülünk elfogadni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Schiffer András képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az a helyzet, hogy ha önmagában mint eljárási jogszabályt nézzük a törvényjavaslatot, az természetesen előremutató és egy korszerű kodifikációs munka, sőt én azt tudom mondani, hogy ami javaslatok megfogalmazódtak az összegző módosítóban, ezek is természetesen támogathatók; viszont pontosan azért nem fogjuk tudni megszavazni ezt a javaslatot, amiért az anyagi és az eljárásjogi szabály ebben az esetben nem szakítható szét. Tehát én természetesen értem államtitkár úrnak azt az aggályát, hogy a kritikák alapvetően az anyagi jogi szabályokat érintik, de akkor, államtitkár úr, amikor van egy

speciális eljárásrend, ami pontosan attól speciális, hogy nem általában anyagi jogok érvényesítését célozza, mint általában a Pp., hanem egy konkrét anyagi jognak vagy két konkrét anyagi jognak a sajátos érvényesítését szolgálja, akkor nem tudunk az alapul fekvő anyagi jogi szabály milyenségétől, minőségétől elvonatkoztatni. Ez az eljárásrend a lába valaminek, tehát ezt úgy vizsgálni, hogy a fundamentumtól, tehát az anyagi jogi szabálytól elvonatkoztatunk, nem lehet, és feltételezem, a Kúriának az általam egyébként nem igazán ismert aggályai is valami ilyesmitől eredhetnek.

Egyszerűen arról van szó, hogy ha önmagában nézzük, akkor természetesen ez egy korszerű szabály, de ha megnézzük azt, hogy az anyagi jogi szabálynak milyen hiányosságai vannak, akkor rögtön azt látjuk, hogy egy gyorsított szabály ezzel a fordított bizonyítási teherrel - amit Lukács képviselőtársam az imént már említett - nagyon könnyen vezethet ahhoz, hogy igen, közvetve ez a szabály bizony a sajtószabadságnak egy aggályos, aránytalan sérelméhez vezethet. Arról van szó, hogy abban az esetben, amikor mondjuk, egy közérdeklődésre számot tartó eseményen a háttérben ott áll valaki, aki nem közszereplő, nincs meg a hozzájárulása, és a sajtótermék vagy mondjuk, egy blogger azzal kell hogy kalkuláljon, hogy nagyon rövid idő alatt beleviszik egy olyan perbe, ahol ő gyakorlatilag az esélytelenek nyugalmával vesz részt, akkor beindul egy olyan előzetes cenzúra, ami, azt gondolom, hogy nemkívánatos.

De továbbmegyek: miután bizonytalan a közszereplő fogalma, mi az új Ptk. parlamenti vitája során is tettünk le javaslatot az asztalra, hogy hogyan lenne érdemes cizellálni a közszereplő fogalmát. Bizonytalan ez a fogalom, innentől kezdve megint csak bizonytalan az, hogy az újságíró egyébként belemegy-e egy olyan jogsértésbe, ahol rövid idő alatt gyakorlatilag úgy, hogy képtelen megvédeni az igazát, egy biztos peresztésnek veti alá magát. És még valami, államtitkár úr: miután ennek a speciális eljárásrendnek a mögöttes szabálya mégiscsak a polgári perrendtartás, azt gyanítom, hogy például a Kúriának, az OBH-nak lehet olyan alkotmányossági aggálya is, hogy túl azon, hogy az anyagi jogi szabályok meglehetősen bizonytalanok, nemcsak hogy egy ilyen gyorsított eljárásrendbe mennek bele a sajtószervek, úgy, hogy gyakorlatilag nincs fegyver a kezükben, hanem ráadásul megvan a lehetőség ideiglenes intézkedésre.

Tehát furcsa módon, ami miatt egyfelől mint eljárásjogi norma, előremutató ez a jogszabály, pontosan ez az oka annak, amiért egyébként alkotmányossági aggályok ezzel szemben felvethetőek, mert arról van szó, hogy egy ilyen gyorsított eljárásról belül elrendelnek egy ideiglenes intézkedést, az azt jelenti, hogy holnap be lehet zúzatni valamit, vagy egy internetes portálról fotókat le lehet venni. Ez azt jelenti, hogy egyfelől, ha a magánszférához való jog felől

közelítünk, ez természetesen egy nagyon előremutató intézmény, ha azt nézzük, államtitkár úr, hogy az alapul fekvő anyagi jogi szabályok milyen állapotban vannak, akkor ez bizony felveti a sajtószabadság súlyos, alaptörvény-ellenes korlátozásának a lehetőségét.

Továbbra is azt gondolom, hogy fontos figyelni arra, amit az Alkotmánybíróság tavaly ősszel mondott, és itt van egy összeütközés a Kúria és az Alkotmánybíróság álláspontja között. Nyilvános helyen készült, közérdeklődésre számot tartó tudósításhoz kapcsolódó, nem sértő felvételeknél nem kell az érintett személyek beleegyezését kérni. Továbbmegyek, szintén az Alkotmánybíróság intencióit követve, abszurdum az a negyedszázados gyakorlat, hogy ha valaki a közhatalom nevében intézkedik - büntetés-végrehajtási tiszt, rendőrtiszt akár azonosító számmal, akár anélkül -, akkor az ő arcát ki kell takarni. Viszont jelenleg az anyagi jogi bázis meglehetősen bizonytalan.

Úgy lehet egy ilyen speciális eljárásrendet bevezetni, hogy először az anyagi jogi alapokat rendbe tesszük. Addig, amíg bizonytalan az, hogy egy egyébként az államhatalom nevében eljáró fegyveres személyről például lehet-e fotót közölni, addig, amíg ilyen bizonytalanságok vannak, ilyen eljárásrendet nem lehet bevezetni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót másfél percben Bárándy Gergely képviselő úrnak.

(22.10)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár úr válaszolt az eljárási kérdésre, én is annál maradnék, a tartalmi problémákról már beszéltem.

Államtitkár úr, önnek formálisan még igaza is lehetne abban, amit mond, hiszen valóban az Igazságügyi bizottságnak küldték meg a bíróságok a véleményét. De hát azért államtitkár úr is szembesült az idő múlásával, és pontosan tudta, hogy amikor megküldi a minisztérium véleményét, akkor az Igazságügyi bizottság ebben a témában többet már nem ül össze, hanem a Törvényalkotási bizottság fog foglalkozni ezzel a kérdéssel. Azt gondolom, hogy azért a kormány is e tekintetben lehetne tekintettel az Országgyűlés működésére, és ha valóban azt akarja, hogy tartalmi szempontból is értékelni tudják a képviselők még azt az anyagot, amit ő erre szán, akkor vegye figyelembe azt, hogy hol tart a törvényalkotás üteme. Ha egy olyan bizottságnak küldi meg, amelyről a kormány pontosan tudja, hogy már többet nem foglalkozik ezzel a kérdéssel, akkor én úgy gondolom, hogy mégiscsak valahol hibát követ el, főleg akkor, még egyszer mondom, ha a kormány érdeke

az, hogy azok a képviselők, akik még a törvényjavaslat tárgyalása előtt állnak, megismerjék a kormány álláspontját. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Akkor megadom a szót az előterjesztőnek hatperces időkeretben.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Bárándy képviselő úr, hadd folytassam ott, ahol ön abbahagyta. Az Igazságügyi Minisztérium segíteni akarta a képviselők és az Igazságügyi bizottság munkáját azzal, hogy írásbeli véleményt, írásbeli válaszokat adott az OBH felvetéseire. Egyébként az nem lett volna kötelezettségünk, hogy pontról pontra leírjuk, mi az álláspontunk. Sajnálom, hogy nem minden képviselőhöz jutott el, aki kíváncsi lett volna erre a véleményre, de szeretném hangsúlyozni, nem voltunk kötelesek arra, hogy itt írásbeli válaszokat adjunk. Végig is mehetett volna az Igazságügyi bizottság pontról pontra, akkor nyilatkoztunk volna a bizottság ülésén arról, hogy mi az álláspontunk ezekről a kritikákról. Mondhatnám úgy is, hogy ez egy pluszszolgáltatás volt a részünkről. De legközelebb majd alaposabban megfontoljuk az írásbeli vélemény eljuttatásának a módját.

Ami a tartalmi kérdéseket illeti, tisztelt képviselőtársaim, csak nagyon röviden szeretnék visszatérni az anyagi joghoz, hiszen önök nem is egyszer mégiscsak megemlítették. Szeretnék elmondani egy olyan tényállítást, amit lehet, hogy már hallottak tőlem, de szeretném megint leszögezni, hogy az új polgári törvénykönyv képmással való visszaélésre vonatkozó rendelkezéseit a Vékás-féle szerkesztőbizottság írta, egészen pontosan Székely László ma már alapvető jogok biztosa írta ezt a részt, vagy legalábbis ő felügyelte a személyiségi jogoknak a polgári törvénykönyvbe helyezett rendelkezéseit. A kormány változatlan formában nyújtotta be az Országgyűlésnek ezt a törvénytervezetet, és az Országgyűlés sem módosította. Tehát amit ma az anyagi jog tartalmaz, az a professzorok által előkészített személyiségi jogi fejezet, mi ahhoz nem tettünk hozzá semmit és nem is vettünk el belőle semmit. Nem biztos, hogy ez meggyőzi önöket, de szeretném leszögezni, hogy ez nem politikai szándék volt, hanem egy szakmai, tudományos álláspont. Ők egyébként arra hivatkoztak - ezt is sokszor elmondtuk már -, hogy csak a meglévő évtizedes bírósági gyakorlatot kodifikálták, amikor a képmás elkészítéséhez való hozzájárulást is beleértették a képmás felhasználásához való hozzájárulásba. Tehát ők egy bírói gyakorlatot írtak le, ez volt a szerkesztőbizottság álláspontja.

Ami a Kúria, illetőleg az Országos Bírósági Hivatal véleményét illeti: tisztelt Bárándy képviselő úr,

pont ebben az ügyben a Kúriának volt már olyan véleménye, amit az Alkotmánybíróság felülbírált. Már ne haragudjon, ha a Kúria véleményét gondolkodás nélkül nem fogadjuk el, mert - ön a jogállamra hivatkozott - az a jogállam rendje, hogy a Kúria jogegységi határozatait az Alkotmánybíróság felülbíráhatja, és volt is már ilyen alkotmánybírósági határozat. Tehát ha a Kúriának változatlanul fenntartásai lesznek ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban, alkotmányos aggályokat fogalmaz meg, akkor a jogállam rendje szerint az előtte folyamatban lévő eljárást felfüggeszhetik, és kérhetik az Alkotmánybíróság döntését. Hangsúlyozom, hogy az Igazságügyi Minisztérium szerint a törvényjavaslat mindenben megfelel az alkotmányosságnak, tehát semmiféle alapjogot nem sért az új vitarendezési szabály, amely a polgári perrendtartásba a törvény alapján belekerül. És ha majd a Kúria az Alkotmánybírósághoz fordul, akkor legalább megtudjuk az indokaikat is, mert ezeket az indokokat egyelőre még nem fejtette ki a Kúria.

Tisztelt Ház! Mindezek előrebocsátása után arra kérem önöket, fontolják meg azokat a szavakat, amiket Schiffer András elmondott. A bírálatát is meghallottam, de azt is meghallottam, hogy azt mondta, egyébként önmagában a törvényjavaslat akár még egy hatékony eszköz is lehetne a képmással való visszaélés megakadályozására. Szeretném megerősíteni, hogy álláspontunk szerint - szemben az OBH által hangoztatott állásponttal - a törvényjavaslat szerinti módosítás effektív hatékony megoldást jelent a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jog védelmének biztosítására. Ezt szolgálja az előzetes eljárásban a kérelmezettek önkéntes teljesítésének előmozdítása, a különleges eljárás soronkívülisége, a jogalap tekintetében a bizonyítás mielőbbi lefolytatásának lehetősége, a gyors szankcionálhatóság, a bizonyítás felvétele, a bizonyítékok előterjesztése. Az pedig, hogy a javasolt eljárás az észrevételben foglalt ügyekben milyen mértékben fogja a jogvédelem hatékonyságát eredményezni, kizárólag a gyakorlati alkalmazás során bizonyosodhat majd be.

Nagyon bízom abban, hogy a most önök által megismert módosító javaslatok után a törvényjavaslat végrehajtásában már az Országos Bírósági Hivatal, illetve nem ő, hanem a bíróságok nem találnak majd kifogást, és így tényleg egy hatékony eszköze lehet a személyiségi jogok védelmének a most előttünk fekvő törvényjavaslat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmával összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bi-**

zottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Szatmáry Kristóf, Vas Imre és Harrach Péter képviselők önálló indítványa T/2413. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2413/5. számon, jelentését pedig T/2413/6. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2413/8. számon, összegző jelentése pedig T/2413/9. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ennek értelmében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság a T/2413. számon benyújtott, a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmával összefüggésben a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 25 igen és 7 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be. A módosító javaslat csak a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza.

A módosító javaslat az 1. § helyett a 2. §-ban rendezi a 100 százalékos bérpótlék kérdését. Ennek keretében a munka törvénykönyvének 141. § (1) bekezdése formailag pontosításra kerül, míg a (2) és (3) bekezdéseiben szabályozásra kerül azon speciális esetkör, amikor a munkáltató a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény szerinti vasárnapokon az év meghatározott napjain kiskereskedelmi tevékenységet, illetve nagykereskedelmi tevékenységet kiskereskedelmi tevékenységgel azonos helyen és időben folytat.

(22.20)

E szerint a szabályozás szerint a kiskereskedelmi tevékenységet folytató munkáltató azon munkavállalójának jár tehát a 100 százalékos bérpótlék, aki a törvény szerinti kiskereskedelmi tevékenységet, továbbá aki a kereskedelmet kiszolgáló szolgáltató tevékenységet végzi az adott vasárnapokon akkor, amikor az üzletek nyitva lehetnek.

Összességében, a Törvényalkotási bizottságban elhangzottak alapján elmondhatjuk, hogy mintegy 100-120 ezer munkavállalónak javul az anyagi helyzete ennek a törvényjavaslatnak a következtében. Ezért kérem a tisztelt Házat a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen a

figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-
rokban.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismerteté-
sére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót
Lukács Zoltán képviselő úrnak.

LUKÁCS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság
kisebbségi véleményének ismertetője: Tisztelt Ház!
Hölgyeim és Uraim! A Törvényalkotási bizottságban
lefolytatott vitában kisebbségi álláspont alakult ki,
amely szerint ez az intézkedés, amely 100 százalékos
vasárnapi bérpótlékot biztosít azoknak, akik vásár-
napon a kiskereskedelemben dolgoznak, illetve
dolgozhatnak, akiknek önök megengedik, hogy egy-
általán dolgozzanak; ők kaphatnak 100 százalékos
bérpótlékot.

A kisebbségi vélemény alapján az örömteli, hogy
egyáltalán az 50 százalékos bérpótlékot legalább
ezeknél a munkavállalóknál 100 százalékra emelik.
Az is elhangzott a vitában, hogy önök voltak azok,
akik a munka törvénykönyve elfogadásánál leszavaz-
ták azt az ellenzéki javaslatot, hogy a vasárnapi bé-
rpótlék 100 százalékra emelkedjen, most pedig nagy-
gyon szűk körben adják ezt meg.

A vitában az is elhangzott kisebbségi álláspont-
ként, hogy ez ugyanúgy, mint az egész törvény, ami
azt célozza, hogy a munkavállalók vasárnap a család-
jukkal lehessenek, hogy legyen szabad vasárnap,
csak részben valósul meg, itt a kereskedelmi dolgo-
zókra gondolunk, mert egyébként semmilyen más
munkavállalónál ezt a védelmet a kormány nem
kívánja biztosítani. Tehát csak a kereskedelmi dolgo-
zóknak kell együtt lenni vasárnap a családjukkal, az
összes többi munkakörben vagy az összes többi ága-
zatban dolgozónak az önök véleménye szerint nem
kell együtt lenni a családjával. Valamint csak a ke-
reskedelemben vasárnap dolgozó munkavállalóknak
kell 100 százalékos bérpótlékot biztosítani, senki
másnak nem kell 100 százalékos bérpótlékot biztosí-
tani, akkor sem, ha egyébként vasárnap dolgozik.

Mi azt mondtuk, hogy ha a kisboltban van 100
százalékos bérpótlék, akkor az ipari parkban is le-
gyen 100 százalékos bérpótlék. Ha a kiskereskedelmi
üzletben van 100 százalékos vasárnapi bérpótlék,
akkor legyen a múzeumban is, a kulturális intézmé-
nyekben is, a fürdőkben, a strandon és mindenhol
máshol, ahol emberek vasárnap dolgoznak. Önök
100 százalékos bérpótlékkal akarják azokat jutal-
mazni vagy azok bérét magasabb szinten látni, akik
vasárnap dolgoznak, de sem a bizottságban, sem a
törvény tárgyalásakor nem kaptunk egyébként arra
választ, hogy miért éppen a kereskedelemben dolgo-
zóknak jár csupán ez. Nagyon helyes, hogy jár nekik,
csak mi azt vetjük föl, hogy ha nekik jár, akkor min-
denki másnak is jár.

Mindezekre a felvetésekre semmilyen logikus
magyarázatot nem adtak. Az ülésen jelen lévő állam-

titkár úr egyébként osztotta a véleményünket, azt
mondta, hogy bizony megfontolandó, hogy a réalke-
resetek növekedése és a keresetek növekedése miatt
ezeknek a hétvégi, illetve vasárnapi bérpótlékoknak
az emelése szükséges, ugyanakkor semmilyen
konkrét ígéretet vagy konkrét elképzelést erre nem
láttunk.

Tehát még egyszer, a legalapvetőbb probléma,
és azért nem nemet nyomtunk, hanem tartózkodást,
mert azzal ugyan egyetértünk, hogy legalább ezek az
emberek kapják meg a 100 százalékos bérpótlékot,
ez rendben is van, de azzal nem értünk egyet, hogy
őket kiemeljük a munkavállalók közül, és kizárólag a
kereskedelmi dolgozók esetében gondoskodunk er-
ről, senki más esetében pedig ezt nem engedjük meg.
Miert gondolják azt, hogy ha ez egy kereskedelmi
dolgozónak jár, akkor minden más dolgozónak
nem jár?

És akkor most csak a munkavállalókról beszé-
lek, és nem beszéltem azokról, akik hivatásuk szerint
dolgoznak szombaton, vasárnap és ünnepnapokon, a
rendőrökről, a tűzoltókról, az egészségügyi dolgozó-
król. De vannak olyan ipari tevékenységek, ahol fo-
lyamatos munkavégzés kell, például erőművek vagy
olyan munkahelyek, ahol nem lehet leállítani a mun-
kavégzést hétvégén sem. Kérdezem én még egyszer,
hogy egy erőművi munkás miért nem érdemel 100
százalékos bérpótlékot, ha a kisboltban dolgozó el-
adó önöktől 100 százalékos bérpótlékot kap.

Ha erre valaki logikus választ adna nekünk, ak-
kor ezt tudnánk támogatni. De mivel az önök elkép-
zelése teljesen logikátlan és teljesen indokolatlan,
ezért nem tudjuk azt megszavazni. Továbbra is tar-
tózkodni fogunk, mert egyetértünk azzal, hogy kap-
janak a kereskedelemben dolgozók 100 százalékos
bérpótlékot, de azt javasoljuk továbbra is, hogy ha
nekik adunk 100 százalékos bérpótlékot, akkor min-
den, vasárnap dolgozó munkavállalónak szintén jár a
100 százalékos bérpótlék, mert ilyen hátrányos meg-
különböztetést a munka világában egyetlen kormány
nem engedhet meg magának.

Ezért nem támogattuk a javaslatot. Köszönöm
szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az
előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem
kíván. Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e
felszólalni valaki. *(Nincs jelentkező.)* Nincs jelentkezés.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszó-
lalások következnek, a napirend szerinti időkeret-
ben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehe-
tőség. Először az írásban előre jelentkezett képvise-
lőknek adom meg a szót. Becsó Zsolt képviselő úré
a szó.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök
úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz a keményen
dolgozó, bérből és fizetésből élő emberek pártján áll.

Ezért támogatjuk a kormány azon törekvéseit, hogy a következő évek róluk és családjuk előrejutásáról szóljanak. A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvényjavaslattal a kormánypártok célja az volt, hogy senkit ne lehessen akarata ellenére vasárnapi munkavégzésre kényszeríteni. A vasárnap a családok döntő része számára legyen pihenőnap, olyan nap, amit a család valamennyi tagja kikapcsolódásra vagy feltöltődésre tud fordítani.

Ennek megvalósítását először a kereskedelemben lehet elkezdni. Miután a kereskedelem a nemzetgazdaság húzóágazata, csak ésszerű mértékben, a nyilvánvaló kivételek alkalmazása mellett volt célszerű a szabályozást megoldani. Azokban az esetekben, amikor a jogszabály megengedi a vasárnapi munkavégzés lehetőségét a kiskereskedelemben is, például az adventi időszakban, szükséges, hogy a vasárnapi munkát végzők a jelenleginél nagyobb bérpótlékot kapjanak. Így a javaslat szerint a kiskereskedelemben 100 százalékos bérpótlék jár minden munkavállalónak, akiknek csak azon az öt vasárnapon kell dolgoznia, amikor a törvény ezt lehetővé teszi. Amennyiben december 24-e vagy december 31-e vasárnapra esik, úgy szintén jár az emelt vasárnapi bérpótlék. Azoknak a boltoknak az alkalmazottai, amelyek minden vasárnap nyitva tartanak, továbbra is 50 százalékos vasárnapi pótlékra jogosultak.

Európa is megosztott a kérdésben. Az EU-tagállamok nagy részében extra bért kapnak a dolgozók a hétvégi és munkaszüneti napokra eső munkavégzéséért. A balti államokban, Portugáliában, de a szlovákoknál is az 50 százalékkal megemelt órabér a minimum, hacsak a munkaszerződésben mást nem kötnek ki a felek. A bérkompensáció helyett a franciák plusz szabadnappal kárpótolják a pihenőidő kiesését. Cipruson csak a bolti dolgozóknak jár kötelezően dupla fizetség, az is csak ünnepnapokon és vasárnap.

(22.30)

A brit törvények értelmében a munkavállalók és a munkaadók között kötött szerződésben kell rögzíteni a hétvégi munkára vonatkozó feltételeket, különben a munkaadó még csak extra bért sem köteles fizetni a pihenőnapok feláldozásáért a munka oltárán.

Magyarországon jelenleg közel 900 ezer munkavállaló dolgozik vasárnap valamilyen gyakorisággal. A vasárnap dolgozók 70 százalékát olyan munkáltatónál, illetve munkakörben foglalkoztatják, ahol a vasárnapi munkavégzés a tevékenység jellegéből fakad, ezért az érintettek külön pótlékra nem tarthatnak igényt. Idesorolhatók a mezőgazdaságban, az energiaellátásban, a szállításban, a szálláshely-szolgáltatásban, a vendéglátásban, a rendvédelem, a

hónvédség, az egészségügy, a szociális ellátás, valamint a szórakoztatás területén dolgozók.

Amennyiben a vasárnapi munkavégzés minden formája után 100 százalékos pótlékot kellene fizetniük a munkáltatóknak, és ez Lukács úrnak is szól, akkor a vállalati szféra éves többlettere 94 milliárd forint, a közszféráé pedig 32 milliárd forint lehet. (Lukács Zoltán: *Két stadion!*) Jelenleg a gazdaság teljesítménye azonban még nem engedi meg magának ezt a többlettere. Én kérném a javaslat támogatását. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt már megállapítottuk, megállapíthatjuk, hogy önök bezárásban jók. Üzemeket, gyárakat tudnak bezárni, bányákat tudnak bezárni, kórházakat tudnak bezárni, lám, lám, boltokat is tudnak bezárni sikerrel; sikerrel, de hát meglátjuk, milyen hosszú távú sikerrel. De nemcsak bezárásban jók, hanem kizsigerelésben is, abban is remekül üzemelnek. Gondolják csak végig 2012 munka törvénykönyvét, akkor, amikor, ha már a pótlékoknál tartunk, Becsó képviselőtársam, a pótlékok tekintetében önök megszüntették a délutános pótlékot. Önök 30 százalékra csökkentették az éjszakai pótlékot, megfelezték a vasárnapi pótlékok összegét.

Miről beszélnek önök itt most? Nehogy jótékonykodjanak már, nehogy jótéteményként kelljen már megélni azt, hogy vasárnap majd, mondja képviselőtársam, az a százezer ember a kereskedelemben, ha jól emlékszem, 530 ezren dolgoznak, majd vasárnapi pótlékhoz juthat hozzá, százszázalékos pótlékhoz! De önök elvették ezektől az emberektől a vasárnapi pótlékot annak idején. Most egy töredékének visszaadják - egy töredékének visszaadják -, s legyenek boldogok és hozsannázzanak! Hát hol élnek önök?! Miről beszélnek önök?

De nemcsak a pótlékok tekintetében, hanem ha meggondoljuk, a munkahelyek megszüntetése tekintetében is élen járnak. Ez azt hozza magával, kirekesztődnek emberek, illetve egyeseknek többet kell dolgozni. De mikor? Mondjuk, a hétköznapiakban, tudja, délután, a meghosszabbított műszakokban, tudja, amikor nincs délutános pótlék. Ragyogó! Csodálatos! Csodálatos, csak az emberekért! Kikért? Melyekért? A bérből és fizetésből élő emberekért - mondja Becsó képviselőtársam. Hát jól megcsinálták nekik! Megkapták rendesen azt, amit önöktől érdemltek - gondolja ön. Nem, nem ezt érdemlik az emberek! Az emberek azt érdemltek volna, hogy tisztességesek legyenek velük szemben. Azt érdemltek volna, hogy pont azokról, akikről ön most beszélt, képviselőtársam, az átlag alatt keresőkről, a minimálbér környékén keresőkről, hogy ők több

bérhez tudjanak hozzájutni - ne kevesebbhez, többhöz.

Az önök időszakában a minimálbéres ember, többször elmondtam, most is elismétlem, 2010-hez képest ötezer forinttal kevesebb értékű, vásárlóerő-értékű pénzhez jut hozzá. Tudja, a minimálbérnek az a lényege, hogy annyit ér, amennyi a kézben van, és amit érte vásárolni lehet. Nagyon egyszerű a történet. Egy szó mint száz, ellentmondásosan viselkednek és cselekszenek, Harrach képviselőtársam, Becsó képviselőtársam, Mengyi képviselőtársam, Szatmáry képviselő úr, aki már ide sem jön, tehát sokan, akik ebben a kérdéskörben álláspontokat rögzítenek. Harrach képviselőtársammal majdnem megegyeztünk itt az elmúlt valamelyik este, éjszaka folyamán, hogy igen, jónak tartja azt, amit mi mondunk, százszázalékos vasárnapi bérpótlék mindenkinek, aki vasárnap dolgozik, mindenkinek. Nem egyeseknek és keveseknek, nem! Mindenkinek! A képviselőtársam azt mondta, hogy rendben, ő ezt el tudja fogadni, ő ezt támogatni is tudja.

Hol van az egység? Hol van a kereszténydemokraták és a Fidesz közötti egység az emberek érdekében? Tudja, a bérből és fizetésből élő emberek érdekében. Ebben kellene egységet kötniük, szövetséget kötniük, ebben, ami az emberekről szól, és az emberekért valósulna meg. Úgy látom, ebben már nem tudnak egységet kötni, ilyenkor már inkább Harrach képviselőtársam se jön el. Szatmáry képviselőtársam meg már azért nem, mert önmagával kell meghasonulnia, amikor szembenéz a korábbi mondásaival és cselekedeteivel.

Egy szó mint száz, azt akarom mondani csak, hogy csak azon gondolkodjanak el, csak arról beszéljenek, amit meg is csinálnak. Nem kell a дума falai között! Nem a dölyfösségre, az önteltségre, a magamutogatásra vágnak az emberek, hanem arra, hogy amit kimondanak, azt megcsinálják. Ha önök a bérből és fizetésből élő embereket kívánják szolgálni - szolgálni, és csak azért mondom még egyszer, hogy szolgálni, nem úgy, mint Czibere államtitkár úr, amikor idejön és az első mondata az, hogy amikor hatalomba kerültünk; nem hatalomba kerültünk, hanem szolgálni -, akkor tanulják meg azt is, hogy a szolgálat azt jelenti, hogy az emberek érdekében cselekszenek, legkiváltképp azoknak az embereknek az érdekében, akik rászorult helyzetben vannak.

Egy szó mint száz, ha egy csepp tisztesség, ha egy csepp lelkiismeret van önökben, akkor az a minimum, hogy azt, ami 2012 előtt volt, a százszázalékos vasárnapi pótlék, a délutános pótlékok, az éjszakai pótlékok magasabb összege, akkor azt csipőből, kapásból biztosítják az emberek számára és nem hülyítik őket azzal, amit most csinálnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, 2011-ben egy nagyon komoly vita volt itt a munka törvénykönyvéről. Sokan emlékszünk rá, sokan megpróbálják ezt elfelejteni, most is kései órán vitázunk, de akkor még később kezdődött a vita, nagyjából egy óra, fél kettő környékén, önök ekkor gondolták lefolytatni a munka törvénykönyvével kapcsolatos részletes vitát. Ezt csak azért mondom el, mert való igaz, hogy ekkor önök gyakorlatilag tönkretették a munka törvénykönyvét. Úgy tették rugalmassá a munkaerőpiacot, hogy a magyar munkavállalókat rugalmasan kizsákmányolhatóvá tették. Elvették a munkavállalói jogokat már korábbi javaslatokkal is, például a sztrájk törvény módosításával fokozatosan leépítették a szakszervezetek lehetőségét arra, hogy fellépjenek a munkavállalók érdekében. Való igaz, hogy ekkor többek között a pótlékrendszert is tönkretették.

Megszüntettek pótlékokat, illetve jelentősen csökkentettek pótlékokat. Azt gondolom, hogy ezután az a lépés, amit most tesznek, ez egy töredék néhány nap vonatkozásában és a munkavállalók egy szűk csoportjának vonatkozásában. Nyilván ez pont több, mint ami eddig volt, pont annyival több, mint ami a javaslatban van, de több százezer munkavállaló számára ez nyilván semmiféle megoldást nem jelent.

Illeszkedik abba a képbe, amit önök eddig tettek. Fokozatosan, hétről hétre újabb és újabb ötletekkel kívánják tovább ellehetetleníteni a vasárnapi nyitva tartást, ami abból a szempontból érdekes mindenképpen, hogy munkavállalók egy jelentős része számára jelent hátrányt, mivel ők kénytelenek, ezért ez látszik már az üzletek nyitva tartásából, a hétköznapi, illetve a szombati időszakban akár este 8-10 óráig dolgozni, hiszen ebben az időszakban meghosszabbították az üzletek a nyitva tartásukat jelentős részben, a délutános pótlék viszont nem áll rendelkezésre.

Tehát ekkor nem kaphatnak ők semmilyen módon többletbevételt. Egyébként vannak olyan információink is, hogy vidéken például az, hogy öt óraker nem nyithatnak ki a boltok, komoly problémát jelent adott esetben több településen, az új jogszabályok szerint hat óraker van lehetőség kinyitni, ez főleg kistélepeleéseken komoly problémát fok okozni. Figyeljenek erre oda, én azt kérem.

Nyilvánvalóan ez egy életképtelen javaslat. Akárhányszor fogják még toldozgatni-foldozgatni, ez a történet meg fog bukni, mint ahogy az országok túlnyomó részében megbukott, ahol ezt bevezették, sőt Európában, szerte Európában több országban most korrigálják ezeket a javaslatokat. Ha visszaállítanák a munka törvénykönyvében korábban, négy éve benne lévő pótlékrendszert, akkor, azt gondolom, hogy alacsony keresetű munkavállalóknak növelhetnénk meg jelentősen a bevételeit.

(22.40)

Ekkor szolgálnak igazából a munkavállalók érdekét, és nem azzal szolgálják az ő érdeküket, hogy szűkítik a lehetőséget az ő foglalkoztatásukra. Azt gondolom, ezt végig kellene gondolniuk, különösen annak a fényében, ma is elhangzott, hogy mintegy 2,2 millió szja-bevalló vall be a létminimumnál kevesebb havi bevételt. Ez egészen elképesztő szám szerintem. Én azt gondolom, az Országgyűlésnek mindent el kellene követnie azért, hogy ne legyenek létminimum alatt foglalkoztatott dolgozói szegények Magyarországon. Amit önök csinálnak, az ezzel elmentéses folyamat, mélyíti a dolgozói szegénységet. Nemcsak ebben csinálják ezt egyébként, hanem nyilván az, hogy a minimálbér reálértéke drasztikusan csökkent az elmúlt években, szintén ebbe az irányba mutat.

Egy szó mint száz, a javaslat ezért problémás. Ugyan a módosítás kapcsán egy tartózkodással illetve - ahogy Lukács Zoltán képviselőtársam elmondta - a frakciónk a javaslatot, hiszen egy nagyon szűk körben ez előrelépést jelent, az egész módosítgatásuk, toldozgatásuk-foldozgatásuk visszautasítandó. Azt javasoljuk, határozottan felszólítjuk önöket, hogy állítsák vissza a munkavállalók jogait a munka törvénykönyvében, és adják meg az őket illető bért és az őket illető bérpótlékokat. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Akkor a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Nincs jelzés.)* Nem kíván válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Szatmáry Kristóf, Mengyi Roland, Vas Imre képviselők önálló indítványa T/3414. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3414/8. számon, jelentését pedig T/3414/9. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3414/11. számon, összegző jelentése pedig T/3414/12. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontja, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót ennek értelmében Vejkey Imrének, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a T/3414. számon benyújtott, kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról a törvényjavaslatot a 2015. március 12-i ülésén megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 26 igen és 7 nem mellett összegző jelentést, továbbá összegző módosító javaslatot nyújtott be.

A módosító javaslat a Gazdasági bizottság javaslatának egy pontját, illetve a Törvényalkotási bizottság saját indítványának egy pontját tartalmazza. A módosító törvényjavaslat lényege, hogy az üzemanyag-töltő állomás ugyan maga nem tartozik a kiskereskedelmi szektorban történő, vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény hatálya alá, a területén működő egyéb üzletek tekintetében viszont a jogértelmezés segítése érdekében indokolt kimondani, hogy amennyiben egy töltőállomás területén olyan kiskereskedelmi üzlet van, amely nem értékesít üzemanyagot, úgy erre a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény rendelkezései vonatkoznak.

Egy gyakorlati példával élve, a benzinkúton a tankolást követően ezután is meg lehet venni például a csokoládét és az üdítőitalt *(Bangóné Borbély Ildikó: Milyen áron?)*, azonban a törvény kijátszására élelmiszerboltot alapítani nem lehet.

Kérem, támogassák a T/3414. számú törvényjavaslatot. *(Dr. Varga László: Azért várjuk meg, amíg elfogadja az Országgyűlés! Vagy játsszuk el!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 7 perces időkeretben. Megadom a szót Lukács Zoltán képviselő úrnak.

LUKÁCS ZOLTÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. No, ez az a javaslat, ami a célját tekintve értelmetlen, de hála istennek, nem is fogja azt elérni. Önök ugyanis konkrétan arról beszélnek, hogy ha van egy üzemanyag-töltő állomás, és az állomás területén működik egy vegyesbolt vagy egy kiskereskedelmi üzlet, akkor annak nem lehet vasárnap nyitva lenni. Csak önök már a bizottsági vita során sem tudták megmagyarázni, hogy az üzemanyag-töltő állomásokon lévő shopok és egyébként a kiskereskedelmi egység között milyen különbséget lehet tenni, mert nemcsak csokoládét és üdítőt lehet kapni ezekben a shopokban, mindannyian jártunk már ilyen shopokban.

Nem egy ezek közül ma is gyakorlatilag majdhogynem egy vegyesbolt szintjét éri el. Ugyanúgy lehet kapni élelmiszert, lehet kapni vegyi árut, lehet kapni szendvicset, lehet kapni kávé, meleg ételt

lehet kapni. Ebből a szempontból nem nagyon lehet különbséget tenni.

És ha még van is olyan shop, amely most, mondjuk, kisebb szortimenttel dolgozik, én elmondtam bizottsági ülésen, hogy ezt az indítványt, amit most önök idehozta és nyilván el fognak fogadni, körülbelül kettő perc alatt lehet kijátszani, mert hogyan lehet azt megakadályozni, hogy az az üzemanyagtöltő állomás 20-30 négyzetméterrel megemelje az alapterületét ennek a shopnak, még mindig belefér egyébként a törvényi alapterületbe, betegyen kettő darab hűtőt, még három polcot meg egy gondolat, megemelje a szortimentet 50 százalékkal, és máris kész van a vegyesbolt.

Ha önök ezt akarnák megakadályozni, akkor egyébként föl kellene sorolnunk törvényben, hogy mi az, ami árusítható egy ilyen üzemanyagtöltő állomáson, és mi az, ami nem árusítható, mert innentől kezdve azt, hogy mi a vegyesbolt meg mi a nem vegyesbolt, ki fogja eldönteni. Nyilván Harrach úr el tudja, de rajta kívül nyilván senki nem tudja eldönteni ebben az országban.

Azonkívül az, hogy önök azt mondják, hogy az a kiskereskedelmi egység, amely nem forgalmaz üzemanyagot, nem lehet nyitva; jelzem, hogy ha ennek a kiskereskedelmi egységnek a kasszája ugyanott van, mint az üzemanyagot forgalmazó kút kasszája, vagy ezeket a kasszákat egyébként informatikailag összekötik, és a megtankolt üzemanyagot ezeknek a kasszájánál is ki lehet fizetni, akkor most megfoghatják ezt a javaslatukat, bekeretezhetik és kitehetik a falra, mert pont ennyit fog érni.

Megint itt van egy javaslat, amit önök megírtak és aminek a való élethez a világon semmi köze nincs. Önök valamiről beszélnek, valamilyen javaslatot tesznek, a világ meg odakint valamit csinál, aminek ehhez semmi köze nincs. Ezzel a javaslattal önök nem fogják tudni elérni, hogy ne legyen hétvégi munkavégzés ezeken a területeken.

Azt mondják, hogy egyébként kinek az alkalmazottai? Bármely cég meg tud állapodni ebben az ügyben, és bármely cég háttér-megállapodásokkal meg tudja oldani, hogy mind egyébként az üzemanyag kifizetésének az ügyében, mind pedig az alkalmazottak ügyében bármikor el tudnak egymással számolni, és egyébként ezt az ügyet két perc alatt kerülük ki.

Én nem azt mondom, hogy azoknak van igaza, akik ezt a törvényt kikerülik, csak önök pont azzal a céllal hozták ezt a törvényt a bizottság elé is, hogy ez kikapukat fog bezárni. Szeretném mondani, nem fog bezárni semmilyen kikaput, maximum egy kicsit behajtja, de bezárni semmiképpen nem fogja.

Tehát még egyszer összefoglalva: nem tudják megmondani a különbséget a most működő shopok és vegyesboltok között. Nem tudják megakadályozni, hogy ezek egyébként - kicsit megemelve a most működő shopok területét és annak a szortimentjét - pillanatok alatt vegyesboltta váljanak. Ha ki

lehet ott fizetni az üzemanyagot, akkor máris megfelelnek ennek a törvényi kitételnek, és egyébként alkalmazottak szempontjából is ugyanígy megoldható a probléma.

(22.50)

Ezért mondtuk mi azt, hogy ha az a célja ennek a javaslatnak, amiről beszélnek, akkor ez a javaslat rossz, nem működik, nem életszerű, nem fog működni. El kell menni, meg kell ismerni ezeknek a kereskedelmi egységeknek a véleményét, a működését, és akkor utána lehet olyan javaslatokat tenni, hogy mondjuk, azok is megfeleljenek ennek a törvénynek. Ez a javaslat annak nem tesz eleget. Egy.

Kettő: a javaslatnak mégiscsak az a lényege, hogy önök még egy helyen megnehezték a magyar állampolgárok vásárlási szokásait, önök még egy kaput becsukjanak előttük, hogy még nehezebben jussanak hozzá valamihez, amit meg akarnak vásárolni. Hogy ez miért jó maguknak, azt én nem tudom, de önök ezt már megszállott módon csinálják; valamiért valaki maguknál ezt kitalálta, és maguk most már úgy vadásznak ezekre a helyekre, hogy az egészen elképesztő. Most akkor kitalálták, hogy a benzinkúton is ez legyen.

Mondom még egyszer, kitalálhatják - én elmondtam a bizottsági ülésen is, most nem fogom magamat ismételni -, de nem alkalmas ez a javaslat arra, ami a célja lenne, amiről önök beszélnek, azt nem fogja elérni. Én emiatt nem vagyok szomorú, csak mondom, hogy ennek így semmi értelme nincs.

Életszerű javaslatokat kéne tenni, ismerni kéne a világ működését, nem egy elefántcsonttoronyba bezárkózni, és onnan javaslatokat szórni a nép közé, mert a népek - most bocsássanak meg, hogy ezt mondom - nagyon sokszor több esze van, mint azoknak, akik ezeket a javaslatokat írják, tehát az emberek meg akarnak élni, ők pénzt akarnak keresni, el akarják tartani a családjukat, és önök hiába akarják ezt nekik megnehezíteni, ők ezt mindenképpen meg fogják próbálni, és én azt gondolom, hogy ebben az ügyben senki nem is haragudhat ezért.

Úgyhogy ezt a javaslatot mi nem fogjuk támogatni. Önök nyugodtan támogassák, de semmit nem fognak vele elérni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván.

Kérdezem, a kormány részéről kíván-e felszólalni... *(Glattfelder Béla: A végén.)* A végén. Rendben. Köszönöm. *(Lukács Zoltán: A végén, mert akkor nem tudunk válaszolni rá! - Glattfelder Béla: Viselkedjen, képviselő úr! - Lukács Zoltán: Majd azt én eldöntöm! Azért még attól, hogy államtitkár vagy, nem esünk össze!)*

A kijelölt bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek. Ennek értelmében megadom a szót Becsó Zsolt képviselő úrnak.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat ezúttal is három paragrafusból áll, tehát viszonylag röviden össze lehet foglalni a lényegét. Bár az előzmények igen széles körben ismertek, de azért érdemes egy rövid visszatekintést adni.

A kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló törvény március 15-én lépett hatályba. A döntéshozók szándéka az volt, hogy vasárnapi munkavégzésre akarata ellenére senkit se lehessen kényszeríteni. Az európai gyakorlat igen színes képet mutat: miközben vannak súlyosabb és szigorúbb szabályozást követő országok, addig vannak abszolút megengedők is. A magyarországi szabályozást az a cél vezette, hogy az egyetemes pihenőnap megvalósításával legyen egy olyan nap, amit a családok együtt tölthetnek el.

Rátérve a javaslatra: az előttünk fekvő javaslat célja, hogy a vegyesen működő kis- és nagykereskedelmi üzletek a vasárnapi nyitvatartási tilalom szempontjából azonos elbírálás alá essenek, mint a kizárólag kiskereskedelmi tevékenységet folytató üzletek, így egyértelművé válik, hogy a vegyesen működő üzletek vasárnap évente csak öt alkalommal tarthatnak nyitva. A benyújtott módosító javaslat értelmében pedig a töltőállomások területén működő, üzemanyag-értékesítéssel nem foglalkozó üzletre a kiskereskedelmi szektorban történő vasárnapi munkavégzés tilalmáról szóló 2014. évi CII. törvény rendelkezései vonatkoznak, így ezen üzletek is csak öt alkalommal tarthatnak nyitva évente.

A javaslat célja, hogy biztosítsa a versenysemleges működés lehetőségét a kiskereskedelmi szektorban a vasárnapi nyitva tartás tekintetében. Kérem a javaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő hozzászólásra Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Becsó képviselőtársam az előbb a bérből és fizetésből élő emberek oldalán állva mondott néhány olyan mondatot, amely elég kérdőjelessé tehető. Most egy másik megközelítést tett, ami arról szölt, hogy ne lehessen kényszeríteni senkit vasárnap munkavégzésre.

Szeretném a figyelmébe ajánlani Orbán Viktor-nak a szavait, aki, ha nem szó szerint, de tartalmában a következőket mondta: mindaddig, amíg a hét munkanapjain, tehát a hétköznapokon nem tudnak az emberek annyi jövedelemre szert tenni, ami a tisztas megélhetésükhöz elégséges, addig ő a vásár-

napi zárva tartást nem fogja támogatni. Ha nem emlékszik rá, majd kezdjen el kutakodni a jegyzőkönyvekben, de ha nem találja, akkor szóljon, és segítek, átadom önnek, hogy tudja, hogy mit képviselt Orbán Viktor ebben a dologban. Szóval jó lenne, ha konzekvensen mindig ugyanarról beszélne, mindig ugyanazt mondanák, nem egyszer így, egyszer meg úgy, mert ez tényleg az emberek hülyítése.

Tudja, akkor, amikor lexeket csinálnak - most lehet mondani, hogy lex Metro, vagy a korábbiakban sokfajta másik lex törvényt már megismerhettünk -, akkor azt is hozzáteszem, hogy biztos emlékszik arra is, amikor, nem tudom a számot pontosan, de olyan 60 körüli stratégiai szerződést kötöttek, ezek között például a Tesco ott volt. Hol van most a Tesco, az önök stratégiaiszövetséges-társa? Nem akarok kimenni a törvénytervezet keretei közül gondolati síkon sem, csak megemlítettem, hogy így kell komolyan venni az önök cselekedeteit e tekintetben.

Egy szó, mint száz: én azt gondolom, hogy azokat a kialakult vásárlói szokásokat, amelyek évtizedeken keresztül égtek be a társadalomba, az emberek agyába, a viseltetésükbe, a szokásaikba, azokat így, erőszakkal, azokat így, egyszerűen nem érdekelve a társadalmi gondolkodásmód kialakulását és annak a megvalósulását, felülírni lehet, csak nem célszerű. Ez egy halott ötlet. Ez egy halott dolog, amit önök csinálnak. Önök fogják idézőjelbe tetten sírva visszacsínlani ezt, amit most csinálnak.

Még egyszer azt szeretném önnek mondani, képviselőtársam, de nemcsak önnek, minden kormányparti képviselőnek, hogy tudják, az a 94 milliárd, amiről ön beszélt az előbb, ami ahhoz kellene ön szerint - egyébként kevesebb -, hogy mindenki, aki vasárnap munkatevékenységet végez, 100 százalékos bérpótlékban részesüljön, az néhány stadion elengedésével, néhány luxusberuházás meg nem valósításával nyugodt lelkülettel megvalósítható. De egyéb más eszközöket is tudok önnek mondani: offshore-cégek és sok minden egyéb más keretei közül megmentett források és sok minden más tekintetében.

Egy gondolat a végére: azt akarom mondani még egyszer, képviselőtársam, hogy amíg nem lehet megélni a hétköznapokban, a hét öt vagy adott esetben hat napján megszerzett jövedelmekből, addig a vasárnapi zárva tartás egy halott ötlet. Egy halott ötlet, mert elveszi az emberektől a forrás szerzésének a lehetőségét, mert mások számára, a munkaadók számára a kirúgás lehetőségét adja meg, és ezáltal áldozattá tesz nagyon sok tízezer embert, amik meg elveszik a munkahelyüket. És ez az, ami odavezet, hogy öt év kormányzás után azok az emberek, akik a kereskedelemben dolgoznak, ha a városi területet nézzük, nem sokkal keresnek többet, mint a minimálbér, mondjuk, olyan 120-130 ezer forint bruttó környékén, a kis falvakban meg éppen a minimálbért keresik meg, tudja, azt a minimálbért, ami ötezer forinttal kevesebbet ér, mint 2010-ben.

Itt államtitkár úrnak csak annyit mondanék, hogy akkor, amikor hátrafordul a képviselőkhöz, soha ne feledje el, hogy ön szolgálatot teljesít, úgy-hogy ne a képviselőt akarja számon kérni azért, mert kérdezni mer, bátorkodik vagy véleménye van. Nem! Ön azért ül ott, abban a sorban, hogy válaszoljon a feltett kérdésekre, és ha bátorsága lenne, akkor a vitában is részt venne, egyszerűen annak érdekében, hogy ezeket a kérdéseket tisztességgel ki lehessen tárgyalni, és ne így, ahogy önök csinálják, így csípőből el lehessen intézni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

(23.00)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A múltkori vitánál, ami a harmadik volt, szerintem - és ez a negyedik -, akkor én elmondtam, hogy nemrég neveztek ki maguk egy cirkuszügyi miniszteri biztost. Most már tényleg megértem, hogy miért történt ez meg. És a cirkuszba bohócok is keltenek. Itt ülnek. És ne haragudjanak érte, ha ezt mondom, én a mai tapasztalatomat szeretném magukkal megosztani.

Tudják, vidéken vannak még olyan emberek, akik nagyon korán kelnek hétfőn reggel, azért, mert a gyerekeiket el kell engedni, mondjuk, iskolába, kollégiumba, vagy akár el kell menni messzire dolgozni, mert otthon már nincs munkahelye, és muszáj akár több tíz vagy száz kilométert megtenni ahhoz, hogy dolgozhasson. Reggel Kabán, az ételmisszerüzlet előtt öt órakor legalább húsz ember állt, mert nem vettek róla tudomást, hogy hat órakor fog kinyitni a bolt. Ők ugyanúgy elmentek reggel öt órakor bevásárolni a gyerekeiknek, a férjeiknek. Vagyis csak tették volna, ha maguk ebben nem akadályozzák meg. Na, tisztelt képviselő urak és államtitkár úr, ott kellett volna lenni, és azokat a drága jó mondatokat, amiket nem fogok visszaidézni, mert nyomdafestéket nem tűr, hogy hogyan illették ezek a magyar állampolgárok, választók magukat, ott a bolt előtt, érdemes lett volna meghallgatni. Ismerik Harrach Péter nevét, Szatmáry Kristófét, meg fogják a magáét is ismerni, Bacsó képviselő úr, mert maga amiket... *(Becsó Zsolt: Úgy hívnak!)* Becsó! Meg fogják ismerni, higgye el!

És igazán döbbenet számomra, amikor maguk azt hozzák fel indoknak, hogy senkit ne tudjanak kényszeríteni a vasárnapi munkára a kereskedelemben. És a tulajdonosok micsodák, a bolttulajdonosok, ők mik, mondják már meg nekem! Ők micsodák ebben az országban? Vagy, mondjuk, amikor azt mondják, hogy a tulajdonosok fizethetnek saját ma-

guknak 50 százalékos bérpótlékot, ezt tényleg maguk elhiszik, amikor ezt leírják maguknak, és felolvasásák? Legalább olvassák már el előtte, hogy miket írtak le maguknak, és ültessék át a hétköznapiakba, hogy ez hogy fog működni! És utána jönnek azzal, hogy megnézik még azt, hogy melyik boltra nem az a címke van kitéve, hogy CBA. Mert ha az lenne kitéve a benzinkútra meg minden egyes üzletre ebben az országban, semmi bajuk nem lenne azzal, hogy vasárnap nyitva van vagy nincs nyitva. Ezt mondják el, ne hazudjanak itt összevissza minden egyes alkalommal!

Most képviselőtársam elmondta, hogy hogy fogják megint kijátszani. Jövő héten újabb törvényt fognak benyújtani. És itt fogunk bohóckodni, és megint vitatkozunk arról, hogy mit lehet még kivenni, vagy mit lehet még erről szabályozni. Hagyják már békén, felnőtt ember módjára ezeket a magyar lakosokat! És ne jussunk már el odáig, hogy majd bizonyos termékeket nem fogunk tudni megvenni, mert egy hálózatban lesz az egész ország, és csak bizonyos termékeket fognak árulni, mert, tudják, úgy van ez a kereskedelemben, hogy minél többet rendelnek le, annál kedvezőbb áron tudják beszerezni a vállalkozók. Eljutunk odáig, hogy nem fogunk termékeket megkapni? Nem elég, hogy most már vasárnap boltba se mehetünk... Jaj, tudom, a következő az lesz, hogy majd kötelezik, hogy vasárnap az asszonyok süssenek kenyeret. Mert ez lesz a következő.

Vagy mondhatnék ettől jobbat: majd vasárnap mindenkinek kötelező lesz templomba menni. Érdemes megnézni azt a Facebookra felposztolt képet, hogy mit csináltak az egyik templombejárattal. Ezeket kellene meghallgatniuk, és észrevenni, hogy mi zajlik ebben az országban.

És igaza van a képviselőtársaimnak, hogy maguk sírva fogják ezeket a törvényeket visszavonni, mert majd be fogják látni, hogy ezt nem lehet csinálni a magyar állampolgárokkal, a magyar választókkal. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Gúr Nándor képviselő úr jelezte; 38 másodperc áll rendelkezésére.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Igen, az bőven elég, elnök úr. Az az utolsó mondatom, hogy akkor gondolkodjanak ilyeneken, akkor tegyenek ilyeneket, hogyha az országban - mint ahogy Varga képviselőtársam is mondta - a személyi jövedelemadó-bevallás tekintetében a 4,3 millió emberből nem 2,2 milliónál több lesz azoknak a száma, akik nem tudják egy adott hónapban a létminimum összegének megfelelő pénzt megkeresni. Akkor lehet sok mindenben gondolkodni.

Addig, amíg a megélhetés kényszere ott van az emberek feje felett, addig nem ilyeneken kell gon-

dolkodni, hanem azon, hogy hogy segítsék őket. Ebben kellene előrelépni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: További hozzászólót nem látok, ezért Glattfelder Béla államtitkár úrnak adom meg a szót, aki jelentkezett, a Fidesz időkerete terhére.

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm a szót. Néhány dolgot szeretnék elmondani észrevételként. Mindenekelőtt fontos tudni, hogy a régi tagállamok többségében már nagyon régóta létezik a vasárnapi zárva tartás rendszere, sőt tulajdonképpen soha nem is voltak nyitva az országok jelentős részében vasárnap a boltok. Hagyományaik miatt ez így alakult. Egyetlenegy ország volt, ahol bevezették a vasárnapi zárva tartás tilalmát, és a későbbiekben ezt visszavonták, ez egyébként Horvátország volt, tehát egy újonnan csatlakozó tagállam. Ennek az oka az volt, hogy 2008 környékén vezették be a vasárnapi zárva tartás tilalmát, pont akkor, amikor jött a gazdasági válság, és a gazdasági válság hatására jelentős mértékben visszaesett a forgalom, és ez vezetett oda, hogy végül a zárvatartási tilalmat visszavonták.

Egyébként én sokáig Brüsszelben éltem, és Brüsszelben teljesen jól működött ez a rendszer, mindenki pontosan ismerte, hogy vasárnap... *(Harangozó Gábor István: Pont a benzinkutakról beszéljünk! Brüsszelben éltél, a benzinkúton vannak-e kisboltok vagy nincsenek? - Az elnök cseppet.)* Ez nagyon érdekes dolog, ugyanis Belgiumban nagyon sok olyan benzinkút van, és egyre több olyan benzinkút van, ahol egyáltalán nincsenek már boltok, sőt nagyon sok helyen már benzinkutas sincsen, hanem önkiszolgáló rendszerrel *(Derűltég az MSZP soraiban.)*, bankkártyával fizetnek. Tehát nincs bolt, nincs benzinkutas, bankkártyás fizetés van. Én magam is ezt többször tapasztaltam, amikor például a Charleroi reptérre mentem, menet közben rendszeresen ilyen benzinkútnál lehetett tankolni, ahol nem volt bolt, nem volt benzinkutas, benzinkútnál benyomta az ember a bankkártyáját, és utána, amikor töltött az ember, akkor utána automatikusan *(Harangozó Gábor István: Én is minden vasárnap a GB Expressben vásároltam!)* levette a pénzt a bankkártyáról a rendszer. *(Lukács Zoltán: Belgiumban mennyit keres egy eladó?)*

Ami nagyon nagy különbség Magyarország és úgy tűnik, Nyugat-Európa között: hogyha Nyugat-Európában megalkotnak egy törvényt, akkor nem azt keresik, hogyan lehet azt a törvényt kijátszani; és nincs olyan politikai párt, még az ellenzék soraiban sem, amelyik arra próbálná rávenni az állampolgárokat vagy a vállalkozásokat, hogy kijátsszák a törvényeket. Nem! Tehát rendes országban még az ellenzék is, hiszen az esküjük is erről szól - a törvényeket

megtartom és megtartatom -, arra biztatja a jogalkalmazókat, hogy a lehető legteljesebb mértékben alkalmazzák a törvényben előírtakat, még akkor is egyébként, ha annak az elfogadásával, a körülményeivel vagy a tartalmával nem értettek egyet. Engem ezért elszomorít, amikor ellenzéki képviselők azt mondják, hogy akármilyen törvény is szülessen, lesznek olyanok, és értsék meg, hogy lesznek olyanok, akik ki fogják játszani ezt a jogszabályt. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Nem! Arra szeretném kérni önöket, képviselő hölgyek és urak, hogy arra biztassák a jogalkalmazókat, még akkor is, ha önök nem értettek egyet a törvénnyel, hogy azt tartsák be.

Most az a probléma, és az egész ügy azért került ide elénk, mert teljesen egyértelművé vált, hogy részben az ellenzék, részben pedig a nyilvánosság egy részének buzdítására nagyon erős törekvések voltak arra, hogy az elfogadott jogszabályt kijátsszák. Milyen területeken állt fönn ennek különösképpen a veszélye? Például éppen a sokat vitatott benzinkutak esetében, ahol olyan sajtóhírek jelentek meg - önök is ismerik ezeket -, hogy egyik vagy másik nagyobb bolthálózat kifejezetten arra törekszik, hogy a benzinkutához, nem a meglévő, ahol benzint is árulnak, tehát a benzinkúti kisbolthoz, nem, hanem a benzinkút területén lévő parkolóra például, oda építsenek boltot, kifejezetten abból a célból, hogy a törvénynek a vasárnapi nyitvatartási tilalomról szóló rendelkezéseit kijátsszák.

(23.10)

Vagy például a törvénynek egy másik rendelkezését kihasználva nagy- és kiskereskedelmet is folytassanak, és ilyen módon vasárnap ki tudjanak nyitni. *(Harangozó Gábor István: A kereskedő kereskedni akar, a vásárló meg vásárolni!)* Nyilvánvalóan, de ha egyszer a jogalkotó eldönti, hogy vasárnap nem szeretné, hogy kinyissanak, mert az a cél, hogy legalább a kereskedelemben senkinek ne kelljen akarata ellenére dolgoznia, és első lépésként ezt tegyük meg *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Jó, csak ez egy marhaság!)*, nagyon sok más európai országhoz hasonlóan *(Dr. Varga László: És a gyári munkások, földművesek?)*, akkor ez egy teljesen nyilvánvaló olyan jogalkotói célkitűzés, amit illik respektálni *(Gúr Nándor: Választási lehetőséget mondtál? Ne beszélj már butaságokat!)*, különösképpen azoknak, akik egyébként a jogalkotásban dolgoznak. Ha azok nem tisztelik a törvényeket, akiket egyébként azért küldtek ide, hogy törvényeket alkossanak, akkor ebből káosz van.

Úgyhogy nagyon szépen kérem az ellenzéki képviselőket *(Gúr Nándor: Azt csináltak! Káoszt!)*, hogy ebben az esetben is és más esetben is a jogszabályok betartására ösztönözzék az állampolgárokat és a vállalkozókat *(Gúr Nándor: Orbán másról beszél, mint te!)*, ne pedig a jogszabályok kijátszására és

megkerülésére. Ennek ugyanis sosincs jó vége. Ennek csak az a vége, hogy ha egyébként ilyen ösztönzéseket hallanak önöktől, hogy akkor a jogalkotói többségnek olyan új jogszabályokat kell alkotnia, ami az ilyen kijátszási lehetőségeket megszüntetni. *(Dr. Varga László: Háromszor körbementad!) Ez nem jó! Ez nem jó, úgyhogy kérem szépen, hogy ezzel szakítsanak. (Gúr Nándor: A saját frakciód nem hiszi el, amit mondasz! Becsó sem hiszi el!)*

Ami viszont a kereskedelmi szektorban levő vállalkozások és a munkavállalók helyzetét illeti, szeretném elmondani, hogy az MSZP-kormány alatt *(Lukács Zoltán: Végre, ideértünk már!)* a kereskedelembe foglalkoztatottaknak a száma 35 ezer fővel csökkent. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ha nem volt itthon, honnan tudja?)* Ehhez képest 2010 óta a kereskedelemben dolgozó munkavállalók száma 20 ezer fővel nőtt. *(Lukács Zoltán: És a keresettek? - Bangóné Borbély Ildikó: Gyorsan le is kellett csökkenteni!)* Szeretném elmondani, hogy ma *(Lukács Zoltán: Ez tényleg túrhetetlen! Tényleg túl sok!)* a kereskedelemben dolgozók fluktuációja viszont évente 30 százalék. Tehát a kereskedelemben rosszul keresnek az emberek. *(Zaj, folyamatos közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Ezért kifejezetten alacsony jövedelmet biztosító szakma.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Elnézést, hogy megszakítom a szót! Öten vannak itt, de olyan zajt csapnak *(Lukács Zoltán: Képzeld el, amikor tízen leszünk!)*, mintha nem is tudom, hol lennének - zsidvásáron. Kérem, hogy hallgassák meg az államtitkár urat normálisan! Köszönöm szépen.

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. És a kereskedelemben több tízezernyi betöltetlen állás van. Éppen azért, mert az emberek nem szívesen dolgoznak a kereskedelemben, mert nagyon rossz munkakörülmények vannak, vasárnap is dolgozni kellett, és nem lehetett elég pénzt keresni.

A kormány célkitűzése volt, hogy a kereskedelmi dolgozók helyzetét érezhetően, jelentős mértékben javítsa, a vasárnapi munkavégzés terhe alól mentse őket, és azok, akik azokon a napokon, amikor egyébként a törvény lehetővé teszi a vasárnapi munkáltatást is, tehát a négy adventi vasárnapon, illetve évente egy rendkívüli napon, illetve ha *(Lukács Zoltán: Hova fogják tenni azt a rengeteg pénzt!)* karácsony napja vagy szilveszter vasárnapra esik, akkor az akár évente hét nap is lehet, akkor viszont kapjanak százszázalékos bérpótlékot.

Tehát a kormányt mindig az a megfontolás vezeti, hogy a kereskedelmi dolgozók életkörülményeit javítsa. *(Gúr Nándor: Beszéld meg velük!)* Szerintem elvárható lett volna, hogy egy ilyen célkitűzést egy magát baloldalinak tartó párt is támogasson. *(Bangóné Borbély Ildikó: Jövő hétfőn várom a*

kabai ABC előtt! Majd elmondják magának!) Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Vas Imre: Igen.)* Igen, jelzi Vas Imre képviselő úr, hogy kíván szólni. Tíz percben hozzászólhat. Tessék!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Ígérem, ennél rövidebb leszek. Két dologra szeretném a képviselőtársaim figyelmét felhívni. Egyrészt 1995-ben, amikor megjelent a Horn-kormány egyik rendelete, amely a tehergépkocsi-vezetőket mentesítette a vasárnapi munkavégzés alól, a nehéztehergépkocsi-vezetőket, akkor önök ezeket a problémákat nem vetették fel. Az sem szólt egyébként másról, nyilván az a vasárnapi közlekedés megkönnyítése céljából, de indirekt módon a nehéztehergépkocsi-vezetőket mentesítette a vasárnapi munkavégzés alól. Horn Gyula volt akkor a miniszterelnök, és akkor nem mondták, hogy a gépkocsivezetők emiatt éhen fognak halni, és nem fogják tudni a fuvarfeladataikat ellátni. *(Lukács Zoltán: 1820-ban mi volt?)*

A másik Lukács Zoltán képviselőtársamnak szól, aki megpróbálta értelmezni az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Arra felhívom a képviselőtársam figyelmét, hogy az Alaptörvény 28. cikkével együtt értelmezze az előttünk lévő törvényjavaslatot. *(Lukács Zoltán: Mindenképpen úgy lesz!)* Az Alaptörvénynek ez a megfelelő cikke a következőképpen szól: *(Lukács Zoltán: Hazamegyek és úgy fogom értelmezni!)* A bíróságok a jogalkalmazás során, mert a vitás kérdések mindig a bíróságon dőlnek el végső soron, a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Kérem a képviselőtársamat, hogy ha ezt az előttünk fekvő törvényjavaslatot értelmezi, az Alaptörvénynek ezen rendelkezéseivel összhangban nézze meg *(Lukács Zoltán: Azzal kelek, azzal fekszem! Az Alaptörvénnyel! Ki van rakva az éjjeliszekrényre.)*, és akkor nem jut arra a következtetésre, hogy majd hogy fogják kijátszani, mert nyilvánvalóan ez a bíróságon nem fogja megállni a helyét. *(Lukács Zoltán: Rajzok is bele sormintát!)*

Köszönöm szépen a figyelmüket és kérem, a törvényjavaslatot szavazatukkal támogassák. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az

előterjesztés T/3412. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3412/8. számon, jelentését pedig T/3412/9. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/3412/7. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3412/11. számon, összegző jelentése pedig T/3412/12. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Ennek értelmében megadom a szót B. Nagy Lászlónak, a bizottság előadójának.

Öné a szó, képviselő úr.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. március 12-ei ülésén megtárgyalta az egyes agrártámogatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3412. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok a Mezőgazdasági bizottság kilencpontos tartalmi és technikai jellegű módosító indítványait 22 igen szavazattal, nem szavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag támogatta. Jelen törvényjavaslat a mezőgazdasági, agrárvidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény módosításával bevezeti a befogadó nyilatkozat intézményét olyan támogatások esetében, ahol előzetes részfizetés történik, majd az időszak végén kerül elszámolásra a támogatás az ügyfelekkel.

A módosítás biztosítja továbbá, hogy a területalapú támogatások zöldkomponensének alkalmazása során figyelembe vehető ökológiai célterületek körében a támogatást igénylő földhasználó támogatható területével közvetlen határos tájélem is elszámolható legyen a támogatásban. A fentiekben túlmenően a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal egységes mezőgazdasági ügyfél-nyilvántartási rendszerének adatszinkronizálásához szükséges még a jelen módosítás.

A módosító javaslatról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amely 23 igen, 6 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett került támogatásra. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen és 7 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem jelentkezik senki.

A kijelölt bizottság előadót nem állított. Most ezért megadom a szót Sallai R. Benedeknek, aki a vitához kapcsolódóan a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményét ismerteti.

(23.20)

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: A Fenntartható fejlődés bizottsága összességében két szempontból kívánta megvizsgálni ezt a törvényjavaslatot. Első szempont volt a Kárpát-medence ökológiai állapota, a biológiai sokfélesége megőrzésének esélyei a jogszabályváltozás tükrében. A másik szempont volt a fenntartható fejlődés elvével a társadalmi igazságosság és a fenntartható mezőgazdaság megvalósításának a céljai.

A bizottságban zajló vita során két módosító indítványt is tárgyaltunk. Kisebbségi véleményben maradtam a tekintetben, hogy véleményem szerint ez a jogszabály nem tudja azon célokat szolgálni, amelyeket bizottságunk vizsgált.

Ennek a legfontosabb része az volt a bizottsági ülésen, ami ott elhangzott, és a házszabály szerint csak azt lehet képviselni a plenárison is, ez egyértelműen az a tendencia, hogy a kárenyhítési támogatásban a százalékos meghatározás és a könnyítések nyilvánvalóan a nagyobb gazdálkodóknak jelentenek érdemi segítséget, és emiatt a módosító indítvány, amit elvetett a bizottság, arra irányult volna, hogy egy degresszív rendszerrel lehetőség legyen arra, hogy a kisebb gazdálkodóknak - akiket a miniszterelnök úr szerint folyamatosan célcsoportnak nevez meg a kormány - akár már kisebb kár esetén is magasabb összegű támogatáshoz lehessen jutniuk. Ezt követően 300 hektárig lehessen a jogszabályban javasolt könnyítést megtenni, és 300 hektár fölött pedig vessük el a kárenyhítési támogatás lehetőségét. Nyilvánvalóan ennek voltak európai uniós szabályozással összefüggő kérdései is, amelyeket ugyan megvizsgáltunk, de ugyanakkor azt szerettük volna, hogy ne a jelenlegi formában menjen át.

A másik, hogy a biológiai sokféleség és hazánk természeti örökségének megőrzése érdekében tett törekvés volt a sarkalatos pontja a javaslatnak. Gyakorlatilag az ökológiai célterületek kijelölésével a támogatás olyan pluszjuttatásokhoz juttatja a termelőket, amik nem járnak nekik. A közös agrárpolitikának a szemlélete arról szólt, hogy a kiegészítő 30 százalékos támogatásokat egységes kérelemmel akkor lehessen igénybe venni, hogyha a zöldítések megvalósulnak 15 hektár fölötti gazdálkodók esetében, ami azt jelenti, hogy esetleg a kedvezőtlenebb adottságú területeket vagy a tájgazdálkodási szempontból kisebb hozamot biztosító területeket, az alföldi részeken, mondjuk, a volt folyómedreket,

belvízkockázatos területeket ki lehessen vonni ezáltal a termelésből, és lehessen ezt más, extenzívebb haszonszerzésre használni, nádasként, vadélőhelyként, vadgazdálkodási szempontból, és így tovább.

Azzal a szabályozással, amit a kormányzat javasolt, ennek a lehetősége nem teremődik meg, gyakorlatilag meglévő ökológiai célterületeket akar csatolni, tehát nem kívánja a gazdálkodókat rávenni arra, hogy egy ökológikusabb gondolkodással zöldebb gazdálkodást valósítsanak meg, ami véleményem szerint elfogadhatatlan, de ezzel a véleménnyel kisebbségben maradtam. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeletben.

Ennek értelmében megadom a szót Harangozó Gábor István képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, ez a javaslat gyakorlatilag az európai uniós jogszabályváltozást követő technikai javaslatokat tartalmazza alapvetően. Ezért ezeknek a túlnyomó részével nincs is túlzottan nagy probléma, ezért elsősorban a javaslatnak nem is erről a részéről kívánok beszélni, hanem inkább arról a részéről, ami nincsen benne ebben a javaslatban. Ugyanis azzal a részével kapcsolatban van a mi frakciónknak komoly kifogása, hogy maga az agrártámogatási rendszer a jogszabályváltozások által megteremtett lehetőségekkel nem él Magyarországon.

Az egész agrártámogatási rendszerrel, különösen a területalapú támogatási rendszerrel a legnagyobb probléma az, hogy semmilyen különbséget nem tesz aszerint, hogy egy vállalkozás mennyi embert foglalkoztat. Ennek az egész területalapú támogatási rendszernek annak idején az volt a lényege, hogy biztosítsa a megfelelő jövedelemforrást a vidék számára, hogy minél több embert tudjon vidéken helyben jövedelemmel ellátni, és így a vidék megtartó képességéhez minél jobban hozzá tudjon járulni.

Mára Magyarországon azt kell látnunk, hogy a falvak kiürültek, nincs munkahely, nincsen jövedelemszerzési lehetőség sem, gyakorlatilag a települések nagy részén egyedül, ahol dolgozni lehet, ahol jövedelmet lehet előállítani, megszerezni, azok a mezőgazdasághoz kötődő, a földterülethez kötődő tevékenységek. Ennek ellenére a falvak nagy részében azt látjuk, hogy a terület néhány családnak nevezett nagygazdálkodó kezében van, ahol alapvetően iparszerű növénytermesztéssel hatalmas haszonra tudnak szert tenni, amiben ezer hektáronként akár három ember foglalkoztatásával a megfelelő tevékenység elvégezhető, és így ezek a családok óriási haszonra tesznek szert az alapterületükkel is, és mindehhez még hatalmas területalapú támogatás is társul.

Ma így ez a támogatási rendszert azt biztosítja, hogy akinek megvan a megfelelő mezőgazdasági képzettsége, gyakorlata, és megfelelő mennyiségű földet tudott összeszedni, az ezzel a támogatással nemhogy munkahelyeket nem állít elő, nemhogy a vidék életben maradásához nem járul hozzá, hanem maximum ez a támogatás ahhoz járul hozzá, hogy mondjuk, ne háromévente, hanem akár évente is lecserélje a gépjárműparkját, és kétszer mehesse el télen síelni és nyaralni vagy bármilyen javakat megszerezhesse magának, hiszen ilyen nagy jövedelmekre lehet szert tenni, miközben a falvakban meg ott élnek az emberek munka nélkül.

Az idén ugye új uniós támogatási ciklus indul el, ami lehetővé tette volna azt, hogy a területalapú támogatásokat foglalkoztatáshoz kössük. Lehetővé tette volna azt, hogy a kisebb családi gazdálkodóknak, a valóban kicsi családi gazdálkodóknak nagyobb területalapú támogatást adjunk, majd a közepes méretűeknek egy átlagos és a kifejezetten nagygazdálkodóknak meg kisebb támogatást adjunk. Hiszen, akik elég nagyok ahhoz, hogy megfelelő mérethatékonysággal megfelelő méretű profitra tegyenek szert, ott teljesen fölösleges, ugye, jövedelemtermelő támogatást adni. Ezzel a lehetőséggel élt például Franciaország, de nem élt Magyarország. Erre a mai napig nem kaptunk magyarázatot, hogy miért is nem.

De lehetőség lett volna arra is, hogy bizonyos birtokméret fölött úgy csökkentjük a támogatásokat, hogy a munkabérré költött költséget lehessen ebből a csökkentésből levonni. Ennek is lett volna értelme, mert ebben az esetben azok a mezőgazdasági vállalkozások, azok a gazdaságok, ahol nagyszámú foglalkoztatott van, nem veszítettek volna területalapú támogatást, sőt azzal ösztönöztük volna azokat a gazdálkodókat, akik ma például iparszerű növénytermesztésben ezer hektáronként 3-5 embert foglalkoztatnak, hogy foglalkoztassanak ennél lényegesen több embert, és akkor megtarthatják a támogatásukat; de Magyarország ezzel sem akart élni.

Ezért ebben a vitában is szeretném megragadni a lehetőséget arra, hogy elmondjam, hogy a magyar kormány ezzel hatalmas lehetőséget szalasztott el. Azt kell mondjam, hogy ez nemcsak hiba, hanem bűn is, amit a magyar kormány az uniós agrártámogatási rendszerrel így elkövetett, hiszen továbbra is ahelyett, hogy azon dolgoznánk, hogy vidéken a támogatási rendszer átalakítása következtében is minél több embernek legyen megélhetése, minél több ember tudjon a földből, a mezőgazdaságból rendszeres jövedelemhez jutni, ehelyett azt kell hogy lássuk, hogy ez a magyar kormányt nem érdekelte, és ezt a támogatási rendszert a foglalkoztatás bővítése szempontjából gyakorlatilag változtatlanul hagyta.

Ezért mondhatnám azt is, hogy ezt a technikai módosítást akár lehetne támogatni, csak maga az egész rendszer úgy rossz, ahogy van, és ezért nem

tudunk lelkesedni e miatt a módosító miatt sem önmagában.

(23.30)

Szeretnénk ezúton is kifejezésre juttatni azt az óhajunkat, hogy az első adandó alkalommal, amikor ehhez a rendszerhez újra hozzá lehet nyúlni, a magyar kormány a vidéken élő emberek megélhetése érdekében nyúljon hozzá. Ha önök ezt nem teszik meg, akkor természetesen, ha nekünk lehetőségünk lesz, ezzel élni fogunk.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagy István államtitkár úr kíván hozzászólni. Öné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést kérek, hogy beszállok a vitába, csak ezt szeretném rögtön itt az elején megvitatni, megbeszélni a képviselő úrral. Bár nem témája az előterjesztésnek, de úgy hozta szóba, hogy az fontosabb, ami kimaradt belőle, de olyan kérdéseket hozott elő, képviselőtársam, amelyeket a magyar parlament már megvitatott.

Igen, vannak közöttünk nézetbeli különbözőségek, és vegyük alapul akkor a területalapú támogatások rendszerét, hiszen ahogy ön mondta, gyakorlatilag a módosító javaslatot akár támogatni is tudnák, hiszen valóban technikai jellegű és az európai jogszabályokat követő technikai változtatásokról van benne szó. Azt is el kell mondani, hogy azért hozzuk a Ház elé, hogy a gazdák ügymeneteit, annak könnyítését tudjuk támogatni.

De mi az a döntő különbség, ami önök és miközöttünk vannak a területalapú támogatások bevezetése körüli vitákban? Ön azt mondta, hogy vidéken iparszerű növénytermesztés van, néhány gazda kezében van a föld, ez óriási hasznot termel, és ideérkezik a milliós támogatás a SAPS-ből, közben a falvaink pedig munkanélküliséggel küzdenek.

Azt kell mondjam önnek - és ön nyilván felvázolta azt, hogy önök azt szerették volna bevezetni, hogy a SAPS foglalkozásalapú legyen. Igen, csak egyet nem mond el ön: ha azt vezettük volna be, akkor a nagybirtokrendszert helybenhagytuk volna. A kettőnk közötti alapvető - akár azt is mondhatnám - filozófiai vagy nézetkülönbözőség az, hogy a mostani magyar kormánynak szilárd elhatározása az, hogy a földbirtok nagyságát 80 százalék kisgazdaságra és 20 százalék nagyüzemre tudjuk módosítani. Nem lehet máshogy, csak úgy, ha a SAPS-támogatással is jelezzük azt, hogy az 1200 hektár fölötti támogatásnál nem kívánunk már semmilyen plusz támogatási forrást odaadni.

Ön ezzel joggal veti fel, hogy akkor a foglalkoztatások segítése. Igen, van eszköze a magyar kormány-

nak a foglalkoztatás elősegítésében, mégpedig az, hogy akár a zöldség-gyümölcs, akár az állattenyésztés ágazatait támogatja külön eszközökkel, mert ezek foglalkoztatásélénkítést segítenek, ezek azt segítik, hogy a vidéken élők tudjanak minél többen munkába menni. És azért igazságosabb ez a SAPS-rendszer, amit a magyar kormány bevezetett, mert ez meg tudja bontani azt a monotonitást, amit a nagybirtok-rendszer kialakulása jelentett volna. Nem lenne más eszköze a magyar kormánynak arra, hogy minél több ember földből való megélhetését tudja támogatni, tudja elősegíteni, tudja indukálni, mint az, hogy a SAPS-ban a depressziót vezette be, ami területalapon jelentkezik.

Tudom, ez nagy különbség és nagyon fájó dolog is lehet, de én azt hiszem, így el tudunk érni kettő dolgot is: azt, hogy csökkenjen a nagybirtokrendszer, kialakulhasson az a 80-20-as arány, ami szerintünk egészséges, akár - Sallai képviselőtársamra nézve - az ökológiai sokszínűség fenntartása érdekében, és akkor több családot is el tud tartani, sokkal egyenletesebben tudunk a környezettel bánni, és el tudjuk érni azt is külön támogatásokkal, hogy a foglalkoztatást, a vidéken élők megtartását, elősegítését tudjuk segíteni, a vidéki megmaradást. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Azzal kezdeném, hogy a bizottsági ülésen, ahol ezt a törvényt vitattuk, ott megint egy nagyon méltatlan jogalkotási folyamatba próbáltak minket, ellenzékieket is belerángatni. Mezőgazdasági módosító indítványként került be az a módosítás, amely aztán jelentősen átírta a tervezetet, amit nem volt módunk egész egyszerűen megismerni. Most már sokadszor kérem arra nagy tisztelettel a kormányt, hogy legyen szíves arra lehetőséget biztosítani a képviselőknél, hogy megismerhessék azt, amit a saját nevük alatt aztán elvárják, hogy megszavazzunk és be legyen nyújtva, főleg, ha nemcsak helyesírási és apróbb pontosításokról van szó, hanem néhány ponton érdemben változtatott az eredeti javaslaton. Ezt rendkívül méltatlannak tartom, és úgy gondolom, a képviselői munka megcsúfolása már sokadszor ez a hozzáállás, ráadásul az előző ciklus vége felé komoly ígéreteket kaptunk még miniszterelnöki szintről is, hogy fog változni ez a hozzáállás, és komolyan fogják venni az ellenzék munkáját is ilyen szempontból.

Az pedig egész egyszerűen nem érv számunkra, ami elhangzott a mezőgazdasági bizottsági ülésen, amikor ezt a kritikát elmondtam, hogy ha a TAB-ülést ismernék, az ottani menetet mi, mezőgazdasági bizottsági képviselők, akkor nem panaszkodnánk. Hát az, hogy a TAB káoszosan működik, és

nem illeszkedik szerintem egy normális jogalkotási menetbe, számomra egyáltalán nem érv, ettől még mi a Mezőgazdasági bizottságban, azt hiszem, ugyanúgy jogosan követeljük a normális munkamenetet.

A két módosító indítványomról nagyon röviden, amit benyújtottam a tervezethez. Tudom, hogy az európai uniós jogharmonizációhoz szükséges lenne, ha elfogadnák ezt a módosító indítványt, hiszen én is arra teszek kísérletet, hogy egyfajta degressziót vezessünk be a mezőgazdasági termelőkért károk esetében. Inkább ezt egyfajta jelzésnek kívántam azzal kapcsolatban, hogy jó lenne, ha ezt a logikát átvinné a kormány a törvénykezés minden területére és minden egyes, mezőgazdaságot érintő jogszabálynál, mert úgy gondolom, a közjónak mint alapfogalomnak igenis helye és szerepe lenne végre az agrártárgyú törvények esetében is. Inkább egy ilyen jelzésnek szántam ezzel a módosító indítvánnyal.

Egyébként összességében technikai jellegű pontosságokról van szó az előttünk fekvő tervezetben, amelyek jelentős része tényleg szükséges ahhoz, hogy normálisan és időben hozzájussanak a gazdák a támogatásokhoz, illetve némely szinten talán még egyszerűbb is lesz a folyamat ezáltal. Ahogy már kifejtettem előzetesen, így a Jobbik fogja tudni támogatni, ugyanakkor azért lenne itt a támogatásokkal kapcsolatban néhány megjegyzésem.

Jó lenne, ha az információáramlás a támogatásokkal kapcsolatban a gazdák irányába intenzívebb lenne. Tudom, hogy az agrárkamarának lenne ez elsősorban a feladata, de úgy látom a gyakorlatban, hogy nem nagyon használja ki ezt a lehetőséget, vagy nem igazán él ezzel a lehetőséggel vagy jogával, nem tudom, hogyan fogalmazzak. Jó lenne, ha ezen információkhoz nem csak azok a gazdák és azok a kormány közeli gazdálkodók jutnának hozzá, akiket általában ki szoktak ilyenkor emelni.

A munkahelyteremtéssel kapcsolatban nekem is lenne némi mondanivalóm. A mezőgazdaság az a terület, ahol rohamosan csökkent a munkahelyek száma, és ez szorosan összefügg a vidék megtartó erejével. Nagyon szomorú vagyok, amikor mezőgazdasági bizottsági ülésen például azon előterjesztésnél, ahol az önök nemzeti vidékstratégiáját próbáltam meg ide a Ház elé hozni, azzal érvelnek, hogy az ország GDP-jéhez milyen mértékben járult hozzá egy adott évben a mezőgazdaság. Nagyon örvendetes, és mi is szurkolunk annak, hogy ez a szám nő, sőt az elmúlt években nem várt mértékben növekedett, legyen ez így a jövőben is, de ezt ne keverjük össze azzal, hogy a nyolcmillió, vidéken élő magyar állampolgár miből fog megélni, vagy hogy lesz több munkahely vidéken, miért nem fogják elhagyni ezt az országot a fiatalok vagy a kevésbé fiatalok inkább már manapság. Tehát ezt ne keverjük össze azzal, hogy az a 10-15 ezer termelő, akiket a GDP-növekedésben számolhatunk mint részeseit, jobban

él, jól él és többet termel. Ez tényleg nagyon örvendetes, csak a kettő messze nem ugyanaz.

Szintén aggasztó a támogatások területén az, hogy az új rendszerben ugyan degresszió van a területalapú támogatások esetében, ugyanakkor ez messze nem akkora mértékű, amire egyébként lehetősége lett volna hazánkknak. Ezt a Jobbik mindig is fájalta, mert úgy gondolom, amíg nem tisztázzuk azokat az alapfogalmakat, hogy mi a kis- és közepes üzem, addig elbeszélünk egymás mellett. Tehát nagyon szépen hangzik az a kormányzati kommunikáció, hogy a nagygazdaságok arányát 20 százalékra kell csökkenteni a családi gazdaságok javára, ez tényleg nagyon szép és támogatandó, csak nem beszéltük meg még itt egymás között, hogy mit jelent az, hogy családi gazdálkodó, mi a kisüzem, mi a nagyüzem, és ez mind visszavehető arra a problémára, hogy a földforgalmi törvény megalkotása, elfogadása előtt szükség lett volna itt a Házban egy üzemtörvényt elfogadnunk, megvitatnunk.

(23.40)

Ez egyébként az eredeti, 2010-ben megismert jogalkotási menetrendben még ebben a logikai sorrendben szerepelt emlékezetem szerint, és Ángyán József sem véletlenül kérte ezt annak idején számon akkor még kormánypárti képviselőként a kormányon, mert ez lenne a logikus sorrend. S akkor most számtalan kérdésben nem beszélünk el egymás mellett, többek között a támogatások területén sem, mert az engem nem boldogít, ha önök azt állítják, hogy a 80 százalék családi gazdálkodó a cél Magyarországon, amennyiben önök 800 meg 1000 hektáros magoszos kormánypárti családi gazdaságokról beszélnek. Akkor nem ugyanazok a fogalmak, és nem is fogjuk tisztázni soha azt, hogy miben értünk egyet és miben nem.

Szintén probléma a támogatásoknál, ha már itt tartunk, hogy kommunikációs szinten ugyan foglalkoztak a zsebszerződés ügyével vagy éppen azon külföldi földhasználók ügyével, akik ugyan teljesen törvényesen használják ma Magyarországon a területeket, és sok-sok milliárd forint támogatással, jelen esetben területalapú támogatással lépnek le az országból, nem itt hasznosítják, nem itt költik el, nem itt fektetnek be, és munkahelyeket is csak a legminimálisabb esetben hoznak létre. Hozzáteszem, most konkrétan azokról beszélek, akik sajnos legálisan tudják ezt a tevékenységet itt végezni. Szerettük volna, ha a kormány olyan törvényeket tud elfogadni és úgy tud Brüsszellel tárgyalni, hogy ezen vállalkozások - hívjuk így - térnyerésének gátat tudunk szabni, és ezeket a forrásokat a lehető legnagyobb mértékben itthon tudjuk tartani.

Csak ezeket szerettem volna elmondani a törvénnyel kapcsolatban. Tehát azon technikai pontosí-

tásokat összefoglalva, amelyeket tartalmaz, javarészt fogjuk tudni támogatni. Ezért a Jobbik frakciója meg fogja szavazni ezt a tervezetet, de nagyon szeretném, ha a felvázolt problémákra, ha nem is ezen törvény keretében, mert nem alkalmas erre, de előbb-utóbb választ kapnánk, mert nagyon hiányzik itt többek között az emlegetett üzemtörvény is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A kisebbségi vélemény után most már mondom a pártunk álláspontját. Elsőként államtitkár úr szavaira szeretnék visszautalni, aki úgy kezdte, hogy elnézést kér, hogy részt vesz a vitában. Ezért nem elnézést kell kérni, ezért dicséret jár. Nagyon kíváncsi leszek, hogy amikor az FM holnap majd a nemzeti parkos földek lenyúlásokkal kapcsolatos NFA-s törvényre bejön, akkor rész vesz-e a vitában, hogy lesz-e férfi az, aki idejön. Ezt anélkül kérdezem, hogy nem tudom még, ki lesz az. Tehát teljesen dicséretes, hogy államtitkár úr részt vesz a vitában, ezt rendszeresen elvárnánk a kormánytagoktól.

Engedjen meg még egy rövid reakciót, mielőtt a pártom álláspontját elmondom. Említette a 80 százalékos kisgazdaság arányát. Ez annyira jól hangzik, én szeretem is hallgatni, akár a miniszterelnök úr mondja, akár az FM képviselői, de az a baj, hogy mások a számok és mások a tények. Ugyanígy még az elmúlt időszakban is 74,1 százaléka a teljes terület-alapú támogatások arányában 10 százalékhöz jutott, a második 10 százalékhöz jutott 10,5 százaléka, és az összes többi 15 százaléka jutott a 80 százalékhöz az igénylőknek. Ez az, ami teljesen ellentétben van azzal, amit elmondott. Azt mondta, hogy visszaszorítják a nagygazdaságokat, a nagytőkéseket. Nos, ha megnézzük azt a listát - a K-Monitor honlap lehozta -, hogy kik kapnak sok támogatást, azt látjuk, hogy 4,1 milliárd a Bólyi Zrt., Csányi Sándor érdekeltsége, 2,3 milliárd Lajta-Hanság, Simicska-Nyerges-érdekeltség, 1,3 milliárd a Dél-Pest Megyei Mezőgazdasági Zrt., másik 1,3 milliárd a Dalmandi Zrt., szintén Csányi Sándor érdekeltsége, 1,2 milliárd Sárvári Mezőgazdasági Zrt. Nem folytatom. Tehát messze nincs párhuzamban a valós tényekkel az, amit el tetszett mondani. Egyébként az álmaidról én is szívesen beszélek, hogy mit szeretnék, csak egyszerűen más az elmúlt öt év kormányzásának az eredménye, és ezzel szembeülni kell.

Ugyanígy szembeülni kell azzal, hogy ha a családi gazdaságok megerősítéséről beszélnek, és azt mondja MSZP-s képviselőtársamnak, hogy önök bevezették a degresszív támogatási rendszert, mert hogy a kicsiket akarták támogatni, ugyanakkor ezer hektár fölé tették az első degresszív mértéket, akkor mégis milyen kisgazdaságokról beszélünk.

Gondolom, államtitkár úr, a kis családi gazdaságokat nem ezer hektárban gondolta megvalósítani, márpedig a szabályozás ezt eredményezte.

S akkor most rátérek arra, amiért szót kaptam. Szívesen támogattam volna ezt az előterjesztést, benyújtottam két módosítót, és azt szerettem volna, hogy a módosítóval menjen át. Nem akarom megismételni az általános vitában megelölegezett dolgokat, gyakorlatilag a nemzeti támogatási részből való köztartozás-levonás teljes mértékben támogatandó, ez az, amire teljesen jó szívvel szavaznánk igennel.

A plusz adatszerzéshez, a kiegészítő adatnyeréshez nem kaptam egyetlen értelmes választ sem, pedig elmondtam többször is, hogy a meglévő adatokat sem használja ki az MVH, miért kellene új adatok, mi az, ami pluszindokként jött fel. Ez tartózkodásba hajlana, ha így lehetne külön-külön szavazni.

Utána jön a kárenyhítés, amivel megértem, hogy a gazdálkodók érdekeit képviselik, hiszen a gazdálkodóknak az az érdekük, hogy hozzájussanak. Erről szól a biztosítási rendszer. Ugyanakkor ez már egy olyan szabályozás, ahol meg lehetne valósítani, ha a bizottság jóváhagyja, a degresszív háttérrel, és lehetne azt mondani, hogy valakik ne vegyenek ebben részt, mert nem is akarjuk, hogy ebben részt vegyenek, mert nagyok, és az üzemméretből adódó hatékonyság elősegíti azt, hogy ők nyereségesek legyenek. A kicsiket pedig meg kellene próbálni. Tehát itt már egy picit megint az van, hogy a szabályozás nem abba az irányba megy, mint amit államtitkár úr, illetve a miniszterelnök úr rendszeresen hangoztat.

Megmondom őszintén, megértem képviselőtársaimnak azt a véleményét, hogy a gazdálkodók érdekeit szem előtt tartva azt mondják, hogy a virtuális ökológiai célterület fogalom a gazdálkodóknak segítséget fog jelenteni, valóban azt fogja segíteni, hiszen gyakorlatilag nem lesz meg az a kötelezettsége, hogy létrehozza ezeket a területeket, amit a KAP elvart volna. Most nem a gazdálkodói érdekképviselő szól belőlem, hanem a természetvédő, Magyarország természeti értékeiért és tájgazdálkodásáért küzdő ember, hogy szükség lett volna rá.

Államtitkár úr is tisztában van azzal, hogy kedvezőtlen adottságú területek sokaságához járul intenzív művelés úgy, hogy garantáltan tudjuk, három évből kettőben nyereségesen nem lehet ott termelni. Ennek ellenére ez a rendszer nem ezt igyekszik megváltoztatni, hanem megteremti a lehetőségét ennek a virtuális ökológiai területnek, amit mi, megmondom őszintén, gazemberségnek tartunk, mert ez Magyarország természeti értékeinek fenntartása ellen elkövetett merénylet.

Én megértem azt az álláspontot, hogy a gazdálkodók érdeke azt kívánja, hogy ez ügyben ne kelljen semmit tenni. De tegyük hozzá, hogy a módosító indítvány, amit erre is benyújtottam, arról szól, hogy 300 hektárig bármilyen családi gazdálkodónak legyen meg a lehetősége, legyen úgy, ahogy az előter-

jesztő szeretné, fogadjuk el, hogy virtuális területet hozzanak létre, de megint 300 hektár fölött, ahol már megint a családi gazdasági méret fölött van, ott ne lehessen ez meg.

Emiatt nem fogjuk támogatni, kérem államtitkár úr megértését. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nem, a vitát lezárom, és megkérdem az előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Nagy István: Igen.)* Öné a szó, Nagy István államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is köszönöm képviselőtársaim konstruktív hozzáállását és hozzászólását, ami ezeket a technikai jellegű törvényeket jelenti, és néhány előkészítő gondolatot hadd mondjak arra nézve, amikor majd a részletes válaszat szeretném kifejteni.

Magyar Zoltán képviselőtársam és Sallai R. Benedek képviselő úr is kicsit belement a földtörvény, birtokpolitika, vidékstratégia alakulásába. Hadd kezdjem a válaszadást először Magyar Zoltánnak, aki a vidékstratégia alakulását hiányolja. Azt kell mondjam, gyakorlatilag önbecsapás volna, ha most vennénk fel egy helyzetképet, mert ez egy folyamat. Sallai R. Benedek képviselőtársamnak is azt szeretném mondani, hogy ezt kérjék rajtunk számon, vagy ezt figyelembe véve kérjék rajtunk számon. Az első pillanatban nem tud a 80:20 kialakulni. Meg kell nézni, hogy honnan indultunk el. Meg kell nézni, hogy azok a szabályozók, amiket bevezetünk, segítik-e ennek a kialakulását. S ha őszinték vagyunk magunkhoz, akkor azt kell mondanunk, hogy igen. De nem tud azonnal kialakulni. Azok a birtoktestek, amelyek kialakultak, több évtizedre előre meg vannak határozva, de tudjuk nagyon jól, ahogy lejárnak a szerződések, ezeket máris aprózzuk fel, pontosan annak érdekében, hogy a 80:20 ki tudjon alakulni.

Magyar Zoltán képviselőtársam emlegette, hogy mi is az a méret, amit mi számon tartunk. Ott van a törvényben: 300 hektár/fő. Azt hiszem, ez garancia arra nézve, hogy egy család meg tud élni. Hogy mekkora birtoktesteket képzelünk el? Őszinte leszek, ha engem kérdez, akkor azt mondom, a 60 és a 100 hektárnak bőséggel elégnék kell lenni ahhoz, hogy minél több ember, minél több család hozzájuthasson a területhez, amiből az ő megélhetését tudjuk biztosítani.

(23.50)

Én keletről jövök, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből. Mindenkinek, akinek 50 hektárja volt, már nagybirtokos volt, annak számított. Holdban mond-

tuk az 50-et, azonban tudjuk nagyon jól, 25-30 köztínek felel meg. Tehát ez már akkor segítette és biztosította egy család megélhetését. De nem tudjuk azonnal, tehát nem lehet kivenni a törvényalkotásból, nem lehet kivenni az adott pillanattól azt a helyzetet, amiben vagyunk. Csak úgy lehet, ha azt a folyamatot vizsgáljuk, ami zajlik. Ezért kérem türelmét a vidékstratégia megvizsgálásával is, mert ez a pillanat még nem jó, mert a folyamatok most zajlanak. A folyamatok eredményét kell 2020-ig látnunk, hogy hová jutunk el. Akkor vagyunk igazságosak, ha azt a folyamatot nézzük, hogy eljutunk-e odáig.

A zsebszerződések ellen azt hadd mondjam kedves képviselőtársamnak, hogy amit legálisan használnak, az nem zsebszerződés. A legálisan használtakkal szemben pedig nagyon nehéz törvényi erővel föllépni, mert azért jogállamban élünk. Azt nagyon nehéz megmagyarázni az Európai Unióban, de Magyarországon is, ha egy kivívott jogot mi egy törvénnyel megváltoztatunk. Annak nagyon súlyos következményei lennének. Tehát sajnós azt el kell viselnünk, hogy a kárpótlás során, az igazságtétel során történtek olyan akciók, amelyekben külföldiek legálisan használnak és művelnek földet Magyarországon.

Arra kell törekednünk, hogy ezeket a földeket meg tudjuk vásárolni. Arra kell törekednünk, hogy olyan pénzügyi konstrukciókat hozzunk létre, olyan banki hiteleket állítsunk a földvásárlók rendelkezésére, hogy eséllyel vissza tudják vásárolni ezektől az előregedő, egykor magyar vagy magyar leszármazottal rendelkező külföldiektől ezeket a területeket.

Nézzük a konkrétumokat, amiket fölvetettek, akár az ökológiai területtel kapcsolatosan. Ebben a törvényben azt szeretnénk elérni, hogy a viszonylag kis területen gazdálkodó, de saját használatú szántón ökológiai jelentőségű területet felmutatni nem vagy csak nehezen tudók aránytalan ráfordítás nélkül is teljesíteni tudják a zöldítési feltételeket.

Sallai képviselő úr fölvetette, fölvezolta azt a tényt, hogy a szóban forgó tájelemek a legtöbb esetben csupán néhány száz, esetleg néhány ezer négyzetméter területűek. A kifejezetten nagy szántóterületen intenzív módszerekkel termelő nagybirtokok ökológiai területigényét ez nem oldja meg, hiszen nekik, akár ezer hektár szántót feltételezve, több tíz- vagy százezer négyzetméternyi ökológiai területet kellene felmutatniuk. Ami még nagyobb probléma, és igazából nehezíti ezt, hogy ellentétes az 1307/2013-as rendelettel, hiszen abban nincs nemzeti szabályozásra vonatkozó felhatalmazás az egyes ökológiai típusú területek maximumával kapcsolatosan.

A biztosítási, a kockázatkezelési törvényhez tett mindkét módosító javaslat kapcsán pedig azt kell mondjam, a kár birtokmérettől függetlenül mindenki számára kár. Nem célunk az, hogy káreseménnyel birtokszabályozási politikát folytassunk vagy birtokszabályozást alakíthassunk ki. Azt hiszem, hogy mindaz, amit tudunk ebben tenni, az az, hogy a gaz-

dák érdekeit képviseljük, és ha már ilyen kár van, akkor ezen segítsünk. Ezt szolgálja majd a jégkármentesítés kialakítása Magyarországon, hogy egy hálót vonjunk magunk fölé, és tudjuk mentesíteni az egész országot. Ezt szolgálja ez a javaslat is, ami a Ház előtt van, hogy megfelelő kompenzációt kapjanak jogos kárigényük alapján akár kisgazdák, kistermelők, akár nagyüzemben termelők.

Arra kérem önöket, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslatot holnap szavazzák meg. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, most a napirend utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Országos Mentőszolgálatot minden falunapra! Nesze neked, privát egészségügyi rendezvénybiztosítás!” Megadom a szót képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Emberi Erőforrások Minisztériuma az év elején tette közzé a mentésről szóló 5/2006. EüM rendelet módosítására vonatkozó tervezetét. Ez eddig csak szokványosan az e falak között inkább lelombozó kezdésnek tűnik, de a téma máris érdekesebbé válik akkor, ha a rendeletmódosítás okát nézzük. A rendelet ki fogja húzni a székelt azok alól a magánmentők alól, akik a rendezvények egészségügyi biztosítását látják el. Ezzel kihúzza az állam több kisebb cég lábát is, amelyek sok egészségügyi dolgozót másod-, harmadállásban foglalkoztatnak, és maguk is akár családi vagy félcsaládi vállalkozásban működnek. Szóval, ilyen cégek alól húzza ki a talajt és veszi el a megélhetést egy egyszerű rendeleti módosítás.

De hogy megértsük jobban a problémát, elsőként meg kell nézni, mi is a rendezvények egészségügyi biztosítása. A magán- vagy közösségi rendezvények egészségügyi biztosítása kötelező, bármennyire is nem tudjuk, amiről a rendezőnek kell gondoskodnia. A biztosítás tényét ezáltal a mentőhatósághoz kell bejelenteni. Korábban, a még most is éppen hatályos jogszabály rendelkezése alapján az OMSZ, az Országos Mentőszolgálat jár el az állami rendezvények egészségügyi biztosításánál, a nemzeti ünnepeken, valamint a kiemelkedő fontosságú rendezvények előkészítésénél is.

Viszont a mostantól kezdve, illetve nemsokára kötelező új rendelet szerint az OMSZ fog eljárni, tehát az Országos Mentőszolgálat fogja kötelezően ellátni a feladatot lovas sportnál, autós sportoknál,

szabadtéri, több helyszíni rendezvényeknél, szabadtéri fesztiváloknál, tehát minden olyan helyen, ahol a leghúsosabb falatok vannak, és ez nagyjából évente 200-250 rendezvényt fog jelenteni, amelyek volumenükben ide fognak tartozni.

De mi ezzel a probléma, ha egyáltalán van benne probléma? És álláspontom szerint van. Elsődlegesen az, hogy a már kifejtett extra időben és pénzért foglalkoztatott egészségügyi dolgozók elesnek attól a pluszlehetőségtől, amit korábban biztosított számukra a magánmentés. Márpedig a mentődolgozók nem éppen a legjobban fizetett dolgozók, nem éppen futsalos államtitkárok vagy luxusvillás dolgozók. Számukra az elvégzett munkáért járó juttatás igen fontos megélhetési forrás, legyenek akár ápolók, orvosok vagy sofőrök.

A másik probléma, és biztos, hogy ebben is van igazság, maga a kiterjesztés oka is lehet. A probléma, azaz a kiterjesztés oka az, hogy az állam saját forrásból a jelek szerint nem tudja vagy nem akarja megoldani az Országos Mentőszolgálat évek óta megoldatlan problémáit. Ezért úgy döntött, hogy a privát szférát veszi ehhez igénybe. Ennek fényében a hiányzó forrásokat a magánbiztosítást végző szolgáltatók kárára pótolja azzal, hogy csak az OMSZ által egészségügyiileg biztosítható rendezvények körébe sorol át olyan eseményeket, amelyek korábban a magánszolgáltatók által is elláthatók voltak.

Ennek lényege, hogy az állam a költségvetésen felül más forrást nem tud bevonni, így a piacról kell szolgáltatást szereznie, a piacszerzés pedig kiválóan megvalósulhat az amúgy a technikai feltételekben mindenben megfelelő magánszolgáltatók tevékenységének lefőlézésével, a legnagyobb volumenű rendezvények lenyúlásával. Így nem kell többet költeni a költségvetésből mentőautókra, mentőállomás-fejlesztésekre, nem kell eszközfejlesztésre pénzt adni, szimplán kötelező piacot kell szerezni. Ez a jelek szerint meg is történik.

A helyzet tisztázása érdekében írásbeli kérdéssel fordultam a változás miatt a felelős miniszterhez, ahol a fenti problémákra tettem fel a kérdést, és alig kaptam választ. Egy meglepőt azonban közöltek velem. Az OMSZ szervezetének költségvetése álláspontjuk szerint stabil, és a biztonságos működés szempontjából megfelelő. Ezzel szemben a valóság nem más, mint állandó gond van a járművek rohamos romlásával a futásteljesítmény miatt, és bár érkeznek új autók, de a kidőléket már nem tudja ez sem felülmúlni számában. Sok helyen még mindig nem normaidőben ér ki a mentő, van, ahol egyáltalán nem is érkezik meg 15 percen belül, emberek ellátatlanul maradnak. Vagy például emlékezhetünk arra, hogy Budapestre vezényelnek vidéki mentőket.

Mint látható, a kormány állítása nem hiteles, a költségvetési források pedig nem elegendők a tevékenység megfelelő finanszírozására, ezért módosítja a rendeletet. Tehát a kérdések megmaradnak to-

vábbra is. Szolgálja-e ez a rendeletmódosítás majd az OMSZ érdekét? Van-e egyáltalán erre az Országos Mentőszolgálatnak kapacitása? Hiszen így is kellően leterheltek a mentőszolgálat autói, egységei. El fog-e lehetetlenülni a pluszmunkában, pluszpénzért egészségügyi dolgozókat foglalkoztató magánágazat? Vajon mi lesz az ő eszközeivel, mert ők is rendelkeznek rohamkocsival, mentőkocsival, mozgó orvosi kocsival? Hogyan tovább, magánmentés? Hogyan tovább, állami mentés? Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki oldalról.)*

(0.00)

ELNÖK: Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A gyöngyösi konzervgyár kisémmizett termelőinek érdekében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az utolsó vita éppen egy agrártárgyú törvény volt, és nagy szavakat hallhattunk arról, hogy a kormány hogyan kívánja képviselni a családi gazdálkodók érdekeit, és miként kívánja az olyan munkaigényes ágazatokat segíteni, mint a zöldség- és a gyümölcságazat. Ehhez képest egyre szomorúbb történetek látnak napvilágot, hogy milyen esetek eshetnek meg Magyarországon azokkal a termelőkkel, akik bizony olyan cégekhez szállítanak be, akik nem tartják be a vállalt ígéreteiket, és nem fizetik ki ezen termelőket.

Történt ez Gyöngyösön is, ahol a Csépany és Társai Kft. mint feldolgozóüzem 72 termelőt károsított meg azáltal, hogy ugyan feldolgozta és elfogadta a beszállított termékeiket, azonban ennek ellenértékét kifizetni már nem volt hajlandó. Több olyan információ is eljutott hozzánk, miszerint a kft. tulajdonosai igenis tisztában voltak azzal, hogy ezt nem is fogják tudni kifizetni.

A gazdák mintegy 300 millió forinttal károsodtak meg, mint ahogy említettem már, zöldség- és gyümölcsstermelésben is érdekelt gazdákról van szó, akik egyébként számtalan alkalommal és több módon is megkeresték a környék, a térség országgyűlési képviselőjét - kormánypárti természetesen -, megkeresték a szaktárcát, több kormányzati szereplőt is, de sajnos segítséget semmilyen formában nem kaptak. Ők egyébként nem tettek semmi mást, csak azt, amit már oly sok családi gazdálkodó tett a rendszerváltás óta eltelt időben, azaz dolgozott keményen, éjt nappallá téve tette azt, amihez ért, egyébként nagyon jó minőségben, és a végén csúnyán át lettek verve, és nem kapták meg azt a minimumot sem a termékükért, hogy egyáltalán a családjukat el tudják tartani, és ami az ő munkájukat egyébként megillette volna.

Jelenleg ott tartanak ezek az emberek, mivel kilátástalan a helyzetük, hogy csoportosan szervezik

már azt, hogy külföldre disszidálnak, és akár a megmaradt gépeikkel együtt megpróbálnak külföldön boldogulni, mert egész egyszerűen idehaza, ahogy mondtam, semmilyen segítséget nem kaptak. Egyébként a felszámolás eredményeként a cég vagyontárgyait már kiárusították, ha jól tudom, már csak a telephely maradt, és az a szomorú tény, hogy ez a 72 vállalkozás még semmiféle jövedelemhez, semmiféle bevételhez nem jutott abból, amivel egyébként ez a cég tartozik feléjük. Ahogy említettem már, a kormányutakat bejárták minden úton-módon, és így utolsó elkeseredésükben fordultak az ellenzékhez. Jól tudják ők is, nem naiv emberek, főleg ennyi pofon után, hogy bizony a Fidesz-KDNP-kormánytöbbség nem arról híres, hogy ellenzéki képviselőként feltétlenül eredményeket lehet elérni, de úgy érzik, hogy országnak-világnak meg kell tudnia azt, hogy ilyen esetek megtörténhetnek ma Magyarországon, és ez mindenféle kormányzati retorzió és következmények nélkül maradhat egyébként az érintettekkel kapcsolatban. Ezért fordulok olyan kérdésekkel a kormányhoz, hogy ezen konkrét esetben milyen segítséget várhatnak az érintettek. Illetve mit tervez tenni a kormány annak érdekében, hogy a jövőben ne történhessenek ehhez hasonló problémák, ne lehessen soha többet tönkretenni dolgozó, becsületesen a munkájukat végző magyar családokat ilyen tömegével és ennyire; egyébként most már utólag látható, a cégvezetés részéről látható és kiszámítható módon tisztában voltak azzal, hogy nagy valószínűség szerint nem is fogják tudni kifizetni ezen beszállítókat. Tehát milyen olyan jogszabályváltozásokat várhatunk a kormánytól, ami az ilyen tragédiákat elkerülheti?

Természetesen most már kiment azon biztosoknak és elszámoltatási kormánybiztosoknak az időszaka, ami a kormányváltáskor még nagy divat volt önöknél - bár most is, azt hiszem, elférne jó néhány ilyen elszámoltatási kormánybiztos -, de javasolom, hogy ha ezt az intézményt felállítanák, akkor vizsgálják az önkormányzata, az önkormányzatok időszaka alatt bekövetkezett hasonló problémás ügyeket is, bőven lenne mit feltárni. Egy legkésőbb 2018-ban eljövő Jobbik-kormányának, azt hiszem, hogy első feladatai között kell legyen az ilyen esetek feltárása, már csak azért is, mert számtalan ehhez hasonló ügyben kiderült, hogy kormányzati, politikai segítségnyújtás, fedezés nélkül nem lehetett volna ilyen mértékig eljutni, és nem lehetett volna ennyi embert megkárosítani.

Úgyhogy arra kérem a kormányt, hogy ha most, ahogy látom, szóban nem tisztelik meg az érintett gazdákat azzal kapcsolatban, hogy választ adnak ezen felvetéseinkre, akkor legalább írásban, azt követelem az ő nevükben, adjanak választ arra, hogy hogyan történhet meg egy ilyen ma Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „Mit kíván a magyar nemzet, avagy jogosak-e most is a 12 pont követelései?” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy menjünk sorba a 12 ponton, hiszen az ma sem vesztett az érvényességéből, a népszerűségéből, mert a nemes cél, a követelések többsége azóta is változatlan érvényű. A nemzeti függetlenség, társadalmi jólét és szabadság egyfajta örökérvényű fokmérője, hogy a követelésekből mikor mennyi valósult meg. Lássuk, hogy Garay János versének sorai mennyire fedik 2015 március idusának magyar valóságát: „Megtestesült a kimondott ige: s nép, függetlenség, alkotmány s szabadság magyar hazánkban többé nem rege” - óhajtotta a költő. Nézzük hát, hogy Petőfi s a maroknyi radikális lánglelkű fiatal, valamint az őket politikai támogatásukról biztosító reformer nemeség mit tartott a haza üdvének, s miként fest most a helyzet.

Kívánjuk a sajtó szabadságát, cenzúra eltörlését. Udo Ulfkotte, a Frankfurter Allgemeine Zeitung korábbi szerkesztőjének beismerése óta viszont nem titok, hogy miként irányítják a mainstream politikusok, a titkosszolgálatok és a nagytőke a tömegmédiát, miként hazudnak éjjel és nappal minden lehetséges hullámhosszon, ne legyenek illúzióink, itt nálunk, Magyarországon is.

Felelős minisztériumot Budapesten. A kulcsszó itt a „felelős”. Furcsa és értelmezhetetlen szó a következmények nélküli országgá züllesztett Hungáriában, ahol egyedül csak a keményen dolgozó kisemberek vállalát nyomja felelősség, míg az urak mindig mindent megúsznak.

Évenkénti országgyűlést Pesten. Ne legyünk igazságtalanok, ne keressünk a kákán is csomót, a 12 pontból egyet bizton kipipálhatunk.

Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben. Sajnos nem beszélhetünk igazi egyenlőségről a szakadéknyi törésvonalaktól szabdalt társadalomban, ahol a tűzhez közel lévő sógor-koma, retyerutya formájában mindig vannak egyenlőbbek.

Nemzeti őrsereg. Hadd utaljak itt a Magyar Gárda kálváriájára. Miután számos településről gyakorlatilag kivonult az államhatalom, és magára hagyta a páriálétre kárhóztatott polgárait, voltak olyan bátor állampolgárok, akik hitet tettek amellett, hogy igenis ősi jogunk az önvédelem. A Gárdához való állami viszonyulás híven tükrözi az 5. pont meg nem valósulásának mibenlétét.

Közös teherviselés. A XIX. században a nemesi előjogok sarkalatos pontja az adómentesség volt. A XXI. századi pénzhatalmi globális diktatúra sarkalatos pontja a multinacionális cégek sérthetlensége, a profit istensége. Míg a hazai kisvállalkozókat agyonsanyargatják, addig egy-egy multi akár 30

millió forint állami támogatást is kap minden egyes általa létrehozott új munkahely után.

Úrbéri viszonyok megszüntetése. Úrbériség helyett hűbéri viszonyok épülnek, elnéptelenedésre ítélt, nyomorba taszított ősi falvainkban idegen földesurak nagybirtokai terpeszkednek, kert-Magyarország helyett pedig vidéken cseléd-Magyarország épül.

Esküdtszék, képviselet egyenlőség alapján. Míg a 2006-os koncepciók perekben villámgyorsan lehe-tett hamis vádak alapján elrettentő ítéleteket hozni, addig a szabadság betűiből hófehér barikádöt építő hazafiakra vadászó pribékek és a szemkilövető parancsot kiadók még mindig a képünkbe röhöghetnek.

Nemzeti bank. Vajon másfél éve, az MNB-ről szóló törvényjavaslat záróvitáján meghallotta-e a kormánypárti kétharmad mamelukhada a Jobbik figyelmeztetését? Felfogták-e, hogy lemondanak a hazai jegybank függetlenségéről, amikor az Európai Központi Bank alá rendelik azt?

A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, a magyar katonákat ne vigyék külföldre, a külföldieket vigyék el tőlünk. Tudhatjuk-e már, hogy mit keresett 2010 tavaszán az izraeli légierő, a Zroa Haávir Vehahalal két felderítőgépe a magyar légtérben? Vajon olvasták-e a Landerer nyomdájában kinyomtatott 10. pontot az Iszlám Állam sátáni pszichopatai ellen magyar katonákat vezényelni kész Gucciridikülös politikusok?

A politikai státusfogylok szabadon bocsáttassanak. Nos, újfent csak ne legyünk túlzók, politikai rabok nem sínylődnek kis hazánkban, az elhallgatás, a karaktergyilkosság és az egzisztenciális kivégzés sokkal EU-konformabb megoldás a dohos kazamataknál.

(0.10)

Unió. A 12. pont Erdély és Magyarország egyesítését követelte utoljára. Hol vagyunk ettől? Hol vagyunk az európai autonómiáinktól megvalósulásától?

Hogyan is vélekedett a fideszes szócsóként funkcionáló hetilap főszerkesztője? Azt írta: „Az erdélyi autonómia kérdésében alkalmazandó vétő sorsdöntő lesz a magyarság túlélési esélyeit illetően. Nem túlzás tehát azt mondani, hogy a vétőhöz való viszony fehéren feketén megmutatja majd, hogy ki az, aki nemcsak üres közhelyekben, de tetteiben is hűséges a nemzetéhez és a hazájához, és ki az, aki beszéljen bármilyen tudálékosan vagy mézesmázosan, tulajdonképpen csak egy ócska nemzetáruló.”

Tehát kimondatott a sommás ítélet. Nincs mentség, nincs racionális magyarázat arra, hogy 2005-ben miért kellett kellett megis szolgai alázáttal narancsnak és szegfűnek megszavazni Románia feltételek nélküli uniós csatlakozását. (Az elnök csenget.)

Látható, hogy a 12 pont teljesüléséig még nagyon sok tennivaló van. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr: „Erősödő turizmus a Balatonnál” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus mint a hazai gazdaság egyik motorja igen jól teljesít az elmúlt években. A Turisztikai Világszervezet adatai szerint Magyarország turisztikai teljesítménye jelentősen meghaladja a világátlagot. Ma Magyarországon mintegy félmillió munkahely függ közvetlenül a turizmustól, a szektor pedig mintegy 2100 milliárd forint értékben veszi ki részesedését a nemzetgazdaságból. Mindez azért is örömteli, mert nem is olyan régen, 2009-ben még az ágazat mélyrepüléséről lehetett hallani.

A tavalyi év adatait elemezve kijelenthető, hogy a hazai turizmus a 2013-as év eredményeit is képes volt túltejesíteni, mi több, újabb rekordévet tudhat maga mögött az ágazat. Mindez a Balaton térségére is igaz, ahol a vendégszám 2014-ben 2,7 százalékos növekedést mutatott az előző évvel összevetve. Történt mindez annak ellenére, hogy 2014-ben az időjárási körülmények jóval kedvezőtlenebbül alakultak, mint 2013-ban.

Az ágazat mélypontjaként számon tartott 2009-es esztendőben a magyar lakosság alig egynegyede, azaz kevesebb mint 25 százaléka engedhette meg magának, hogy akárcsak egy- vagy kétéjszakás utazást tegyen. Az utazásokhoz kapcsolódó fogyasztás 237 milliárd forint körül volt, ami 19 százalékkal maradt el az egy évvel korábbi, 2008-as adattól.

Az ágazat 2010-2011-ben lassan kezdett éledezni. 2011-ben a lakosság már 269 milliárd forintot költött belföldi turizmusra. 2012 további javulást eredményezett, de az igazi áttörést a 2013-as év hozta meg. Akkor országos viszonylatban összesen 8,9 millió külföldi és belföldi vendég 5,3 százalékkal több éjszakát töltött el a kereskedelmi szálláshelyeken, mint 2012-ben. Ennél is jobb volt a helyzet a Balatonnál, ahol az országos átlagot meghaladó növekedést regisztráltak, itt ugyanis mintegy 9,1 százalékkal emelkedett a vendégéjszakák száma. Ez a tendencia a választóközteremhez tartozó parti településeken - Balatonvilágos, Siófok, Zamárdi, Szántód, Balatonföldvár, Balatonszárszó vagy éppen Balatonszemes - idegenforgalmi adóbevételeinek emelkedéséből is jól látszik.

2014-ben csaknem 40 ezerrel többen választották úti célként a Balatont, mint egy évvel korábban. Tavaly 1,4 millió vendég 4,8 millió vendégéjszakát töltött el a Balaton kereskedelmi szálláshelyein, ahol 38 ezerrel több utazót láttak vendégül, a vendégéjszakák száma pedig 88 ezerrel nőtt. Az élénkítő belföldi keresletet nagymértékben segítették az olyan kormányzati intézkedések, mint az Erzsébet-program elindítása vagy éppen a SZÉP-kártya bevezetése.

Az elmúlt év eredményével leginkább azokon a Balaton-parti településeken lehettek elégedettek, ahol színvonalas programokkal várták a vendégeket, és ahol nemcsak a nyári főszezonra koncentráltak, hanem az egyéb időszakokra is. A szakma ugyanis mostanra nem az elmúlt évtized során elcsépelte vált szezonhosszabbításról beszél, hanem különféle marketingakciókkal igyekszik elérni, hogy új szezonok alakulhasson ki tavasszal és ősszel is.

Példamutató kezdeményezésekből szerencsére nincs hiány a Balatonnál. Az Új Széchenyi-terv pályázatai révén számos vállalkozás szolgáltatásaiban következhetett be minőségi javulás az elmúlt négy esztendőben. Kiemelkedő eredmények különösen a szálláshelyek és attrakciók fejlesztése terén láthatók. A globális turisztikai trendeket figyelembe véve főként az aktív kikapcsolódást nyújtó lehetőségek terén van módja továbbfejlődésre hazánk egyik legattraktívabb térségének.

A Balaton körüli kerékpáros turizmus jelentőségére és színvonalára példaként említhető, hogy Európa legszebb kerékpáros útvonalait összegyűjtő német kiadvány a kontinens húsz legszebbje közé sorolta a tó körüli kerékpárutat.

Az Erzsébet-program elindítása és a hazai turizmus motorjaként emlegetett SZÉP-kártya 2011-es bevezetése óta csaknem mintegy 185 milliárd forint áramlott a vállalkozásokhoz, 2014-ben a kereskedelmi szálláshelyeken pedig összesen 15,9 milliárd forintot fizettek SZÉP-kártyával.

A belföldi vendégforgalom növekedése is igazolja a hazai gazdaság erősödését, a forgalmi adatok pedig jól mutatják, hogy a rezsicsökkentésnek vagy a hiteleseket segítő intézkedéseknek köszönhetően egyre több pénz marad a háztartásoknál, így az emberek többet tudnak költeni pihenésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus teljesítményének növekedése a teljes hazai gazdaság szempontjából kiemelt szereppel bír, hiszen más ágazatok növekedését is jelentősen befolyásolja, és előnyös az új munkahelyek létrehozása szempontjából is. Ezért is szeretném megragadni az alkalmat, hogy a köszönetnyilvánítás mellett továbbra is kérjem a kormány és a turizmus fejlesztésében közreműködő szakmai szervezetek aktív közreműködését a szektor további támogatása és erősítése érdekében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Becsó Zsolt képviselő úr: „A munkahelyteremtés segítése Kelet-Nógrádban” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elkövetkező évek fejlesztési lehetőségeinek szemszögéből Kelet-Nógrád valamennyi települése, így Salgótarján, Bátorfyerénye és Pásztó városok is történelmi lehetőség kapujában állnak. A

kormány döntésének köszönhetően Salgótarján megyei jogú város tervezési jogkörébe 9,2 milliárd forint, míg a Nógrád megyei önkormányzat tervezési jogkörébe pedig 41 milliárd 130 millió forint indikatív forrás került meghatározásra.

Örömteli előrelépés a kormány támogatáspolitikájában, hogy a hátrányosabb helyzetű térségek - ezek közé tartozik Nógrád megye is - fajlagosan jelentősebb támogatást kapnak, mint a fejlettebb térségek. A Nógrád megyei indikatív keret ennek köszönhetően egy főre vetítve a legmagasabb, de abszolút értékben is több, mint Baranya, Csongrád, Fejér, Győr-Moson-Sopron, Komárom-Esztergom, Tolna, Vas és Zala megyék keretei. A pozitív megközelítés érvényesült a megyei jogú városok esetében is, hiszen Salgótarján indikatív kerete egy főre vetítve szintén a legmagasabb.

A terület- és településfejlesztési operatív program, amelynek keretében ezt a nagy lehetőséget megkapta Nógrád megye és ezen belül Salgótarján, elsődleges célja a decentralizált gazdaságfejlesztés, ezáltal a foglalkoztatás növelése.

A stratégiai cél pedig kettős: egyrészt a gazdaságélénkítéshez és a foglalkoztatási szint növeléséhez szükséges helyi feltételek biztosítása, másrészt a vállalkozásbarát településfejlesztés, az életminőség és társadalmi összetartozás javításához szükséges helyi feltételek biztosítása.

Tisztában vagyok azzal, hogy a kvázi decentralizált forráskeret hatékony felhasználása nagy lehetőséget jelent számunkra, de Nógrád megye, ezen belül Salgótarján felzárkóztatási folyamatának felgyorsítása érdekében ennél jóval több forrásra, lehetőségre és támogatásra lesz szükség. Például olyan lehetőségre, olyan támogatásra, amely a Civil Összefogás Fórum - Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány, az FM, a magyar élelmiszerláncok és Héhalom település, továbbá öt nógrádi falu helyi viszonylatú közös összefogását célozza. Ez az összefogás nagymértékben segítheti a kistérségi közösségek munkahelyteremtését és a megindítható élelmiszer-termelési törekvéseket.

Az előzmények közé tartozik, hogy a CÖF-CÖKA az FM-mel megkötött stratégiai együttműködési szerződése szerint megkezdte a helyi kis- és családi vállalkozások kialakításában az együttműködést. Terveik szerint sor kerül termelői-értékesítési helyek kialakítására, helyi közösségépítésre. Az alapítvány ötlete lehetővé teszi a fiatalok helyben tartását és a családok számára munkahelyteremtést biztosít. Szeretnék a már létező MNB, FHB hitelezési formák igénybevételét, felhasználását minél szélesebb körben ismertté tenni és a helyi kis- és családi vállalkozások beindítására ösztönözni. Megteremtették a magyar élelmiszerláncokkal kötött szerződéssel a helyben termelt növényi és állati, valamint az élelmiszer-ipari termékek logisztikáját, biztosítva a szerződéses felvásárlást.

Az FM közreműködésével a vállalkozásokhoz szükséges Nébih-szabályok és a termékek adjusztálásának előírásai írásos formában a felhasználók részére átadásra kerülnek; az induló vállalkozásoknak a szükséges betanítást, a termelői technológia ismertetését, a technikai eszközök elérhetőségét az alapítvány önkéntesei viszik el az érintettekhez.

(0.20)

A termékértékesítés és -felvásárlás biztosítéka az önkormányzatokkal és a vállalkozásokkal előre szerződő élelmiszerláncok és a helyi köz- és gyermekétkeztetés piaca lehet. A Civil Alapítvány és a vele együttműködő közösség feladata a nagyrészt önkéntes munkával megvalósuló szervezetrendszer koordinálásában és kontrollálásában teljedne ki. Óriási segítséget jelenthet a kormány értékteremtő közmunkaprogramja, hiszen lehetőség nyílhatna arra, hogy a közmunkásokat az önkormányzatok szerződés alapján meghatározott időre kiközvetítsék az induló vagy fejlesztést végző kis- és családi vállalkozások részére.

Úgy gondolom, hogy a CÖF által elindított és több kelet-nógrádi települést érintő törekvés a nemzeti közjólétet szolgálja. Az önként vállalt civil munka pedig hozzájárulhat a GDP növekedéséhez. A Nógrád megyei Héhalmon és környezetében található öt település ez irányú összefogása szép példája lehet a civil társadalom összefogásával megvalósuló vidéképítési, országépítési programnak. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr: „Kevés a jó hír a mentősök számára” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Ismételt az Országos Mentőszolgálat dolgozóikért és a magyar állampolgárok biztonságáért szeretnék felszólalni, ugyanis nagy a csend a mentőállomások megépítése és felújítása körül. Egyetlen biztosat lehet tudni, hogy ha mégsem készülnek el a szükséges beruházások időben, akkor a felmerülő költségek az Országos Mentőszolgálat költségvetését fogják terhelni. De az is kérdés, hogy mégis hogyan lehet az új mentőállomások és a már meglévők között úgy elosztani az egyre csökkenő számú mentőautókat, hogy mégis mindenhol megfelelő számban álljanak majd rendelkezésre.

A kérdés oka az, hogy a tavalyi év végén újabb száz mentőautót kellett véglegesen leállítani, mert a továbbiakban már nem teljesíthették még a lazább, 13 éves korhatári előírásokat sem, tehát ezeknek sem feleltek meg. Így most összesen 704 mentőautó tud szolgálatot teljesíteni. Viszonyításképpen, 15 éve még majdnem ezer mentőautó állt rendelkezésre, azaz

közel 300-zal több, mint ma, de még 2010-ben is a mainál 70-nél több mentőautó teljesített szolgálatot.

Ugyanakkor nem szabad megfeledkezni arról a tényről sem, hogy a mostani állományban lévő mentőautók közül 236 olyan van, amely tíz évnél idősebb, tehát a korábbi terveknek megfelelően ezeket már nem volna szabad használni. De mint tudjuk, az autók életkori normáit végül a kormány nem kívánta közelíteni az Európai Unióban elfogadotthoz, ezért a megfelelő számú új autó beszerzése helyett továbbra is ezeket a kiöregedett gépjárműveket kényszerülnek használni a mentőszolgálatnál.

De természetesen nemcsak az a fontos, hogy éppen mennyi ilyen mentőautó van szolgálatban, mennyi mentőautó járja az országot, hanem az is, hogy bármilyen műszaki hiba esetén, ami - lássuk be - 10-13 éves folyamatosan szolgálatot teljesítő, több százezer kilométert futó gépjárművek esetében egyáltalán nem valószínűtlen, mennyi tartalék mentőautó áll rendelkezésre. A helyzet egyáltalán nem javult sajnos ezen a területen sem. Tavaly még 17 százalék és 20 százalék között volt a tényleges tartalék, ami helyett ma mindössze csak 11 százalék és legfeljebb 13 százalék közti tartalékkal számolhatunk. Jól látható, hogy egyre kevesebb és idősebb szervezett mentőautó mellett egyre kevesebb tartalék mentőautó áll rendelkezésre. Csak abban bízhatunk, hogy a más, kormányzati, minisztériumi és Országgyűlési Őrséghez tartozó autók futásteljesítményének többszörösét is elért 10-13 éves autók nem hibásodnak meg, és nem lesz szükség a pótlásukra, hiszen egyre inkább kétséges, hogy lesz-e elegendő tartalék.

Mindemellett a mentésben dolgozóakra is szánjunk figyelmet, hiszen az általuk elvégzett munka fontossága és nehézsége nem mindennapi. Mégis, más egészségügyi dolgozókhoz hasonlóan, nem számíthatnak méltányos anyagi megbecsülésre. Jelenleg nem is létezik arra semmilyen terv, hogy ez valamilyen változzon, miközben mindannyiunk közös érdeke lenne, hogy jól képzett és megbecsült, nem pedig túlhajszolt és megélhetésük biztosítása miatt más pályára vágyó dolgozók teljesítsenek szolgálatot. Sőt, a keményen dolgozó alkalmazottak, akiknek a munkájuk rendkívüli stresszel és érzelmi megterheléssel jár, még az ezért járó pótlékot sem kapják meg. Pedig a nemzetközi normákkal összhangban a legutóbbi pécsi perben meghallgatott szakértő állítása szerint olyan egészségügyi kockázattal jár a munkájuk, amely alapján a pótlék igenis kijár a mentőszolgálat dolgozóinak.

Első lépésként az éveken át tartó pereskedés helyett a kiérdemelt pótlékot meg kellene adni minden érintett számára, aztán pedig gondoskodni a megfelelő munkakörülményekről, például hogy legalább munkaruhát rendszeresen kapjanak, és ha kapnak, akkor megfelelő munkaruhát. Gondoskodni kell még a szakemberhiány megszüntetéséről is, perspektívát

kell adni a mentőszolgálatnál dolgozók számára, hogy ne vágyakozva kelljen a szlovák mentők fizetésére tekinteniük, és akkor még csak egy szomszédos országot említettem, nem azt a Nyugat-Európát, ahová az itteni fizetés több mint hatszorosaért cserébe költöznek át a mentősök, akik többéves küzdelem után már változást akarnak látni.

Szomorúan kell megállapítani, hogy többek között a mentésben dolgozók számára sincs semmilyen jövőkép, sok reménnyel a kormányzat sem kecsegtet, hiszen szerintük minden rendben van, és minden egyre jobb. Mégis azok, akik saját életüket és épségüket is kockára téve riasztáskor a helyszínre vonulnak, ezt másképpen látják, de csak azért, mert nekik a mindennapi valóság ez, és nem valamiféle rózsaszín kormányzati sajtótájékoztató. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Most napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „A tiszai Alföld újra magára marad” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Annak idején, amikor azt gondoltam, hogy egy jó szándékú javaslatot esetleg még a kormányzat is támogathatna, akkor itt a parlamentben jelentettem be, hogy szeretném egy Alföld eseti bizottság létrehozása érdekében meggyőzni a kormánypártokat, felhívva arra a figyelmet, amit a mai nap folyamán is említettem egy európai uniós statisztikából, az Eurostat adataiból, ami 273 európai uniós régióból a legrosszabbak közé sorolta Észak-Magyarországot, Észak-Alföldet és Dél-Alföldet, nem megemlítve a Dél-Dunántúlt is hasonlóan rossz szerepléssel.

A tiszai Alföld problémája gyakorlatilag Klebelsberg Kunó szerint már a török megszállásnál elkezdődött, és a nyugati országrészek fejlődése és gazdasági fejlettségének előrelépése már ekkor megalapozódott. Ezt követően évszázadokon keresztül gyakorlatilag erősödött az országban a centrum-periféria konfliktus, és a keleti országrészek egyértelműen hátrányát szenvedték minden történelmi eseménynek, minden nemzetfejlesztésnek és gyakorlatilag az elmúlt 25 év fejlesztéspolitikájának még inkább. Gyakorlatilag, mint az nemcsak az Eurostat adataiból, hanem a magyar KSH adataiból is kiderül, most már ezekben a régiókban vannak a leggyengébb jövedelmek az országban, itt a legrosszabbak a foglalkoztatási adatok, itt van a legkevesebb egyéni vállalkozás, itt a legkevesebb új épülő ház, és nyilvánvalóan ez indokolná azt, hogy kormányzati törekvés legyen, esetleg összparlamentari törekvés legyen ezeknek a régióknak a felzárkóztatására.

Azt szerettem volna elérni a javaslatommal, hogy jöjjön létre az Alföld eseti bizottság, hogy esetleg a fejlesztéspolitikában próbáljuk meg preferálni

azokat a fejlesztéseket, amik itt próbálnak létrehozni munkahelyeket, próbáljuk meg az egyéni vállalkozásokat, az önfoglalkoztató kis egyéni vállalkozásokat itt helyzetbe hozni, próbáljuk megteremteni annak a gazdasági hátterét, hogy itt erősödjének a társadalmi fejlődésnek azok a lehetőségei, amelyek munkaerőt igényelnek, amelyek munkahelyeket teremtenek. Elmondtam ezt szakbizottságban, elmondtam itt, a parlamentben, és próbáltam végigjárni minél több megyét, hogy az egyéni országgyűlési képviselőiket győzzék meg az ott élő vezetők, lakosok, hogy erre szükség lenne. Sajnos ezzel sikertelen voltam, a tárgysorozatba vétel meg sem valósulhatott. Ez azért ilyen nagy kudarcélmény nekem, mert azt gondoltam, hogy azután, hogy a rendszerváltás kori első magyar parlament már Alföld-programot kívánt létrehozni az akkori MDF-es országgyűlési képviselőcsoportjának egy tagja kezdeményezésére, és megpróbálta megvalósítani azt, hogy az Alföldön egy komplex fejlesztés valósuljon meg, azt hittem, hogy ez megfelelő háttér neki. Azt gondoltam, hogy a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése, ami egy jó évtizede gyakorlatilag kormányokon átívelően próbálta rendbe tenni az árvízi biztonságot, a tájgazdálkodáshoz nyíló lehetőségeket, az ökoturizmusban rejlő lehetőségeket, ez megfelelő háttér arra, hogy ehhez is hozzájáruljunk.

(0.30)

Számos olyan program, regionális fejlesztési terv foglalkozott ezeknek a térségeknek a problémáival, foglalkoztatási hátterével, a leszakadó rétegek gondjaival csakúgy, mint a természeti értékek megőrzésének, az árvízi biztonságnak a problémájával, hogy én úgy éreztem, joggal feltételezhetem azt, hogy miután a magyar társadalom megtisztelően, mármár azt mondanám, méltatlanul magas támogatással illetve a kormánypártokat, és egyéni választókerületek sokasága választotta meg, hogy egy ilyen kezdeményezéshez esetleg a kormánypártok támogatást nyújtanak.

Megmondom őszintén, nagy szomorúság nekem, hogy az Alföldért ez a komplex javaslat, ami már az ideai költségvetést módosító javaslatokban is megjelent főutak felújításával, bekötőutak rendbetételével, önkormányzati intézményeknek a létrehozásával, a közszolgáltatások jobb elérésnek lehetőségével - azt gondoltam, hogy esetleg lesz abban valamilyen parlamenti egyetértés, hogy ebbe az irányba kellene elmozdulni.

Nem lett volna ez olyan kiemelkedő feladat, fejlesztéspolitikával, európai uniós forrásokkal kellett volna picit nagyobb figyelmet fordítani rá, de minderre sajnos nem teremtődött meg a lehetőség, ezáltal most úgy érzem, hogy az Alföld megint magára marad, és „magad uram, ha szolgád nincs” elven magá-

nak kell tennie, saját próbálkozásokkal kell boldogulnia úgy, hogy a kormányzat és egyéni képviselők nem kívánnak ezért érdemben tenni, nem kívánnak kiegészítő forrásokkal segítségére lenni a helyi közösségeknek.

Szomorúságom mellett ehhez kívánok az Alföldnek sok-sok sikert, de nagyon bízom benne, hogy hamarosan lesz olyan kormány Magyarországon, amelynek fontos lesz az ország ezen régióinak megsegítése.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Az utolsó napirend utáni felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett: „Mi zajlik a MÁV-nál?” címmel. Ön a szó, képviselő asszony.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyik kedvenc témámról, a MÁV-ról szeretnék beszélni, és kezdeném egy 2014. július 17-én benyújtott, írásbeli kérdéssel, amely így szólt: a kormányzati kommunikáció szerint stratégiai partnerként tekintenek a MÁV-ra, és elkötelezték a vasúttársaság fejlesztése mellett. Ekkor a miniszter azt nyilatkozta: a MÁV korábban veszteséges vállalkozás volt, amely inkább gondot okozott, mint örömet, de a társaság menedzsmentje által véghezvitt átalakítások meghozták az eredményeket, ezért folytatják a személyforgalom szolgáltatási színvonalának emelését, valamint a teherforgalom fejlesztését.

Tudni kell, hogy 2013. május 15-én vezette be a kormány a pótdíjakat a különböző járatokon. Ekkor az írásbeli kérdésben én elmondtam, hogy mit lehet ma egy vasúti járaton tapasztalni egy utasnak, mivel szembesül: a vasúti kocsik koszosak, általánosságban váltak a napi többórás késések, függetlenül az aktuális időjárástól. A közbiztonság helyzete pedig egyenesen tragikus, főleg a késő esti járatokon. Télen fáznak az utasok, beesik a hó, beesik az eső, nyáron pedig melegük van, még ha van olyan, amikor légkondicionáló is működik egy-egy járaton. Sok járat túlzásfolt, sokszor 100 kilométereket kell ezért sokaknak állva utazni.

Akkor erre az írásbeli kérdésemre azt a választ kaptam a minisztériumtól, hogy a pótdíj bevezetése után közel egymilliárd forint bevételre tett szert a kormány, amelyből a vasúttársaság saját műhelyében megkezdett személykocsi-felújítási programját valósította meg. Akkor, 2014-ben kaptam egy olyan kimutatást júliusban, hogy 51 gyorsvonati termes fülkét újítottak fel - gyorsvonatit -, utána felújítottak még az elővárosi közlekedésben 152 kocsit, mellékvonalon 65-öt. Ez körülbelül a meglévő állomány 10 százaléka. Hozzáteszem, mai napig nem tudom, hogy ha a vidékiek fizetik meg a pótdíjat, akkor miért az elővárosi kocsikat újítgatják fel ebből az összegből.

Nagyon fontos, hogy 2014-ben tettem fel ezt a kérdést, és akkor még egy írásbeli kérdésemre azt írta a miniszter, hogy a közösségi közlekedés Magyarország kiegyensúlyozott gazdasági-társadalmi működéséhez szükséges. Megint csak azt tudom mondani, jó lenne, ha a kormányzati szereplők néha keverednének az emberekkel, és tapasztalnák, hogy a hétköznapiakban mi zajlik, vagy mi tapasztalható, mondjuk, a Magyar Államvasutaknál is.

2015 januárjában a sebes- és gyorsvonatokon megszűnt az 1. osztály. Aki vonaton utazik nap mint nap, annak feltűnő volt, hogy egyik napról a másikra vették le az 1. osztályú kocsikat, úgy, hogy a MÁV honlapján utána hetekig lehetett még információként kapni, hogy ezeken a járatokon továbbra is van 1. osztályú fülke. Az utasok akkor szembesültek, mikor fel akartak szállni az 1. osztályra, és kiderült, hogy nincsen. A mai napig nem tudtam választ kapni arra, hogy miért szüntették meg az 1. osztályú kocsikat. Talán azért, mert már annyira szegények az emberek, hogy nem tudják ennek az 1. osztálynak az árát kifizetni, vagy annyira áttevődött az intercityjáratokra a pótdíj bevezetése miatt az utazóközönység, hogy értelmét veszítette az 1. osztály a sebes- és gyorsvonatokon a keleti régióban.

De van más is, amiről beszélni kell. Óriási munkaerőhiánnyal küszködik a vasúttársaság. Azt az információt kaptam a dolgozóktól, hogy az országban körülbelül ezer jegykezelő hiányzik a megalázó munkafeltételek miatt, a közbiztonság hiánya miatt, az alacsony fizetés miatt, és ezeket az emberek nap mint nap nem becsüli meg a magyar állam. Hátizsákokkal élik az életüket, napi 12-14 órát dolgoznak, és állandóan rendelkezésre kell állniuk. Ilyen munkahely mellett nem lehet gyermeket nevelni és családot alapítani. Tömegével hagyják el az országot a jegykezelők, és azt az információt kaptuk, hogy az idei évben ezért kell járatritkítást terveznie a kormánynak, mert nem tudják már ellátni a feladatukat a MÁV-nál dolgozók.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 0 óra 37 perckor ért véget.)

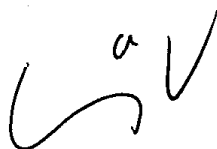
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)